

கல்கி
தீபாவளி மலர்
1950

ஜிபிபிள்

மர்மயோகி

பைரகவுன்: பாம்பாத்தி

வி ரை வில் எ தீ ர் பாகு ங் க ள்

Bany

ஆந்திர நாட்டிலே அமோக வெற்றியளித்த
படம்

சென்னை
மக்களுக்கு
தீபாவளிப்
பரிசு

கவிதா

தெலுங்கு

சென்னையில்
**பிரபாத் &
சித்ரா**

AVM

புரொடக்ஷன்ஸ்

G. H. Rao

நவம்பர் 9 முதல் தமிழ் நாடெங்கும்
குதூகல ஆரம்ப விழா!

லாவண்யா பிக்சர்ஸ்

பாரிஜாதம்

மஹாலிங்கம் & ராஜம்லா
சரோஜா கிருஷ்ணன் மதுரம்
கலித்தரூர்

டைரக்டர்

K.S. கோபாலகிருஷ்ணன்

லாவண்யா பிக்சர்ஸ்
எழும்பூர் சென்னை.8.

G.M. KAO

January 1950
 இவ்வுருஷத்திய மஹோன்னத
 திரைச்சித்திரம்

பாஷிராஜாவின்

ஏழை
 பரும
 பாடு

நாகய்யா
 லலிதா..பத்மினி
 சாமா...பாலையா
 துரை ராஜ்..ஸீதாராமன்
 கோபால கிருஷ்ணன்

டைரக்டர்
 ராம்நாத்

நாராயணன் கம்பிளி
 டிரிபிள்

எமது தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

அதிராம் பெற்ற மூதனம் ரூ. 8 கோடி.

வழங்கப்பட்ட மூதனம் ரூ. 4 கோடி.

சேலுத்தப்பட்ட மூதனம் ரூ. 2 கோடி.

சீரம் நிதி ரூ. 525 லட்சங்கள்

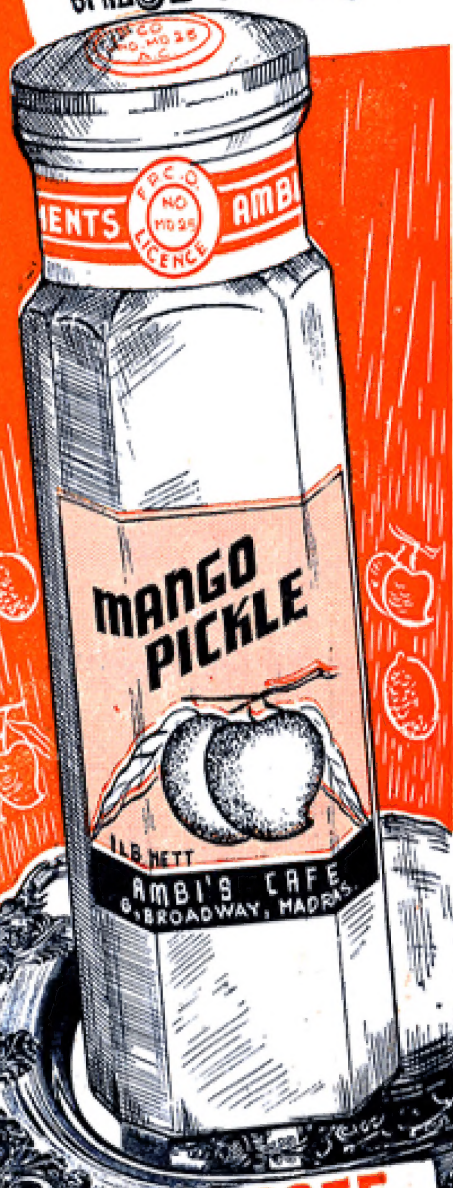
G. D. பிரீலா சேர்மன்.

B. T. தாகூர் ஜெனரல் மானேஜர்.

தி
யுனைடெட்
கமர்ஷியல்
பாங்க் லிட்.,
கல்கத்தா

உறுதிக்கும், சேவைக்கும்
பெயர் பெற்றது

அம்பீஸ் ஊறுகாய்கள் எங்கும் கிடைக்கும்.

AMBI'S CAFE,
MADRAS & VELLORE.

நவ நாகரிகம்
முன்னேற்றமடைய

லால்சந்தனை

பின்பற்றுங்கள் !

புது மோஸ்தர்
சேலைகளும்

தேர்த்தியான பட்டுகளும்
சோலிகளும்

பலவித நாகரிகங்களில்

கலியாணச்

சேலைகளும்

அளிப்பதில்

முதன்மையானவர்கள்.

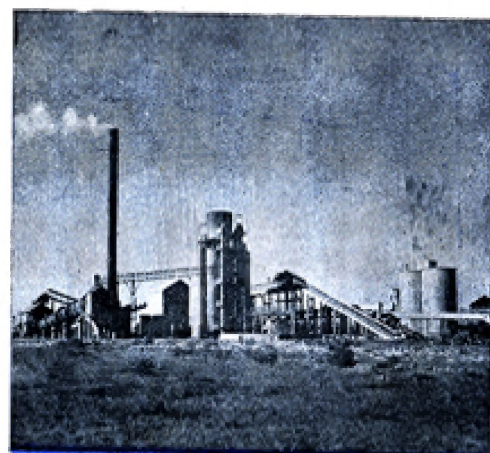
கனதனவான்களுக்கு

கவர்ச்சிகரமான உடைகள்

மற்றும் தையல் வேலைகளும்

ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

Fashion Leaders

சூலம் மார்க்
சங்கர் பிரான்ட்
போர்ட்லான்ட்
ஸி மெண்ட்

தீடத்தீவம்
தரத்தீவம்
தேர்ந்தது

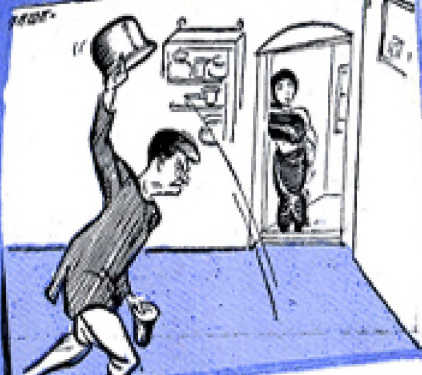
இந்தியா லிமெண்டஸ் லிட்.

தொழிற்சாலை :

சங்கர் நகர், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

ரிசிடன்ட் ஆபீஸ் :

11/12. ஸைகண்ட் லைன் வீச், மதராஸ்-1.

என்மேலே கோபித்துக் கொண்டு....

பாத்திரங்களைப் போட்டு ...

உடைக்க சூம்பித்து விட்டீர்களே? ..

தலை வேளி!... உங்க கோபத்திற்கு?

'பயத்து கொண்டுதான் என்

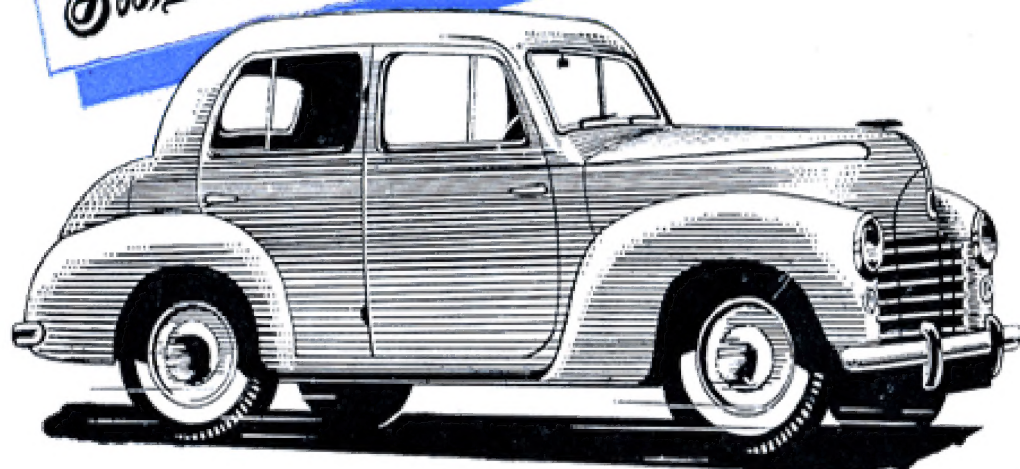

மைனனிலிருந்து ஸ்டேபிரைட் பாத்திரங்களை வாங்கி வைத்து விட்டேன். அவைகள் உடையவே! உடையாது. ஏன் உடம்பை கேடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்?

ஸாம்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்

பேன் : 4521] 8-22, பீர்ட்வே :: மதராஸ்-1 [சுத்தி: BARAPASH

விலை
குறைந்து விட்டது.

குறைந்த
விலையில்
இரு பிரபல
மாடல்கள்

வாக்ஸால்

வெலாக்ஸ்

ரூ- 10,600.

வைவரன்

ரூ- 9,650.

பம்பாய் விலை

சுந்தரம் மோட்டார்ஸ்
லிமிடெட்,
மெனன்ட் ரோட், சென்னை.

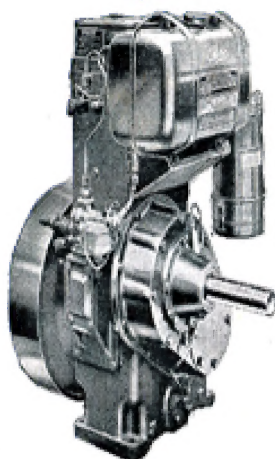
டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் அண்டு
ஸன்ஸ் லிமிடெட்
மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி,
புதுக்கோட்டை

1949-ல் இந்திய விற்பனையில் வாக்ஸாலுக்கே
மறுபடியும் முதல் ஸ்தானம்.

தந்தி: "சஸ்வர்"

டெலிபோன்: 3711

பெட்டி ஆயில் இன்ஜின்கள் & ஸ்பேர் பார்ட்கள்

எல்லா விதமான எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் பம்பிக்
செட்ரூகள், எலக்ட்ரிக் சாமான்கள், பம்புகள், பலவித
ஆயில் இன்ஜின்கள், காப்பி கிரைண்டர்கள் மாஷினில்
சாமான்கள் எங்கனிடம் எப்பொழுதும் கிடைக்கும்.

தேர்ச்சியுள்ள வேலைக்காரிகளின் ஊழியம்
உங்களது சேவைக்கு எப்பொழுதும் தயார்

டிப்டிரீப்யூட்டர்

மாடர்ன் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி

301, ஸிங்கி செட்டித் தெரு :: மதராஸ்

பிராஞ்சுகள்:

113, மேல் மாசி விதி, மதுரை

14/5, துவார ஹைம் ரோடு, கோயமுத்தூர்

KIZAR

Estd. 1886

"CHOP KRUSI"

THE KING OF SARONGS

The Cheapest in Price and the
Best in Quality and Durability

Designs Attractive and Up-To-Date
Colours Fast and the Best Guaranteed

BRANCHES

The Far East:

241, BEACH ROAD, SINGAPORE

111, CHULIA STREET, PENANG

67, BATU ROAD, KUALALUMPUR

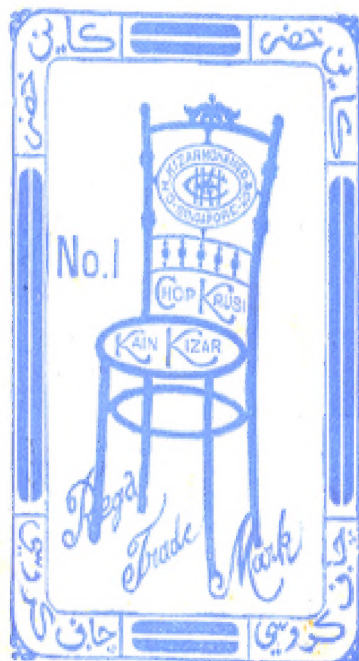
Ceylon:

129, 131, 2nd CROSS ST., PETTAH, COLOMBO

Selling Agents all over:

INDIA, ARABIA, AFRICA & EAST INDIES

Head Office: 239, ANGAPPA NAICK ST., MADRAS-1

“தரத்தின் நேர்த்தியே பிரதானம்

ஏனெனில்

அதுவே நீடித்து உழைக்கும்”

★

மைசூர் ஸில்க்கின் ஒவ்வொரு
கேஜமும் அவற்றின் தாத்தின்
அழகிற்கும் எதிர்கால
நேர்த்திக்கும் அலாதி
நீடித்த உழைப்பிற்
கும் ஓர் றெந்த முத
லீட்டின் அறிகுறி!

★

மைசூர் ஸில்க்குகள்

ஜார்ஜெட்டுகள், கிரேப்புகள் மற்றும் சாட்டின்கள்
மிகவும் சம்பியமானவை :: சலவை செய்யக் கூடியவை

கவன்மெண்ட் ஸில்க் வீவிங் பாக்டரி, மைசூர்

கெம்ப் & கோ., லீட்.

ஸ்தாபிதம் : 1868

மருந்துகள் தயாரிப்பதில் புகழ்பெற்ற கெமிஸ்டுகள்

பார்மசூடிகல் ஏஜன்டுகள் & விநியோகஸ்தர்கள்

க்ரூகோஸ்
நார்மல் ஸ்கீஸன்
கால்ஸியம் க்ரூகோஸேட்
முதலிய
அனெஸ்திக் இஞ்செக்ஷன்
மருந்துகளைத் தயாரிப்பதில்
நிபுணர்கள்

கடி, பலிட களிம்பு
செக்கன் எஸென்ஸ்
மில்க் ஆப் மக்னீஷியா
க்ரைப் மிக்சர்
முதலிய லீட்டு வைத்திய
மருந்துகளைத் தயாரிப்பதில்
புகழ் பெற்றவர்கள்

கீழ்க்கண்ட விபரங்களுக்கு ஒத்திருக்கும், விநியோகஸ்தர்களும்:

- எசி எக்ஸி டி கோ., ஆப் இந்தியா, ஏ. எஸ். ஏ.
 - விக்ஸியம் R. வர்னர் & கோ., ஏ. எஸ். ஏ.
 - C. E. புகம்போர்டு லீமிடெட், இங்கிலாந்து
 - அக்ரீடு ஸ்பெரடீஸ் லீமிடெட், இங்கிலாந்து
 - கான்சுடேன்டல் ஸ்பெரடீஸ் லீட்., இங்கிலாந்து
- மற்றும் பல அகில உலக மருந்து உற்பத்தி ஸ்தாபனங்கள்

இவ்வு பகல் எத்தோமும் தொண்டாற்றுகிறோம்

Trade Mark

Kemp & Co. Ltd.

எல்பின் ஹவுஸ், பம்பாய்-28

கல்கத்தா

• டெல்லி •

மதராஸ்

தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்!

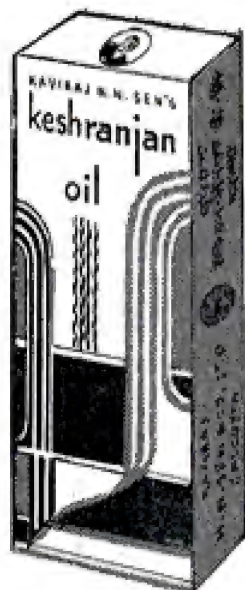
ரீதியைக் கடைசி ஆகியும்
பாதி ஏழி போகிறது. மூலமாக
ஒருவர் மக்கள் மனம் கிடை
பித்த மிதச்சி ததம்பப் போ
கிறார்கள். ஏதும் ஏதே சிபிப்பும்,
தூக்கமுமான காட்சி
வடக்கணக்கான மக்கள்
தீபங்கள் துளிச்சி மிதத்த
வெளிக்கதை விடுகின்றன.
மற்றேயும் தீபாவளி வந்து
செல்கின்றது.
இதேபோன்ற கிரேஷ் காட்
களில் தேவீஸ் பானம் ஒரு முக்
கிய மனதானது வரக்கிறது. இந்தச்
சுபந்திதில் எம் தேசமெல்லாம்
ஒவ்வொரு திருவிழையிலும்,
வாழ்பற்ற ஆண்டத்தின் பூக்
பாண்ட் தேவீதிரப் பழந்தெள்கள்.

பூக் பாண்ட் டீ

சுகல சமயங்களுக்கும் ஏற்றது

பெரும்பாலோரும் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரே விஷயம்!

★
மூளைக்குக் குளிர்ச்சியையும் செழுமையான கேச வளர்ச்சியையும் அளிப்பதில் நிகரற்றது கேஸ் ராஞ்சனே என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறோம். உண்மையிலேயே கடந்த 70 வருஷ அனுபவத்தால் சரித்திரத்திலேயே இந்தக் கூந்தல் தைலம் ஒர் இடம் பெற்றுவிட்டது. உபயோகித்து அடையும் குணங்களைக் கொண்டு நீங்களே அதனுடைய சிறப்பை நிர்ணயிக்கலாம்.

★
கவிராஜ் என். என். ஸென் & கோ., லிட்.
18/1 & 19, லோயர் தெயூர் ரோடு, கல்கத்தா - 1

அன்பர்களுக்கு வணக்கம்

பிரேட் யூக்

நற்செய்தி!

நற்செய்தி!

நீங்கள் எப்பொழுதும் உற்சாகத் துடனும், ஊக்கத்துடனும், இருக்க மிகவும் உயர்ந்த புகையிலையைக் கொண்டு தயாரிக்கும்

ராமவிலாஸ்

சிவபுரி புகையிலையை

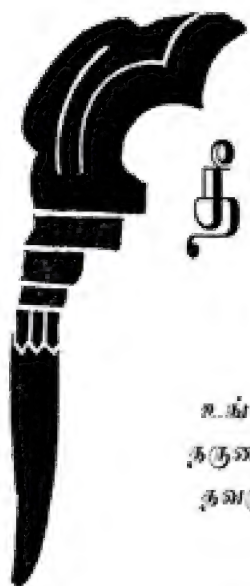
உபயோகியுங்கள்

தயாரிப்பவர் :

கே. நாராயணசாமி

சக்கா நாயக்கன் தெரு, தஞ்சாவூர்

பிஜ்ஸ்ட் செ. 2683

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

உங்களுக்கு வேண்டிய
நருணத்திலும் இடத்திலும்
தவறாத வெளிக்கத்திற்கு

EVEREADY

TRADE-MARK

டார்ச் லைட்டுகள், பாட்டில்கள் & பம்புகளையே
நம்புங்கள்

தேவனம் கார்பன் தயாரிப்புகள்

ஒவ்வொருவரும்
விரும்புவது!!

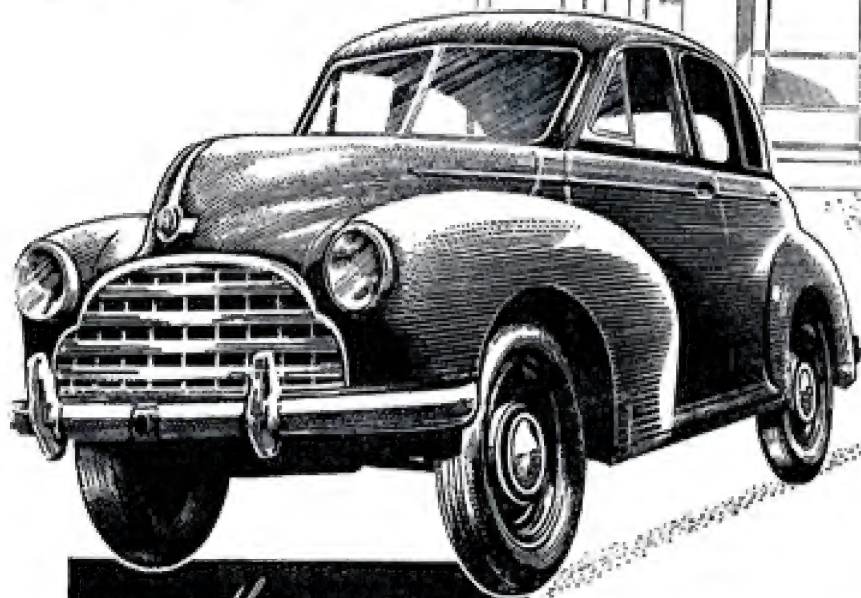
வி.எஸ். & சன்ஸ் பெப்பர் மெண்டுக்கள்

தயாரிப்பவர்கள்:

தென் இந்தியா பெப்பர்மெண்டு தொழிற்சாலை
கும்பகோணம் (ESTD. 1925)

முதல்
கார்
முற்றிலும்
இந்தியாவில்
தயாராவது

the new
HINDUSTHAN

built better throughout

ஹிந்துஸ்தான் மோட்டர்ஸ் லிமிடெட்

மேகண்ட இடங்களில்

உரிமையெற்ற உலர்சன் உள்ளனர்:

அனகாபாத்; அம்பாண; பெங்களூர்; பம்பாய்;
கல்கத்தா; கட்டாக்; கட்ச்; திருகூர்; இத்
தூர்; ஜெய்ப்பூர்; ஜோத்பூர்; ஜாம்ஷெட்பூர்;
ஜாலியா; கான்பூர்; லக்னோ; மதராஸ்; நாக்
பூர்; நியூ டெல்லி; பாட்னா; ராஜ்கோட்; செத்
நாபாத் (டெக்கான்); காஷ்மீர்; திருவனந்தப்
புரம்; நோண்டாவா; ரங்கூன்; கொழும்பு

இது இந்தியாவிலேயே முதல்தரம் தயா
ரிசெப்படுகின்றது. (பாகிஸ்தான் இராஜாடுகளி
லிலும் இரங்குமத் செய்த இங்கு ரேக்கெர்
பட்டு தயாரிக்கப்படுவதில்லை). கதத்தி
இந்தியாவில் கதேசர் பண்டங்களுக்கே
ஆதாய அளிக்க வேண்டுமென்ற தேசிய
அபிமானம் காரணமாக மட்டும் இப் புதிய
ஹிந்துஸ்தான் காங்குக்கு கிராக் ஏற்பட்டு
விடவில்லை. அதன் மீட உபர் ரா இயந்திர
அமைப்பு, மிகுந்த திறந்தார்பாண உதாரப்பு,
நிவாரிக்கும் மோனிக் ஏற்படுமிதரம் ஆகிய
அம்சங்களே முக்கிய காரணங்களாகும்.

உயர்ந்த ரா மெஷின், மோனிக் வாத்
மற்றும் கை விதங்கலிதம் தவிரையாக நிரா
னிக்கப்பட்டுள்ள இப் புதிய ஹிந்துஸ்தான்
உங்களுக்கும் பரிபூரிண பரதார்ப்பவயும்
நிகுத்த உதார்ப்பவயும் குறைந்த விலையில்
அளிக்கின்றது.

Rs. 9375/-
(EX-PLANT)

புகழ் பெற்ற இந்த அடையாளத்தைக்
கவனிப்புகள்!

“பேபி” மார்க்கு பொருள்களுக்கும்
புதிதான அறிமுகம் தேவையாகில்!
சக்திஸ் மென்மை, கசரீன் நீடிப்பு,
உறுதி, உழைப்பு, அழகு சகம்
எல்லாம் ஒருங்கே வாய்ந்த “பேபி”
மார்க் துணிகள் பெயர் பெற்றவை.

சீர்த்தி வாய்ந்த “பேபி” மார்க்குள்ள
அட்டைகள், செக் - கள் அட்டைக்கு
களைபும் வெவ்வேறு வித சகம் கவர்
களில் பிளையின் அட்டைகள், பிளையின்
செக் கோட்டைகள் துணிகளையும்
அப்போதும் வாங்குங்கள்

எல்லா துணிகளிடமும் “பேபி”
மார்க் துணிகள் கிடைக்கும்

தேவிதாஸ் & கோ.
செம்பேட்டை - பெங்களூர் சிடி

மேலாட்சாபகாரம் சிவாங்க
செய்யப்பட்டிருக்கிறது
துணிகள் போன்ற வாகும்
எங்கள் உயர்ந்த தயாரிப்புகள்

மருத்து வஸ்துகள்

ஒமத் திராவம்
பேதி உப்பு (அரிசை அட்டை)
“அகில்டெக்ஸ்”
(சர்க்கோக தயாரான
ஆயிர்ப்பெண்ட்)
வைடயின் தயாரிப்புகள்
இருமல் விரிப்புகள்

உங்கள்

தினசரித் தேவைக்கான

சுத்தமான தேன்
உப்பு (பென்ட் அட்டை)
வினக்கென்னை
வாஷிங் சோடா
“புலிப்பெண்டல்” ரீசைல்
மற்றும்

ரஸாயனங்கள்

இவை எம்மீட்டர் கிடைக்கும்

ஸ்ரீவத்ஸா கெமிகல்ஸ் &
டிரக்ஸ் லிமிடெட்

72, கோவிந்தய்ய நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-1.

THE VULCAN INSURANCE COMPANY LTD.

wish their Clients, Agents and other Patrons
Happy and prosperous DIWALI

TRANSACTS :

FIRE : MOTOR : MARINE : WORKMEN'S COMPENSATION ETC., INSURANCES

FOR PARTICULARS PLEASE CONTACT

DWARAKADAS NARAYANDAS, Branch Manager

THE VULCAN INSURANCE COMPANY LIMITED

"Indian Bank Buildings" - Post Box No. 254 - First Line Beach, Madras

Telephone: 2027

Telegrams: "INFIRE"

On this happy DEEPAVALI occasion
we offer our heartiest greetings
to all our well-wishers, friends and customers

★

A. SIVARAMA AIYER & COMPANY, LIMITED

12, ANGAPPA NAICK STREET : Post Box No. 97 : MADRAS-1

Telegrams: "SPECTRUM", Madras

Telephone: 4977

Branch: POST BOX No. 8 - 8/69, BROADWAY - ERNAKULAM

AGENTS FOR

ELEPHANT OIL MILLS LIMITED, BOMBAY

Chief Stockists and Distributors for

BLUNDELL, SPENCE & COMPANY, LIMITED

LULL - LONDON - SYDNEY - VALPARAISO

Makers of all kinds of
Paints, Varnishes, Enamels etc.

PARSONS & WHITTEMORE LIMITED, LONDON - All kinds of Papers, Boards etc.

M. C. MOWJEE & COMPANY, CALCUTTA - Makers of all kinds of Builders Hardware

GENERAL PAPERS LIMITED

Phone: 3075 11 & 12, FIRST LINE BEACH, MADRAS [Grams: "PAPERMAIL"]

Managing Agents: GANY & CO.

STOCKISTS OF

FOREIGN PAPERS & BOARDS: Arts, Bonds, Creamlaid, Ledgers, Printings, Newsprint, Post Cardboards, Art Boards etc.
INDIAN PAPERS - Products of

MYSORE PAPER MILLS LTD.: Creamlaid, Bonds, Printings, Drawing Cartridge, Cover Paper etc.

BENGAL PAPER MILLS LTD.: Creamlaid, Printings, Duplicating Paper, Blottings etc.

PUNALUR PAPER MILLS LTD.: M.G. Ribbed Kraft, M.G. Pressings, Coloured Printing, Blue Match Paper etc.

ANDHRA PAPER MILLS: M. G. Ribbed Kraft, Blue Match Papers

ROHTAS INDUSTRIES LTD.: Boards, Cover Papers etc.,

BHOPAL STRAW PRODUCTS LTD.: Strawboards GUJARAT PAPER MILLS LTD.: Boards, Colour Papers etc.

STATIONERY: Book Cloth, Writing Pads, Envelopes etc.

Sales Deptt. & Show Room: No. 16, ARMENIAN STREET, P. B. 1266. Telephone: 55166

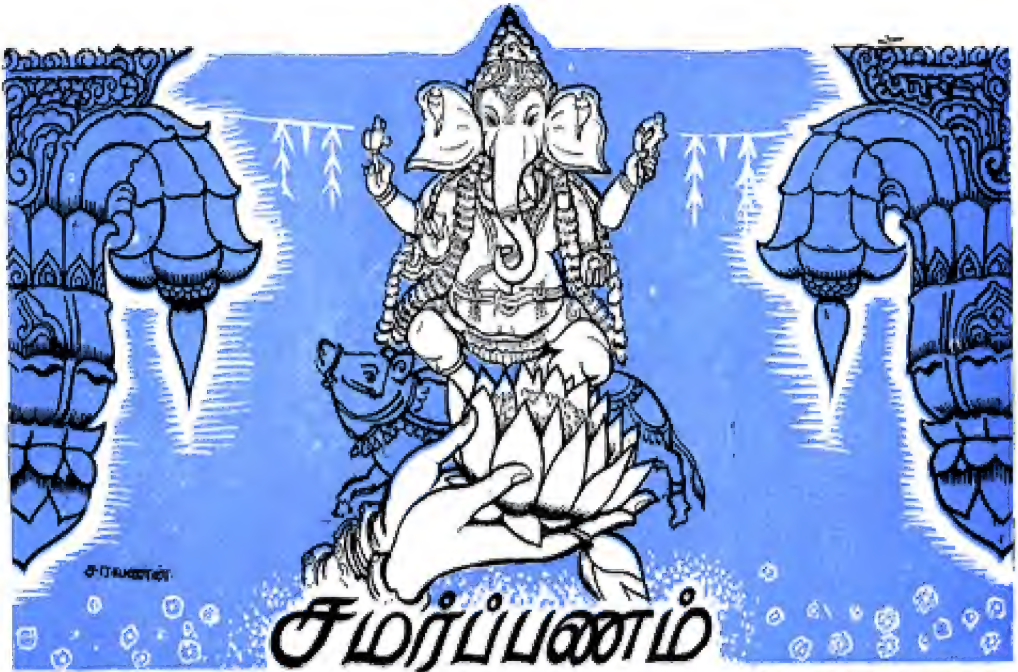
கல்கி
கிபாவளி
மலர்
1950

பொருளடக்கம்

ஆனந்த நடனம் (முதல் பாகம்)	கிமதி	18-ஆ
மயில்பாணம்	...	19
கெட்டகைப் பாராபே?	கவிமனி தேவிசு கிபாவளி பக்கம்	20
தருதிப்பதி ராஜேந்திர பிரதாசு	ஆ. எம். காரையாசு	21
உடனும் திழை	கங்காபதி ராஜேந்திரகங்காசு	22
இதோ வந்துவிட்டது தேவகம்	டி. கே. சிதம்பராத முத்தையர்	27
கங்காசு—தடாசு	பொருள் கங்காசு பாரதி	30
பாசு மாதம்	கந்திரா	32-ஆ
ஆழ்வாசின் பக்தி காதல்	எம். ராஜேந்திர பக்கம்	34
நவீன பஞ்சு தந்திரம்	கந்திரா	36
கங்காபதி கிங்காசு கெட்டு உதவி! வெ. ராமகிருஷ்ண பக்கம்		43
ஆழ்வாசு பிரதாசு!	ராஜா	48
அழகான அந்தப்புரம்	மணிமயம்	48-ஆ
மணிமயம் பருக்கை	ஆறுதேவாசு	50-ஆ
சங்கமம் ஒன் மயம்!	எம். எம். பக்தவத்சலம்	53
கங்காபதி கிங்காசு ராசு	காட்டு கங்காசு	56
கங்காசு கங்காசு	ராஜா	58
கிங்காசு தடாசு!	...	60
இயற்கை காட்டு	பாபு	60-ஆ
கிங்காசு காட்டு	...	60-ஆ
ராஜேந்திர	ரா. கிங்காசு	62
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	68-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	மணிமயம்	68-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	69
கங்காசு ராஜேந்திர	பி. எம். மணி	73
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	77
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	81
கங்காசு ராஜேந்திர	பாரதி	85
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	88-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	எ. எம். கங்காசு	88-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	பொருள்	91
கங்காசு ராஜேந்திர	ஆறுதேவாசு	98-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	எம். எம். மணி	101
கங்காசு ராஜேந்திர	டி. ரா. கங்காசு	108
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	109
கங்காசு ராஜேந்திர	மணிமயம்	110
கங்காசு ராஜேந்திர	பாபு	112
கங்காசு ராஜேந்திர	பி. எம். மணி	115
கங்காசு ராஜேந்திர	கெ. பி. கங்காசு	119
கங்காசு ராஜேந்திர	மணிமயம்	122-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	கெருமணி	125
கங்காசு ராஜேந்திர	பொருள் கங்காசு	130
கங்காசு ராஜேந்திர	...	135
கங்காசு ராஜேந்திர	கெ. ராஜேந்திர	135-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	எ. கங்காசு	137
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	141
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	142
கங்காசு ராஜேந்திர	எம். பி. கங்காசு	145
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	148-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	தி. கங்காசு	151
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	155
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	158
கங்காசு ராஜேந்திர	ராஜா	160
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	160-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	பெ. ராசு	163
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	169
கங்காசு ராஜேந்திர	பொருள் கங்காசு	175
கங்காசு ராஜேந்திர	பாபு	177
கங்காசு ராஜேந்திர	பாபு	180
கங்காசு ராஜேந்திர	கிமதி	182-ஆ
கங்காசு ராஜேந்திர	ரா. பி.	185
கங்காசு ராஜேந்திர	பி. எம். ஆ.	190
கங்காசு ராஜேந்திர	கந்திரா	194
கங்காசு ராஜேந்திர	கெ. கங்காசு	204

Index to Advertisers

Ajax Products Ltd.	...	149	Mithila Metallic Industries	...	209
Ambl's Cafe	...	4	Modern Electric Co.	...	5
Appaswami Chetty & Co., M. C.	...	182	Mohanram & Co.	...	51
Arni Silk House	...	88	Morion (India) Ltd., C & E.	...	16-D
Artman & Co.	...	203	Nalli Chinnaswami Chetti	...	168
A. V. M. Productions	...	1	Nanco Rubber Works	...	99
Bengal Lamps	...	174	Narasu's Manufacturing Co., Ltd.	...	33
Best Tobacco Co.	...	210	Narayanan & Co. Ltd.	...	2
Bharat Drug House	...	208	Natham & Co., P. R.	...	124
Blackwoods India Ltd.	...	204-g	National Carbon Co., (India) Ltd.	...	13
Brooke Bond (India) Ltd.	...	11	National Insulated Cable Co. of India Ltd.	...	211
Chari & Ram	...	98	National Match Works	...	16-C
Chintamani Talkies Ltd.	...	95	National Tobacco Co. of India Ltd.	...	161
College House	...	97	New Asiatic Insurance Co., Ltd.	...	122
Co-optex	...	204-g	New India Assurance Co., Ltd.	...	98
Coty (England) Ltd.	...	173	Newton & Co.	...	90
D. S. Company	...	154	Newton Studios Ltd.	...	204-e
Dandekar Machine Works Ltd. G. G.	...	204-a	Oriental Mercantile Agency	...	3rd Cover
Dasen Studio, R.	...	84	Oriental Metal Industries Ltd.	...	211
Davidos & Co.	...	15	Pankaja Mills Ltd.	...	154
Ethirajiah & Sons, R.	...	205	Phillips Electrical Co. (India) Ltd.	...	121
Ethirajulu Naidu, M. A.	...	97	Prathibha Productions	...	16-A
Ford Motor Co. of India Ltd.	...	52	Public Relations Officer, M. S. M. & S. I. Ry.	...	184
Ganesh & Co. (Madras) Ltd.	...	153	Radha Silk Emporium	...	90
Ganga Works	...	182	Rajalakshmi Mills Ltd.	...	206
Gascon-Dunkerley & Co., (Madras) Ltd.	...	204-g	Rajan & Co., P. V.	...	204-g
General Papers Ltd.	...	16	Raju Chettiar & Bros., P. A.	...	37
Gedrej Soaps Ltd.	...	123	Rama Vilas Tobacco Co.	...	12
Gopalakrishna Kone, E. M.	...	168	Rathod Trading Co.	...	204-g
Government Silk Weaving Factory	...	9	Royal Talkie Distributors	...	212
Government of Madras	...	58	Refrigerators & Home Appliances Ltd.	...	150
Gramophone Co., Ltd.	...	49	Royal Cycle & Motor Co., Ltd.	...	204-e
Harvey Ltd., A. & F.	...	183	Samsen & Co., Ltd.	...	5
Hindustan Motors Ltd.	...	14	Sastri & Sastri	...	204-m
India Cements Ltd.	...	5	Sivarama Aiyer & Co., Ltd., A.	...	16
India Electric Works Ltd.	...	144	Siva Lodge	...	204-m
India Leather Corporation Ltd.	...	205	South India Corporation (Madras) Ltd.	...	113
Indian Bank Ltd.	...	114	South Indian Manufacturing Co.	...	190
Indian Overseas Bank Ltd.	...	160	Southern India Mill Owners' Association	...	208
Indo-Commercial Bank Ltd.	...	41	Southern India C-fectionery Factory	...	12
Jaglier Pictures	...	2nd Cover	S.P. M. Medical Mart.	...	208
Kathayee Silk Emporium	...	200	Sri Karthikaya Mills Ltd.	...	50
Kaviraj N. N. Sen & Co., Ltd	...	12	Sri Krishna Productions	...	192
Kemp & Co., Ltd.	...	10 & 204-g	Srivates Chemicals & Drugs Ltd.	...	15
King & Co.	...	90	Subblah Foundry	...	210
Klear Mohamed & Co., C. H.	...	8	Sundaram Iyengar & Sons Ltd., T. V.	...	7
K. T. R. Perfumery Industries	...	204-g	Swadeshi Type Foundry	...	61
Lalchand Kowalram	...	5	Swastik Tobacco Factory	...	16-B
Lakshmi Mills Co., Ltd.	...	135	Tamil Nade Talkies	...	207
Lavanya Pictures	...	2	Textile Machinery Corporation Ltd.	...	204-g
Letellie J. F.	...	204-g	T. S. R. & Co.	...	16-B
Lotus Mills Ltd.	...	42	Union Co. (Motors) Ltd.	...	124
Madras Brick Fields Ltd.	...	140	United Commercial Bank Ltd.	...	4
Madras Motors Ltd.	...	181	Vanguard Insurance Co., Ltd.	...	122
Madras Pencil Factory	...	162	Varadan, M.	...	176
Madras Type Foundry	...	89	Venkatarama Rao & Co., B.	...	204-m
Madura Knitting Co.	...	51	Venkatraman & Co., Ltd., K. S.	...	150
Mangalam Stores	...	204-a	Vijaya Printing Works	...	122
Manyam & Co.	...	4th Cover	Vulcan Insurance Co., Ltd.	...	16
Mettur Chemical & Industrial Corporation Ltd.	...	153	Woodlands	...	204-m

சீமர்ப்பணம்

‘தமிழ் கூறும் கல்லறை’ திங்கள் நிகழ்ச்சியில் இந்தத் தலை நிகழ்ச்சி மலரைச் சம்பந்தித்து விட்டுப் பெருமூச்சு விட எண்ணியிருக்கும். தமிழ் கூறும் கல்லறைத் தைத் தோர் பெரி யோர்க்கு, தாய்மாரிசு, குழந்தைகள் அனைவரும் இந்த மலரைக் கையில் வாங்கியதும், “ஆனா! அப்பா!” என்று அத்தாட்சி தரு வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அனைவரே பாசுட்டும், அழகியே பாசுட்டும், மனத்திலே பாசுட்டும், கைத்தொடரன் ஆசுட்டும் இந்த மலருக்கு இன்ன ஏது! தேவமொருவருக்குப் பாசுட்டா மலரும், இந்திரன் விருந்தும் மந்திர மலரும், ஆரியம் இதுமூன்று அழைப் தாமரை மலருத்தான் இதற்கு எடாரா! இப்படிப் பட்ட எழுத்து “கவி” தீபாவளி மலரைத் துணிச்சலுடனே தமிழ் கூறும் கல்லறைக்குச் சம்பந்திக்கலாம் அல்லவா!

‘தமிழ் கூறும் கல்லறை’ என்ற தொடர்ச்சியுடைய சென் னை, அது உண்மையில் மிகப் பெரியவாத உலகம்! தோல் கைப்பிடி காணில் அது வடமேற்குமே முதுகே நோர் குமரி வரை யிலெதான் பரந்திருக்கிறது. இப்பொழுதுதான் அதன் எல்லா வடக்கிலே புது டிஸ்கவரிகளுக்குத் தெரிந்தே திரிவோன் மலை வரை பரந்திருக்கிறது. இந்த எல்லாக்குட்பட்ட பல இடங்களிலும் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மிகப் பெரியவாத வர்கள்! கதைகளேட்டும், கட்டுரைகளேட்டும், கவிதைகளேட்டும், ஒவியங்களேட்டும், சிற்பங்களேட்டும், சங்கீதங்களேட்டும், — எல்லாம் அவர்களுக்கு மிக்க உபதாயமாக இருக்க வேண்டும்.

இதை ஆரம்பமுதல் நாம் கனகலிங்க நிறுப்பதற்குரியே ஆண்டு நேரம் தீபாவளி மலர் வெளிவரட்டே நிறுத்து என்று வைத் துக் கொள்ளவில்லை. வசதிக்கு நன்றாக இருக்கும்போது அந்த கைய முயற்சியை தொடங்குவதில்லை.

இந்த ஆண்டில் வசதிகள் இருந்தபடியால் வெளிவரட்டே தீர் மானந்திரோம். வேலை முடிந்த கையில் எடுத்துப் பார்த்ததும் “மன அபாயம்! இந்தத் தமிழ் கூறும் கல்லறைக்குத் துணி யம் சம்பந்திக்கலாம்!” என்று தீர்மானித்தோம்.

“வாருங்கள் சம்பந்திக்கப் போகிறீர்! நான் ஒருவன் இருக் கிறேன் என்பதை மறந்து விட்டேனா!” என்ற குரலில் கேட் றத் திரும்பிப் பார்த்தபோது விசுவகல் பெருமான் முற்றும் வரையத்தில் விசைத்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

“விசுவகலே! பருப்பில்லாமல் கலியாணம் உண்டா! தங்க ளுக்கு இவ்வளவு மலரும் உண்டா! தங்களுடைய அருள் முன் னிட்டிருக் கொண்டுதானே எந்த முயற்சியையும்.....

“சிறுத்தும் ஆகியேனா! நான் இப்பொழுது இருக்கே விண் விசுவகல் என்ற முறையில் வரவில்லை. ‘கவி’ பத்திரிகையின் முறையில் சந்தாதாரர் என்ற முறையினாலும் வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் கையில் உண்மையான இப்படிச் சொல்லும்!” என்று படுக்கையில் கொண்டார்.

மலரின் அட்டைச் சித்திர அழகியே விசுவகல் முழுவி டெய் மறந்து விட்டதாக எங்குத்தே தென்படுகிறது. “தவிரி! மலரை உன்னை பித்தும் பாசிப்பதுதானே!” என்றும்,

“இந்தப் பெண்களை பெய்வான் எங்கெங்கே பார்த்த ஐய மாயிருக்கிறது!” என்றும் பித்திரர்கள்.

“பார்க்கலாம் என்று! எல்லாரும் தங்கலிடம் ‘கவி’ கையின் அருள் வேண்டும்’ என்று பிரார்த்திக்க வந்திருப் பார்கள். தங்கலும் அப்படி ஆகியிருக்கிறார்கள்!”

“நாலும் ஒரு பிராமணரிடம் என்பது ஒருவருக்கும் குரபம் இருப்பதில்லை!” என்று விசுவகல் சொல்லிவிட்டு, “இருக்கட்டும்; மலருக்கும் என்னென்ன அம்சங்கள் இருக்கி ன்ன! நீதான் சொல்லுமே!” என்றார்.

“உன்னை முதன் முதலில், தங்களுடைய தந்தையாரை எடாரும் பெருமான் ஆளத்தே தான்மலம் செல்விறார். அவரு டைய பொன்மேனியையும், ஆளத்தே எதைதையும் பார்த்துக் கொண்டே சிறுக்கலாம்.....

“பிறகு!”

“தங்கள் மாயாமலைக் குறித்துக் கவிமலரின் பாடல் ஒன்று அழகிய சித்திரங்களுடன் வெளிவருவது. பிறகு, தங்களுடைய பரம பத்திரை ராஜாஜி, மறு பிரயக் கொள்ளையை வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் ஒருவரை பேரருவல் தடுவதென்பதன் அநியாயமைய அழகாக விளக்கியிருக்கும் கதை வருகிறது. ராஜாஜிக்குப் புது டிஸ்கவரி எந்தையோ வேலைகள். பட்டினத்திலும் செருவிலும் சிங்கை பந்தத்தை அடிக்கடி நீண்டிருக்கிற கட்டையே கைப்பாற்றி வருகிறார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியையும் கவி பேரங்கையையும் அவர்கள் மறந்து விடுவதில்லை. பிறகு சரிசெய்தல் அவர்கள் பரிசெய்தலில் இரு கதைகளே எட்டகையிட்டு, அவர்கள் மனக் கண்ணில் வழியாக ஸ்ரீரங்கத்தைக் காட்டியிருக்கும் அற்புதமான காவியக் கட்டுரை இருக்கிறது. அப்போது கட்டுரைகள், கதைகள், —சாத்திர கதைகள், சரித்திரக் கதைகள், சமூக கதைகள், ஹாஸ்யக் கதைகள், — எல்லாம் வருகின்றன. “குழந்தை வளர்க்காதது எப்படி!” என்பது பத் திரப் ‘பரதன்’ எழுதி யிருக்கிறது. ஆனால், அமைப்பதற்குத் தங்க ளுக்குக் கவியில்லை! ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதியோரையில் நிரை சித்திரமையாக அமைப்பிருக்கிறது மனச் சித்திர அம்சங்களைப் பற்றி ஒரு விமர்சனம் மீடும் பக்கத்தில் வெளிவரவே சிறுக்கிறது. தங்களை அதைப் படித்துக் கொள்ளலாம்.....

நிமேஷம் விசுவகல், “மனச் சம்பந்தம்!” என்று கூறுகிறார். அவர் கையிலே சிறுத்த மலரைக் காணோம். எங்கே போயிருக் கும்! சிறுமுற்றும் பார்த்தார். ஒரு முறையில் உட்கார்க்கு முடிவின் தீபாவளி மலரைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்! விசுவகல் அதைப் பிடுங்குவதற்காக ஓடினார். முடிவிலும் ஓடினார். அவர்கள் இருவரும் அவ்வளவு விசுவகல் ஓடக் கூடியவர்கள் என்று அது வரைவில் எங்குத்தே தெரியாது!

இந்தப் புனிதமான தீபாவளி நாள்தான் “கவி” வெளியாக அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி கூறுகிறதும், அவர்கள் கைய வித எல்லாங்களும் அடைபெயரும் என்று பிரார்த்திக்கிறதும்.

கடைக்கண் பாராயோ?

கவிமணி
தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

பல்லவி

கடைக்கண் பாராயோ — உன்னை
கனித்தருளாயோ!

அதுபல்லவி

கடைக்கண் புத்திரேன் — துணியே (து)
ஆருயிர்வெ ஐயா! (கடைக்கண்)

அரணம்

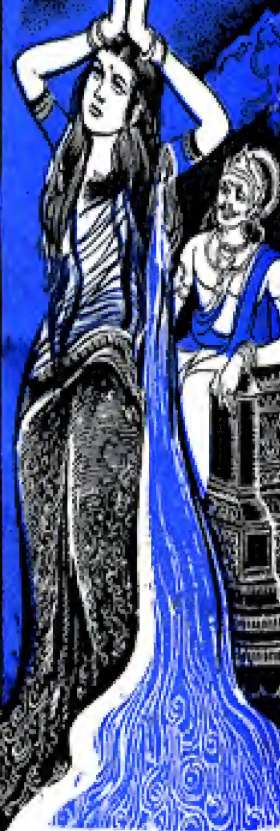
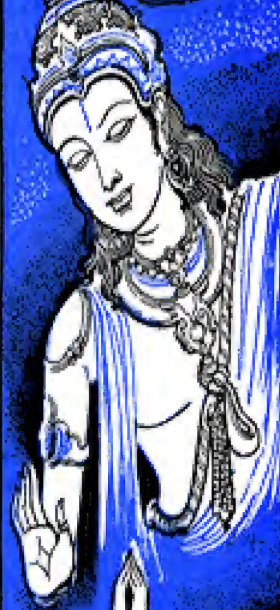
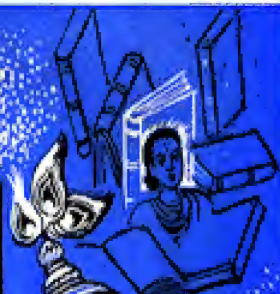
1. பத்திரோடுவீன — நிதழும்
பணித்து மோதலுமல்
புத்தகக்காட்டில் — அரித்து
பொழுதழல் போக்கிவிட்டேன் (கடைக்கண்)

2. தாசத்துவத்தின் — பவிசை
பனநில ஓராமல்
காகபணத்தாழிய — என்னைக்
காலம் போக்கிவிட்டேன் (கடைக்கண்)

3. பன்னன் வையலியே — தின்று
பதுமி ஓயமிட்ட
அன்ன பாலுதாரிக்கு — அரணம்
அளித்த மாடுமலியே! (கடைக்கண்)

4. ஆதிநாயகம் — எழுநூல்
ஆனநூல் வந்த
நாதநாயக — பதும
நாய கொடுத்தா! (கடைக்கண்)

5. மோதநாயக — முத்திரை
மேலுமோபாண!
மாதவா கிருஷ்ண — கிருஷ்ண
மாதவ கோவா! (கடைக்கண்)

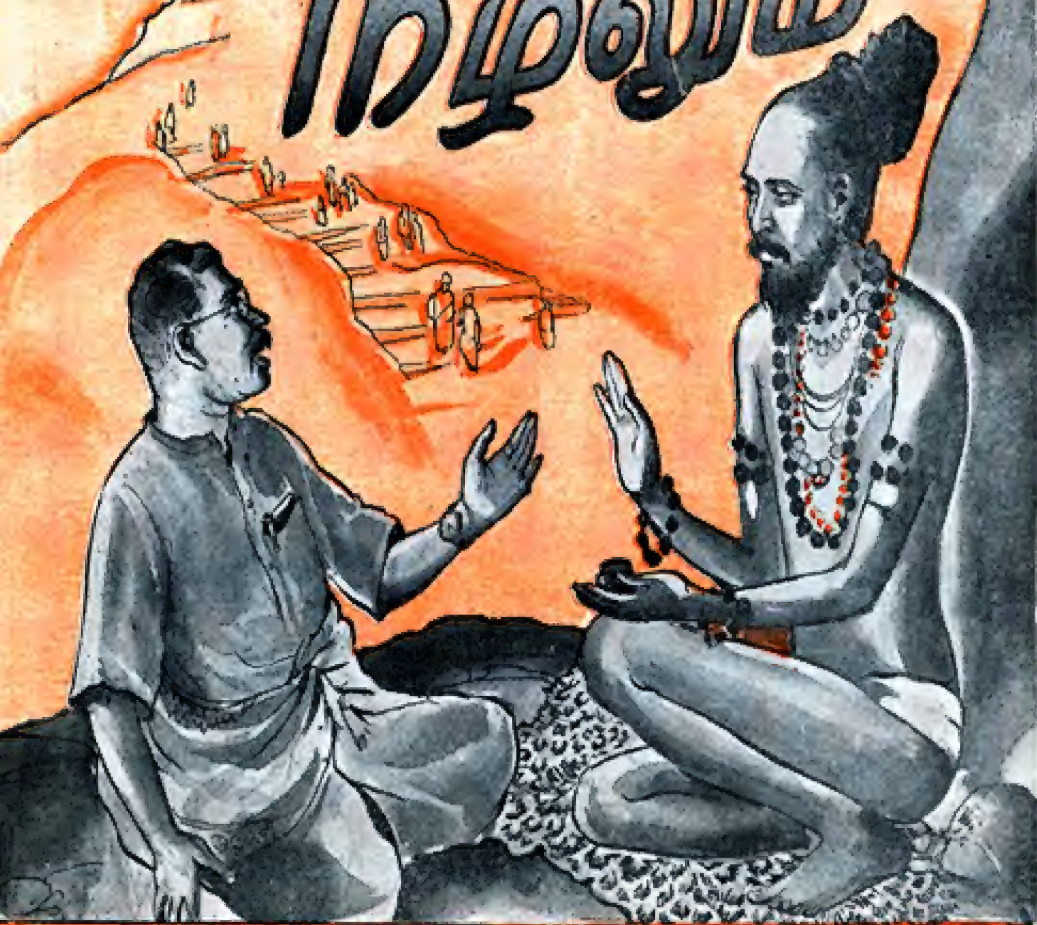

ஜனகிபதி
+ பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத் +

உடனும்

நிழலும்

ய பிறப்புக் கொள்கை. ஒரு குருட்டு கம்பிக்கை தானே? இதற்கு கையெண்ணில் ஒரு ஆதரவும் இல்லைவே!" என்று சாமச்சந்திரபூரம் உயர்தரப் பள்ளியின் ஹெட்மாஸ்டர் சிவப்பிரகாச மூதலியர் அவர்கள்.

"மறு பிறப்புக் கொள்கை ஒரு சமய கம்பிக்கையேதான். கையெண்ணில் அல்ல. சில விஷயங்

களில் கையெண்ணில் பிரவேசிக்க சிவாயமில்லை. கையெண்ணில் வரப்பாடு ஒரு 'ஜாஸ் கட்டென்' உண்டு. அந்த எலிக்குச் சவருக்கு அப்பாவுள்ள விஷயம் கையெண்ணுக்குச் சம்பந்தமில்லை. கம்பிக்கையைத் தவிர அதற்கு வேறு பிரமாணம் இல்லை. கையெண்ணுக்குள் சமயக் கொள்கைகள் பிரவேசிக்கவும் சமயக் கொள்கைகளுக்குள் கையெண்ணில் பிரவேசிக்கவும் அதிகாரம் கிடையாது" என்று மகாவிற்கும் பிள்ளை.

சகாவிற்கும் பிள்ளைக்குச் சமயம் என்பது வயது. போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்து இப்போது 'பிரெமியர்' வாங்கி வருகிறார்.

"சத்தக் குருட்டு கம்பிக்கை 'ஸுபர்ஸ்டிஷன்' கலுக்கெல்லாம் எம் ஆரவு தந்த விட்டாய் தேசம் பழங்கததான் போகும். பருத்தி வுக்கு இடமில்லாமல் வர வர எல்லாம் மிக மோசமாகப் போய்க் கொண்டு வருகிறது" என்று சிவப்பிரகாசம்.

"குருட்டு கம்பிக்கை என்னுள் என்ன? எனக்கு விளக்கவில்லை. கம்பிக்கை என்று சொன்ன பிரகு கண்ணுள்ளதும் கண்ணில்வாது மாக இரண்டு விதம் ஏது? பத்திக்கு வேலி போக்கும் கண்கள் கிடையாது. என்னாம் கம்பிக்கையே யொழிய வேறில்லை" என்று மகாவிற்கும் பிள்ளை.

"உம்முடைய அனுபவத்தில் ஏதேனும் மறு பிறப்புக் கொள்கைக்குச் சாத்தமராக நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்களா, சொல்லுங்கள். வேறும் பேசுகும் பழைய கண்மூடி சாஸ்திரம்தானே?" என்று சிவப்பிரகாச மூதலியர்.

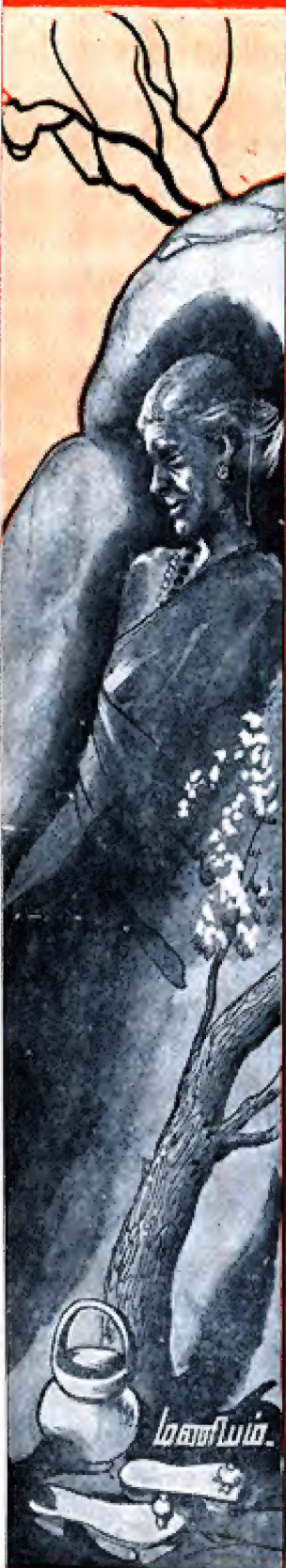
"இல்லை, சிவப்பிரகாசம், இல்லை. நீ சிறு வயது; நான் கிழவன். நான் சொன்னும் ஒரு கதைவைக் கேள். அது சயசீதம். அந்தக் காலத்தில் நான் உத்தியோகத்திலிருந்தேன்."

"சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள். கதை கேட்க நான் எப்போதும் தயார்" என்று சிவப்பிரகாச மூதலியர்.

ஒரு சமயம் நான் திருப்பதிக்குப் போகிறேன். அங்கே ஒரு ஸ்பிரிதஸைக் கண்டேன். பேச்சு பல விஷயங்களைப் பற்றி கேட்கது. ஸ்பிரிதஸின் வேலும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆயினும் அவன் பேச்சு அன்பு நிறைந்த அழகம் போல் இருந்தது; சொல்ல முடியாத ஒரு வகையில் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. வேறு வேரம் பேசிக் கொண்டு இருந்தோம். ஸ்பிரிதஸ் என் கையை கீட்டச் சொன்னான். ரோகை பார்த்து ஜோஸியம் சொல்லுவானே என்று என்னுடைய கையை கீட்டினான். அவன் தன் இடுப்பில் செருகியிருந்த ஒரு டப்பையை எடுத்துத் திறந்து ஒரு குளிகையை என் கையில் வைத்து, "வாயில் போட்டுக் கொள்" என்று சொன்னான்.

நான் தயங்கினேன். "உன் மாரடைப்புக்கு மருத்து. கதரீயமாக மென்று விழுங்கு" என்றான்.

எனக்கு அக்காலத்தில் ஒரு கெட்ட வியாதி இருந்தது. திடீர் என்று மாரடைப்பு அல்லப்போது வந்து கஷ்டப்படுவேன். இது மூடியில் உட்காண்கொல்லும் என்று சில வைத்தியர்கள் சொல்லி வந்ததால் நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். "இதை எப்படி ஸ்பிரிதஸ் அறிந்தான்? நான் ஏதும் சொல்லவில்லைவே!" என்று விவரித்தேன். ஒரு வேளை என் மூகக் குறிப்புகள் கண்டு கொள்பனே என்று சந்தேகம் உண்டாகியது. *சுக்காவர்த்திரா ஜகையாணைச்சாரியார்.

மகாவியம்.

"யோசனைசெய்
யாதே. வாயில்
போட்டு மென்று
விடு" என்று மறு
படியும் சொன்
னான் ஸுராகி.

அவன் முகத்
தில் விசிய அன்பு
என்னை வசிக்கித்
தது. குனிவையை
வாயில் போட்டு
மென்றேன். கசப்
பிறும் கசப்பு.
அதைப் பொறு
க்க முடியாமல்
அவனை நிரித்த
பார்த்தேன்.

அப்போது கல்வெய்யில், பிற்பகல் மணிமுன்று.
ஸுராகியின் சிறும் பாறையில் என்னுடைய சீண்டு கிடத்
தது. விக்கையே விக்கை! சிறுவில் ஸுராகியின் உருவ
மியில். என் தாய் இறந்து இருபது வருஷங்கள்
ஆகியிருந்தன. அவன் தோன்றினான் அந்த சிறுவில்!
"அம்மா!" என்று என்னையும் அறியாமல் கதறி
விட்டு மெய்மறந்தேன்.

பிறகு சினைவு வந்ததும் அங்கேயே சீன்றிருந்த
ஸுராகி மறுபடியும் பேச ஆரம்பித்தான்.
"மாரடைப்பு தீர்த்ததா?" என்று கேட்டான்.
வலி சீன்று விட்டது என்று சமீகனாக சொந்தேன்;
பேச முடியவில்லை.

"அப்போ! இந்த ஜென்மத்தில் என் இந்த
உடலில் இருக்கிறேன். சொன்று போன பிறப்பில் என்
இருந்த உடலில் இப்போது கண்டாய். அது இந்த
மருத்தின் சத்தி. தாய் யார்? மகன் யார்? உலகம்
எல்லாம் ஆடும் சிறங்கள். பரம்பொருள் ஒன்றே
உண்மையப் பொருள். அதனை பலவகைக் காட்டிக்
கொள்கிறது. மனம் கவங்காதே! இந்தா!" என்று
மற்றும் என்னுடைய குனிவைகளை ஒரு வாயைப் பட்டை
யில் வைத்து மடித்துக் கொடுத்தான்.

"உன் மாரடைப்புக்கு இது மருத்து. மிக்க
அவசியம். கேரிட்டபோது வாயில் ஒரு குனிவை
போட்டு மென்று விழுக்கிவிடு. வலி சீன்று போகும்.
மருத்து வாயிலிருக்கும் வகையில் உன் மூன் உள்ள
சிறங்கள் அந்த அந்த உயிரின் மூன் ஜென்மத்தைக்
காட்டும். அதைப் பார்த்துக் கவனம் படைத்தே.
மூன் ஜென்மங்கள் உயிர்களை சிறும் போல்
தொடர்ந்தே வருகின்றன" என்றான்.

இதைச் சொல்லிவிட்டு அவன் அங்கிருந்து
எழுந்து போனான். மறுபடி நிரும்பி வந்து, "ஈந்து
மாத்திரை உட்கொண்டபின் விபாதி முற்றிலும்
சீக்கிரப்போகும். ஒரு தடவை கண்டதை மறுபடி
கண்ணாட்டாய். தொண்டை வலது வலையில்
'பிஞ்சின்' வாங்கி வருவாய்" என்று ஆசீர்வதித்து,
ஸுராகிகள் உட்கட்டில் மறைந்தான்.

வெகு நாட்கள்வரை மாரடைப்பு வரவில்லை.
மருத்தையும் மறந்து விட்டேன். மத்தியானம்

"சொத்துக்கள், சொத்துக்கள், உமது கேட்க தான் எப்போதும் தயார்!"

தூங்கி எழுந்
ததும் குடிப்பதற்
காக வேலைக்கா
தன் எனக்காக
வைத்திருந்த
பாலை ஒரு கான்
பூனை குடித்து
விட்டது. குடித்து
விட்டு உக்கிர கக்
கிக் கிண்ணத்
தைக் கீழே உருட்
பினதும் சந்தத்
தைக் கேட்டு
இன்ன தாயிற்று
என்று தெரிந்து
கொண்டேன்.

பூனை யின்
போல அடக்காக

கொய்ம், கொண்டேன். கொய்ம் ஏறியதும் திடீர்
என்று மாரடைப்பு வந்தது. அப்படியே காந்தவையில்
சாய்ந்தேன். கால்மணி ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டேன்.
பிறகு ஸுராகி தந்த குனிவை ஞாபகத்துக்கு வந்தது.
எழுந்து அதைத் தேடி பெடுத்து ஒரு குனிவையை
வாயில் போட்டுக் கொண்டு மென்றேன்.

அச்சமயம் பூனை தான் சொந்த குற்றத்தைக்
கொஞ்சமும் சினைவாயம் என்னிடம் கொஞ்சிக்
கொண்டு வந்தது. அதற்குள் என் கொய்மும்
தணிந்து விட்டிருந்தது. சிரித்தேன். குனிவையை
வாயில் போட்டு மென்றதும் ஒரு விதக் குளிர் தட்
டிற்று. எழுந்து வெளியே வெயிலுக்குச் சொந்தேன்.
பூனையும் என்னுடன் "மியாங்! மியாங்!" என்று
உலகிக் கொண்டு வந்தது. நிரும்பிப் பார்த்து அதன்
சிறுக்கை கண்டேன்.

பூனை அப்படியே எடுத்து அனைத்துக்
கொண்டு முத்தமிட்டேன். சிறுவில் என் கண்ட
உருவம் சிறுவையிலேயே இறந்தபொழுது என் மனைவி
யின் உருவம். "எனக்கு வைத்திருந்த பாலைக் குடித்
தாயா?" என்று மயிர்ந்தேன். என் ஆனந்தத்தை
வாளுக்குச் சொல்வோன்? எப்படிச் சொல்வோன்?

விசயிலிருந்த மூன்று குனிவைகளையும் மிக்க
ஐக்கிரகையாகக் காப்பாற்றி வைத்தேன். மறுபடி
யும் ஒரு குனிவை வாயில் போட்டு மென்று மிக்க
ஆனாயோடு பூனையின் சிறுக்கைப் பார்த்தேன். பூனை
சிறுவை வந்தி என் காதல் மனைவியின் உருவம்
காணாமல் வந்துகொண்டேன்! ஸுராகி சொல்லியிருந்ததை
மறந்து விட்டிருந்தேன். இப்போது சினைவுக்கு
வந்தது. "எந்த உயிரின் முற்பிறப்பையும் ஒரு
தடவைவே கண்ணாய்; அதன்பின் குனிவையை
வாயிலுள் போட்டுக் கொண்டாணும் ஒரு தடவை
கண்டதை மறுபடி கண்ணாட்டாய்" என்று அவன்
சொல்லி விடுத்தது சினைவுக்கு வந்தது!

அன்றமுதல் எனக்கு அந்தப் பூனையில் அதன்
பூனை உருவம் மறைந்து விட்டது. அதன் குரலும்
பார்வையும் என் உள்ளத்தை உருக்கும் அரீகிக்

குரலும் பார்வையுமாகி விட்டன. பிறகு ஒரு வருஷம் கழித்து, பூனைக்கு நோய் கண்டு இறந்து விட்டது. வைத்தியக்காரனைப் போல் அழுகிறேன். என் புழக் களையில் சூரி தோண்டி அதை அடக்கம் செய்து அந்த இடத்தில் ஒரு வேப்பஞ் செடி கட்டு அந்தச் செடியில் என் காதல் மனைவியைக் கண்டு நிரூபி யடைத்தேன்.

பல ஆண்டுகள் கழித்து விட்டன. சம்பளப் பணத்திலிருந்து மிகுதி செய்து கொஞ்சம் சேர்த்து வைத்தேன். சேர்க்கச் சேர்க்கப் பண ஆசை அநி கரித்தது. காசியில்கவரதான் என்று ஒரு அயோக்கியனை நம்பினேன். கல்ல வட்டி நான் போட்டுத் தருகிறேன் என்று என்னை வசிகரித்து என் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு மோசம் செய்து விட் டான். பக்கத்து ஜில்லாக்கள் எல் லாம் தோடி அவனைக் கண்டு பிடித் தார்கள். அவனை அரெஸ்ட் செய் யாமல் ஆனை என் முன் கொண்டு வாராங்கன் என்று என் போலீசு கண்பர்களுக்குச் சொல்லி யிருந்த படி பிடித்துக் கொண்டு வந் தார்கள். எப்படியாவது பணத் தைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் செய்ய வாம் என்பது என் யோசனை.

“மன்னித்து விடுங்கள். மகா ராஜா! நான் செய்தது பெரும் தவறு. ஆனால் என் குடும்ப சிலியே இதைச் செய்யத் தூண்டிற்று” என்று தன் குடும்பத் தொல்லைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

எனக்கோ கோபம் ஆவிரை மாகப் பொங்கிற்று. காலிலிருந்த செருப்பை எடுத்து அயோக்கியப் பயலை கன்றாகப் புடைக்க வேண்டு மென்று எழுந்தேன்.

அவன் ஒடினான். காஸ்ஸ்டே பின்கள் தூத்திக் கொண்டுபோய் அவனைப் பிடித்தார்கள். நான் நான்கு அடி வைப்பதற்குள் பொறுக்க முடியாத மாரடைப்பு வந்து விட்டது. வைராகியின் குளிகையைத் தேடி எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டு மோசக்காரக் காசியில்கவரதனைக் காஸ்ஸ்டே பின்கள் பிடித்து நிறுத்தி யிருந்த இடத்துக்குப் போனேன். அவன் நிறுவில் யாரைக் கண்டேன் என்று என்னுகிறாய்? என்னைப் பெற்ற தகப்பன் அந்த நிறுவில் தோன்றினான். என் தலை கிறுகிறு என்று சுழன்றது. என் தகப்பனார் என்னை மோசம் செய்தார்! தகப்ப

னுக்கு நான் தீர்க்க வேண்டிய கடனை இப்படியா தீர்க்கவேண்டும்!

“இந்தப் பயலை விட்டுவிடுங்கள், தொலைபட்டும்!” என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பினேன். தகப் பனார் நிரைவு வந்ததும் நான் அவருக்குச் செய்த அபராதங்கள் எல்லாம் என் மனத்தை வரட்டின.

நான் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு மாற்றப் பட்டேன். அப்போது அந்த ஜில்லாவில் ஒரு பெரும் கலகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. பல கிராமங்களில் முஸ்லிம்களும் மறவர்களும் ஒருவரை பொருவர் குத்தியும் கொன்றும் விடுகளுக்குத் தீ இட்டும் அக்கிர மங்கள் செய்து வந்தார்கள். அதிகாரிகளுக்கு இது பெரும் கவலையை உண்டாக்கிற்று. கலகத்தை அடக்

கும் கடினமான வேலையிலிருந் தார்கள். கலகக்காரர்கள் அடங்கு வதற்கு ஒரு மாத மாயிற்று.

ஒரு நாள், அப்போது நான் சாத் தான்குளம் கிராமத்தில் இருந் தேன். ஜில்லா கலெக்டரும் அவ் விடம் மூகாம் போட்டிருந்தார். சில கலகக் கேசுகள் விசாரணை நடந்தது. அடுத்த நாள் ஞாயிற் றுக்கிழமை யானபடியால் அந்தக் கிராமத்துப் பெரிய ஏரி உள் லாயில் கொக்கு வேட்டைக்குப் போகலாம் என்று கலெக்டர் சொன்னார். நான் சுத்த னரவம். ஆனாலும் கலெக்டர் சொன்னதை எப்படி மறுக்க முடியும்? ‘சரி’ என்று ஒப்புக் கொண்டேன்.

கால எழு மணிக்கு, காப்பி பல காரம் செய்துவிட்டுப் புறப்பட் டோம். மேலே பறந்து கொண் டிருந்த ஒரு கொக்கைக் கலெக்டர் சரியாகக் குறி வைத்துச் சுட்டார்.

நானும் சுட்டேன். நான் சுட்ட கொக்கு கீழே இறங்கி ஒரு புத ருக்குள் மறைந்தது. சேலகன் உன்னை புருத்து அடிபட்ட கொக் கைப் பிடித்து எடுத்து வந்தான். உயிருடனே இருந்தது. குண்டு அதன் நிறகு ஒன்றைக் காயப் படுத்தி யிருந்தது. என் கையால் ஒரு பறவையைச் சுட்டது இதுவே முதல் தடவை. அதன் கண்களைப் பார்த்தேன். உன்னத்தில் எனச் சூப் பொறுக்க முடியாத வேதனை உண்டாயிற்று.

“யா தீவரத் பித்தப்பம் தவகல: ஸ்வதீக் னா!”

“தவ்டு வேடனே! நீ ஆயுள் முழு தும் ஓய்வும் சுகலும் இன்றி அலைத்து திரிவாயாக” என்று வால்மீகி ரிஷி பறவையைச்சுட்ட வேடனுக்கிட்ட சாபம் என்மேல் பாய்ந்தது போல் உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டது!

அன்று காலை யிருந்தே என் உடம்பு சரியாக இருக்கவில்லை. மாரடைப்பு வரும் என்று பயந்து கொண்டே இருந்தேன். கிராமத்துக்குத் திரும்பினேன். சேவகன் காவர்கள் கட்ட கொக்குகளை ஒரு மூங்கில் தடியில் மாட்டித் தொனின்மேல் வைத்துக்கொண்டு முன்னாலே சென்று கொண்டிருந்தான். ஒற்றை யடிப் பாதையில் காங்கள் அவனைத் தொடர்ந்து பின்னால் நடந்துசென்று கொண்டிருந்தோம்.

என் காலை யில் பயந்த படியே மாரடைப்பு வந்து விட்டது. வரவர வலி அதிகமாகி, பொறுக்க முடியாமல் தரையில் உட்கார்ந்தேன். ஜோபி

யில் குளிகை வைத்திருந்ததை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டு மென்றேன். என் சேவகன் முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தவன் என்னைப் பார்த்து, "என்ன, என்ன?" என்று பக்கத்தில் வந்து விசாரித்தான். அப்போது அவன் நிறல் என்முன் கீண்டு விட்டது. அதை என் கவனிக்கவில்லை. அவன் தோளில் கீட்டிய மூங்கில் நிறைந்தான் பார்த்தேன். குற்றயிரா யிருந்த பறவையின் நிறைக் கண்டேன். என்சொ உயிர் போகும்படியான துக்கம் மேலிட்டது.

எனக்கு இருந்தது ஒரே குழந்தை. அதன் முகத்தையும் சிரிப்பையும் கண்டு என் அருமை மீளிய மறைந்த துக்கத்தை ஒருவாறு மறந்திருந்தேன். குழந்தையை காண தாயும் தகப்பனும் விரைந்து வந்தேன். என் காவலு வயதில் அந்தக் குழந்தைக்கு விஷ சுரம் கண்டு ஒரு மாதம் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தது. மருத்தெல்லாம் செய்து பார்த்தும் பயனில்லாமல் போயிற்று. கடைசி ராத்திரி வீணவு தப்பி வேரு ரோம் கழித்து மெதுவாகப் பேசினான். "அப்பா" என்றான்.

"என் கண்மணி!" என்றேன்.
"யாரோ இழுத்துப் போகிறார்களே!" என்றது.
"அம்மா, ஒன்றுமில்லை; பயப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லிக் குழந்தையை முத்தமிட்டேன். அடுத்த நாள் உயிர் கித்தது.

என் அருமைக் குழந்தை கால்கள் கட்டப்பட்டு, சேவகன் கோலில் தொங்குவதை நிறலில் கண்டேன்! தலைநோக்கத் தொங்கியிருந்தும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தது குழந்தை. அதன் கண்களில் அப்போதும் கோபம் இல்லை. அன்பே கிரகப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. ஜூரத்தில் என் கண்ட கண்களாகவே இப்போதும் கண்டேன்.

"ஐயோ, என் தங்கமே!" என்று உன்மத்தன் போல் கத்தினேன். தரையில் படுத்துப் புரண்டேன்.

"என்ன இன்னப்பெட்டர்? என்னவாயிற்று?" என்று கலெக்டர் கவலை யுடன் விசாரித்தார்.

"ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை" என்று சொல்லி எழுந்தேன். அதற்குள் நிறலில் கண்ட காட்சியும் கலைந்து மறைந்து போயிற்று. பறவை இறந்துவிட்டது.

என் மாரடைப்பு வலி தீர்ந்தது. ஆனால் என் அருமைக் குழந்தையை மறுபடியும் கொன்றேன். என்ன தண்டனை என் பாவத்தைக் கழுவி அலம்பக் கூடும்?

ஒரு மாதம் கழித்து ஒரு பொதுக் கூட்டம் போடப்பட்டது. மூகம்

மதிபர்களும் மறவர்களும் எல்லோரும் கூடி யிருந்தார்கள். நாறும் ஜில்லா கலெக்டருடன் மேடையில் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

"அன்பர்களே! என் பேச்சைக் கேளுங்கள்" என்று ஒரு மூங்கில் கிழவனார் முதலில் பேசினார். "சண்டை பிடிப்பதில் ஒரு பாவமும் இல்லை. நாம் அனைவரும் அண்ணன் தம்பிகள். நடந்துபோனது நடந்து போயிற்று. அதை மறந்து விடுவோம். ஆண்டவன் கெடலை யாரே தடுக்க முடியும்?"

பிறகு மறவர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வயோதி கரும் பேசினார்.

"ஐயன்மீர்! முன் ஜென்மத்தில் நாம் யாராக இருத்தோமோ, அடுத்த ஜென்மத்தில் யாராகப் பிறப்போமோ? யாருக்கும் தெரியாது. யாரும் எந்தக் குலம், எந்த ஜாதி என்பது நிச்சயமில்லை. நாம் அனைவரும் ஆண்டவன் மக்கள். சண்டை வேண்டாம்" என்றார் மறவக் கிழவனார்.

குளிகை வாயிலாக என் கண்டதும், படிப்பும் பண்பாடும் இல்லாத இந்தக் குடியானவக் கிழவர் சொன்னதும் ஒன்றாகவே இருந்தன.

"கிழவர் சொன்னது முற்றிலும் என். கண்ணு வேயை பார்க்கப்பட்ட உண்மை" என்று எழுந்து சொல்ல எண்ணினேன். ஆனால் என் கையில் இருந்த குளிகைகள் தீர்ந்து போய் விட்டபடியாலும், என் பேச்சை யாரும் நம்பமாட்டார்கள் என்று தெரிந்திருந்த படியாலும், அந்த எண்ணத்தை அடக்கிக் கொண்டேன்.

அடுத்த மாதம் வீவு வரங்கிக் கொண்டு திருப்பிற்குப் போனேன். எவ்வளவு தேடியும் அந்த வராகி கிண்கிலில்லை.

"சிவப் பிரகாசம்! உங்கள் படிப்புக்கு அடங்காத விஷயங்கள் உண்டு" என்றார் மஹானிங்கம்.

"ஆம்! வேக்ஸ்பியர் கூட அப்படியே ஒரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான்" என்றார் ஜெம்மாண்டர்.

கோவந்துவிட்டது

சீரங்கம்

டி.கே.சி.

உண்மைகளை அறிவதற்கு கம்முடைய மனம் எவ்வளவோ ஆத்திரப்படுகிறது. அதற்காகவே கண், காது முதலிய புலன்களை கம்முடைய சரீரத்தில் வகுத்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். ஸ்கம்புலன்களின் உதவி அன்றி ஒன்றுமே விளங்குவதில்லை. எத்தனைக்கு எத்தனை புலன்கள் ஒத்துச் சொல்லுகின்றனவோ, அத்தனைக்கு அத்தனை விஷயம் தெளிவு. இதை மறந்து விடுகிறோம் சில பேரை.

இந்த மறதி காரணமாக கங்குச் சந்தேகங்கள் அடிக்கடி வந்து விடுகின்றன.

வாத்தியங்களுடனும் தபேவாவுடனும் வட காட்டுப் பெண் ஒருத்தி நடனம் ஆடுகிறாள். ஜோராய் இருக்கிறது பார்க்க. அப்போது சொல்லத் தோன்றுகிறது: நடனத்துக்கு எந்தக்கா வேண்டும் வார்த்தையும் பாடலும் என்பதாக.

அதே போல் வித்தார் என்ற வட காட்டு வாத்தியத்தில் ஒருவர் கைமார் வாசிப்பதைக் கேட்கிறோம். 'தனி சந்தேகமே போதும், அதற்குமேல் சாகித்யம் என்னத்திற்கு?' என்று சொல்லி விடுகிறோம்.

கொஞ்சம் யோசனை பண்ணுவோமானால் காம் சொன்னது அவ்வளவு சரி அல்ல என்று மனக்குப்பட்டு விடும்.

"தாயே யசோதா" என்ற பாட்டுடனும் நடனம் போது எவ்வளவு பரவலும் ஆகிறோம் காம். "ஆரார் அசுபப் படார்" என்ற பாடலை நம்மோடு உடன் பிறந்த காதலராமக்கிரியை ராகத்தில்க் கேட்கும் போது மெய் மறந்தநிலையில் இதயம் உருகி விடுகிறது.

ஆனால் இந்த ஆழ்ந்த அனுபவம் கங்கு ஞாயகத்தில் இருப்பதில்லை.

கண்ணுக்கும் காதுக்கும் புலனாகிற காரியம் கலியேயே மறதி ஏற்படும்போது ஸ்கம்புலனுக்கும் அப்பாவளவுள்ள விஷயத்தில் எவ்வளவு மறதி ஏற்படும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

கூடவுள் தத்துவமானது அனுவுக்குள் அனுவாயம், இறுதியற்ற விபரபகமாய், எல்லாமாய், பேதம் அற்ற ஒரு தன்மையதாய் இருக்கிறது என்பது கங்குத் தெரிகிற விஷயம்தான்.

தற்காலத்து ஸபன்ஸ் வல்லாரும் (விஞ்ஞானிகள்) மேலே சொன்ன விஷயத்தைக் கண்டறித்து முடிவு கட்டி இருக்கிறார்கள்.

கம்முடைய முன்னோர்கள், பல்லாவிர வகுத்துக்கு முன்னிருந்த முன்னோர்கள் இதே விஷயத்தைச் சந்தேகத்துக்கு இடையில்வரலம் முடிவு கட்டினார்கள்; பாடியும் இருக்கிறார்கள்.

அப்படி பெய்வரம் முடிவு கட்டியவர்களுக்குக் கூடவுளை, "எல்லாமாய் எங்குமாய் உள்ளவன்" என்று சொல்லுவதில் ஒரு ஆனந்தம் இருந்தபோதிலும், அந்தக் கூடவுளை மூர்த்தி வடிவத்தில் (Symbol) வைத்துப் பேசும் போது, துறிக்கும் போதும்தான், பக்தி - ஆனந்தம் உச்ச நிலையை அடைகிறது.

இந்த உண்மையைத் தமிழில் உள்ள பக்திப் பாடல்களில் பரந்து கிடக்கக் காணலாம். இனி:

சர்வ விபரபகமான வஸ்துவை விட்டு விட்டு, மூர்த்தியைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். மேலும் மூர்த்தியை விட்டுவிட்டு ஸ்வதந்தையே பக்திக்குரிய வஸ்துவமாகக் கருதி அனுபவிக்கிறார்கள்; பாடவும் செய்கிறார்கள்.

அப்படித் கருதிப் பாடும்போது பக்தி ரஸமானது பிரவாகம் எடுத்து வருவதைப் பர்க்கிறோம்.

கூடவுளின் மேலுள்ள பக்தியைக் கொஞ்சம் விட்டுவிட்டு ஆழ்வார்கள் மேலுள்ள பக்தி எப்படி உருவெடுக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம்.

ராமானுஜர் பெரிய பக்தர். அவரால் வைஷ்ணவ சமயத்திலுள்ள அடிப்படையான அரிய உண்மைகள் பல இடங்களிலும் பரவ ஏற்பட்டது.

ஸ்ரீ பெரும்புதூர் தான் ராமானுஜர் பிறந்த ஊர். சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள நூல்களையும் சாஸ் திரங்களையும் அவர முயற்சி எடுத்துக் கற்றார்.

அந்த சமஸ்கிருத நூல்களிலுள்ள உண்மைகளை எல்லாம் அனுபவித்தார்.

பிறகு ஒரு சம்பவம் நேர்ந்தது: கம்மாழ்வார் பாடிய திருவாய் மொழிப் பாடல்களைப் பார்த்தார்.

அவைகளில் உள்ள மிக
நுட்பமான சமய கத்துவங்
களை அனுபவித்தார்.

அனுபவிக்க அனுபவிக்க
நம்மாழ்வார் மேல் அபூர்வ
மான பக்தி ஏற்பட்டுவிட்டது.
அந்த பக்தியானது பாடல்கள்
கொடு சித்தவிலை; மறைத்து
போன நம்மாழ்வாரோடும்
சித்தவிலை; நம்மாழ்வார்
இருந்த விலைத்தைப் பார்க்க
வேண்டுமென்ற ஆசையை
உண்டாக்கி விட்டது.

ஆழ்வார் திருநகரியில்
இருந்து வந்த பக்தர்கள்
கோயிலைப் பற்றியும், ஊரைப் பற்றியும், கோயிலின்
அருகாமையில் தென்னத் தெளிந்தோடும் தாம்பிர
வண்ணி நதியைப் பற்றியும் பலபடப் புகழ்ந்து
பேசினார்கள்.

அப்படிப் பேசியதை யெல்லாம் ராமானுஜர்
கேட்டுப் கேட்டுப் பரவசமானார். ஆழ்வார் திருநக
ரிக்குப் போய்விட வேண்டும் என்று எண்ணினார்.
பக்த கோஷ்டியோடு ஸ்ரீ பெருங்குதிரிலிருந்து புறப்
பட்டார்.

திருவல்லிக்கேணிக்குப் போனார். பார்த்தசாரதிப்
பெருமானைச் சேவித்தார். சீரங்கத்துக்குப் போனார்.
பிறகு சிலிவீ புத்தூருக்குப் போனார். கடைசியாக
திருசெல்வோலி மாரக்காவை ஆழ்வார் திருநகரி போக்கி
உட்கார்.

ஆழ்வார் திருநகரிக்கு இரண்டு மைலுக்கு
இப்பால் வந்தபோது ஊர் தென்பட்டது. தாம்பிர
வண்ணி கரையோரமாக ஊர் தென்னை வந்ததால்
அதன் அழகுத் தெரிய வந்தது.

கோயிலும் தெளிந்தது. கோயிலுக்குள் நம்மாழ்
வார் மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்பதும்
ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

ராமானுஜரது உள்ளத்தில் ஆனந்தமும் பக்தி
வும் பொங்கி வருகின்றன.

இதுபோல திருநகரி,
சதோ பொருதை,
இதுபோல யாமபத்தி(து)
என்கை — இதுபோலதான்

வேதம் பகர்ந்திட்ட
மெய்ப்பொருளின் உட்பொருளை
ஒதும் சடபோயன்
ஊர்!

[திருநகரி: ஆழ்வார் திருநகரி: பொருதை: தாம்பிர
வண்ணி: சடபோயன்: நம்மாழ்வார்.]

ஒரு ஸ்தலத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்று
ஆசை பக்தருக்கு எப்படி உண்டாகும் என்
பதைப் பார்த்துக் கொண்டோம்.

இந்த ஆசையைக் கவிரூர் பிள்ளைப் பெருமான்
அப்பாங்கார் எப்படிச் சித்திரிக்கிறார் என்பதையும்
பார்க்க வேண்டும்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள உச்சிப் பிள்ளை
யார் கோயிலின் மேலிருந்து பார்த்தால், காவேரி

ஒடுகிற அழகோடு, காவேரி
யினும் வளம்பட்ட தோட்டங்
களும் தோப்புக்களும் சேரலை
களும் ஒரே பச்சையாய்க்
காட்டி அளிக்ஞம்.

திருச்சிக்குத் தெற்கே
யுள்ள மணப்பாறையிலிருந்து
வறண்ட பிரதேசத்தின் வழி
யாக வெய்யில் உட்குது வரு
பார்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்
படுவார்கள் என்பதும் கங்கு
குத் தெரியும்.

இப்போது ஒரு காதகக்
காட்சியைப் பார்க்கலாம்:

கொடும் பாடிவரைப் பிரதேசத்தின் வழியாக
ஒரு இளைஞனும் அவனுடைய காதலியும், பெண்ணின்
தாய் தந்தையர்களுக்குத் தெரியாமல், ஒளிந்து வரு
கிறார்கள். வெய்யில் கொடுமையாய் அடிக்கிறது.

காதலி கஷ்டப்படுகிறார். உட்குது முடியவில்லை.
தள்ளாடித் தள்ளாடி உடல் சேர்ந்தவளாய் நடக்
கிறார். காதலன் அவளைத் தேற்றுகிறார்.

“குரியன் காய்கிற வெய்யிலினும் உன்னுடைய
பூரண சந்திரன் போன்ற முகத்தில், அட்டா!
மூத்து முத்தாய் வேலை அரும்பி இருக்கிறதே.
கொஞ்சம் உன்னைத் தவிரியப்படுத்திக் கொள். இனி
ஒரு காத தூரம் போனால் இந்தப் பாடிவரைப் பிர
தேசத்தைத் தாண்டி விடுவோம்.

“அதற்குப் பிறகு அவர்க் காத தூரம் தான்
எம்பெருமான் கோயில் கொண்டருளிய சீரங்கம்.

“முன்னம்மே பூவியார்
இராகையம் வெளியினும்
முத்தரும் பியகரை
முழுமதித் திருமுகத்(து)
அன்னமே! இன்னும்மே.
காவதம் போதுமேல்
அகனும்இப் பாடி: அப்
பாடிஅனாக் காவதம்
என்கையால் உடையனன்
துவிக்அது அனையால்
இனகுபொத் கோளினும்.”

மேலும் சொல்லுகிறார்:

“அந்த சீரங்கத்தில்த் தான் சந்திர முத்திரை
என்ற நடாசம் இருக்கிறது; புள்ளை வளமும்
அதன் தன்னிய சிழிலும் இருக்கின்றன.

“உயர்ந்த அழகிய மதில்கள் வரிசை வரிசையாய்
நிற்கின்றன. இவைகளை ஒட்டித்தான் வண்டுகள்
தங்கும் பூங்காவை உடைய காவிரி ஆற்றுப் படுகை
களும் இருக்கின்றன.

தான தான

தான தான

முன்னம்மே பூவியார்
இராகையம் வெளியினும்
முத்தரும் பியகரை
முழுமதித் திருமுகத்(து)

அன்னமே! இன்னம்ஓர்
காவதம் போதுமேல்,
அகனும்இப் பாலை:அப்
பால்அரைக் காவதம்,
என்னைவான் உடையவன்
துயில்அரு அமலியான்
இசைபொற் கோயிலும்,
இத்துவின் பொய்கையுள்,
முன்னவாழ் நீழலும்,
புரிசையும், மதுகரம்
பூவிர்த்து உறையும்அக்
காவிர்த் துறையுமே.”

[முன்னம் ஏழ் புலியார் இனி: சத்திற்கும் பூட்டிய
செழு குதிரைகளைக் கொட்டி ரூபாய்: அன்னமே! அருமைப்
பெயர்வை: என்னை ஆகுதலையவன் துயில் அரு அமலியான்:
என்னை ஆட்கொண்டவனும், சர்ப்பசையனத்தில் சதா துயிலும்
சீரங்க நாடாது: இவரு போற்றோவிலும்: தூரத்திக்கு வரும்
பெய்தே பிரகாசமாய்த் தெரியும் கோயிலும்: இத்துவின் பொய்
கையுள்: சந்திர புகழ்ச்சையிலும்: முன்ன வாழ் நீழலும்: முன்ன
கோலின் குறையாத நீழலும்: புரிசையும்: கல் மலிகளும்:
மதுகரம் பூவிர்த்து உறையும்: வண்டானது மு இரட்டை
விர்த்து உன்னை தங்கும்: அக் காவிர்த் துறையுமே! அத்தக்
காவிர்த் ஆற்றும் படுகையுமே: என்னை அரைக் காவதம் தான்.]

அருபமான், எங்கும் வீழ்ந்த, ஏக வஸ்துவான,
கடவுளைத் தியானிப்பதற்கு மூர்த்தி அவலியம் என்ற
துமிழர்கள் கண்டு கொண்டார்கள்.

மூர்த்தி வழிபாட்டுக்காகக் கைவக் கோயில்களும்,
வைஷ்ணவக் கோயில்களும் நூற்றுக்கணக்காக எழும்
தன. அத்தக் கோயில்களை அழகான பூஞ்சோலைகளைக்
கொண்டு பொதிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அத்தகைய புன்னலிய கேஜத்திரங்கலில் மக்களுக்குக்
குள்ள சடுபாடு இன்னதென்பதை அறிய உதவவங்
களைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆயிரக் கணக்கான பேர் உதவவங்களைக் கண்டு
அனுபவிக்கிறார்கள். வேறு தூரங்களில் இருந்தும்
யாத்திரிகர்களாக வந்து வருகிறார்கள்.

அப்படி, யாத்திரை வருகிறவர்களுக்கு வழி
செடுக எத்தனையோ சத்திரங்கள்.

இவைகள் எல்லாம் தமிழ் மக்களது உன்னத்தில்
ஊழிக்கிடக்கும் பத்திவைக் காட்டுகின்றன.
பத்திக்குரிய வஷ்டியங்களில், கோயில், குளம்,
சோடை எல்லாம் சேர்த்த வதனம் ஒரு
மூக்கியமான அம்சம். பின்னைப் பெருமான்
அப்பங்கார் ஒரு காதலக் கவிவின் மூலமாக
வந்தவ மகிமையை அழகாய்
விளக்குகிறார்.

அருமையான தமிழ்ப் பாடல்.
பத்தி கலந்த தமிழ்ப் பாடல்.

மல்லிகைப் பூமணக்கும்—வசந்த
மாலையே பொழுதினிலே
அல்லியின் புன்னகையில்—என்
ஆசை தவழும்மா.....
ஆதவன் சொல்லிட்டான்—என்
அன்பு மனமுள்ளுரிக்
காதலனைக் கொணர்வான்—என்
கனவு பளித்திருமே.

தனமே.

கல்யாணி இப்படியே
பாடிச் செண்டு
ரோஜாச் செடி
கணக்கும் மல்லி
கைப் பூத்கணக்கும்
தன்னின் விடுகிறேன். “கான் ரோஜா,
கீ மல்லிகை” என்று அவர் சொல்
லிச் சென்றது இன்னும் அவன் கையில்
ஒலிக்கிறது. “என் ராஜா” என்று ரோஜா
மலர்களைக் கொடுக்கிறான். அந்தி
மாலையில் நட்சத்திரமணிகள் மின்று
விந்தன காலதேயி அந்த மணி
களை உருட்டி ஐயம் செய்வதற்கு
விரும்புகிறது. செல்வனத்தின் அழ
கெல்லாம் வனதேவனத்தையே உலா
வும் கல்யாணியின் முகத்தில் “டால்”
அடிக்கின்றன. எல்லா கதர்ப் புடவை,
வியப்பு ரவிக்கை, ரோஜாமுகம்,
முல்லை கைக, அல்லிக் கண், தாமரைக்
கை—எல்லாம் சாறுதரிகா வடிவம்
படி சேர்ந்த அழகி கல்யாணி. அவன்
இன்னொருக்குத் தென்றலும் பின்
பாட்டுப் பாடுகிறது.

தெருச்சுக் கணவனிலே—அவர்
தேசக் கரங்கள் என்னைக்
கொஞ்சி வரக்கொண்டிருக்கிறேன்—என்ன
குறை எனக்கெனினே.....

இப்படிச் கல்யாணி பாட்டும் மல
குமா சிறுக்கும்போது, “ஐயப்போ,
ஐயப்போ, அதிர்ஷ்டக்கட்டை, அட தெய்வமே.....”
என்று அவரிக் கொண்டு வந்தான் காமாஷி.....

“வாட உன்னை.....” நேர கல்யாணி, பூசும்பம்
சும் குடிவரைச் செடுத்ததே.....வா.” — ராசா வென்று
காமாஷி கல்யாணியைப் பிடித்து இழுத்தக் கொண்டு
அதிலேயேயாம் உன்னை சென்றான்.

2

உள்ளே விவசாயம் திகழும் பத்திரிகையில்
இந்தக் கணவன் விடுகிறான். அங்குமே பூசும்பம் என்ற
தலைப்பில் விழுந்த இந்தக் கணவன் அந்தக் ‘காலம்’ பூசா
ஒடுகிறது. திகழும் ஓர்விதமான மனத்திற்குள்ளேயே
துக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு, “ஐயம்! அவ்வளவுதான்
மணித் வாழ்க்கை.....வா? சில? இந்த உடலும் ஒரு
கான் போகவேண்டியதுதான். அந்தரு நான் நடராஜப்
பெருமான் திருவடி அன்பிற்காக வாழ்வை அர்ப்பணிப்பேன்”
என்று. இந்த வேதாந்தம் காமாஷிக்குப்
பிடிக்காமல் அடுக்கிவைப் பக்கம் போய்த் தன் துக்கத்தை
பெல்லாம் மாலை மாலைப் பூசிக் கொண்டு வருகிறான்.

கல்யாணி
நடராஜன்

யோகி சித்தானந்த பாரதி

கல்யாணியைப் பெறச் சங்குமிரதம் இருந்தது,
அரசமரம் கந்தியது, அவனைச் சோட்டியது, தாலாட்
டியது, பாராட்டியது, அனல்சாரம் செப்தது, படிக்க
வைத்தது, பாட்டுச் சொல்லி வைத்தது, தங்கலும்
வெள்ளியும் மட்டும் ஐரவையாகச் செலவிட்டு நடராஜ
னுக்குக் கொடுத்தது. அவனைக் கவல்டுக்குப் படிக்க
வைத்தது. சம்பந்திகள் படுத்திய பாடு, தான் பட்ட
பாடு—எல்லாம் சொல்லி ஒரு புராணமே பாடிவிட்டான்
காமாஷி. கல்யாணி மட்டும் சோகத்தைவெல்லாம் வைதரச்
வியமாக மாற்றி, “அம்மா, கடவுள் கிருபையிடுந்தால்
பிரம்மபுத்ரா வெள்ளத்தில் அவர் ஏன் தப்பிப் பிழைத்
திருக்கக்கூடாது? கென்னது வெள்ளத்தில் சில உடல்கள்
மீதத்து வந்தன என்பதுதானே செய்தி.....? நடராஜப்
பெருமான் பேசும் பாரத்தைப் போட்டு விட்டு, காம்
செய்ய வேண்டியதைச் செய்தீர்கள்” என்றான்.

வந்தான் மாயே அமராவதி. ராம்பிறாசு அவிப்புவே
அதிரும்படி மாயைப் புடைத்தலறிக் கொண்டு, “அடி
துடைசாதி, உன் ஐதகந்தான் என் பின்னையைக்
கொண்டுபோனது; உன் அம்மா வயிற்றெரிச்சலே பூசும்ப
மாகக் கிணம்பி அல்லாமை அழித்தது” என்று சொல்

புயல் வீசி மழதான். கனகத்தா தயிர் எல்லோரும் இந்தக் கடுஞ்சாலைக் கேட்டு அளவுகடந்து விளிந்தனர்.

கல்யாணியின் கணவன் நடராஜன் ஐ. வி. எஸ். ஒரு கம்பெட்டி. அவனுடைய பேச்சும், திறமையும், போது சல உணர்ச்சியும், காந்தி பத்தியும் அரசாங்கத்தாரின் மதிப்பைப் பெற்றன. ஆகவே மெய்திரை நடராஜனை அவ்வாறாக மாற்றினர். அவன் அங்கே அசதிகளுக்குச் செய்த சேவையே உதவியும், இந்த மூன்றின் ஒற்றுமைக்குச் செய்த அன்புத் தொண்டும், உணவுப் பஞ்சம் தீர்த்ததும் அவரது பாராட்டைப் பெற்றன. அவர் அவனை அசதிகள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு தலைவராக நியமிக்க விரும்பினார். அதற்குள், "வட அன்லாபிய பூகம்பம் கிணம்பி, மலைகளைத் தகர்த்தது; ஆறுகளை இங்கு வீரட்டி அங்கு வெள்ளைக் காட்டியது; ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் பறி யாக்கியது. ஆற்றோற்றத்தில் இருந்த கம்பெட்டி ஆபீஸ் அப் படிவே வெள்ளத்தில் கரைந்து போனது. நடராஜன் மறைந்தான்" என்பது பத்திரிகைச் செய்தி. இனி.....?

3

‘இருபேரன் பிறந்த பாராயல் இப்படிக்கல்யாணி ஆனுன’ என்று காமாஷி புலம்பினாள். “கல்யாணி, கடத்தது கடத்தது; கடப்பது கடக்கும். போனவன் போனான். இனி இதற்கு காம் என்ன செய்வது? இருப் பவர் இருக்கிறோம். இருந்தால் பிறகு சிலன் செய்க.”

“நானாக நானாக நானான மாயம்போய்
ஆனாதல் காந்திகென் தும்.”

அதுதான் முடிவு. ஏதோ எனக்குக் கம்பெனி வேலை பார்த்த சொத்து இருக்கிறது. சாப்பாட்டுக்கு வரும். என் மாப்பிள்ளையை இழந்து வருத்தகிறேன். எத் தனியோ ஆயிரம் பேர் தம் உறவினரை இழந்து அங்கே வருத்தகிறார்கள். அவர்கள் சேவையில் எம் துறைக் கழிப்போம். துவ சேவையே சில புதை. கடமாவும் கோயில் ஊழியமே கமிஷனர ஹும். புறப்படு கல்யாணி, பாட்டன் பஜனையும், தொண்டும். துறவும், தியாகமும் சாது கங்கையாக வாழ்வோம்” என்று தீர்மானித் தான். கல்யாணி, “அதுதான் அப்பா கலந்து” என்று விளையுடன் எழுந்தான். மாயிவர் அமராவதி கோயப் புயலும் பொருளும் வெள்ளமூலாகப் போக்சிற் சாயம் கைத்தான். “அடி துக்கிவி, என் பிள்ளையை விழுவிய ராசுலி, நீ போன இடம் உருப்படாது. என் மானத்தைக் கெடுக்கவா? விட்ட விட்டுக் கிணம்புகிறேன்? போனவன் லுப்பியேன அடைத்து விட்ட. உன் வலிந்துக்குப் பவகாரம் தொலைக் கிறேன்” என்றெல்லாம் பத்திரம் பாலி மாலை ஒட்டி அழுது தீர்த்தான். இவனாம் கல்யாணி பட்டி கொடுமையை என்னென்பது! கல் யாணி ஒரு கலம் சந்தப்பந்தையே எதிர்பார்த்திருந்தான்.

* * *

வித்தான் எம் யாபெருக் தலைவர். இவர்களைப் பயல்கள்த் திரு விளையாடல்களைக் காண வந்தார். பூகம்பத்தால் வருத்தம் அன்னையிற்கு ஆறுதல் கொண்டு வந்தார். பாடுகின்றதான்தும் பாரதத்திற்கும்தம் இயற்கிய ஒப்பந்தம் கிறை வேறுதிறைப் பார்க்க வந்தார். கனகத்தா முழுதும் மலர் மாரி

சொசீந்து அவரை வரவேற்றது. மாபெரும் கூட்டம் நடத்தது. முதலில் கல்யாணியும் தீக்ஷிதரும் தேசிய சேவகன் பாடினர். “பாரத வரவு ஹமாரா பவார, ஜண்டா ஹஞ்சா சமியே” முதலிய சித்தகன் நடத்தன. தலைவர் அன்று உருக்கமாய் பேசினார்.

“பாரதம் விடுதலை பெற்றது. கட்டிடம்; கல்லை இவ்வீன் என்று காம் கைகைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. இனிவே கங்குக் கடுமையான வேலை உன்னது. இன்னும் பயல்கரமான திபாகங்களுக்கு காம் தவார யிருக்க வேண்டும். கணையக் காலம் சோதிக்கிறது. இயற்கை சோதிக்கிறது. மழை பெய்யாமல் பாய்சன் வாயுன. வெள்ளம் வந்து பாய்களை அகன்றிச் சொந்து. பஞ்சமும் பற்குக்குறையும் காட்டாப் பிடிக்கின்றன. அன்னாம் பூகம்பம் அறி பால்கரமாகக் கிணம்பித் கண்க்கில் வாத சோதம் விளயித்தது. எம் சகோதர சகோதரிகள் அங்கே உயிர் துடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அடை, உணவு தரவேண்டும். அசதிகளுக்குப் புசல் அளித்து ஆதரிக்கவேண்டும். ஏராளமான தொண்டர் மூன் வந்து இந்தக் காரியங்களை சிறைவேற்ற வேண்டும். பெண் அசதி களையும் அருளுதனையும் கவனிக்கப் பெண் தொண்டர் வேண்டும். மூன்றாயுக்கள், தேசம் உக்களை அரும்கிறது.”

தலைவர் பேசியதும் வேறு சில தலைவர்கள் பேசினர். கல்யாணி “ஹகணமன்” பாடினான். கூட்டம் கிளக்கது. மறுகாள் காலை பத்துமணிக்குத் தலைவர் தீட்சிதருடன் வந்து கல்யாணிக்குப் பேட்டியளித்தார். கல்யாணி ஆங்கிலத்தி றும் இந்தியிலும் தனது கிணம்பி விளக்கினான். தலைவர் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறி, “வெள்ளம் அடித்தது சேன்ற கெட்டிடும் மந்திரேகும் இறந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பூகம்ப வெள்ளம் பாதை ஆராய்ச்சி சிக்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அறிவுடையவராகக் கல்யாணி யின் கணவன் பிறைத்து வந்தாலும் வரலாம் என்று தேர்ந் தினார். கல்யாணி அதே இடத்திற்குத் தானும் சென்று ஜூனியராய் செய்ய விரும்பினாள். தலைவர் உடனே அவருள்ள அறிவாறி நடுவருக்குக் கூடதம் தந்து இருவரை யும் கௌரவமான தொண்டில் ஈடுபடுத்த வேண்டினார்.

4

கெளந்தியின் அருகே தீபபவனம் உன்னது. அது அழகான தோட்டத்தில் அமைத்தது. அங்கே

குயில்கள் கூவும், கிண்கள் பேசும். பிரம்மபுத்திராவின் லுங்காரம் கேட் தும்.....அனைத்திற்கும் மேல் குழந் தைகளின் கைகள் சிவியு லு தரல்வம் போலக் கேட்டும். அவற் றிற்குமேல் கல்யாணியின் யாழிசை யும் குரலும் அமைதியான காந்திய் நீதிவந்து ஆறுதலளிக்கும்.

ஈரோமக்குத் தாரா
பள்ளாவோ—ஜோ
பரியதம் மன மோறுறும்.
குப திகாவோ.

அகில ஜீவமேல் கபயக்கை
கிரண பைகாவோ
அக்துரான சோக மோறு சமீத
த்யோதி ஹாவோ!
அருத சகுகா—

தீன ஹுவன—ஹர்.

என்று அவன் பாறும்போது கேட் டார் உன்னம் உருகும். ஆயிரம்

நரசுஸ் காமிதாஸ்

உங்கல் பிரபலமான பானம்.

இப்பொழுது
எங்கும்
கிடைக்கும்

உயர்ந்த 1க பிளாண்டேஷன் பீபேரி, எக்ஸ்ட்ரா
போல்ட் காபிக் கொட்டைகளும்,

7 பவுண்டு, 3 பவுண்டு, 1½ பவுண்டு, ½ பவுண்டு
என்க் வைத்த துணிப் பைகளில்
கிடைக்கும்.

நரசுஸ் மான்யுபாக்சரிங் கம்பெனிலிமிடெட், சேலம்.

ஆழ்வார்களின்

பே

வீரப்பத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் பக்தி ரஸத்திலே ஈடுபட வேண்டுமென்றி, கிருங்கார சரத்திலே ஈடுபட

வாகாது என்பார்கள். ஆனால் ஆழ்வார்களுக்குப் பக்தி ரசமே கிருங்கார சரவடி யுள்ளேனது என்பது புவாசாரியர்களின் உறுதி மொழி. ஐந்தின்குரைக் கட்டி புகித் தின்பிப்பாரைப் போல் கிருங்கார சரப் பூச்சரவே பக்தி ரசத்தை ஊட்டுகிறார்கள் அன்பு கனிந்த ஆழ்வார்கள்.

பக்தி யாக்கத்தில் வழங்கப்படும் தரவீத யாவர்களில் சாயக-சாயமி யாவரும் ஒன்று. இதைவகித் தரவாகவும் தக்கைவாகவும் வணங்குகிறார்கள் சில ஆழ்வார்கள். தாய்த் தன்மை ஏற்று இதைவகித் குழத்தை யாகத் தரவாட்டினார்கள் குலசேகரரும், பெரியாழ்வாரும். தக்கை யாவத்தில் ராமன் கானகத் சென்ற பீலி இனல் வருத்தினுர் தாரதனாக கடித்த குலசேகரர். ஆழ்வார்கள் தம்செயலிலிசுகம் தன்மையுள்ள ஆண்டாள் இதைவகித் கணவனுக்குப் பாலித்த. 'யாண்டவர்க் கென்று பேர்க்ப் படிக்க வாழ்க்கெனக் கண்டாய்' என்றார்.

புருஷனைக் கண்டு புருஷன் மோகிப்பது மேட்டு மடை. புருஷனைக் கண்டு விநிர் மோகிப்பது பன்ன மடை; மேட்டு மடையில் ஜலத்தை ஏற்றுவதரிது; ஏற்றினாலும் ஜலம் தஞ்ருவதரிது; பன்ன மடையிலே ஜலத்தைப் பாய்க்கவது எனிது. அங்குத் தங்கி யிருப்பதும் உறுதி. 'இம்புறையிற் பன்ன மடையான' ஸ்ரீ ஆன்

டான்-பக்தி ஆழ்வார்களிலும் விஞ் சிற்றது. கம்மாழ்வார், நிருமங்கை மன்ன முதலான ஆழ்வார்கள் தாயான தன் மையை விட்டு, பிராட்டி மாருடைய தன்மையை ஏற்றுக் காத்தபாட்டுக்கள் பாடினார்கள்.

ஆழ்வார்கள் விநிர் யாவத்தைத் தாயாக ஏறிட்டுக் கொள்கிறார்கள் வர். அந்த அவத்தை தானாக வந்து சேருகிறது. கவரன் ஒருவனை புருஷன் என்பது வெள்ளிமடையி. அவன் பேரான்மைக்கு முன் உலகமடங்கப் பென் தன்மைத்தது. அந்த ராத் மானை சாலவாகவும், பரமாத்மாவை காயகனாகவும் வைத்துச் சித்திரித்துப் பாடியிருக்கிறார்கள் ஆழ்வார்கள்.

"இந்த சாயக, சாயமி யாவத்தை ஆறுவது கத்தியின் கூப்பக்கத்தில் மீது ஈடப்பது போன்ற கெட்டான காரிடம்; ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. அதற்கு அப்பறம் இப்பறம் போல் விட்டால் அசத்தப்பயனகியிரும். ஸ்ரீ பாகவத்திலும்கூட, கக பகலான் இவ்வரம்பைக் கட்டி விட்டிருக்கிறார். 'கடக்குமம் சேய்த்துப் யானே கெளம்' கடிக் குமம் ஆகுமதும யானே கெளம்' என்று தொடங்கும் நிருவாய்மொழி களையும்,

'கருப்பூர் தாறமே, கமலப்பூ தாறமே தீர்ப்பவனச் சொல்வாதான்'

தீத்தத்திருமோ?'

என்று தொடங்கும் ஆண்டாள் பாச

ரெ.நாகாகிருஷ்ண பிள்ளை

ரங்கையம் போல இந்த யாவத்தைப் பாடுவது அகேசமாய அசத்தியம்" என்று ஸ்ரீ வ. வெ. க. ஜய் கூறி யுள்ளார். எனவே ஆழ்வார்கள் காரீரிக மான காத்தவிட்ட, பரபத்தியை அதிக மாக வர்ணித்திருக்கிறார்கள். உருமி வறிக் துறப்பட்ட அத்தப் பாடல்கள் பக்திச் சிறப்பையும், பக்தி சேய்வும் முறைமையும் கங்கு விளக்குவனவாகும். பக்தி சிவயிற் தொய்த்த பேரி யார் பெண்ணியல்பைப் பெற்றுவன்றி இதைவன். நிருவடி சிறியிற் தங்க இவ வாகு என்றும் உண்மையை இப்பாக ரங்களில் உணரவாம். சிற்றின்பம் கூறும் வகையில், சிற்றின்பத்தில் ஊன்றி யிருப்பவர்களின் புத்தியைத் திருத்திப் பேசியபத்தில் ஈடுபடும்படிச் செய்வதற்காக, பரமகருணையால் ஆழ்வார்கள் கிருங்கார சரத்தையும் கவந்து அருளிச் செய்தனர் என்றும் கூறவாம்.

புக்கிக்காதல்

ஆழ்வார்கள் பெண் தன்மையை எறிட்டுக்கொண்டு பேசி எழுபயிக்கும்திறத்தில் மூன்று வகுப்புக்களுண்டு. அவை தாய-பாகரம், தோழி-பாகரம், மகன்-பாகரம் என்பவை. தோழி, காயகணியும் காயகணியும் இணக்கிச் சேர்ப்பவன். (எம்பெருமான் ஆதமாவோடு சேர்த்து வைத்தல்). பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்தி, படி கட்டித் செல்லும் குல மகியாதைக்குப் பொருந்தா தென்று தடுப்பவன் தாய். ('எம்பெருமான் தானே வந்த விஷயங்களைக் கண்டிருக்கவேண்டும்' என்று சொல்லித் துடிப்பை அடக்குதல்). உறவினர் கட்டக் கூடுகையின்றித் தானாகவே காயகணியைப் பென்று மேல்த பத்திர முடையவன் தகையகன். (பகவான் உடனே அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டிருத்தல்.)

நீய் பவியின் அவலத்தைக் காப்புகுறித்து. அவனுடைய வேதனைக்குக் காரணத்தை ஒருவாறு ஊகம் செய்து கொள்ளுகிறான்.

“கண்டவா! தம் மனம் வழுத்து
கண்ண புத்த(து)
அம்பாளைக் கண்டவா! கொண்டு!”

என்று ஆச்சரியப்படுகிறான். கண்ண புத்தழகனுக்கு இவன் தன் மனத்தைப் பறி கொடுத்தான் என்று எண்ணுகிறான். காயகணியைப் பார்த்து, ‘இவளை உன் மனத்தால் என் கிணத்திருத்தாய்?’ என்று, அவன் விஷயத்தில் காயகன் என்ன செய்ய கிணத்திருக்கிறான் என்பதைக் கேட்கிறான்.

மகனின் கிண காலுக்கு கான் மோசயாகக் கொண்டு வருகிறது. சதா கிணத்துக் கொண்டும், பெய்க் கொண்டும், விளையாடிக் கொண்டும் இருந்தவன் ஒரே விதமாக மாறிவிட்டான். தோழிகளோடு கிணத்துப் பெய்கவெதிர்ப்பீடு. சந்தனம் மூதலிய வாகணச் சாமயகிண உடலில் பூசிக் கொள்வதில்லை. கண்ணுக்கு மை தீட்டிக் கொள்வதும் இல்லை. தகையகன் சீவி மலர் அணிந்து கொள்வதையும் மறந்து விட்டான்.

‘தேக்குகிக் கன் பவியம்
தீர்த்து, கோரும்,
நேர துயிர்க்கும், உண்டியை,
உறக்கம் பெறுக.’

சதா கண்ணைத் தாரைதாரையாக வடிப்பான். சரியாக உண்பதில்லை; உறங்குவதில்லை; சதா எதையோ

கிணத்து கிணத்துப் பெரு மூச்செறி கிறான். மூன்பெய்யும் பத்து விளையாடுவான். அதையும் மறந்தான். தான் வளர்த்த கிணக்குப் பானாட்டு வதைக் கூட சிறுத்தி விட்டான்.

‘புத்தாடு கழல் மருவா! வயிச்சியும்
பாறுட்டா! பாவை பெறுக.’

சந்தனக் குழம்பை மார்பின்மேல் தடவிகும்கொழுப்பு போல் எரிந்தது எங்கிறான், காயகிண கிண கிண தன்

கெணி தன் மீது குகிய ஒளி போல் கொழுப்பு விசிறெது எங்கிறான்.

‘தேக்குகிக் தீயிற் கொடாது’ என்று தென்றிற் காற்றும் வீரக வேதனைவிரிக்கும் காயகிணத்துத் தன் பம் விளையாடும் கூறுகிறான் தாய். தாயின் சொல்லைத் தட்டி எடக்காதவன், ‘எம்பெருமான் திருவாய்க்கம் உங்கே!’ என்றொன்றைப் பித்திருக்கிறான். தாயின் மடியிற் படுத்துக் கொள்வான் சிறிது கோங்குடப் பொருத்திப் படுக்க மாட்டுடன் எங்கிறான். பிறகு தாய் ஒரு கட்டுவிச்சியை அங்கே வரவழைத்து, ‘மடமான் இது சொந்தா! தம்மை மெய்யே கட்டுவிச்சி, கோக்’ என்று,

‘தங்காய்! கடல் வண்ணம் இது சொந்தா!’ என்று அவன் கூறுகிறான். தாய்க்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ‘கடல் வண்ணம் இது சொந்தா, கார்பாய்!’ என்று அவன் பிரணயிக்கிறான்.

காயகி ஒரு கிண வளர்த்து வந்தான். அக் கிணத்துக் காதலன் பெயரைக் கற்றுக் கொடுத்திருந்தான். அக் கிண அவன் பெயரைச் சொல்வது அவனுக்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கிறது.

‘வளர்த்தாதுக் பவன்
பெற்றோன் வகு எவ்வு
மடக்கியைக் கை உப்பி
வணங்குகே.’

விண்ணை மீட்டிக் கண்
கனில் தீர் அருமய.....

வினைபய மீட்டிக் கண்களில் நீர்
அருட்பாதம் காலகலைப் பற்றிப்
பாடுகிறான் காவலி. இதைத்
தனார் பார்த்தால் விபரீதம் விளை
வும் என்று எண்ணித் தாய் மகளை
கொக்கி. 'தங்குபுகு இதுவே
தங்கை!' என்று கேட்டான்.
மகன் அதற்கும் சிறிது கூடச்
சொலி சாங்கவில்லை.

'என் சிவந்திரி அடங்காப்
பெண்ணைப் பெற்றேன்.
இது தீவந்திரிப் பரி
படைத்தேன்'

என்று அவன் பிரவாசிக்கிறான்.
ஆனால் அவனுக்கே ஒரு மகன்
சாக்ஷி ஏற்படுகிறது.

'பொருள் பெறாமல்
பெண்ணை வளர்த்தேன்
பெருந்தகத்தை வளர்த்தேன்
பொருளோ!' -

என்கிறான்.

நா பவியின் அவலத்தைக்கா
காவலியை கூறுவது:

அத்திப் பொழுதில் தலைவன் வரும்
கேரம் கீழ்க்கத் தலை மிகவும்
வருத்தாகிறது.

"எனது துஞ்சிற்ற, உடைந்த நுயிர்நறு
ஒலியைக் கிசும் பிங்கும
தேரும் போயிற்று, தீவானுள்

மறைத்தான்.
கொங்குதோல் தறிவேனே."

கூரடங்கியும் காவலிக்குத் தூக்கம்
வரவில்லை. தானும் இரவுமாத்
தனித்திருக்கையில் ஒரு சாழினை
கழிவது ஒரு துகல் கழிவதென்பதிலுக்
கிறது அவனுக்கு.

'சரிய நாளினை கூறியில் பெரிசை
கழிவது அறிவேனே'

என்று பிரவாசிக்கிறான்.

கூ தலை தண்ணீர் கிட்டுப் பாப்
பது தலைக்கு அச்சத்தை விளைவிச்
கிறது. அங்கே இதை யறிந்தால்
கொய்ப்பான் என்று எண்ணுகிறான்.
தலைவனின் பார்த்ததும் தன் மனம்,
கண் முதலியன அவன்பால் சென்ற
வலித்து விட்டன என்கிறான்.

'கைகளையும் கைகளையும் காணேன்;
கண்டேன்
கைபாகக் குறைய இன்னும்
நாசத் தொகுமி' என்கிறான்.

அத் தலைவன்,
'என் தகனும் என் திறையும்
என் சிவந்திரி
என் கண்களும் கொண்டென்க
ஆகும்போன்று
பொன் அணித் தங்கத் தொகுதிப்
பொய்ச் செருக்கை
புறவாங்க வுண்டெனப் போய்துரை!'

என்று கூறி வருத்தித் தலைவன் சென்ற
காலத்து ஒரு வண்டைத் தூதனுப்ப
வண்ணுகிறான் காவலி. ஏனெனில்
அவன் வருவான் என்று சொல்லிப்
போன காலத்தில் வரவில்லை.

"அருகாக சிற வண்டே தொழுகிறான்
.....அத்பாதே தீங்கிற் றாய்
தீன் துயர்தொடுக்க
இறையே இயம்பிக் காணே"

என்று வண்டைத் தூதன் அனுப்புகிறான். வண்டு வரும் வரை பொதுக்
காயம் காணாமையும் அனுப்புகிறான்.

'கொங்கை மட நாயம் இன்றே கொன்று
தீங்குண்டாயும் புகு சென்
கொங்கை மறுத்து
என் காதல் கண் துண்டாகித்
குறைந்தாயிடு

இது ஒப்பது வந்தது இவ்வயிடுகே..."
என்று காரணம் வேண்டுகிறான்.

காகம் கரைந்தால் உற்று வருவான்
என்று கருதி.

'உதவாப் தோல் புரட்டு உத்தமன் வா
கொய்யப் காக்காப் பிங்காப்'
என்று காகத்தைக் கொக்கித் தரைபுறம்
படி வேண்டுகிறான். பல்லியின் கொட்ட
துக்குப் பவியை கண் கப சதுக்கங்கள்
உளவாதலால்.

'மட்டை குழல் பாதுகை வா
கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி'

என்று பல்லியைக் கொட்டும்படி
வேண்டுகிறான்.

ஒரு மயங்கை காவலி ஆற்றாமையால்
விஞ்சி மட்டைத் துணிவது. அகப்

பொருள் துறைகளுள் பெண்கள்
மட்டையும் வழக்கம் தமிழ் தூல்
களில் கிடையாது. இதை ஆழ்வார்
காவலியே.

".....பாடுகின்ற
அகன் துறையாறே ஆடவியை
என்று ம. தூரார் என்பதோர் வாக்குநர்
தென்னுறையில் கேட்டிருப்பது
அதன் மூலத் தெரியோர்
என்று ம. தெரியே வேண்டுகிறார்"

என்று பெண்கள் புலனெறி வழக்
கம் சொல்லுகா தென்ற பழைய
தமிழ் வழக்கத்தைக் கூறிப் பின்
னர் தாம் மட்டையோடு தூக்கினில்
கூறிய வழியைக் கைப்பற்றிப்
போவதாகக் கூறுகிறார். ஆழ்வார்
காவலி இப்படி மட்டையோடு துரு
தியோ என்னில், தம்மை மறந்த
ஞானிகளையே ஆழ்வார்கள் இதை
வெறு இரண்டாகக் கவகக் என்
னாக் கொண்டு பிரபந்தக்களை
அருளிக் செய்தனரே என்று
என்பெருமான்மூலம் வருபாற்றினை
அறிக்கைக் கண்டு. இதை குடும்ப
கனித்த தகம் எனலாம்.

திருமங்கை ஆழ்வாரைப் போலவே
கம்மாநாயார், குமரசேகர், பெரிசாழ்
வார் முதலாயினோர் காவலி பாவத்
தில் பாடல்கள் அருளிக் செய்துள்
ளார்கள். ஆனால் இப்பாடல்களுக்குக்
கெல்லாம் பின்னின்று மிளிர்வது
பத்தியே மற்றி வேறினில்லை.

அத்திரைய புக்கத் தகம்

ஆழ்வாருக்கு தி
வஞ்சியைக் கொண்டுமே தீர்த்து-கித்
தகம்பியும் மாறவில்லை தாயகத்தேயு
மகம்பியும் பத்தி வரை.

என்றும் மனவாசன மாழ்கின்கள்.

ஞான தகை, பிரேம தகை என்ற
வற்றுள், ஞானத்தில் பத்தி அளவு
பட்டிருக்கும். பின்னதில் அது வரம்பு
கடத்திருக்கும். 'ஞான தகையில் தன்
பேச்சு', 'பிரேம தகையில் பெண்
பேச்சு' என்றபடி பிரேம தகையில்
பத்தி அளவு கட்டி இருக்கா வாயி
யில் பரிணமித்தது.

அகப்பொருள் துறைப் பாடல்கள்
பத்தி தூக்கினில் அமைந்திருக்கும்
நிறம் மிகவும் போற்றத்தக்கது. ஏனெ
னில், எப்பெருமான்மேலே தீவரத்
தாய்கள் இளைந்து கீழ்ப்பதற்கு அப்
பாடல்கள் கண் வழியை எடுத்துக்
காட்டுகின்றன. ஆழ்வார்களின் பத்திக்
காதல் தாம் நிவர்ப் பிரபந்தம் என்ற
வடிவிலே கட்டுவோர் விசுவேந்தரே.

மிகச்சிறந்த தீபாவளிப்பரிசு

சிவர்ண மாளிகை
நகைகள்

நாணயம், வேலைப்பாடு, உத்திரவாதம்

பி.ஏ.ராஜ் செட்டியார் & சீர்தர்

ADS

போன்: 268

கோயமுத்தூர்

தந்தி: ராஜா

BHARAT
STUDIO

நவீன பஞ்சதந்திரம்

பட்டி வஜாவான கழுத்து பாலையால் பட்டிசைவல்
ஒரு பூச்சித் தூள் போல் ஏதாவது செய்து வருகிறது.

"நாம் எல்லாரும் தலைநீ
செய்து போகுகுத
தயாராவோம்!"

...ஆனால் காயப்படுகின்ற பிற மிருகங்கள்
அதன் பக்கமாக, தன் பாலையால் காய
வந்ததன் தாவித்து வருகிறது.

.....காட்டில் இவ்வு பெரிய மாதிரி அண்டை போட்
டம் தவிரைவி அடைப்படுவது இயற்கையானதே?.....

அவர்கள் வேறு
இனம்/நாம் வேறு
இனம் அல்லவா?
அவர்கள் சண்டை
நம்மைப் பாதிக்காது.

அப்படிச்
சொல்லுவாதே!
அவர்கள் இந்தக்
குட்டையில் இறந்து
கிச் சண்டை போட
ஆரம்பித்து
விட்டால்..

....மேலே திட்டமிட்ட மிதவாதிகள் மற்ற மிக
கவனம் உடனடியாக கொண்டு விட்டதே உடம்ப
மோருமே...

....பலிக்குத்து கடுமை ஒரு காலம் பவித்திரமாய்
 செருகிப்போனது வந்து நித்திரை. அதன் மே
 பவித்திரம் ஆகிவிட்டது.....

இண்டோ கமர்ஷியல் பாங்க் லிட்.

சென்னை

★

டைரக்டர்கள் :

ஸ்ரீ A. ராமஸ்வாமி முதலியார், K.C.S.I., D.C.L. (OXON) (சேர்மன்)

ஸ்ரீ S. N. N. சங்கரலிங்க அய்யர் (உதவி சேர்மன்)

ஸ்ரீ T. R. வெங்கடராம சாஸ்திரியர், C.I.E. ஸ்ரீ A. M. M. முருகப்ப செட்டியார்

ஸ்ரீ R. விஸ்வநாத அய்யர், B.A., B.L. ஸ்ரீ V. வெங்கடராம அய்யர், M.A., B.L.

ஸ்ரீ K. சிவஸ்வாமி அய்யர் ஸ்ரீ R. S. A. சங்கர அய்யர்

ஸ்ரீ K. லக்ஷ்மணன்

★

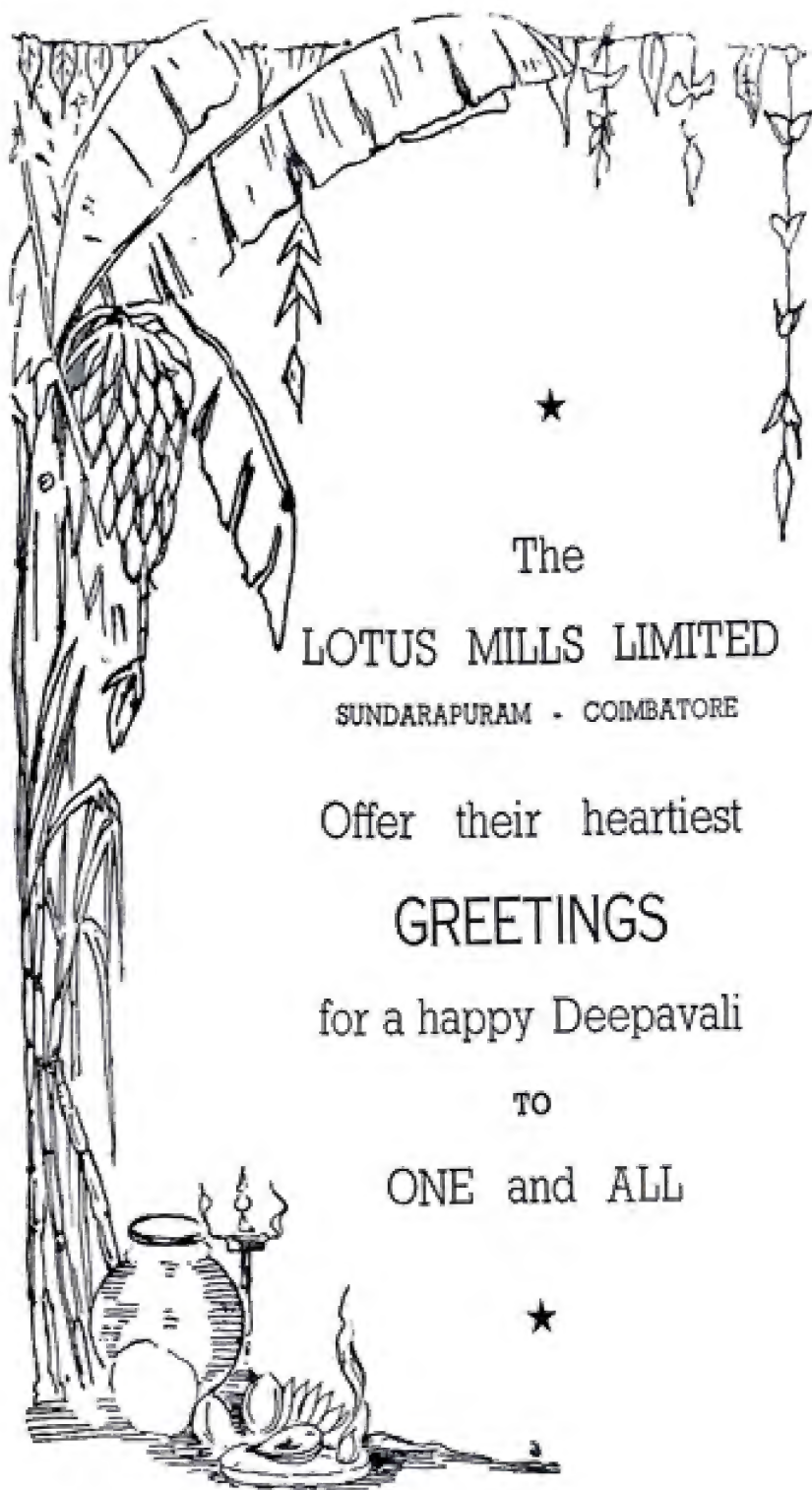
இளை ஆபீஸ்கள் :

அம்பாசமுத்திரம்	மாயவரம்	தென்காசி
ஆம்பூர் (N.A.)	மயிலாப்பூர்	திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்
அனகாபள்ளி	நாகப்பட்டினம்	திருநெல்வேலி டவுன்
சிதம்பரம்	நேதாஜி ரோடு (மதராஸ்)	திருச்சிராப்பள்ளி
கடலூர் (N.T.)	பாலக்காடு	திருவள்ளிக்கேணி (மதராஸ்)
சுரோடு	புதுக்கோட்டை	தியாகராயநகர்
காஞ்சிபுரம்	பெரியமேட்டி (மதராஸ்)	வெதாரண்யம்
காரைக்குடி	ராமநாதபுரம்	வேலூர்
குப்பகோணம்	சீர்காழி	விஜயபுரம்
மதுரை	தாடேபள்ளிக்கூடம்	விழுப்புரம்
மாகுதேடு	தஞ்சாவூர்	விருதுநகர்
		விஜயநகரம்

★

K. S. வைத்தியநாதன்

அலிஸ்டென்ட் சேக்ரடரி

முன்று மாத காலம் அந்ரே வேலாயுதா
காலத்தில் அந்தப் படத்தைப் பூர்த்தி
செய்து எடுத்துக்கொண்டு அன்றுமையே
செட்டியார் வீட்டிற்குப் போனார்.
படம் அவர்களுக்கு மூன்றிலும் இருப்தி

அந்தக் கதைப்பைக் கேளுங்கள் : (கதை உண்மையாக நடந்தது. ஆனாலும் இடில்

எழுதினது! இதற்குப் படம் அடையாளம் சொல்ல சத்தியாக அகமர்ஜித்கிறதா" என்று.

விட்டுக்கொட்டுச் சொட்டியவர் என்னைச் சொன்னாடி, "இவர் எழுதினது" என்று.

"இதற்கு என்ன சொடுத்திருக்கிறீர்!" என்று ராமசாமி சொட்டியவர்.

"இதற்கு! இதற்கு என்ன சொடுக்க என்ன என்பதைப் பற்றித்தான் கருப்பையா சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்" என்று கருப்பையா சொன்னதைச் சொல்லி மறுபடியும், "இதற்குப் பட்டத்துக்காக எழுதாத நம்பப்படும், வரிக் சொல்லுகளை நூறும் ஆக எண்ணுந்நம்பப்படும் தந்திரம் கிறதா" என்று விட்டுக்கொட்டு.

"அப்படியானால் என்ம சொக்கெல்லம் சொட்டியவர் பட்டத்தைவும் இதே மாதிரி எழுதச் சொல்லுகிறீர். சிலசாமி ஆச்சி அடிக்கடி சொல்லுது. வேறு எங்கேயோ எழுதச் சொன்னது அடையாளம் சொல்லும் உடல் சரிபார்க்கும்" என்று ராமசாமி சொட்டியவர்.

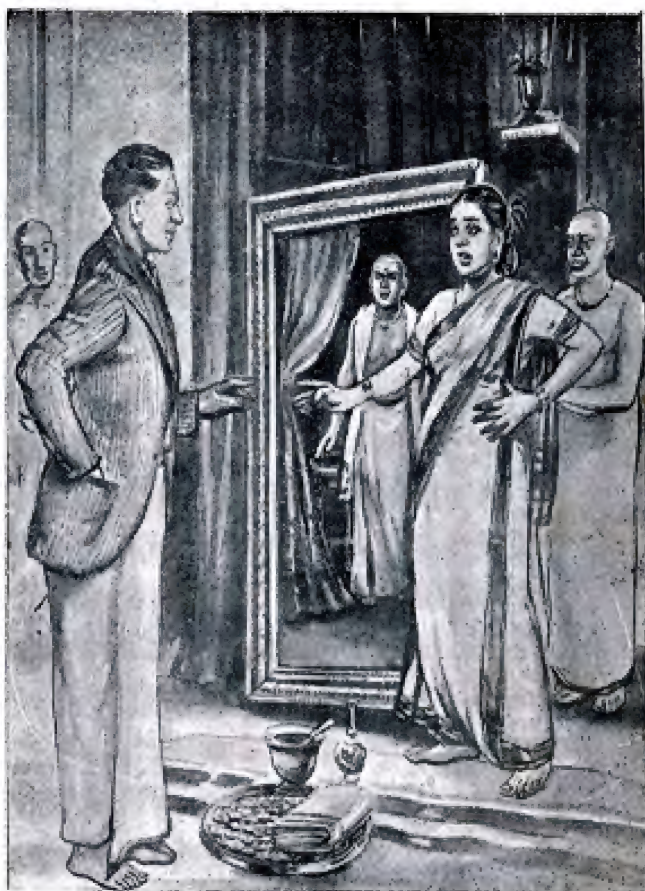
இப்படியாகச் சொக்கெல்லம் சொட்டியவர் என்ற ஒருவருடைய பட்டத்தை எழுத என்னக்கு 'ஆட்டி' தருவதாக ஏற்பாடு ஆகி முடிந்தது.

சொக்கெல்லம் சொட்டியவர் எப்போது பக்கத்து வசதியிலுள்ள ஒரு பணக்காரர், கமர் இப்போது கையாள் குயர் ஆந்திரியன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார். ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் இங்கு போனார். அவருடைய மனைவி சிலசாமி ஆச்சி, குழந்தைகளும், உறவினர் முதலானவர்கள் சிலசாமி ஆச்சிக்கு வேண்டிய அனாமகனாகச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் அவருக்குச் சொல்லி விட்டார் ராமசாமி சொட்டியவர்.

கருப்பையாவைத் தேடி வந்த காரியத்தைப் பற்றிப் பேசி முடித்துக்கொண்டு சொக்கெல்லம் சொட்டியவர் ஒரு நாட்கள் 'போட்டோ' பட்டத்துடன் மதுகாசம் வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு ராமசாமி சொட்டியவர் போய்விட்டார்.

சொக்கெல்லம் மதுகாசம் பட்டத்துடன் வந்தார். பட்டத்தை வாங்கிப் பார்த்தேன். அது கமர் இப்போதுதான் மேல்கள் அடக்கிய ஒரு 10 X 8 அங்குல 'குரூப் போட்டோ'. அதில் எட்டையானிருந்த சொல்லு தலைப்பாகையுடன் உட்கார்ந்திருக்கிற சொக்கெல்லம் சொட்டியவர். எட்டையானது தலைப்பாகையையும் நீக்கிவிட்டு, உட்கார்ந்திருக்கிறதை நினைந்து மனதிலாவது அண்ணாமலை சொட்டியவர் பட்டத்துப் போலவே ஒரு அளவின் எழுந்திரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

அண்ணாமலை சொட்டியவருடைய 'போட்டோ' நினைவாற்றியே இருந்தது. எட்டையான அளவிலும் தலைப்பாகையையும் எடுத்தார்கள் நீக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும் அது அவர் மட்டும் தனிப்பட்ட இருக்கிற 'போட்டோ'. ஆனால் சொக்கெல்லம் சொட்டியவர் இருந்த 'குரூப் போட்டோ' அப்படியப்பட்டது அல்ல. அதனால் அவர்கள் விருப்பப்படி மாதிரி பணமத்தி எழுதவது மிகவும் கடினமான காரியம். அதற்காக கார் ஆயிரத்து ஐந்தாய் ரூபாயும், வரிக் சொல்லுக்கு நூற்றாய்பது ரூபாயும் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ராமசாமி சொட்டியவர் என்ன சொன்ன சிலபாத்தளை ஒத்துக்கொண்டார்.

ஆனால் அவர் சிலசாமி ஆச்சியிடம் பட்டத்துக்கு 750-ம் வரிக் சொல்லுக்கு 100-ம் ஆக ரூ. 850-ம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருப்பதாகவும், இருந்தாலும் மறுபடியும் பேசி ரூ. 1000 பட்டத்திற்கும், சொல்லுக்கு ரூபாய் 100-ம் தரச் சொல்வதாகச் சொன்னார். என்ன எம்மதிக்கெனில். வேறு சொல் பேசியவின் ராமசாமிச் சொட்டியவர் சொன்னதாவது:

"நான் ஒரு படம் சின்ன அளவிலே ரூ. 350-க்கு எழுதப்பட்டது. அதில் சொல்லும் உடல் சொக்கெல்லம் சொட்டியவர்கள் அடையாளமே அளவையெனில். அதனால் இதையும் அப்படியிருக்கிறீட்டால் என்ன சொல்வது என்று ஆச்சி பயப்படுது. நீங்கள் ரூ. 1000-க்கு ஒத்துக் கொண்டு எழுதங்கள். படம் சரியாக இருந்தால் இன்னும் ரூ. 250 கூட்டித் தரச் சொல்வோம்" என்று. அதற்கு என்ன, "படம் திருத்தி அளவாக இருந்தால் ரூ. 350-க்கு சிபார்சு சொடுத்த தாக்கம் ரூ. 500-க்கு சிபார்சு கொடுக்கிறார்" என்றேன்.

எனக்குச் சிபார்சாக அண்ணாமலை சொட்டியவருடைய குயர், "ஆயா, அம்மையுடைய பணக்கார ஆச்சியிடையேயிருக்கிறார்!—இன்னும் 500 ரூ. தரத்தானால் என்ன! தரச் சொல்லுங்கள்" என்று. அதன்படியே படம் என்னுடைய இருந்தால் ரூ. 1500 தருவதென்றும், இவையிட்டால் 1000 மட்டும் தான் வாங்கிக் கொள்வதென்றும் என்றும் வரிக் சொல்லுக்கு அண்ணாமலை சொட்டியவர்

பார் பட்டத்துக்கு வாய்ப்பு ரூ. 100-க்கு மேல் சொட்டிய சரியில் என்றும் ராமசாமி சொட்டியவர் சொன்னார். என்ன ஒத்துக் கொண்டு, 'அட்டாவா' ரூ. 250 தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர் எம்மதித்தார்.

சுமார் ஐந்து மாத காலம் இடையிடையே சொல்லு என்னுடைய திருத்தி உட்காரவேண்டியதும் வேறுபாடுபட்டுப் பட்டத்தை முடித்து எடுத்துக் கொண்டு ராமசாமி சொட்டியவர் விட்டுக்குப் போனார்கள். அவர் வசிக்ரும் இடமும் சிலசாமி ஆச்சி இருக்கும் இடமும் ஒன்றுக் கொன்று இரண்டு மூன்று தரத்திற்குள்ளே வெல்வது கண்டேன்.

சொட்டியோடு கமர் ஏழை அடி உயரமும் காலடி அடிவழியும் உள்ள அந்தப் பட்டத்தை ராமசாமி சொட்டியவர் விட்டிருந்து முன்னால் வண்டியை விட்டு இறங்கும் போதே, அங்கம் பக்கத்திலுள்ள பைபேர் அது என்னவென்று பார்த்துக் கூடி விட்டார்கள். கட்டுகளை அழித்து ராமசாமி சொட்டியவர் விட்டுக்குள்ளே வரிக் படம் எம்மத்தி நிறுத்தப்பட்டது. உடனே அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும், "ஓ! சொக்கெல்லம் சொட்டியவர்! பேசு! சொல்லுத் தென்காசு இருக்கிறதா" என்று பட்டத்தைப் பார்ப்பாடிப் பேசினார்கள். என்னம் என்மதித்தது. பட்டப்பாடு

"விடயனட்டின் போக்குக்குறி, சரி பெரிசையுமே யாக்கிக்கொள்ளுமாய்" என்ற சிறுவனது உயிரை போய் மறுபடியும் ரூ. 150 கொண்டுவிட தட்டில் வைத்து, "பெரிசையு ஆயிரம் ரூபாயும் தந்தாக; இனிமேல் ஒன்றும் தராதே கூடாதே. சந்திரையாக எடுத்து விட்டுப் போயிட்டு வாங்க" என்றார்.

"அம்மா! என்ன இப்படி வெல் வாம் பிச்சித்தான்! படத்துக்கு ஆயிரம் ரூபாயும், வழிச் செலவுக்கு நூறு ரூபாயும் தருவது என்றும், படம் நிறுத்தி வாச இருந்தால் இன்னும் ஐந்தாறும் செரித்துத் தந்துவிடுவதென்றும் ராமசாமி செட்டியாரைப் பெரிஞர். அந்த யாழி தாயை எழுத்திலும் எழுதித் தந்திருக்கிறார். கூடித்ததைப் பார்த்த விவரம்!" என்றார்.

"ராமசாமி செட்டியாருக்கு என்ன போச்சு! அவர் எதை வேறுவாறுகளும் எழுதுவான். பணம் கொடுத்து நானு, ராமசாமி செட்டியாரா!" என்றார்.

"அந்தியாம் எதைக்குத் தெரியாது. ராமசாமி செட்டியார்தான் பெரிசாவார். 'அடவாசலம்' தந்தாலும் அவர்தான். அவர் படம் சரியாக இருக்கிறதென்ற ஒத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக் கூடும் தந்திருக்கிறார். எழுத்திலும்வாழ் தந்து விட்டவனும். ஒருபேயர்ச் சம்பிரதாயத் தானும் என் ஒத்துக்கொண்ட மட்டினர். இப்படி நீங்கள் எண்ணும் குறைபாசை எட்டி கொள்ளக்கூடியவரென்று தெரிவித்தால் என் இப்பேர் வந்திருக்கையாட்டினேன்."

ஆசிரித்துக் கோயில் வந்தவிட்டது. "என்னுமார், எண்ணியச் சொறு என்று பிடிபுகச் படம் சரியாக இருந்ததானது இன்னும் ஐந்தாறு தரவதென்று போக. படம் சரியாயிருக்கு என்று வந்தவர்களை கோணப்பிட்டால் என் ஒத்துக்குவோர்! படம் எதைக்குச் சரியாயிடுக. என் செட்டியார் வெல்லக்கார போய்மையாட்டினேன் செட்டியாருக்கும் இப்போதும், இந்தப் படத்திலே ஒரு பக்கம் என்னதிறும் எழுத்திலும் சரி அப்போதுமே என் எழுத்திலும்வாழ் தந்து அங்கம் தெரிவித்தால் போட்டுக்கு மென் எவக் கிற குங்குமப் போட்டு இவ்வைய பெரிய இருக்கையே இருக்காது! அங்கம் தப்ப வெல்லக்கார வெகுத்த செட்டியாரைச் செட்டியாரை.....நீங்கள் எழுதிவிடுகிற வேட்டி அங்குக்குத் துவிக்காட்டில் ஏற்பு அதுபாசை அப்ப இருக்குது! அங்கம் போட்டு நிறுத்தியது என் வயர் நேரிலே. நீங்கள் எழுதிவிடுகிற போதிரத்திலே ஒன்பது என்னும் சரியாகத் தெரியவிவிடுக! வெணுப்பிடுகின்ற எந்தால் தெரிவது! எந்தாக்கியே நிரை எந்தால் இருக்குது. அங்கம் போட்டிருந்த வெகு ஆறாறு ஒன்றை உத்திராயும். அந்தியே செண்டு ஒன்றாகத் தெரிவது!.....படம் சரியாக இருக்குது என்று ராமசாமி செட்டியார் சொல்லிப்பட்டார் என் ஒத்துக்கு வேறு!....." என்று ஆசிரி படத்திலே பன குந்தக்கள் சொன்னார்கள்.

அந்தக் கேட்ட எங்களுக்குக்கொளம் சிறப்பு வந்து விட்டது. சிறப்பையும் செறிப்பையும் அடக்கிக்கொண்டு என், "அம்மா, பணத்துக்காக இப்படிமென்மாம் மட்டியான போக்கில் போ வேண்டாம்"

என்றோம். 'மட்டியான போக்க' என்று என் சொன்னதில் அந்த அம்மனுக்கு அங்கக் கோயில் வந்தவிட்டது. "என்னும வயர், மட்டில் விட்டாலுமே நேரத்தில் ஒன்றைப் போய் என் மறுத்துக்கொளம் என் செல்லக்கார. மட்டு மரியாதை யில்மையால் நீங்கள் போதாமைப் பார்த்தால் போய் அப்ப சாவுசாவுமாய்க் இருக்குது!.....படம் வெல்லக்கார! இவ்வாறு வெல்லிய போகச் சொல்லிக் கொள்க எடுத்து" என்று ஆசிரி இரைந்தார்கள்.

"சரி, என் அந்தச் செட்டியாரை மென் போகிக்கொள்ளுகிறேன்.....படம் என் அங்கு படத்தை. இந்தப் படத்தைக் கொட்டு தெரிவிக்க எட்டி காது போக்கு இருந்த சிவந்ததைச் சொன்னு வேண்டி.....படத்தைக் கொட்டுத் தருக்கங்கள்!" என்றோம்.

"படத்தைத் தொடம்படாது" என்று ஆசிரி.

"என், பணம் செட்டிக் கொடுத்து விட்டாக்கள் படத்துக்கு உங்களைப் பணத்தை சிவந்தை வைத்துக்கொள்ளுக்கள். என் படத்தை என் எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன். அதைத்தருக்க உங்களுக்கு என்ன சிவந்தை இருக்கிறதென்று!" என்று சொல்லிவிட்டு அந்தப் படத்தைக் கொட்டுக் கொண்டுவிடுக பாய்கள். விதக்கள் குதிரை வந்தார் (அவர்கள் பக்கத்தில் ஒரு புதிய பில் கொடுத்த) என் எடுத்து வந்து படத்துக்குப் பக்கத்தில் போட்டுவிட்டு என்னுடைய வந்திருந்த என்மென்மாம் பார்த்துப் படத்தைக் தாக்கிக்கொண்டு போகக் கூடியவர்களைக் கொட்டுக்கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். படத்தை சிவந்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விடுவென் என் பணக் கண்டபிள் ஆசிரித்துக் கொண்டு அங்கம் வந்து விட்டது. கோயில் தனித்த குதிரை, "என்னுமார், இவ்வாறு படத்தைப் போதற்க. போட்டுக்கொண்டு வந்த நிறுப்பித் தாக்கிக்கொண்டுபோதது அங்கம் என்" என்றார்.

"ஆயாம், நீங்கள் சொந்திடு வேறு வடிவங்கள்; என் சொந்திடுதான் அவ வடிவம்!" என்றோம்.

"போக்குரியாதது, இன்னும் தாது ரூபாய் தந்துவிடுகின்ற. படத்தை எடுத்துக் கொள்க" என்றார்.

"படத்தை உங்களுக்குப் பிடிக்க விடுக்கிறேன், அதற்கென்னத்துக்கு இன்னும் தாது ரூபாய் தந்துவிடுக! வெண்டாம், வெண்டாம். போதும், உங்கள் செட்டியாரை இவ்வாறு மட்டுப்பட்டுப் படம் எழுதி என் அண்டக் பணம், உங்கள் செட்டியாருக்கு நீங்கள் சொந்திடு மரியாதை வேறு வடிவங்கள் இருக்கிறது. இந்த அம்மாவைத் தைப் பார்த்து உங்கள் செட்டியாருடைய ஆதரம் இந்திரைத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும்" என்று வேறு ஆசிரித்திரை சொன்னார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் செட்டியாருடைய படத்துக்கு முன்னால் தனாயில் 'என்' என்று ஒரு கைத்திரை உண்டாம், 'பணம் என்னென்று உருண்டது. அங்குமிருந்த என்மையும் நிறுக்கிட்டுத் திருக்கியப் பார்த்தோம்.

உடனே என் வேறு சமயமிருந்தால், "அம்மா, என் தந்திரை!" செட்டியார் என்ன சொன்னது, தெரியுக்கள். இவ்

வடிவப்பேர் ஆய்விதம் உங்களுக்கு ஏன் போகலாக விட்டுப்போன அந்தச் செட்டியாருக்கு நீங்கள் சொந்திடு அம்மாவைத் தைப் போத்துக்கள் அவருடைய ஆதரம் சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டுமிருந்த. அந்தக் கோயிலில் அண்டவாங்கத்தான் அந்த ஒன்றை, உங்கள் செட்டியாருடைய சொந்திடுதான் எப்பத்துக்கள் நீங்கள் ஆளக்கூடாது" என்றோம்.

ஆசிரியருடைய முகம் அந்தத்தால் வேறுத்து விரை மண்டிவிட்டது. சொல்ல சொல் விழித்து விழித்துப் பார்த்துவிட்டுத் திடீரென்று படத்துக்கு முன்னால் விழுந்து குந்திட்டு, "ஐயோ, கோயிலில் தந்திரை தான். கொண்டு போகுகங்கள். என்மையும் இருக்கங்கள்" என்று என்மாம் உட்காரச் சொல்லிவிட்டு உடனே போய் விட்டு நேரத்துக்கொளம் யார் வெல்லிவல் வந்து, "இந்தால் வயர், ராமசாமி செட்டியார் விடுதலையில் எழுதிவிடுகிறது. புராய் பணமும் இருக்கிறது. சந்திரையா எடுத்துக் கொள்ளுக்கள்" என்று பணத்தை என் விட்டதில் கொடுத்துக்கொள்க. என்னுமாம் பார்த்தோம். என்மாம் சொந்திடு வர வேண்டிய பார்த்த 1350 ரூபாய்களும் வந்து விட்டன.

என் என் வந்ததைத் தெரிவித்து, "அம்மா, இந்தப் பணம் உங்களுக்கு ஒரு துடிப்பு. ஆனால் எதைக்கு இது மகவும் பரிசுபது. நீங்கள் மனசு வைத்தால் என் வடிவ வேறுவாறுகளும் செல்லாம், ராம சாமி மட்டியார் பெரிசாவது விவரம் மூன்றைய வரவேண்டியது வந்தவிட்டது. அதற்குமே கேட்க சிவந்தையிலே. இந்த தானும் படம் உங்களை செட்டியார் படம், பணம் உங்களை பணம். உங்களை எழுத என் உங்களை வரவாறுக்கு வந்த சந்திரை வந்தவர்க நீங்கள் ஒன்றை என்னுக்கு கொண்டு தாவிவிடுவீய" என்றோம்.

உடனே அந்த ஆசிரி "என்மாம் தருகிறேன்" என்று மீண்டும் உடனே போய் தாது ரூபாய் கொட்டு ஒன்றைத் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். அதற்காகத் தன வந்ததம் சொல்லி, ஆசிரியைப் புழங்கிவிட்டு, புடைய, வேற்கு, பழம், தேய்க்காய், பாகு, வெந்தயம், பணம் முதலிய என்மாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வேறு சந்திரையாக விடை பெற்றுக்கொண்டோம்.

படத்துக்கு முன்னால் தனாயில் உண்டான ஓர் வேருக்குமேயில், படத்துக்கு யாதிவிட்டு அங்கமாய் சென்று தாதிவிட்டு எட்டியிராது, படத்துக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு பெரிய 'நீங்கள்' ஊதுவந்திடு 'விடயனட்டின்' புருசையும் ஊதுவந்திடுகின்ற எவக்கப் பட்டன. அவற்றில் ஒன்று ஊதுவந்திடுப் பக்கமாக இருந்தது. தன்னுக்கு வேராக ஒரு அங்காரப் படுத்திரைக்கி கொண்புருத்தது. அந்தப் படுத்திரை வடிவாக அந்தத் தாதிவல் ஊதுவந்திடுகின்றமேயில் யோதி அதைத் தன்னிடமிருந்து. விண்ணம் உயர்ந்தி விருந்து வேயாகத் தன்னுப்பட்டு விழுந்ததால் 'என்' என்று விழுந்து 'வண்ணம்' என்று உருண்டது.

இப்படியாக ஊதுவந்திடுகின்ற என் ஒரு கைத்திரை சமய சஞ்சிகையால் போல் உதவி சொத்து.

ஆவெசப் பிரசங்கம்!

சகோதர சகோதரிகளே!
இன்று தீயாவளி நாளாகும்!
ஆகையால் எல்லோரும் வீதானம்
செய்து புது உடை உடுத்திச்

சந்தோஷ-
மாக இருக்-
கின்றீர்கள்.

1

என்?... அந்தப்பாவி நரகாதரன்!
தீயிஷ்டப்பரமர்த்தியா... சென்று
உலகத்துத் தீயிஷ்டப்பரமர்த்தியார்-
என்பதற்காகத்தான்!

2

அதே மாதிரி இந்த உணவுக்
கஷ்டம் என்ற அரக்கனைப்
பொதுஜனம் என்ற திருஷ்டாந்தர்
-கொன்று உலகத்தைக்
கடப்பாடுறுவாராக!

3

என்னடாது... தீயாவளியும் ஆது-
ஷமா... வயிற்றுப்பாட்டைப் பூண்டு
தாறு பேசினும்?... அப்படின்று
வினைக்காதிங்க!... முக்கியமாக
இப்போது நாம் உடனே
செய்ய
வேண்டியது
என்ன?

நிலத்தை உணவும்; பழிநி-
டனும்; உற்பத்தியைப்
பெருக்கணும். பெருக்கணும்
பெருக்கியே ஆகணும்னு
நான் சொல்றேன்!

இவ்வாட்டி... பட்டினி
கிடந்துக்கிட்டே இருக்க
வேண்டியது தான்; ஆமா,
சகோதரர்களே... மறுபடி
யுய் சொல்றேன்...

6

உற்பத்தியைப்
பெருக்கணும்...
பெருக்கணும்...
பெருக்கியே
ஆகணும்!

7

...அடிச்சுச் சொல்றேன்...
பெருக்கியே ஆகணும்!

8

...ஆமா! ...

9

மங்களகரமான தீபாவளிக்கு மகோன்னதமான பிலிம் ரிக்கார்டுகள்!

தமிழ்

மாடின் தியேட்டர்ஸ்
தீகம்பரசாயார்
N.28194 to N.28196

சிட்லாஸ்
இதய கீதம்
N.28188 & N.28189

ரெயினி ஸ்டுடியோஸ்
ஆயுர்வ சகோதரர்கள்
N.28130 to N.28133

மாடின் தியேட்டர்ஸ்
மந்திரி குமார்
N.28179 to N.28182

பரணி
லேனா மஜ்னூ
N.28139 to N.28145

பர்ஸாத் துலாரி

ஹிந்தி

பாபுல் மஹால் ஷாயெர்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

இந்திய மூலதனம்! முதல்தர மிஷினரி!! இந்திய தொழிற்சாலை!!!

ஸ்ரீ கார்த்திகேயா மில்ஸ் லிமிடெட்

சிங்காநெல்லூர் போஸ்டு [கட்டிடம் : 1949] கோயமுத்தூர்

ஸ்தாபகர்

ஸ்ரீமன் P. S. G. கெங்க நாயுடு அவர்கள்

ஊடகர்கள் :

ஸ்ரீ G. ராமசாமி நாயுடு (அலுவல் ஊடகர்)

ஸ்ரீ G. கோவிந்தசாமி நாயுடு

ஸ்ரீ R. வெங்கடேசலு நாயுடு

ரிங் கதிர்கள் : 10,912 - இங்கிலிஷ் : 6,160

கோவை டெக்ஸ்டைல் கம்பெனி ரிங் கதிர்கள் : 4,752

ஊது சென்னை ராஜநாணியில் சேலம், வட ஆற்காடு (குடியேற்றம்) கோவை ஜில்லா செவ்வானருக்குத் தேவையான 36 செ. 40 செ. 80 செ. முதலான உயர்ந்த ரக பரவு ஞால் தயார் செய்து எங்கள் டிப்போக்கள் மூலம் தறிகாரர்களுக்கு கீழடியாக விநியோகம் செய்து வருகிறோம்.

40 தே. ஸ்டேபிள் நூலும் தயார் செய்கிறோம்

தேவையுள்ளவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுங்கள்

இந்தியத் தொழிலை ஆதரிப்புகள்!

அனைவருக்கும் எமது
தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

M. K. C.

‘சிங்கமாரக்’

- ★ ஸ்போர்ட் ஷர்ட்ஸ்
- ★ ஸ்வெட்டர்ஸ்
- ★ பனியன்கள்
- ★ புல் ஓவர்ஸ்
- ★ அண்டர்வேர்ஸ்

மதுரை நீட்டிங் கம்பெனி

இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய ஹோலியர் தொழிற் ஸ்தாபனம்
ராமநாதபுரம் ரோடு : மதுரை

மோஹன்ராம்

- கைக்குட்டைகள்
- பெட்ஷீட்டுகள்
- வேஷ்டிகள்
- சேலைகள்

மோஹன்ராம் & கம்பெனி

உயர்ந்த ரக கைத்தறி ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள்
ராமநாதபுரம் ரோடு : மதுரை

எமது சரக்குகள்
இந்தியா பூராவும்
விநியோகமாகின்றன

“அதிக உணவு உற்பத்தியே”

நம் தேசத்தின் மிக அத்யாவசியமான தேவை!

இதற்கு போர்ட்ஸன் மேஜர் டிராக்டர்கள் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும்!

வேலைக்கு ஏற்ற வன்மை, செய்திறத்தி, செலவளம் ஆகிய குணங்களே போர்ட்ஸன் மேஜர் டிராக்டர்களை நவீன விவசாயத் தொழிலுக்கு மிகச் சிறந்த சாதனமாக இன்று விளங்கச் செய்துள்ளன. இவைகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் இங்கிலாந்தில் இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின்போது ஏற்பட்ட உணவு நெருக்கடியை 150,000க்கு மேற்பட்ட போர்ட்ஸன் டிராக்டர்களே தவிர்த்தேற்றின. இவ்வுணவு இவை உடைக்கக் பல்வேறு பாகங்களிலும் எத்தனையோ வித நிலம், பூமிகளில் வேல்வேறுவித மாறுபட்ட சீதோஷண ஸ்திதிகளிலும் உபயோகிக்கப்பட்டு உலக உணவுப் பிரச்சினையையே ஒழிக்கப் பயன்பட்டு வருகின்றன. தரத்தில் சிறத்தோடல்லாமல் விலையிலும் மிகக் குறைவானது மேஜர் டிராக்டர்தான். நிர்வகிக்கும் செலவு மிகக் குறைவு. யந்திர ஸ்பேர் பாகங்களின் விலையும் சிப்பேர் செலவும் குறைந்தபடியாக நிர்வகிக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாய சம்பந்தமான எல்லா சிறந்த உபகரணங்களுடன் இன்று மேஜரை முன்னணியில் நிற் றெது. போர்ட்ஸன் முறை வேளாண்மை வெற்றியே!

Thin Skin

MEANS

SALES with SERVICE

போர்டு மோட்டர் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட்.
பம்பாய்

ஸிம்ப்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்

போர்ட்ஸன் மேஜர் டிராக்டர் உலகம்

202-203, மவுண்ட் ரோடு :: சென்னை-2

கிளைகள்: பெங்களூர், உதகமண்டலம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஹைதராபாத் (டெக்கான்)

டிப்போ: கோயமுத்தூர்

என்கும் ஒளிமயம்!

குகனம் எம். பக்தவத்சலம்

தீபாவளிக்குப் பின்னால்தான் நோக்கும் போது, எம்மனையம் எங்கெங்கோ சென்றிருந்தது. தீபம், மங்கள சரத்தின் கிள்ளம்; தூய்மையின் தூதர்; சூவ ஒளியின் உருவம். அது மட்டுமா! தீபத்தின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால், மனித வரலாற்றின் சரித்திரத்தையே ஒருவரு அறிவமுடியும். தீபத்தின் உண்டாக்கும் சாதனங்கள் காலம் போக்கில் மாறி வந்துள்ளன. மனிதன் ஆறி வரத்தின் சந்தனமிருந்து தீப்போற்றிப்போய்க்கி, அதைச் சொன்னகட்டையின் கைத்திருந்தது முதல், பழைய எண்ணெய் விளக்குகள் வந்தது, மண்ணெண்ணெயைக் கண்டு பிடித்தது, மின்சார சக்தியை உண்டாக்கி அதன் மூலம் விளக்குகள் ஏற்றியது வரைக்கும், பல சித்தங்களின் கவனப்பெற்றுள்ளன. இவை, மனித வர்க்கம் பரிபெறு நூற்றுக்கணக்கில் பெற்ற அருமை வளர்ச்சியைப் படிப்படியே பிரகடிக்கச் செய்திருந்தன.

இவ்வகையில்தான் சமீப காலத்தில் பெற்றெடுத்த புதுக் குழக்கங்கள் மிக முக்கியமானது மின்சார சக்தி. உலகத்தின் இந்த சக்தி எப்போதும் இருந்து வந்ததென்றாலும், அதைச் சமீபத்தில் தான் விஞ்ஞான உலகம் கண்டுபிடித்தது, பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. இதனால் உலக சரித்திரத்திலேயே மகத்தான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்தப் புது சக்தி, எம்மென்ற சாத்தியத்தின் அபிவிருத்தி செயல்பட்டது வரலாறு, எம்மென்றவருமே அறிய வேண்டிய தொன்றாகும்.

எம்மென்ற சாத்திய அரசாங்கம், மின்சார உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபட்டது 1927-ம் வருஷத்திலேதான். அதற்கு முன்பு, சீர்தர ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் (அதாவது கிண்கிணம் சாத்திய தேயிலைத் தோட்டம் சீர்தரங்களில், சென்னை நகரம் முதலிய இடங்களில்) மின்சாரம் உற்பத்தி செயல்பட்டு வந்தது. அவை தவிர, முனிசிபாலிட்டிகள், தனிப்பட்ட கம்பெனியின் சில அங்கங்கே பரிசீலனைகள் மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து விரிவாக்கித்து வந்தன. அப்போது, இவற்றுக்கெல்லாம் சென்னை அரசாங்கத்தார் கவனத்தில் மட்டும் அளித்திருந்தார்களே தவிர, தாங்களாகவே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து விரிவாக்க முன்வரவில்லை.

இலாகாவின் தோற்றம்

சென்னை சாத்தியத்திலுள்ள இவ்வகைச் சக்திவளங்கொண்டு, மின்சார உற்பத்தி செயல்பெறுவதில் என்றென்றும், அரசாங்கத்திற்குத் தோற்றமே, இதற்கென 1927-ம் வருஷம் ஒரு புது இலாகா சேர்த்துக்கொண்டது. படிப்படியே, இந்த இலாகாவின் வேலை விரிவடைந்து, அநேக மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்கள் கிறையெடுத்த தொடங்கின. கிண்கிணில் விரிவாக்கித்துள்ள கைவரலாகையிலே ஐம் மின்சாரத் திட்டம் முதல் முதல் தொடங்கப்பட்டது. 1933-ம் வருஷத்தின் பூர்த்தி பாகையே, அதைத் தொடர்ந்து சேலம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த மேட்டூர், திருச்செவ்வூர் ஜில்லாவிற்குமே பாகடாசம் ஆகிய இடங்களில் முதலிய 1937, 1944-ம் வருஷங்களில் ஐம் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் உருவாகி—தம் வேலையைச் செய்வத் தொடங்கின. இவற்றுடன், 1938-ம் வருஷத்தில் விஜயவாடா, கோடல்பட்டணம் ஆகிய இடங்களில் பத்திர மின்சார நிலையங்கள் கிறவின. 1940-ம் ஆண்டில் காகிதாடா மின்சார நிலையத்தை அரசாங்கத்தினர் வாங்கி எடுத்தத் தொடங்கினர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான், அதாவது 1939-ல், இரண்டாவது உலக மகாபுத்தம் தொடங்கி விட்டது. அதனால் வேறு வேலையாக முன்னேறி வந்த சென்னை மின்சார இலாகாவின் வேலைகள் ஒரையடிமையாகத் தடைப்பட்டன. புத்த காலத்தில் இருந்த வேறுக்கையே இப்போது விவரக் வேண்டியதில்லை. போதுமான பத்திர சாதனங்களைப்போ மற்றக் கருவிகளையோ வெளிவாங்குகின்றது பெற முடியாமல் போயிற்று. தவிர, அச்சமயம் புத்த முயற்சியிலேயே அரசாங்கத்தின் முழுக் கவனமும் ஈடுபட்டிருந்ததால், இத்துறையில் போதுமான அபிவிருத்தி ஏற்பட வழியில்லாமல் போய்விட்டது.

ஆகவே, 1946-ம் ஆண்டில் காகிதாடா அரசாங்கம் பதவி ஏற்றதும், சென்னை அரசாங்கம் மின்சார இலாகாவின் சரித்திரத் திரையே ஒரு புது அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. உதாரம், உட்குத் கைச் சாத்திய ஆண்டுக்கான, இத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள விவரத்தைத் துருத்த முயற்சித்ததை, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில குட்டிக் சொன்னது மிகப் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன்.

புதிய திட்டங்கள்

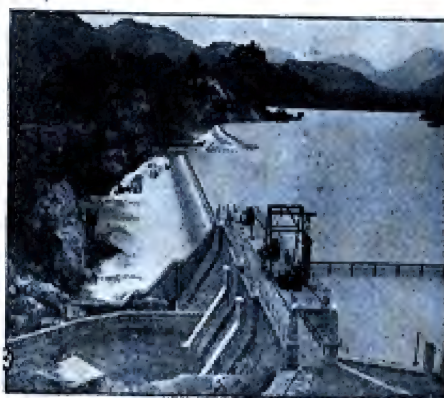
மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு, ஐந்து வருஷத் திட்டமொன்றைக் கைவிரல் அரசாங்கம் பதவி ஏற்ற உடனே கிறையெடுத்தத் தொடங்கியது. அவற்றுள் முதலாவது, ஐந்தாம் திட்டக் ஆறும். 1946-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலேயே இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சென்னை—திரை வலையில்லுள்ள இந்த யாப்பெருத் திட்டம் கிறையெற்றதும் கைவரலாகா, மேட்டூர், பாபநாசம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களும் சேர்த்து உற்பத்தி செயல்பட அமைக்கான ஐம் மின்சாரம் கிடைக்கும், இத்துடன் கிண்கிணில் வேலையத் திட்டம் கிறையெற்றதும், ஏற்கெனவே உள்ள கைவரலாகா, பாபநாசம், சென்னை, கோடல்பட்டணம், விஜயவாடா, காகிதாடா ஆகிய நிலை-திட்டங்களில் தக்க சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பெறவும் அங்கீகரிக்க வழங்கப்பட்டது. தவிர நதா, நேக்கு, தாட்டி, தாட்டி, நதாபுரம் ஆகிய இடங்களில் புதிதாக பத்திர நிலையங்கள் கிறவும் கைவிரல் அரசாங்கம் இணங்கியது. மற்றும் நாமல் தா திட்டங்களைத் தோவையுக்கான எம் அரசாங்கம் கைவிரல் மின்சாரத்தை வலங்கி விரிவாக்கவும் இலாக்கிறது. இவ்வாறு புதிதாகப் பெற்ற அகிலப்படியான மின்சாரத்தை சாத்தியத்தின் பரிபெற்றிடங்களில் விரிவாக்கப்பெற்றதால், கைச் 1,650 மயல் கிண்கிண்கு மின்சார இணைப்புக் கைவிரல் கைவிரலுள்ள கிறவு அரசாங்கத்தார் எம்மிருந்தார்கள். இவற்றுள் முக்கியமாகக் குறித்த தக்கவை, சேலம்—சீர்தர யாக்கம், அங்கீகரிக்க—சென்னைப்—காகிதாடா யாக்கம், பாபநாசம்—காகிதாடா யாக்கம், மேல் சேர்தாவாதித் திட்டங்கள் முதலியவைகளாகும்.

இந்தத் திட்டங்களை வெல்லும் வேறு துறையாக கிறையெற்றப் வேறு வருகின்றன. சமீபத்தில் சென்னை அக்டோபர் மாதம் கெல்லாச் பத்திர மின்சார நிலையம் புத்திரகாமி, மின்சார விரிவாக்க வேலை கைவிரல் தொடங்கப்பட்டது.

உற்பத்தி இரட்டிப்பு

மேற்கொண்ட திட்டங்கள்

புத்திரகாமி, கைச் 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1953-ம் வருஷத்தில் இவையெல்லாம் பரிபூரணமாக கிறையெற்றப்பெறும் போது வருஷம் ஒன்றுக்கு 170,000 கிலோவாட்ஸ் மின்சாரம் புதிதாக உற்பத்தியாகும். 1946-ம் ஆண்டில், அதாவது, இப்போதைய காகிதாடாச் சரி

பாபநாசம் அணைக்கட்டின் அற்புதத் தோற்றம்.

எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே ஏற்ற நடத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கைதொடு, சென்ற வருஷம் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இதன் விளைவாக இதுவரையில் எக்கனரிடம் கிசென்ஸ் பெற்ற மின்சாரம் 8 பில்லன் சென்று வந்த சுமார் 75 லட்சமாகக் கூடி வேலைகள் அரசாங்கத்துக்கிட விட்டுவிடும். அரசாங்கம் இந்த லட்சபணக்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாங்கி வருகிறது. சென்னை நகரிலுள்ள பத்திர மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தை அரசாங்கம் கட்டி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஏற்று நடத்தி வருவது நாம் அறிந்ததே. அதேபோல, கர்நாடக, உருப்ப, அனந்தப்பூர், கோல்கொண்டம், திச்சிபூர், வாங்குரை, செங்குப்பம்,

முகுந்தி அணைக்கு.

ஒக்கர், குடிபாத்தம், சாந்துர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மின்சார பணிகளை எக்கன் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டனர்.

கைத்தொழில் விவசாய வளர்ச்சி

தூர்மயம் 5ம் ராஜ்யத்தில் 164,000 மெக வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செயல்படுகிறது. அதாவது, வருஷத்துக்கு 60.6 கோடி ரூபிட்டுகள் கொண்ட சக்தி உண்டாகிறது. இதன் மூலம் 66 முனிசிபல் கார்டுகளும், 1,602 கிராமங்களும் மின்சார வாரி பெறுகின்றன. பல வகையிலும் இந்த மின்சாரத்தை உபயோகிப்போகின்ற எண்ணிக்கை சுமார் 242,500. இதில் 99.4 சத விதிகளும் மின்சாரம், எக்கன் உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. மொத்தத்தில் 75 சத விதிக் மின்சாரம், பொருள் உற்பத்திக்குத் தான் செலவழியப்பட்டு வருகிறது. அதாவது, லுனல் ஆக்சன், கிமென்ட் தொழிற்சாலைகள், ராணத் தொழிற்சாலைகள் முதலியவற்றை கட்டித் தவும், கீர்ப்பாசனத்துக்கான 'பம்பு' சென்ட்ரல்கள் ஒட்டவும் பயன்படுகின்றன. பருத்திச் கோட்டை கீர்த்துத், பருப்பு உடைத்தல், கேள் அரைத்தல், சேக்காடுதல், கரும்புஞ்சாறு இடைத்தல் போன்ற சுமார் 1,500 கிராமக் கைத்தொழில்களிலும் மின்சாரம் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரையில், இந்த மின்சார உற்பத்திக்காக அரசாங்கத்தால் 15 கோடி ரூபாய் செலவிட்டுள்ளனர். இதற்காக 1949-50-ம் வருஷத்தில், மொத்தம் 3-17 கோடி ரூபாய் வரமானம் கிடைத்தது.

நம்பிக்கையூட்டும் எதிர்காலம்

நாம் எண்ணியுள்ள ராஜ்யங்களின் செய்திகளையும் ஏற்பாடுகளின் மூலம், 5ம் மின்சார பணிகளை அதிகரிக்கச் சென்னை அரசாங்கம் தீர்மானிப்பதில்லை. கையூட் எக்கனரிடமிருந்து 4,000 மெக வாட்ஸ் அளவுள்ள மின்சாரத்தைப் பெற்று, துல்லபத்திர அணைப்பிரதாம், ஹாஸ்பெட், பெலகா, அடையா, கோல்கொண்டம், திச்சிபூர் ஆகிய பிரதேசங்களுக்குச் சென்னை அரசாங்கம் பணிகளைப் பெற்றுத் தருகிறது. 'கே.டி.டி' மின்சாரத்தைத் தென் கன்னடா ஜில்லாவில் 6,000 மெக வாட்ஸ் வரையில் விசியாபெந்தற்கான திட்டமொன்றையும் சென்னை எக்கன் அறிவித்தது. அதோடு, காமேர் எதிர்விருக்கும் 'கே.டி.டி' கீர் விதிக்கிறதே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்ட மொன்றாகக் குறித்து, கையூட்-சென்னை அரசாங்கங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சு முடிவடைந்து வரு

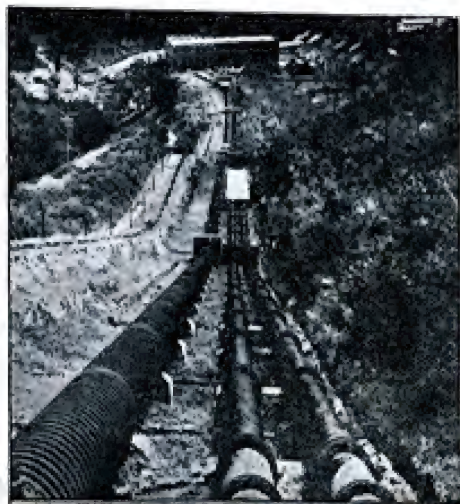
கிறது. இதன் விளைவாக, மேட்டு-சென்னை பிரதேசங்களிலும், மேலும் 12,000 மெக வாட்ஸ் மின்சாரம் கிடைக்கும்.

துல்லபத்திர திட்டம் வரவிவாக (இதற்கும் எக்கன் அங்கீகாரம் அளித்து விட்டனர்) 37,500 மெக வாட்ஸ் உற்பத்தியாகும். புதுவி மலைத் தொடரைச் சேர்ந்த 'கே.டி.டி' திட்டம் எம்பிதமாகத் திருவாங்கூர்-கோர்சி ராஜ்ய அரசாங்கத்துடன் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது. இதனால், சுமார் 40,000 மெக வாட்ஸ் மின்சாரம் காம் பெறுவோம். திருவாங்கூர்-கோர்சி ராஜ்ய அரசாங்கம் இதுவரையில் பரபரையில் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்திலிருந்து 2,000 மெக வாட்ஸ் உபயோகித்து வந்தது. பன்னிவாசனில் புது பந்திரம் ஒன்று அமைப்பதின் விளைவாக, இலியம் அதை நம்பிக் விட்டுவிடுவார்கள். இந்த போல, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரதேசப் பிரதேசமான புதுச்சேரிக்கு விசியாவும் சென்று வந்த 1,750 மெக வாட்ஸ் மின்சாரத்தைச் சில வருஷங்களிலும் காமே உபயோகித்துக் கொள்வோம்.

மற்றும், மின்சார உற்பத்திக்காக 5ம் ராஜ்யங்களிலிருக்கும் பல்வேறு சாதனங்களையும் எக்கன் அரசாங்கம் வருகின்றனர். கிளர்விதுள்ள குட்டி திட்டம் மூலம், 100,000 மெக வாட்ஸ் கடைக்களம் என்றும் எதிர்வாக்கப் படுகிறது. தவிர தென்னாற்கு ஜில்லாவில் விருத்தாசலத்தை அடுத்த பிரதேசத்தில் 'கிளர்' என்றும் பருப்பு சிறி கிளர் என்ற பிடிக்கப் பட்டுள்ளது. அதைச் சென்னைத்தாள் கடைபெற்று வருகின்ற பரிபாசனங்கள் வெற்றி பெற்று, விருத்தாசலத்துக்கு அருகே பத்திர மின்சார உற்பத்தி நிலையம் (கிளர் மூலம் இயங்கும்) ஒன்றை சிறுமும் உற்பத்தியும் எக்கனருக்கு இருந்து வருகிறது.

எங்கும் பிரகாசம்

கே.டி.டி சீக்கிரம் இந்தத் திட்டங்கள் வெல்லும் சிறந்த வெற்றுவதற்கு, பொதுஜன அரசாங்கம் பெரிதும் முயன்று வருகின்றது. கையூட் ராஜ்யத்தில் கிளர், மன்னென்னைமேல் முதலிய முக்கியப் பொருள்கள் உற்பத்தியாகாததால், மின்சாரத்தை எதிர் பார்த்து எக்கன் தொழிலும், விவசாயமும் அபிவிருத்தியடைவதென்பதிலிருந்து. பொது ஜனங்களும் இதை

மின்சார நிலையத்துக்குச் செல்லும் துல்லபத்திர குழாய்கள்

அறிந்து, அரசாங்கத்துடன் பரிபாசனமாக ஒத்துழைத்தால், தற்சமயம் அரசாங்கத்தால் ஏதெனிலுள்ள இந்த திட்டங்கள், வேறு விதமாக, 5ம் கன்னெனிரி பணிகளைத் தொடக்கி விடும். அப்பிரதேசம் இந்த காரணங்களும், எப்போது ஒரு சில கிராமங்களிலும் பட்டு உபயோகமாகின்ற மின்சாரம், கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கைகளும் பிரகாசக்கும். அதன் பருவம் பொருளாதார அபிவிருத்தியும், காலக் மேம்பாடும் மேல்மேலும் பெருக வழி பிறக்கும். அந்த என்னும் விதத்தில் வருவதற்கு எப்போதும் பாடுபடுவோமாக?

ஊருக் கெல்லாம் பாணிக்

(வேளையும் கம்பளும்)

வேளம் :-

எந்தவாறு பாட்டுத்தான் பாட்டு - அதற்கு
எதிர்ப்பாட்டுப் பாடும் கவிராயர் உண்டோ?
காதலனின் மூத்த மகன் வயல் - அவன்
உறுப்பாய் இருந்தாலும் மீடுக்கான கன்னி

கம்பளம் :-

உறுப்பாய் இருந்தாத்தான் என்ன? - நாட்டுக்
கருப்பட்டி வெள்ளத்தில் கார்பெறும் போயோ?
எருப்பாகக் கண்ணோடு மூக்கும் - என்னால்
இருத்தாக்கே ஈட்டினால் நிறைந்தாய் போனாக்க

வேளம் :-

நாத்து நரும் வேலை வயல் ஓரம் - அவன்
நாக்குக் குழையின பாடின பாட்டைக்
கேட்டுச் சிறுகூறுத்துப் போனான் - அது
விவியோ குவிவானது நடுமாற் தீவ்றேன்

கம்பளம் :-

விவிவானது குவிவானது வேளா! - மாக்
விவியேனே உட்காத்து கீச்சினது பாடும்
கவிராயர் பருவத்தில் போட்டை - இப்போ
காக்காயும் கண்ணுக்குச் சிவப்பாகத் தோனும்

வேளம் :-

கண்ணைச் சிமிட்டிச் சித்தாக்கே - அவன்
கண்ணத்தில் தோலச் சிவப்பெறும் போதும்
என்னத்தைச் சொல்ல நான் கம்பள - என்
இதயமே ஆகை அளவுகியல் ஆக்க!

கொந்தாட்டுத் தாவணி அழகு - அவன்
கொண்டையில் பூசுதிக் குழைக்கிற அழகு
ஒருதாளும் பக்காத சிப்பி - என்னால்
உன்னை புருத்தென்கிற பண்ணுதே கிறுக்கு

தோப்புத் துறவுவயல் எங்கும் - அவன்
துளைகட்டி வருவது இடைபூசும் போக்க
உயிரிட்டுப் போனான் என்றால் - அவன்
கச்சமும் நாச்சமும் குறுக்கிடுதே கப்பா!

தோவணிப் பண்டுகை அன்று - யாருக்
தேவியாமல் ஆற்றல் கரையினே கண்டு
பூப்போன்ற கையதான் தோட்டு - என்னால்
புடிச்சிருத்தால் கவிராயன்மூடிக்கலாம் என்பேன்

(வன்னியும் வேலனும்)

வேலன் :-

எத்தனை நான் காத்திருப்பேன் — வன்னி
ஏங்கி உன்னைப் பாத்திருப்பேன்
மீத்துப் பிடிச்சவன் போல் — வன்னி
பேசும் புணம்பி நித்தபேன்

வன்னி :-

மீத்துப் பிடிச் செருத்தால் — மாமா
பிராந்தினைகள் செய்து கோயில்
கத்தி வந்து கும்பிட்டாக்கே — மாமா
கருக்காய்த் தெளிஞ்சு போகும்

வேலன் :-

கோயிலைக் கத்த வேணும் — வன்னி
கும்பிட்டு திக்க வேணும்
தோயைத் தெரிஞ்சுக் கிட்டால் — வன்னி
தொடிய் போதில் தீர்த்துடனாம்.

வன்னி :-

தோயைத் தெரிஞ்சுக் கிட்டேன் — மாமா
தூதன் மாய் வந்திருக்கு
வாயாலே பேசி கிட்டால் — மாமா
வத்த தொடியும் ஓடிடுமோ?

வேலன் :-

பாக்குப் பரிசை வைத்து — வன்னி
பத்தல் போட்டு மேளம் கொட்டி
காம்பிட்டுத் தானி கட்டி — உன்னைக்
கவ்வானம் செய்துக் கணும்

வன்னி :-

உரிமை உறவு சொல்லி — மாமா
ஊரில் தூறு பெண்ணிருக்க
கறுப்பாய் இருக்கும் என்னை — மாமா
கண்டு ஆசை கொண்டதுமென்?

வேலன் :-

உரிமை உறவுக் கெட்கலாம் — வன்னி
ஒப்ப விலக்க என்மனாக
கறுப்புத் தான் இனிச்சிருக்கு — உன்னை
கண்டாத் தான் பிடிச்சிருக்கு

(வேலனும் கப்பலும்)

ஆவனியும் போயிடுச்சே — வேலய்யா
அடுத்தாப்போல் கைஇருக்கே — கப்பலய்யா
நீவுனியும் ஓடிடுச்சே — வேலய்யா
திரும்பவரும் மறு வரும் — கப்பலய்யா
உருவான அழகி வன்னி — வேலய்யா
ஊருக்கெல்லாம் தானி அனல் — கப்பலய்யா
பரிசை எப்போ போடப்போதே — வேலய்யா
பயறுவிற்ப பணம்வாட்டும் — கப்பலய்யா

காட்டுர் கண்ணன்

பசி இல்லை!

மாமனா:—மார்பிசில்! கொஞ்சம் ஏதாவது உபயோக 'புயல்' பண்ணிச் சொன்னாமா?

மார்பிசில்:—எனக்குப் பசியே இல்லை. மாமா! உயர் ஒன்றும் பிரதானமாகச் செய்ய வேண்டாம். கொஞ்சம் 'கட்டாயம்' மாதிரி ஆனால், இன்னொரு நேரத்தில் அப்பம், இன்னொரு மாதிரி நேரம். ஒரு நேரத்தில் அப்பம், இன்னொரு மாதிரி நேரம். அது காயம்.—இது போதும்! இரத்தத்தில் வெங்காயம் சாம்பல் பண்ணுவதா எடுத்துக் கூடக் கொஞ்சம் வந்தால் குரையும் பண்ணிச் சொல்லுங்கள்!

"சாமிட்சம்"

உயர்:—கூடக் கூட! மதம் என்னுடைய எதிர்க்கட்சியாகவோ? அதில் எனக்கு ஏதாவது ஒரு 'சாமிட்சம்' வேண்டுகிறேன்?

கூடக் கூட:—இந்தப் பாதத்தில் இல்லை! அதிபாற் போல் 'சாமிட்சம்' என்றால் எதிர்க்கட்சியாகவோ, அதில் உங்களுக்குக் கட்டாயம் 'சாமிட்சம்' தருகிறேன்!

அந்த நாளிலே!

பேத்தி:—மார்பி! மார்பி! 'கூட்டம்' பாம்பை வெட்டிச்சொல், உங்களுக்கு எது வேட்டா?

மார்பி:—கூட்டம் மார்பி! 'கூட்டம்' கிட்டம் மார்பி! அந்த நாளிலே உங்களுக்கு நான் தான் தான் எனக்கு எதிர்க்கட்சியாக ஒரு அசைப்புகளில் உங்களைக் கொண்டு எதிர்க்கட்சி! அதன் சத்தத்துக்கு இதில்லாமல் உறையோடக் காணுது!

தூக்கசாந்தி!

ஜனநாயக விதிகள் —என்னவோ! இத்தகைய விதிகளை இருக்கக் கூடாது!

விதிகள் விதிகள் —என்னவோ! இத்தகைய விதிகளை இருக்கக் கூடாது! எதிர்க்கட்சியாகவோ, அதில் உங்களுக்குக் கட்டாயம் 'சாமிட்சம்' தருகிறேன்!

உங்கள் சொந்த சர்க்கார் சரக்குகளை உபயோகியுங்கள்

அடிக்கடி பரிசீலனை செய்யப்படுவதால் அவற்றின் தரம் ஊர்ஜிதமாகிறது. அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் தேசியத் தொழிலிலிருத்திக்குப் பயன்படுகிறது

கேரளா சோப்புகள் * ஷார்க் லிவர் ஆயில்

ஷேவிங், வாஷிங், மற்றும்
ஸ்னான சோப்புகள்.

சத்த எண்ணை உற்பத்திச்சாலைகள் :

கேரளா சோப் இன்ஸ்டிடியூட்

கன்னிகோட்டை.

எம். ஜி. பி. (காட்லிவர் ஆயில்
போன்றது) விடாமின் சத்துக்கள்
ஒருங்கே சேர்த்த "அடமின்"

கவன்மெண்ட் ஆயில் பாக்டரி

கன்னிகோட்டை.

கொள்ளைகாலம் சில்குகள்

மலிக் மலிக் தனிமட்டு ஹக், பட்டிம் டி.கலகக்

கவன்மெண்ட் சில்க் பிலேச்சர்

கொள்ளைகாலம், கோமுகூர் ஜிக்லா

ஆந்திர பேப்பர்கள்

ஹூதவும், அச்சிடவும், பாக் செய்யவும்

ஆந்திரா பேப்பர் மில்ஸ்

ராஜமகேந்திரபுரம், கீழ் கோதாவரி ஜிக்லா

கூடுர் மண் பாண்டங்கள்

யோர்லிளின்மற்றும் ககாதாரப் பாத்திரங்கள்

கவன்மெண்ட் சிராமிக் பாக்டரி

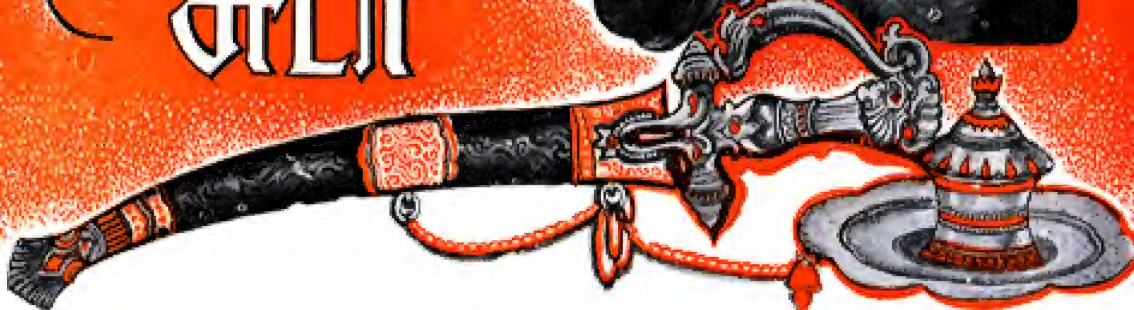
கூடுர் — நெல்லூர் ஜிக்லா

டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் & காமெர்ஸ்.

கவன்மெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

கீயாகச் சுடர்

சீவிர தேய்க்குத்தான் என்ன விடுவாய்! என்ன மயிற்சரி! அப் பாய்! அகநச் சொல்லி முடிவாய், மாயைச் சீராவன் மய மாயை மறைத்து மன்

ஐயமாய் போய்நுலகாக்கும் இப்ப காலான அந்நி சொத்தியை, அந்நியான வானம் தொய்த்த ஆடை அணித்து அவன் அம்மையடி ஒய்வாக எதைக் கான வருகிறான்! அவன் தன் கையினுள்ள கை வானத் தட்டியே சொக்கி விசை மஞ்சள் கிளர்ச் லைத்து அந்நி வருவது சொத்தி தொய்த்துவிடுதே! மாயுக்காவது அந்நி சுத்தத்தான் வருகிறோர்!

இவன், இவன்! மாயைப் புறமும் மேலார் கட்டியத் தகையான சித்தர் லைத்தின் சொட்டைக்கு வலிப்புறத்தில் மாயின் விதாயம் வளர்த்துடன் மயவா பித்துக்கொண்டு சித்திரதன்மையர்! அதன் உச்சியே துக்கிடுவோவியைப் பிராசித்துக் கொண்டிருக்கும் வண்ண விளக்கை— திவாகத்துமெனவன் திவாக சிவாயாகத் திவையர் அந்நி திவாகச்சுடையர்—தரிசெத்து விட்டு, அதற்குத் தன் மயிவானையைச் செறுத்திப் போவதற்காவே வருகிறான்!

அப்படியா! அந்நி திவம் அம்மையடி விடுவாய் வாய்க்குதா! ஆம்; 'என்ன மேலாய் வெப்பாக மெழுகிடுவான் வளர்ந்த வண்ண விளக்கு' அம்மையா அது! சுதர்

நிரந்தர இயக்குக்த சொத்தி வாய்க்குத் சுதர்நிரந்தர மீட்டுத் தந்திரோடு மட்டும் அகில; தன்னுடைய தூதிகளையான சுடர் ஒன் மூலம் சுதர்நிரத்துக்கு வழி காட்டி வாக விரும்பும் அந்நித் திவாகச் சுடையர் மன்னுடைய வானினான மயிதான் மட்டு மன்றி, வானுடைய வானினான வானவர் அனுமகட வளர்ச்சி வழிபடத் தன்மேல் விடுதான் என்றும் அந்நியமெனவன் என்ன வேண்டியது! அதனுத்தான் சித்த சித்தம் சீவிரவதேயி சொம் தவறாமல் அம்மையினை வருகிறோர்! ஆம், அந்நி விடுதல் என்ன! திவாகத்துக்குத் தன் வளர்க்க வேண்டியதுதான் உடைய

அம்மது சித்தர் நாயமே மேலாய் வாய் விடுகிறது. மயிகை வாய்க்குதாயும் தொனன்களும், கொடியளும், மாயின் அளும் கட்டப்பட்டு லைத்துமிக ஒரு புதிய எழிலையும் புதிய மேருளையும் கொடுத்திருக்கிறான். ஒய்வோடு விட்டு வளர்ந்தும் மேலும் மீளும் அழகாக வாக் சொல்லின் போடப்பட்டிருக்கிறான். அழகான சித்தர்கள் சொட்டைக்கு அம்மது அழகு பெய்ந்துக்தானது அழகுக்கு அழகு சொந்தது போய்வே இருக்கிறது. சித்தர்கள் சொட்டையுள் லைக்கும் அந்நிதன்வென்ற எண்ணுக்கும் இவ்வாத நிர வாரை, 'ஓஹ், ஓஹ்' என்னிருக்கிறது. எங்கே வாய்க்குதாயும் லைக்கின் 'லைக்'

வென்ற ஒய்த்தன. மயை வாய்க் திவாகன் மயவையாக முறங்கின. இவர்க் குவிவெனத் திவ்வனா வினாமித்த மாக் காதிச் சிறிந்து வலிப்பை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு ஆய்மயா ஏத்பாடுகளும் இவ்வளவு லுறையர் கட்டிக் காலனம் என்னவோ! விடுதலை முழக்கமாய் இருக்குமோ! திவ்வ பாதவாயின் வாய்க்கிருத்து விடுதலை பெரு துச் சித்தர் லைம் அந்நித் சுதர்நிரம் அடைத்து விட்டதா, என்ன! முடிவிற்குத் திரை மேலார் மன்னர் மதவடியும் லுற குடிச் சொன்னப் போகிறோர்! ஆம், அப் படித்தான்குட்க வேண்டும். இவ்வாவிட்ட லாம் எதற்கு இந்நி அம்மையர்க்களும் ஆய்மயர்க்களும்!

வாய் பத்து கார்த்திகை இருக்கலாம், அந்நியமாயின் ஆர லைவியை, தம் வயிற்சரி பிரதானன் புறம் குறு, சித்தர் குக்குத் திவ்வ பாதவாயின் அந்நிவாயை விடுவதில் பட்டட்டான மட்டட்டை விடுத்தி மாராஜனவ வாய்க்கப்பதற் காய் புறம் குறுப்பித்துடன் தவாரை சித்த கொண்டிருக்கிறான்.

சாதுவிதிவின் இருபுறமும் வாய் வாய்க் தார்ப்பாய் துணைகள் குறுவி விடுகிறார். மேலார் மன்னின் வானவ எழிபார்க்கு வழியெல் விற் வாய்க் வண்ணம் மேலாக் சிவ் மய்க்க சித்த காட்டி வன்கொள் வாக் கட்டியாக இருக்கிறது. உ. கைக்கை உட்க குறுக்கே போக முடியாமல் எடுபி

அவர் மாராஸ்டிரெட்டிற்கு வந்த விதமான பதிலையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்தகணம் அங்கிருந்து கடத்தலுக்குத் தீர்மானித்து வெளியேறி விட்டார்.

மெலான் ஹாஸ்பதனாகக் கேட்ட மாராஸ்டிரெட்டிற்கு நேரம் நிறைத்துப்போய் விதழித்துக் கிணறு விட்டார். பிறகு பக்கத்தின் கணற் படைத் தலைவனாகப் பொருள் புதைத்த பார்வைமூடல் ஒரு மூலத் பார்த்தார். நிறுத்த நேரம் வரை படைத் தலைவனின் 'காரை' வெய்தத் தங்களுக்குள் ஏதோ இரகசியம் பிச்சிக் கொண்டனர். "வெற்றி காலமும்தோ, வீர மரணம் எவ்வித வீர சோகங்களும் அடைவதாதான் நாளாழித்தோர்தான்! நம் குடும்பம்தோழிகள். நிறுதும் அஞ்சாதீர்கள்! முனிவர்தங்கள்!" என்று தம் படை வீரர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டிவிட்டுத் தம் குடும்பவீரர் அடிமையாகத் திரும்பினார். சூதிரை மரகவயாகக் கருத்ததைத் திருப்பிக் கொண்டு கடத்தலு. மகனவரால் பிச்சித் தோட்டிக்கு மந்திரிகளும் தங்கள் தங்கள் குடும்பவீரர்கள் தட்டி விட்டனர்.

பின் வந்து இந்த உலகத்துச் சித்திரப் பரிமா எங்கேயாவது எடுப்பது உண்டா?

பாய்வி என்னிடம் கொண்கொண்டு தன் விழித்த உட்காக்கிடுக்தான். என்ன இருக்காலும் அவன் புது மணப் பெண் தாயே! காணம் ஏற்படுவது எவ்வளவு அல்லவா! அதுவும் மூன்று மூன்று மறு என்னச் சந்திப்பதென்றால் வெட்கம் உண்டாகையம் எப்படி இருக்கமுடியும்! வெட்கம் உண்டாகிவிடுக்தால் மூன்று மிகுத என்னக்கள் குழித்து உண்கள் குறு என்ன யூத்தக் கொண்புருக்க வென்றோம்! அந்தக்கு நேர் யாரு அனனுடைய மூலம் வென்றிப் போயிருக்கக் காணம் என்ன! உயிர்த்தியே அரம் குறு கொண்புருக்க தாம் அல்லவா அப்படி மூலம் வெகுத்துப் போகும்! அப்படி பயப்படுக்துயான அல்லம் அனனுக்கு என்ன ஏற்பட்டு விட்டது!—ஏதோ ஏற்பட்டிருக்கத்தான் வென்றும். ஏனெனில் அனனுடைய மனம் அந்தக் வென்றியும் பரிசாகத்திலும் வலிக்கவில்லை. வேறு ஏதோ சித்திரப்பரிமா எடுப்பதற்கு.

எங்கோ தூரத்தில் 'தேவா' என்ற இளங்காதுடன் பெய்க்காந்து விழ்ந்து. அதன் சத்தத்தாக் கேட்டதும் அனனுக்கு ஒரேயடியாகத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. அனனுடைய மனம் மறிவீப்பதற்காகத் தோழிகளும் பண்புப் பெண்களும் எடுத்துக் கொண்ட பிரயாணக்கு ஓர் அனவிலும். அனும் அனனுடைய உண்கக் கடல் ஏதோ பயங்கரமான சமூகம் அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கொண்புருக்கத எப்பது அடிக்கடி அனனுடைய மூலமாம் யாறப்படுக் கொண்புருப்பிவிடுக்தே தெரிந்தது.

குணத்த சாரத்திம் மூழ்கித் திரித்துக் கொண்புருக்க மாராணுவிடம் ஒரு பணிப் பெண் வந்த, "மாராணு! ஒரு மெய் உக்கோப் பார்க்க வென்றும் என்று எத்திடுக்கிடுக்த. இப்பொழுது மாராணு தக்கோக் காணமுடியாத என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் அவர் கேட்கவில்லை. தக்கோப் பார்க்குவிட்

டுத்தான் போய்வென் என்று பிடியாததா உட்காக்கிடுக்திடுக்த. இன்று காணம் உட்கத் தக்கோக் கண்டு ஆசிரவாதம் செப்திருப்பதாக்க கொண்கு!" என்றும்.

"ஓயோ! அந்தக் கிழவரா! அவர் சொல்பு எவ்வளவாயிற்றோ! இன்று அனனுக்கு எதுவுமே தட்டினை வெட்கக்கிவிடப் போயிருக்கிறது. 'மாராணு இப்பொழுது தக்கோப் பார்க்கயாட்டார். தக்கோக்கு இந்த மூத்து யாணியைப் பரிசாக அன்த் திருக்கிடுக்த' என்று சொல்லிக் கொடு!" என்று மாராணு தம் கழுத்தி மிருத்த மூத்து யாணியைக் கழுத்திப் பணிப்பெண் னிடம் கொடுத்தார்.

மூன்றாமையே பயத்திம் மூழ்கி மிருத்த பாய்வி மாராணுவின வார்த்தைகள் காதிம் விழுத்ததும் எதி கண்கிப் போய்விட்டான். அடுத்த கணம் தம் பக்கத்திமிருத்த பணிப் பெண்களையும் தோழிகளையும் பார்க்கு, "போதும்; கித்தத்தக்க உக்கக் பாட்டா!" என்று உத்தரவிட்டான்.

மாராணு அனனுடைய அபிப்பிராயத் ததப் புரித்து கொண்டார் போல், என் வேறாயும் வெளியே போகுமாறு சமீகனு சொந்தார். கண் மூடிக்க் கண் திரங்கும்மேர்த்துக்குக் அங்கேகடிமிருத்த பெண்ணைக் குழப்பி வித்தது. பாய்வி யும் அனனுடைய ஒரு தோழியுந்தான் எடுத்து மிருத்தனர். தோழி, பாய்வினயத் தன்பாக அழைத்துச் சென்று தன் வாரி அன்காரம் செப்யானும். பாய்விக்கு அந்த ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு யுயாக இருத்தது. ஆகவே, அவன் அழைத்துக் கொண்டு, "எனக்கு மனம் சரிசாக இல்லை.

ஆகவே, அவர்காரம் ஆனவனாக்கும் போதும்!" என்றும்.

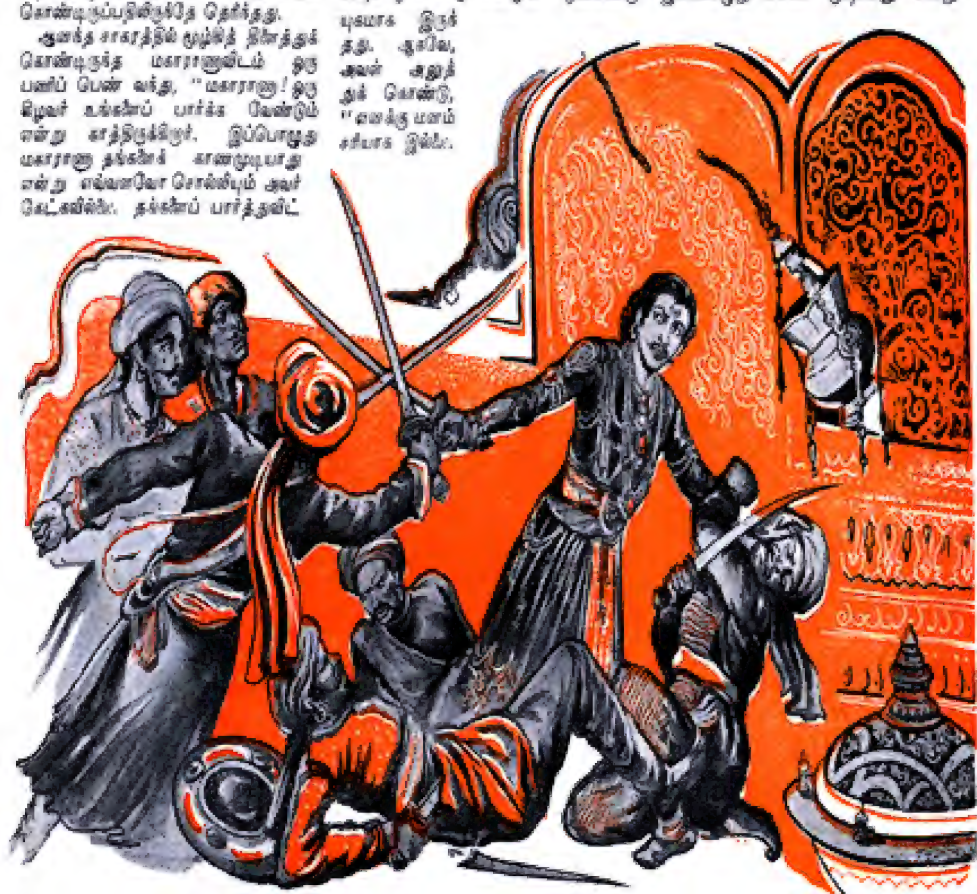
அனதக் கேட்ட தோழி குறம்புடன் சித்திக்கொண்டே, எதிப்பாராத வேறு மனம் பாய்விடம் செப்துக்கொண்டு அங்கிருத்து செப்யானும். பாய்விடம் அவன் கடவே செப்தும்.

அனதக் கண்ட மாராணு ஒரே தாயாகத் தாயிச் சென்று அனனுடைய இரு கண்களையும் கேட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டார். "என்ன ஏயாற்றி விட்டு ஒடப் பார்க்கிடுக்தா! உன் கூயம் எவ்வளவு என்னிடம் சாயது!" என்று அன்புடன் கடித்து கொண்டார்.

பாய்விக்கு உக்கக்காவிடுக்து உக்கத் தன் வனா ஒரே ஆட்டமாக ஆடியது. அனனுடைய மூலம் பெய் அனறத்தததப் போல் ஆகிவிட்டது. அனதக் கண்ட மாராணு சற்றுப் பின் கன்கிது ஒரு முறை அவன் ஏற இறங்கப் பார்க்தார். பாய்வி உண்கத்த குரலிம், "எனக்குப் பயமா மிருக்கிறதே!" என்றும்.

"பயமா மிருக்கிறதா! காண் இருக்கும்பொழுது உனக்கு என்ன பயம்!"

"இப்பொழுது ஒரு பணிப்பெண் வந்து உக்கனிடம் 'ஒரு மெய் வந்திருக்கிடுக்த' என்று சொன்னுன் அல்லவா! அந்தக் கிழவர் உக்கனக்கு ஒரு பயங்காச் செப்தி கொண்டு வந்திருக்க வென்றும் என்று என்னுமிருக்த. கிண்க் அவனாக் கட்டாயம் கண்டு பெய்மிருக்க வென்றும், இப்பொழுது பார்க்க முடியாத என்று

சொல்லி அவரைப் போகச் சொன்னது குற்றம்தான் தவறு!" என்று உடம்பக்கும் குரலும் சொல்லி ஓடித்தான் யாமினி.

மகாராஜா 'எட்ட' வென்று சிரித்து, "பூ! இதைக்குதானு இவ்வளவு பயம்! இன்று காலைமேலே அவரைப் பார்த்து காண்தான் விஷயம் அந்தவழியே தெரிந்துகொண்டு விட்டோம்!" என்று.

"எனக்குப் பயமாயிருக்கிறதே! அதோ, அது என்ன சத்தம், பார்ப்போம்!"

"தும்பும் இல்லை, கண்ணா! விளம் பயப்படாதே! காள் இருக்கும்போதுதான் எந்தாக இருப்பது பங்கு சரேலும்!" என்று மகாராஜா.

யாமினி மிகவும் சிரமப்பட்டு, குரலில் கதறிப்பதை வரவழைத்துக் கொண்டு, "மகாராஜா! உங்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள!" என்று.

"என்னவாவது, ஏமாற்றவாவது!" என்று மகாராஜா சிரித்துக்கொண்டே.

"உண்மையில் உங்களை ஏமாற்றித்தான் விட்டார்கள், மகாராஜா! காள் அரசு குரலில்லாம், காண்மையில் அந்தப் புரத்தில் வேலை செய்யும் ஒரு அடிமைப் பையன்!" என்று யாமினி.

அதைக்கேட்டதும் சாணாவுக்குத் தலையிலே பெரிசு விழுந்தது போலிருந்தது. "என்ன!" என்று சொந்திரசாணாவுக்குச் சந்தித்தார். அவருக்கு ஆங்காரம் எல்லாம் வந்தது. 'சாணா'வென்று பந்தலாக் கூடித்துக் கொண்டு கொப்பளித்து நெல்லிக்கும் எண்ணெய்க்கு ஒரு முறை யாமினியைப் பார்த்தார். எட்டுக்கடல் சாதசேபத்தின் சாரையாக அவருடைய உடம்புமேல் குழுவதும் முதுகிலேறின. காங்கன் தலையில் பாய்விட இல்லை. உடல் முழுதும் ஒரே ஆட்டமாக ஆயது.

"மகாராஜா! தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து நேர இருக்கிறது. எப்படியாவது உயிர் தப்பி ஸ்தலி செய்யுங்கள். வேளாருக்கு அதன் இழைத் தெரிந்ததை மீட்டுத் தரவேண்டியது தங்கள் பொறுப்பு; தங்கள் கடமை. வேளார்களிடமிருந்து உத்தேசித்ததாவது தங்கள் உயிர் வாய்ந்து தான் ஆகவேண்டும்!" என்று யாமினி.

அந்த சமயம் தொங்கியில் திடீரடிக்கல் வரும் வெள்ளம் சாணத்தின் இடை வழியை தடைத்தது. அடுத்த சில நொடிகள் அங்கு பக்கத்துப் புரையில் ஆட்கள் நடமாடும் சத்தமும், வீரர்களின் ஹாய் கார சத்தமும் கேட்டன.

அதைக்கேட்டபுதுதான் தாமதம்; யாமினிக்கு உடம்பு பறந்தது. உணர்வு பறந்தது; உயிரே பறந்தது. சாணாவுக்கே சொல்ல தங்கியே விட்டது. வெறி பிடித்தவனிடம் போய் பந்தலா 'நேரம்' வென்று கூடித்துக்கொண்டு, "என்ன வேளாறு, இது! கம்பிகைத் துரையம் இழப்பதோ... நான் என்ன எந்த விதமான ஆபத்தும் இல்லைமே! இப்பொழுது என்ன செய்வது?" என்று இதைக்கு முழுமுழுத்தவரே இருக்கும் அங்கு உண்டாய் அடைபட்ட நிலையிலேயே உறுமிக் கொண்டே கடத்தார்.

உள்ளமும் உடம்பும் பந்தலிடம் பறந்து கொண்டு, அந்த நேரத்திலும் யாமினியின் புரிக் திரையாக வேலை செய்தது.

"மகாராஜா! அதோ பின்புறம் சாணம் ஒன்று இருக்கிறது, பார்ப்போம்! அதன் வழியே தாண்டிக் குதித்து ஓடிவிடுங்கள். மேலேயே திரையிலே விந்து தூரம் கொஞ்சம் தங்கள் உடரத்தை களைத்து விடலாம். இந்தக் கதையைத் திறந்து கொண்டு எதிர்த்த உங்களை துறையாத படி காள் பார்த்துக் கொள்ளுமேயன்றி. உம், சீக்கிரம் போங்கள்! சீக்கிரம் போங்கள்!" என்று மகாராஜாவை அவர்ப்படுத்தினார். அதைச் சொல்லி ஓடித்த காங்கன் கணமே அவன் கதவண்டை சென்றான்.

மகாராஜா அவரை அவரையாக ஒடிச் சாணத்தின் கதையைத் திறக்க முயன்றார். ஆனால் முன் ஐக்கிரமையாக முன்னமேயே கதவு வெளியேயுமாகத் தாண்டிப் பட்டிருந்தது. அதை அறிந்த அவர், இது என்ன அக்கிரமம்! கதவு வெளியேயுமாக அல்லவா தாண்டிப் பட்டிருந்தது! அதை எப்படித் திறப்பது!" என்று அவர் கவனித்தார்.

யாமினி தன் இரண்டு கைகளையும் நிலப்படியை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு கதவின் கைகளைத் தாவிவிடவந்ததாகக் கதவையக் கொண்டு போனவன், தாழ்ந்த பாதம் இவ்வளவுப் போகவே, "அட சிறை சாரமே! இந்தக் கதவைச் சந்தித்த தாண்டி தாழ்ந்த பாதமே! எட்டையோ, சந்தையோ இதைமே! என்ன செய்வது!" என்று துடிக்கலாம் துடித்தான்.

'ஏதாவது ஆயதம் அகப்படாதா!' என்று எண்ணத்தில் மகாராஜா இருக்கும் அங்கம் அங்கு பங்குக் கொண்டுமிருந்த ஒரு ஆயதமும் காங்குக்கு மீட்டாய் போயிற்று. "வரலாச் சத்தம் அதை யாமினி கொண்டு வருகிறது. ஆனால் ஆயதம் கிடைத்தபடியில்! அட எட்டையோ! இதை என்ன சாணம்!" என்று அவர் கவனிப் பதறினார்.

"சீக்கிரம், மகாராஜா! சீக்கிரம்! அதோ இறுப்புக் காண்டி ஒன்று கிடக்கிறது, பார்ப்போம்! அதை எடுத்துக் கொண்டு, அதனுடன் எடுத்துக்கொண்டிருந்த தப்பிடிக்கும் அந்தப் பணையை அகற்றுவோம். அதன் மேலே படிக்கட்டு போகிறது. அதன் வழியாகப் போனால் உங்களைச் சேலையத் கட்டுக்குக் கொண்டு போய் விடுவோம். அங்கிருந்து எப்படியாவது உயிர் தப்பி ஓட வழி பார்ப்போம்!" என்று தாழ்ந்தபடுத்தினார் யாமினி.

அவ்வளவு இக்கட்டான அந்த நிலையிலும் உடல் யாமினியின் புத்தி அவரையாக வேலை செய்தது. மகாராஜா ஒரே ஓட்டமாக ஓடி அந்தப் பணையை அகற்ற முயன்றார். அதற்குள் வீரர்களின் காலடிச் சத்தம் அதிலேயே எழுந்தவிட்டது. அவர்கள் சொல்லவென்றதில் கொக்கிக்குச் சத்தமும் சொல்லவாக் காதி விழுந்தது.

"தாங்கள் இவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறுவதோ, அவர்களே உங்களை துறையுடையோடாய் என்னும் இவ்வாறும் மட்டுமே தடுத்திருந்த பங்கு பார்த்தோம். தாங்கள் அப்படித் திட்டமிட்டால் தப்பிச் செல்லும் அதுவே எனக்குப் போதுமானது!" என்று யாமினி.

அவன் அந்தச் சொல்லிக் கொண்புக்கும் போகிற வெள்ளியிருந்து வீரர்கள் கதையைத் 'எட்ட' வென்று இக்கட்ட

தொடங்கி விட்டார்கள். உயர்ந்த தன்மையிலேயே மட்டும் கதவை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அதை 'எட்ட' வென்று ஆடினது. 'கதவு திறந்து விடுவோ!' என்று எண்ணம் எழவே, யாமினி தன்முதுமேல் மென்மையான மணிக்கூறுகளைத் தாழ்ந்தபடுத்தும் பதிலாக காதுமேலே கொடுத்து விட்டான். அழுத்தமான தாழ்ந்தபடுத்த இருக்க வேண்டும் இடத்திலே அவருடைய மனக்கு ஒப்பான வெள்ளம் எவ்வளவு நேரம் தான் சிக்க முடியும்?

எனக்குக்குக் கணம் கதவை இடக்கும் சத்தம் அதிகூறுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. கதவின் தாழ்ந்தபடுத்தலாகக் கணமே கொடுத்துக்கொண்டிருந்த வலி தானாயிற்று. அவருடைய கண் கிழிசல் பித்தலானது. இத்தொடும் பரிசுளமாக உதட்டை இறுக்கக் கூடித்துக்கொண்டான். அந்தச் சகிக்க முடியாத வேதனையை அவன் எப்படித்தான் சந்தித்துக் கொண்டு போனான்! வெண் பொருமைக்குப் புழாய் என்று புரிந்த கொன்றையே பொய் கிள்க் கொண்டு போனான்! சாணா இறுக்கிப் போன பின்பு பணைக் கிளையே போருத்தாய் மேலே துக்கியவரே சந்தித்து. யாமினியின் கண்ணின் அழிவேயே வந்திருந்தது. அதைச் சரிவாகப் போருத்தியிலும் சந்தி அவருடைய கண் அழுத்து இவ்விடம்! என்ன செய்வான், யாமினி!

இனி எந்தக் கணம் வெண்டுமாளும் கதவு போய்விட்டது விழு வேண்டியதுதான்! கதவு அவ்வளவு ஆட்டம் கொடுத்து விட்டது. அது மட்டுமல்ல; வெள்ளியிருந்த வீரர்கள் உடல் ஆயதங்களாகக் கதவையுக்குப் போய்விட்டதுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஆயதங்கள் கதவையுடன் துண்டித்துக் கொண்டு யாமினியின் உடல் மூலம் துண்டிப் பார்த்தன. சத்தம் அதுதான் எழுந்தது. அதைக்கொண்ட அவன் கிரிதம் மீட்டியும் செல்லியும். கதவு திறந்து கொன்றையே இத்தேவையென்றே எப்படித்தான் அந்த வீர யாமினியின் மீட்டியும், குறிக்கொண்ட மீட்டியும். அந்த ஒரே சீக்கிரத்தில்தான் அவன் தன் கண்ணை அகற்றியது செல்லியுக்குத்தான். வெள்ளியின் இறுத்தல்கள் கதவைப் பணையாகத் திறக்க முயன்றதில் அவருடைய கண், விண் போல விரைந்து விட்டது. அவருக்கு வலி தாங்கலாம் உயிர் போய்விட்டது. வலியை வாய் தவிரிப் போய் அவரது உடரத் தவிர்த்ததாக அவன் இன்னும் இறுக்கப் பந்தலாக் கூடித்துக் கொண்டான்.

அந்த சமயம் மகாராஜா காங்கன் வாயிலுக்கு வந்து, "என்ன கூடும்! என்ன கூடும்! போய்விட்ட அகப்பட்ட எண்ணம் போக அல்லவா காண் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தே! கதவுகளைக்கொண்ட வெள்ளம் புறமாகத் தாண்டி விட்டார்களே! என்ன செய்வோம்!" என்று எதிர்த்தார்.

யாமினியின் மணிக் காங்கன் சத்தம் கொன்றதன் வெள்ளியிருந்து வரும் பணைத் திரிப்பை எதிர்த்து சிக்க முடியும்! அடைமிக் கதவு உடைத்து தெறித்து விழுந்தது. யாமினியும் குற்றம் விழுந்தான். அவருக்கு மேல் புரிக், சீக்கிரம் வரக்கூடக் கொண்புக்குத்தான். அவன் கை ஒடிக்கிட்டு விட்டது. அந்தக் கணம் 'எட்ட'

தட" வென்ற வீரர்கள் உடனே துறழ்ந்து விட்டனர்.

முதல் முதலாக உடனே துறழ்ந்தவன் யாமினியை எதைய உதைப்பது போல உதைத்து உறித்த தன்னை, "எங்கே அந்த ராஜா! சொல்லு!" என்று உறுமிறான்.

யாமினியைக் காணில் உதைத்து உறித்த தன்னை எஞ்ஞ சொற்களாகக் கேள்வி கேட்டவன் வேறு யாருமில்லை; திமிர் பரதமுவாயின் அநிகார்பான வித்ய தேவ தான்! யாமினிக்குத் தன் கணை இருக்க தான் அல்லவா பதில் சொல்லுவதற்கு!

"ஏன்! இத்தர இதுக்கிதேன்!" என்று சிலம்பு போலக் கர்ஜித்துக் கொண்டே ராஜா கரங்க வாழியிலிருந்து வெளியேவந்தான். அவருடைய கையில் அந்தக் கரங்க வாழியை முடிவிலிருந்து பெரும் பணை இருந்தது. அந்தக் கொண்டு அவர் ஒள்கள் இரு வீரன் தலையிற் கழித்தார். அவன் "வீர" என்று தலை கழித்து "தொடர்" என்று சிறு விழுந்ததான். அவன் கையிலிருந்து வான் "டவுன்" என்று ஒலித்துக் கொண்டே நொடியினிப் போய் விழுந்தது. ராஜா ஒருர ஒட்டமாய் ஒடிப்போய் அந்த வானக் கையில் ஏறிக்கொண்டார். "பயம் கொண்டேன்! பெய்தேன்! பெய்தேன்! பெய்தேன்! பெய்தேன்! வாருங்கள்; உங்கள் ஒரு கை பார்க்கு விடுகிறேன்!" என்று கூறிவராதே ரோஷிரோகர யாமின் போயில் இறக்கிவிட்டார். அப்பொழுது அவர் அழிந்தல் தொழிலை மேற்கொள்ளும் சாகுதல் குதர தாண்டல் முத்திரையாகவே காட்டி அளித்தார். சில கணங்களாகக் கொண்டல் முயிரியை பய முண்டல்களும் தல்களும் உருகத் தொடங்கின, ராஜனின் வரல் அரவாசமாக எதிரிகளின் சிங்களை வெள்ளையம் சிவந்து போய்க் வேந்தோட்டிவிட்டது. ஆகவே, அவரை எதிர்த்து நிதம் எவனுக்குத் துணைவு பிறக்கவில்லை.

இருந்தாலும் எதிரி வீரர்கள் ஒருவர, இவ்வாறு! புறமிருந்து எல்லை புறப்பெறுவது போல் அல்லவா புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்! ராஜா திருமுடிக்காய்ப் போய் விட்டார். அவர் ஒருவரை எதிர்த்தே நேரமிதான் எண்ணும் எதிரி வீரர்கள் எதிர்த்து நிதம் முடிவும்! அவருடைய உடலில் ஒரு இடம் கூடப் பாக்கிவிடாமல் சந்தக்க சாயலாகிவிட்டது. நேரம் ஆக ஆக அவருடைய உடல் சேர்த்துப் விட்டது.

கடவுளின் கருணையை என்ன வென்று சொல்லுவது! மகாராஜாக்கோடு ஒன்று உட்காரப் போனான் சமயத்திற் புறப்பட்ட வசமாக அவருடைய போர்ப் படைகள் மூலம் ஒளி கேட்டது. அது எதிலும் விழுந்ததற்குத் தாமதம்; ராஜனின் உத்தரவைப் பண்டிருக்கு அளித்தது விட்டது. எதற்கும் அஞ்சாமல் எதிரிகளின் மீது பார்க்கு விட்டார். அவருடைய அந்தத் திமிர் உத்தரவத்தாகக் கண்ட எதிரிகளின் அகந்தை போய்விட்டனர். மகாராஜா தலையிலுள்ள கண்டை விடுவதற்குமுல் சாலமும் கை சைத்திப்பு போவான் என்ற முடிவுக்கு வந்தவிட்டனர்.

அதே சமயம் ராஜனின் படை வீரர்கள் உடனே துறழ்ந்தனர். மீடப் பெரிய போர் நிகழ்ந்தது. அன்மையினி அந்த அறை

பெரும் புத்தகங்களையே காட்சியளித்தது. மகாராஜனின் வீரர்கள் வீராவேசத்துடன் எதிர்த்து எதிர்த்துப் போராடி வெட்டி விடுத்தனர். சிறிது நேரத்திற்குக் கொண்டல் அந்த அறை எதிரிகளின் பூண்டு அழிந்து காணப்பட்டது. விஜயபுரம் உ. பி. சி. அந்த உடலும் எங்குமேயில்லை அங்கம் சொல்லாக்கி விட்டது.

ராஜனின் வீரர்கள் அவரைத் துக்கி வைத்துக் கொண்டு வேற்றி வேற்றிப் "மகாராஜனுக்கு நேர்!" என்று நியமனமாய்க் கிடந்தனர்.

"ஐயோவாய் எல்லாம் அப்பறம் ஆகட்டும். முதலில் யாமினியைத் தேற்றுகள், இதைப் பிணை குவித்துக்கொண்டு அவன் ஒரு ரெண்டை விட்டகையம்!" என்று மகாராஜா.

"மகாராஜா! யாமினி தேவி எம் கூடா ரத்தினம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விரைம் சொல்லிக் கேட்டுத்தான் கால்கள் தங்களை உதவிக்காக ஓடி வந்தோம்!" என்றும் படைத் தலைவர்.

உடனே கூடாரத்துக்குப் புறப்படுவது மகாராஜா படைத்தலைவனுக்கு உத்தர விட்டார். அந்தப் பிடியை மகாராஜனையும் ஒரு பிளக்கில் உட்காரவைத்துத் துக்கிக் கொண்டு அவர்கள் கூடாரத்தை சேக்கி விசைத்தனர்.

3

யாமின் மரணப் படுக்கையில் கிடந்தான். அராவக் கையுடைய அவருடைய உடல் கால்களைக் கழுவிக்க் கட்டிக் கட்டிக் கிண்கண் சென்று கொண்டிருந்தார். யாமினியின் சரீரம் முழுவதையும் மகாராஜா ஒரு முறை உற்றுக் கவனித்தார். அவருடைய உடல் முழுவதும் எங்கே பார்க்கிறான் ஒரு குத்திக் காயமாக இருந்தது. "என்முகக் கால்கும் பொருட்டு அல்லவா யாமினி இப்படித் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்யத் துணிந்தான்!" என்று நினைத்த மாத்நித்திரியை அவருக்கு மயக்கம் உருவாகித் தோன்றியது. தனக்காக அவன் செய்த அந்தத் தியாகத்தைப் பாராட்டி வாய் எடுத்தார். அவருக்கு என்ன சொல்லுவதென்றே புரியவில்லை. உணர்ச்சி மிகுந்திருந்த கால்குக்கு குமுறிவது.

"கண்மணி! என் உயிரைக் கால்கும் பொருட்டு உன் கையை காதுகளிலேயே கொடுத்து விட்டாய்! உன் பெரு கையைப்....." என்று யாக்கிவிடத்தகு முடிக்க் தெரியாமலேயே விழித்தார் மகாராஜா.

அதைக் கண்ணுற்ற யாமினி தன் உடலில் அளித்ததையும் மறந்து இலோகாப் புண்ணாகப் புரிந்தான்.

ராஜனின் கண்களில் இரண்டு நீர்த்துளிகள் முத்துப் போல் சொத்துகின்றன. "யாமினி! உன் பெருகை தெரியாமல் உன் மனத்தை நோக்கிச் சென்று விட்டாய். என்னை மன்னித்து விடு! என் உயிர் உன் அளவும் உன்னை மறக்க மாட்டாய். இது சந்தியம்!" என்று.

யாமினியின் முகத்திலே மறுபடியும் அந்த முயில் முதுகல் தாண்டலாய்வுவது. "வாமினி! ஒன்றுக்கும் உடையாமன்ற இதை உட்கிருந்த என்னை கால்குக்கு உபயோகப்பட்டதே, அதன் பொருட்டு என்

அவையற்ற மயிற்சி கொண்டிருநேன். இந்த ஒள்கள்தில் இவ்வா விட்டாலும் அடுத்த ஒள்கள்திலாவது அடியான்கத் தான் என் தங்களுடைய அடியாவாக எற்றுக் கொண்டேன்!" என்று கேட்டபெரு முகங்கள் கிடையேயே வெண்பூக் கொண்டாடிக்.

"யாமினி! அப்படிச் சொல்லாதே! அந்த ஒள்கள்தில் என்ன! இந்த ஒள்கள் மத்திரியை நான் உன்னை என் பாட மறப்பாக எற்றுக் கொள்ளுகிறேன், கவலைப்படாதே!" என்று மகாராஜா.

அடுத்த கணம், மகாராஜனையும் என் கையினிப் பொழுது கந்தித்து ஆசிரவத்தினை அதே கிழவல் உடனே துறழ்ந்தார். அவரைக் கண்டதும் யாமினி, "அப்பா!" என்று அழ்ந்து அழ்ந்ததான். அவருடைய கண்களில் ஆனந்தபாஷ்யம் சரத்து கின்றது. மகாராஜா ஆச்சரியம் மிகுந்த கண்களால் யாமினியையும் கிழவனாய்ப் மாற்றி மாற்றிப் பார்க்கிறார். கிழவன் அன்பு மிகுந்ததற்குத் குரலில், "அம்மா, யாமினி! உன் வீரத்தை மெச்சுகிறேன். நீ செய்த தியாகம் மறந்ததானது. உன் கண கையுக்காக—இவ்வா, இவ்வா! உன் கண்களையே தன் கண்கள்க் கருதும் மன்னனுக்காக—நீ செய்த தியாகத்தை இந்த உலகம் உன்னை அறவும் மறக்காது. உன்னைப் போன்ற வீரப் பெண்மணிகளின் தியாகத்திற்குத் தான் எம் எஞ்ஞ கந்திரத்தாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எம் கந்திரம் மறக்காது, எம் கந்திரம் மறக்காது உன்னைப் போன்ற பெண்மணிகள்க் கையு அத்தியாவசியமானது. என் பெண் தோத்தருக்காகத் தன் பிராணனையே விட்டான் என்று நான் அவனற்ற மயிற்சி புடல் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதை விட என்ரு வேறு என்ன பெருகை வெள்கிற!" என்று. அத்தற்குமேல் அவரால் போ முடியவில்லை. அவருடைய கண்களில் கண்ணிச் சொத்து கின்ற பார்வையை மறைந்தது.

"அப்பா! உன்னை அடியை ஆசிரவத்திற்குத் தான் காப்படுத்தக் செய்ய முடிந்தது. என் உணர்ந்திரவே தோத்திரின் மீது என் பற்றை கீழ்க் கண்டு பண்ணியதால் அல்லவா நான் இந்தச் சிறு தியாகத்தைச் செய்ய முடிந்தது..." என்று உருக்கமாகக் கூறிப்பின் மகாராஜனையப் பார்க்கதான் யாமினி.

"வாமினி! உன்னை உதார குணத்தை என்னவென்று சொல்லுவேன்! அடியான் மீது....."

அத்தற்கு மேல் அவளால் போ முடியவில்லை. ஆகவே பாய்யம் சொத்து கின்ற அவருடைய கண்கள் மயிற்சியால் அவை விந்தது. சிறிது நேரத்திற்குக் கொண்டல் மயிற்சி மீது திணிக்க அவருடைய இமைகள் இம்மையாக மறந்து முடி.

மீது நான் காண்கித் துருக்கி கோட்டையின் உயிரிழை கந்திரிக் கொடி பறந்தது. நகர முழுவதும் நகரங்களும் மன்ன வாத்தியங்களும் முழங்கின.

மகாராஜா கண்கள் கிண்கண் எழும்பப்பட்ட துறையம் 'யாமினி கிழவன்' என்றும் பெருகட்டி புஷ்பப் பெற்று விளங்கியது.

கந்தம் கமலமளி
வண்டாடும் சோலை
தினத்தினம் தத்திடும்
மெய்பட்டு தூண்
தம்சொத்தக் கைத்தழியில்
திறப்பட்ட வேலையால்
தத்தனர் மெய்படவே
மனந்திகழ் சோலை.

மனவண்ண ஜாடமெனாம்
மங்கியே கூகமென
கனவண்ண ஜாடங்கள்
தங்கியே மாதர்மனம்
கனவண்ணப் பார்ட்டுடன்
பற்பலவித மோஸ்தரேன
மினிநவரக எழில்வண்ணப்
புதுப்பட்டுச் சோலைகளே.

புண்ணியம் பெறவிலைக்
கற்பகம்சன் னீதிவந்து
பெண்ணினத்தோர் பெருமையுடன்
கண்ணில் கருத்தமைத்து
ஒண்ணிரண்டைக் கருவமுடன்
ஒருருகமாய்க் கண்டெடுத்து
கண்ணியமுறும் சூனியார்
சோலைகளை யாரணியார்!

சீரரசுவின் கலியாணம்

ர

யில் பெரிய சபைத் துடன் ஸ்டேஷனில் வந்து சிங்கத்தினை நோக்கி வந்தது. அது ஒரு பெரிய ஸ்டேஷன். அங்கே அதிக காலத்தை ரயில் சிங்கத்தினை எப்போதும் தான் இவ்வளவு பரபரப்பு!

இச்சமயம் கூட்டத்தைக் கட்டிப் பட்டு விளக்கிக் கொண்டு சற்று வயதான ஒரு மனிதர், ஓர் இளம் பெண் சிங்கத்தோடு இரண்டாம் வகுப்பு வண்டி ஒன்றை நோக்கி வேகமாக வந்தார். ஜன்னல் வழியாக உள்பே எட்டிப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பப் பின்னால் வரும் பெண்ணை, "ஹ்! வா! சரக! இங்கே இடம் இருக்கு; வந்து ஏறிச் சென். காற்கிளையர் விட்டது" என்று கூப்பிட்டார். ஆனால் அவர் அவசரப் படுத்தியதற்காக அந்தப் பெண் அவசரப்படவில்லை. சிதானாய் களை கட்டு வந்து வண்டியில் ஏறினாள். உள்பே ஏறும்போழுது அவள் கால் தடுக்கிறதே. எட்டென்று பக்கத்துக் கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டாள்.

"விழுந்து விடப் போகிறது. பார்த்து ஏறு அம்மா!" என்று கீழே சிந்துவர் அவளை எச்சரித்தார். "ஒன்றும் விழாமட்டின். அப்பா! புடவை கொண்டும் தடுக்கிவிட்டது. அவ்வளவுதான்" என்று அவள் சிறிது அசட்டையாகப் பதில் கூறிவிட்டு வண்டிக்குள் ஏறிச் கொண்டாள். அவள் கைகளை ஒரு சிறிய டிரப்கும் பெட்டியையும் படுக்கையையும் திறந்த கதவின் வழியாக உள்பே தள்ளி விட்டுத் தாளும் ஏறிச் சென்றாள். இதற்குள் ரயில் ஊறி விட்டது. பெட்டியையும் படுக்கையையும் 'ஸீட்டுக்' வடிவில் தள்ளி வைத்து விட்டு அப்பெண் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவ்வழிகளையும் பார்த்தால் இரண்டாம் வகுப்பு வண்டியில் பிரயாணம் செய்யக் கூடிய செல்வமும் அத்தனையும் உடையவர்களாய்த் தொன்றவில்லை. சரக என்ற அந்தப் பெண்ணின் உடம்பில் விசியுயர்ந்த கைகள் ஜன்னலையும் காணவில்லை. சாதாரணப் புடைவைதான் உடுத்தி

யிருந்தாள். அவளுக்குப் பதிலெட்டு அவளை பத்தொன்பது வயதிற்குக் காம்பு வாட்டமாய்க் கொடிபோல் வளர்ந்திருந்தாள். அதிக அழகு என்று கூற முடியா விட்டாலும் இளமையின் எழில் அவள் மேனிக்கு கலைய வசிகரத்தை அளித்தது.

சரக ஜன்னலுக்கு வெளியே நோக்கித் திரும்பி இருட்டில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ரயில் இப்பொழுது வேகமாகச் செல்வதென்கொண்டிருந்தது. 'காள் எங்கே போகிறேன்; எத்தனாகப் போகிறேன்' என்ற சிந்தனை வந்ததும் அவள் நெஞ்சில் அடக்கி யிருந்த வேதனை மீண்டும் குமுறி எழுந்தது. ரயில் விட்டு இப்படியே குதித்து விட்டாள் என்று கூட ஒரு பயங்கரமான எண்ணம் ஒரு கணம் அவள் சிந்தனையில் ஓடி மறைந்தது. இவ்வளவு எழில், இந்த ரயில் இப்படியே சிந்தாமல் ஓடக் கொண்டே இருக்கக் கூடாதா என்று சிந்தித்தாள். இந்த இளம் வயதில் இந்தப் பெண்ணுக்கு இப்படியப்பட்ட மனநிலை ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம்?

சரக முத்து ஐயின் கடைகிப் பெண். அவளை விட வயதில் மூத்தவர்களான மூன்று சகோதரிகள் அவளுக்கு இருந்தனர். எல்லா குடும்பம். ஏதோ கொஞ்சம் சிலபுலம் இருந்தது. அதிலிருந்து வரும் சொற்ப வரும்படி கைப் கொண்டுதான் காலசேபம் செய்ய வேண்டும். மூத்த பெண்ணுக்குக் கலியாண வயது வந்ததும் படித்தவரும் ஒரு கையாணிப் பார்த்ததைக் கையிலிருந்ததைக் கொண்டு சுமாராய்ச் செலவு செய்து கலியாணத்தை நடத்தி விட்டாள். எதிர்பார்த்தபடி

அந்த இரண்டு பெண்களும் மூத்த பெண்ணைப் போல் இவ்வளவு செலவுகளையே சிந்தாமையேயே இருந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் சிந்தனை வரும்போது தென்படும். 'இளையனாக வாழ்க்கைப்படுவதற்கு அவர்கள் எப்படி இணங்கினார்கள்?' என்று எண்ணி, சரக விவரமும் வருத்தமும் கொண்டவள்.

ஓயாமல் கதைகள் படிப்பாள் சரக. அதில் அவளுக்கு எப்பொழுதும் ஆர்வம் அதிகம். "கம்பி"யின் சிறு கதை பொன்னைச் சமீபத்தில் அவள் படித்தாள். அதில் வரும் ஒரு சம்பவம் அவள் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது.

விவரமான ஒரு பெரிய மனிதர் ஓர் அழகிய இளம் பெண்ணை இவ்வளவு கணம் புரிந்து கொள்ள சிந்தித்தார். பெண்ணைப் போலப் பார்த்ததும் அவருக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. எல்லா விஷயங்களையும் பேசித் திருப்பியுடன் முடித்து விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன் திடீரென்று அவருக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. அந்தப் பெண்ணைக் கூப்பிட்டு சேர்ப்பேதான் அவள் சம்பந்தத்தையும் கேட்டுவிட வேண்டும் என்று விரும்பினார். தன் செல்வத்தைப் பற்றித் தவறாமல் கண்டு அவளுக்கு ஒரு ஆசைபெணையும் இருக்காது என்று தான் அவருக்கு சிந்தனை. அப்படியே அந்தப் பெண்ணை வரச்சொல்லி, "ஏன்மமா! என்னை மனம் புரிந்து கொள்ள உனக்குச் சம்பந்தம்தானே?" என்று கேட்டார். அவள் கூறிய பதில் அவரைத் தூக்கி வாசிப் போட்டது. "இவ்வளவு என்ருச் சம்பந்தம் இல்லை. ஆனால், சொல்வதில் என்ன பிரயோஜனம்? நீங்கள் கேட்பீர்களா?" என்று அவள் அழுத்தம் திருத்தமாகப் பதில் சொன்னாள். அந்தப் பெரிய மனிதருக்கு முத்துமிடி வடித்தபுலியை ஆயிரம். இந்தகைய துணிச்சலுள்ள பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளத் தைரியமில்லாமல் அவர் வந்து வழியே போகாமல் தம்முடைய கைக்குச் சென்று விட்டார்.

மெய்தி

இவ்வளவு அவன் சொற்ப சம்பவத்தில் ஒரு சிந்தனை வேலையில் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தான். இக்காரணத்தினால் முத்து ஐயர் அடுத்த இரண்டு பெண்களையும் சற்று வயதானவர்களுக்கு இவ்வளவு கைக் கொடுக்கத் துணிந்து விட்டார். 'எப்படியோ கடிப்பப் படாமல் செளக்கியமாக இருப்பார்கள் அல்லவா' என்பதில் அவர் கோக்கம். அந்த நேரமானது

இதனால் அச் சம்பவம், கதையில் வரும் அந்தப் பெண்ணின் கதையத்தைச் சரக மனத்திற்குள் மிகவும் வியந்து கொண்டார். அப்படியுப் பட்டதெனில் தன் சகோதரிகளுக்கு இவ்வளவுப் போய்விட்டதே என்று வருத்தினாள். ஆனால் மறு விவாகம் செய்து கொள்ள விரும்பும் வயதான மனிதர்கள் யார்தான் பெண்ணின் சம்பந்தத்தைக் கேட்கத் துணிவார்கள்? சரகவுக்கும் கலியாணம் பண்ண வேண்டிய வயது வந்தது. இப்பொழுது அவள் தாயும் இறந்து போய்

வில வரையும்களாடி விட்டன. வயது வந்த பெண்ணை எவ்வளவு காரணக்குப் பேசாமல் வைத்திருக்க முடியும்? ஒரு வரனும் சரிவாய் அமையவில்லை. எல்லோரும் பெண்ணோடு வர வடிவையும் கிடைப்பக் கேட்டார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில்தான் சென்னை விருந்து பணம் படைத்த ஒருவர் இளைப்பாறாக அவளை மணம் செய்து கொள்ள முன்வந்தார். அவருக்கு கார்ப்பத்தைத் து வயதுக்கு மேல் இருக்கும். குழந்தை குட்டிகள் ஒன்றுமில்லை. அவர் தாமே வந்து சரகையைப் பார்த்தார். அவனது கொடி போன்ற உருவமும், கண் பொருத்திய முகமும்

அவரை வசீகரித்துவிட்டன. சரகவும் அவரைப் பார்த்தான். அவருடைய வழுக்கை விழுந்த தலையும் சற்றே வயதான தோற்றமும் தான் அவன் கண்ணுக்குப் பட்டன. அவரை கமன்கரித்து விட்டு எழுந்ததும் அவர் தன் கைப் பரிவுடன் நோக்கி வயது அவனுக்கு. தான் படித்த கதையில் வரும் பெரிய மனிதரைப் போல் இவரும் ஒரு வேளை தன்னைக் கப்பிட்டு நேரில் தன் சம்பந்தத்தைக் கேட்டாலும் கேட்கலாம் என்று ஏதோ ஒரு விதமான கம்பிக்கை அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது. அப்போழுது தானும் கைநி யமாயத் தனக்குச் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லிவிடுவது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

ஆனும் அவளை மணக்க விரும்பிய ராம்பக தான் ராமநாதன் என்பவரோ அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை. கவி யான ஏற்பாடுகளைப் பேசி முடித்துக் கொண்டு அவன் இட்டத்தை விசாரிக்காப்பெ ணருக்குப் போய்விட்டார்! விதி அவன் விடி யத்தில் இப்படி ஒரு சதி செய்து விட்டது. சரக ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். அப்பேரு

மூச்சு எதிரி விட்டபூம் சாய்ந்த வண்ணம் ஏதோ புலிதகம் படித்துக் கொண்டிருந்த வானிபன் ஒரு வகைச் சரேவென்று திரும்பி அவன் பக்கம் பார்க்கச் செய்தது. இது வரை தன் கிந்தனைகளில் ஆழ்ந்திருந்த சரகவும் அப்பொழுதுதான் அவனைக் கவனித்தான். அவளையும் அவன் தந்தையையும் தவிர. அவ் வானிபனும், மேல் தட்டில் சிம்மநிபாய் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மற்றொரு மனிதரும் தான் அவ்வண்டியிலிருந்தவர்கள். அவனுக்கு இருபத்தைந்து அல்லது இருபத்தாறு வயதிற்குக்களாம். கைகளை மாயும், காகரிகத் தோற்றமுள்ள வறையும் அவன் காணப்பட்டான்.

புந்தகத்தை முடிவிட்டு அவன் கிரித்த உட்கார்த்து கொண்டான். சரக இப்பொழுது அவளை கைருகப் பார்த்தான்.

“ஒருவேளை அவருக்குக் கவிபாணம் ஆகியிருந்தாலும் ஆகியிருக்கலாம். கவி பாணமாகியிருந்தால் மனைவி என் வயதுள்ளவனாகத்தான் விருப்பம்” — இப்படி அந்தமற்ற எண்ணங்கள் உருத் தெரிபாயல் அவன் மனத்தில் எழுந்தன. ஐயனையில் சாய்ந்த வண்ணம் அரைத் தூக்கத்திலிருந்தார் சரகயின் தகப்பனுர் முத்து ஐயர்.

அவ் தோளைத் தொட்டு அல்லினை குன், “வா! நீங்கள் இங்கே படுத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா? காள் வேண்டியாலும் மேல் தட்டில் படுத்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்று. முத்து ஐயர் சரேவாவுத்துடன் தன் கனிதையத் தெரிவித்தார். இப்போழுது ரயில் ஒரு ஸ்டேஷனை அணுகிக் கொண்டிருந்தது.

“எங்கே போகிறீர்கள்? சென்னைக்கா?” என்று தன் படுக்கையை விசீர்த்துக்கொண்டே கேட்டான் அவன்.

“ஆம்” என்று முத்து ஐயர் தல வகைத்தார்.

“சென்னையில் எங்கே? சொந்த மனிதர்கள் விட்டிருக்கா?” என்று அவன் மேலும் கேட்டான்.

“சொந்த மனிதர்கள் யாரும் இல்லை. இனிமேல்தான் சொந்தமாக ஐயும்” என்று முத்து ஐயர். இவ் வார்த்தை களைக் கேட்டதும் சரக தலை குனிந்து கொண்டான்.

“ராம்பகதான் ராமநாதன் என்பவரை உங்களுக்குத் தெரியுமோ? சென்னையில் அவர் விட்டுக்கூத்தான் போகிறோம். அங்கே ஒரு கவிபாணம்.

சாமா

இவனுக்குத்தான்" என்று முத்து ஸார் சாகஸைக் கட்டிக் காட்டி, இழுத்தாற்போல் கூறினார். அதைக் கேட்டதும் அவ்வாசியின் மூக்குத் திட்டு ஆச்சரியம் சிவியியது. அவன் மேலே ஒன்றும் கேட்கவில்லை, ஆனால் இச் சம்பவங்களுக்குப் பிறகு அந்த வாசியின் இரண்டு மூன்று தடவை தான் ஒரு விதமாக கோக்கினதைச் சாக் கவனித்தான்.

ரீயில் எழும்புச் செல்லுமா அண்டித்து. சாக்வும் அவன் தந்தையும் கீழே இறங்கினார்கள். அவர்களுக்கு முன்பே அந்த இளைஞனும் கீழே இறங்கிவிட்டான். தனக்கு இனி வாய்க்காப்போகும் மாமனாறையும் மனைவியையும் வரவேற்க சாமராதியை கோரிச் செல்லவனுக்கு வந்திருந்தார். அவர்களோடு ரயிலினின்றும் இறங்கிய வாசியைக் கண்டதும் அவர் நிற்கக்கூடப் போய் விட்டார். அவர் மூகம் அாடு தட்டியது.

"என்ன மாமா! சென்னைமா?" என்று புன்னகையுடன் குசலப்பேச்சும் செய்தான் அந்த இளைஞன்.

அவர் சமாளித்துக்கொண்டு, "ஓகோ! ஸூத்தியா! இப்பொழுதுதான் வருகிறாய்? என்ன விசேஷம்? நீ வரவிறது தெரியாதே!" என்றெல்லாம் விசாரித்தார்.

"உங்களைப் பார்த்து நானாபிற்றோ பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்று தான் வந்தேன். ஆனால் நான் வருவது எப்படியோ உங்களுக்குத் தோல்வியாகத் தெரிந்து விட்டது; அதுதான் என்னை வரவேற்க நீங்கள் செல்லவனுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றல்லவா நினைத்தேன்?" என்றான் அவன் சித்திக்குக் கொண்டே. பிறகு முத்து ஸுமாரையும் சாக்ஸையும் காட்டி, "இவர்கள் யார்? புதிதா மருக்கிறதோ?" என்றான்.

அவன் குறும்பாகக் கேட்கிறான் என்பதை அவர் புரிந்துகொண்டார். ஆனால் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், "அதற்கென்ன? இன்று புதிதாயிருப்பார்கள் நான் தானே பழகினவர்கள் ஆகி விடுகிறார்கள்" என்றார்.

அவர் தன் கேள்விக்குச் சரியாகப் பதில் கூறவில்லை என்று தெரிந்தும் ஸூத்தி விடாமல், "என்னவோ புதிதாய் வருவதுபோல் பேசுகிறீர்களே? நீங்கள் கூறுவது எனக்குப் புரியவில்லை" என்றான்.

அவர் பேசாமல் சாக்ஸையும் அவன் தந்தையையும் காருக்கு அழைத்துக் சென்றார். காசில் இடமில்லை என்பதனால் ஸூத்தி பஸ்ஸில் வருவதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார். "ஏதடா! இவன் எங்கிருந்தோ சமயம் பார்த்து வந்து சேர்க்காதே!" என்று அவர் மனத்துக்குள் கவலை

கொண்டார் என்பது அவர் மூக்குத் தோற்றத்தினின்றும் கன்கு தெரிந்தது. பொரு மூன் தற்பெயராய் ஸூத்தி சாக்ஸை நோக்கினான். அதே சமயத்தில் அவனும் அவனை நோக்கினான். இருவர் கண்களும் ஒரு கிமிஷம் சந்தித்தன. அந்த கிமிஷத்தில் அவன் பாய்வாயிருந்த ஏக்கத்தை அவன் கண்டு கொண்டான். அதன் அத்தம் அவனுக்கு விளக்கி விட்டது.

ரீயில் வந்தார் சாமராதன் நியாக சாக் கண்கள் வசித்து வந்தார். உயர்தர வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அமுதிய பங்களா, விசுவயந்த கா முத்தியை வசதிகள் அவருக்கு இருந்தன. சாமராதனின் விட்டிசுள்ள சென்களாய்க்களையும் செல்வந்தரையும் கண்டு முத்து ஸுமாரின் உள்ளம் சந்தோஷத்தால் பூரித்தது. இனிமேல் சாக்வுக்கு என்ன குறைவு என்று என்னி மயிற்றெய்திற்று. சாமராதனின் மேற்பார்வையில் அவர்களுக்கு சாஜோபசாரம் நடந்தது. அவர்களைத் தம் இரும்பிடத்திற்கே வரவழைத்து ஒருவரும் அறியாமல் முகத்தந்தை உடத்தியிட வேண்டும் என்பதே அவர் யோசனை.

தான் கூறியபடியே ஸூத்தி சிறிது கெரத்திற் கேள்வாம் அங்கு வந்து சேர்க்கான். சாக்ஸின் பரிதாபமான பாய்வை அவன் மனக் கண்ணி விட்டு அக்ஷமல் சிந்தித்தான். அப்போதே பெண்ணுக்கு எப்படியாவது உதவி செய்வது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான். சிக்கிரமே அவனுக்குத் தன் மாமாவுடன் தனியாகப் போகச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அவர் 'சலிசேர்' ஒன்றில் சாய்ந்த வண்ணம் படுத்திருந்தார். ஸூத்தி அவர் அருகில் சென்று ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டான். இரண்டு பொரு கிமிஷம் பேசாதிருத்துவிட்டுப் பிறகு மெதுவாகப் பேச்சை எடுத்தான்.

"மாமா! நீங்கள் சொல்லாவிட்டால் எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதென்று என்னி விட்டங்களா? எனக்கு என்ன விஷயமும் தெரியும். இன்று ரயிலில் காணும் அவர்களுடன் சேர்ந்து வரும்படி சேர்க்கத்து தெய்வச் செயல் என்றே நினைக்கிறேன். அந்நிக் கூற்றும்; முகத்தம் எப்பொழுது?" என்று சந்தேக பரிகாரமாய்க் கேட்டான். இக் கேள்வி அவருக்குக் கொஞ்சம் கோபத்தை உண்டாக்கியது.

"உனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லுகிறேன். பின்பு என்னை யறுபடியாகக் கேட்பானே?" என்றார்.

"மாமா! நீங்கள் இப்படி கூடப் பிச்சு என்று நான் நினைக்கவில்லை. உங்களுக்கென்ன பைத்தியமா? கலியாணம் செய்து கொள்ளும் வயதா உங்களுக்கு இப்போது?"

அவர் சட்டென்று கிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, "ஏன்? அப்படி என்ன வயதா கிமிர்ந்து என்ருது? நீ கிளைப்பது போல் எனக்குப் பைத்தியம் ஒன்றுமில்லை. கல புத்தியோடுதான் இருக்கிறேன். இதெல்லாம் அவரவர்களைத் தவிர. எப்பொழுது இஷ்டமோ அப்பொழுது கலியாணம் செய்துகொள்ள ஒருவனுக்கு உரிமை இல்லைமா?" என்றார் ஆத்திரத்தோடு.

"நீங்கள் கூறுவது உண்மையானது. இருந்தாலும் உங்கள் வயதையும் அந்தப் பெண்ணின் வயதையும் நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? ஒரு இனம் பெண்ணின் வாழ்க்கையை நாம் பாற்படுத்தவது சரியாமா?" என்று ஸூத்தியும் சற்று ஆத்திரத்துடன் பேசினான்.

"நீ சொல்லுகிறபடி பார்த்தால் நாற்பது வயதற்கு மேற்பட்ட ஒரு அம்மாளைப் பார்த்துத்தான் நான் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது நான் என் வயதுக்குச் சரியான பெண்ணாக இருக்க முடியும். அதுதான்

சாமா-

சரி எங்கிருவா?" என்றார். அவள் பதில் கூறாமல் மீண்டும், "வேண்டிக் காரர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ள வில்லையா? அவர்கள் வயதையும் இன்றொன்றை யுமா பார்த்திருக்கீ?" என்றார்.

"வேண்டிக்காரர்கள் பார்ப்பதில்லை என்பது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சம்மதத்துடன் அல்லவா கலியாணம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அதை மறந்து விட்டார்களா? என்மேல் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்தப் பெண்ணின் சம்மதத்தை நீங்கள் தெரிந்து கொள்கிறீர்களா?" என்றார் அவன்.

இருக்கேன்வீக்கு அவர் என்ன பதில் சொல்லுவார்? சரகவின் சம்மதத்தைக் கேட்டிருந்தால் அவ்வளவு அவர் பதில் சொல்ல முடியும்?

ஸுத்திமேலும் உணர்ச்சி மிகுந்த குரலில் சொல்லத் தொடங்கினான்:

"நீங்கள் பதில் சொல்லாமலிருப்பதிலிருந்தே அவன் இஷ்டத்தைக் கேட்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்தப் பெண் சிறு குழந்தையா? வயது வந்த பெண் அல்லவா? தன் விருப்பத்தைக் கூற அவளுக்கு அரிதா? இருக்கிறது. பணியில்லாத கோடுமையால் தந்தை சிரமப்படுவதைப் பார்த்து வேறு விதிவிரி அவன் இக் கலியாணத்திற்கு இணை

திருக்கிறான் என்பது நிச்சயம். உங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்து இது சிவாயமா, தருமமா என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள்."

அவர் சொற்கள் மேன்மேலும் ஆவேசத்துடன் வெளிப்பட்டன.

ராமகாதன் இடித்த புனி போல் அனாயாமல் உட்கார்க்கிறுந்தார். ஸுத்தியின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அம்புபோல் அவர் உள்ளத்தில் பாய்ந்தது. நிமிர்ந்து தோன்றிய சபலத்திற்கானாடி அவர் இக் கலியாண முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஸுத்தி பேசியதைக் கேட்கக் கேட்க அவர் மன உறுதி தளர வாரம்பித்தது. சரகவின் சம்மதமில்லாமல் அவனைக் கலியாணம் செய்து கொண்டால் அவன் வாழ்வு பாழாகியிருப்போ என்ற அச்சமும், சந்தேகமும் அவரை இப்பொழுது பாதிக்கத் தொடங்கின. கடைசியில் சரகவைக் கூப்பிட்டு கேலிகேட்க அவர் ஓடிக்கொண்டார்.

சிறிது காலத்திற்கு கெல்வாம் ராமகாதன் சரகவைத் தன் ஸுன் அழைத்து வரச் செய்தான்.

சரகவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சந்தேகமும் கம்பிக்கையும் குடி கொண்ட உன்னத்துடன் தன குனிந்த வண்ணம் வந்து சிங்குன்.

அவனைக் கண்டதும் தான் ஒரு குற்றவாளி போன்ற உணர்ச்சி இப்

பொழுதுதான் முதல்தடவை ராமகாதனுக்கு உண்டாயிற்று. தன்னை சிதானப்படுத்திக் கொண்டு அவனை வெக்டி, "என் அம்மா! உனக்கு இத்தக் கலியாணத்தில் சம்மதம்தானா? உன் இஷ்டத்தைக் கேட்டுச் செய்வது தான் கவலது என்று நீனைக்கிறேன். உன் மனத்திலிருப்பதைத் தாராளமாகச் சொல்" என்றார்.

"என்ன இது! என் கேட்பது கனவோ?" என்று சரக நிகைத்தான். தன் காதலியை அவனால் கயமா முடியவில்லை. எந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அவன் ஆவதுடன் கோரினானோ அதே சந்தர்ப்பம் அவ்வளவு இப்பொழுது வாய்த்திருக்கிறது? அந்தக் கதைமீல் வரும் பெண்ணைப் போல அவளும் இப்பொழுது கதைமீயமாய்ப் பேசி விட வேண்டும் அல்லவா!

ஒரு சிலியும் அவள் தலங்கினாள். ஆனால் மறு சிலியுமே தன்னைத் திடப்படுத்திக் கொண்டாள்.

"நீங்கள் கேட்பது சிந்தனாது! சிந்தனாது என்றால் என்னக்குச் சம்மதமில்லை என்றுதான் என் சொல்ல வேண்டும். ஆவியும் நீங்கள் பெருத்தன்மையுடன் கேட்பதால்தான் என் மனத்திலிருப்பதை அப்படியே வெளியிட்டுக் கூறுகிறேன். என் உங்கள் பெண்ணுக்குச் சமாளம். உங்கள் பெண்ணைப் போல் நீங்கள் என்னைப் பார்த்தீர்கள் வேண்டும். பணத்திற்கு காதலப்பட்டு என் சொந்தத் தந்தையே என் சௌகியத்தைமீயம் சந்தோஷத்தையும் கவனிக்க வில்லை. ஆனால் நீங்கள் விரும்பினால் பெற்ற தந்தைக்கு மேல் உயர்வாக நடந்து கொள்ள முடியும். அவ்வாறு நீங்கள் நடப்பீர்களா?"—அவன் குரல் தழுதழுத்தது. உணர்ச்சி மிகுதியால் அவனால் மேலே போ முடியவில்லை. கண்ணீர் பெருக்கியபடி அவர் ஸுன் சொல்ல அவரை கவனக்கிர்த்தான்.

சரக கோரினது சிறைவேலி விட்டது. "என் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைத்தது" என்பது ராமகாதன் விஷயத்தில் உண்மையாயிற்று. சரகவைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் உத்தேசத்தை அவர் கைவிட்டு விட்டார். அவன் பேசியதைக்கேட்டபிறகு அவர் வேறென்ன செய்ய முடியும்?

கலியாணம் சின்று போனதற்குத் தானே காரணமாகவால் அதற்குப் பரிசாரம் செய்வதும் தன் கடமை என்று கூறிக் சரகவுக்கு ஆனேபனை இல்லை வென்றால் அவனைத் தானே மணந்து கொள்வதாகவும் ஸுத்தி தெரிவித்தான். சரகவுக்கு ஆனேபனை எவ்வாறு இருக்க முடியும்? ராமகாதன் நிச்சயத்திருந்த அதே முகத்தத்தில் சரகவுக்கும் ஸுத்திக்கு கலியாணம் வேகு விமரிசையாக கடைபெற்றது.

மன்விக்கவும்!

"மன்னிக்கவும்! இரண்டு பேருக்கும் சேர்த்துத்தானே 'மீ' போடவேண்டும்!"

ன்று மேஸ்திரி முனு சாமியோடு வேண்டா வேறுப்பாகப் பெண்ணைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்காகக் கிணம் பிளவு முத்து. பெண் விட்டா முத்துவைவும், முனுசாமியையும் தருத்த உபசாரத்தோடு வரவேற்றார்கள். பெண்ணைப் பார்த்ததும் முத்துவுக்குப் பிடித்து விட்டது. ஆனால் அதற்கு மாறாக முத்துவைப் பார்த்துவிட்டு அந்தப் பெண் உள்ளே போனதும், 'ஹோ'வென்று அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். அத்துடன் அவள் வீக்கிக் கொண்டே, "ஐயோ! இந்த மனுசனை என்னுட்குக் கட்டிவிட்டுப் பிடிக்கவில்லை, என் கட்டிக்க மாட்டேன்!" என்று கத்தினது அவன் காதில் விழாமல் போகவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் எவ்வளவோ முயன்று சமைதானப் படுத்தினார்கள். அந்தப் பெண்ணோ பிடிவாதமாக மறுத்துவிட்டாள். அவ் வணவுதான்; முத்து கோபத்தோடு எழுந்திருந்து வந்துவிட்டாள். மேஸ்திரி முனுசாமியும் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அவளைப் பின் தொடர்ந்தான்.

முத்து அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கப் போகவே முதலில் விரும்பவில்லை. மேஸ்திரி முனுசாமியதான் அவனைக்

கட்டாயப்படுத்தி அங்கே அழைத்துக் கொண்டு போனான். முத்துவால் முனு சாமியின் வார்த்தையைத் தட்டிக் கழிக்க முடியவில்லை. எப்படி முடிவுள் விட்டை விட்டு ஓடி வந்த அவனுக்கு காங்கு வருஷங்களாக ஒரு வேளைக் கஞ்சி கிடைப்பதற்கு வழி செய்தவன் முனுசாமியானே?

அதற்குப் பிறகு முனுசாமியும் முத்துவைக் கம்பாணம் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்தவில்லை. முத்துவுக்கு அந்தத் தொத்தாவிருந்து விடுதலை கிடைத்ததில் பரம திருப்தி. ஆனாலும் அவனுடைய உள் மனம் தலையைத் துரதிர்ஷ்டம் தொடர்ந்து துன்புறுத்துவதை எண்ணிப் பார்த்து வருத்தமடைந்தான்.

மேஸ்திரி முனுசாமியின் வீட்டுக்குப் பின்னுமிருந்த குடிமையில் முத்து குடிசைக்குதான். அவனுக்கு முனு சாமியின் முயற்சியால் ஒரு கம்பெனியில் 'வாட்டர் மேன்' உத்தியோகம் கிடைத்தது. கோழி கூவு முன்பே எழுந்திருந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டு விட்டுக் கையில் சோற்று மூட்டை வுடன் கம்பெனியை நோக்கி ஓடுவான். ஆறு மணிக்குள் அவன் கம்பெனியின் வாசலில் சிங்காவிட்டான், அவ்வளவு

தான்—அன்று அவன் கூலியில் மண் விழுந்து விடும். வியாக்க விழுவதுக் கச் சாப்பிட்டதும் சாப்பிடாததாயாக ஒரேவது அவன் வழக்கமாகி விட்டது. அவன் வாழ்க்கை ஏதோ வலிந்துக் கஞ்சிக்குக் கஷ்டமில்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தது.

முத்து இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டுத் தான் கீழினம் செய்வ வேண்டுமா? பெரும் பணம் படைத்த பணக்கார பின் பிள்ளையாம்பு பிறந்து விட்டுப் பின்னும் கஷ்டப்பட்டுக் காலத் தள்ள வேண்டுமென்றால் அது விதியின் விசையாட்டுத்தான்! விதி குறுக்கிடாவிட்டால் அவன் மீது விண் பழி சுமர் திராது; விட்டை விட்டு அவன் ஓடி வந்திருக்க வேண்டிய அவசியமும் கெட்கிறாது!

2

முத்து செய்வம் கொழிக்கும் ஒரு சோவியன் விட்டடித்தான் பிறந்தான். திருகெல்வேலிச் சோவியன் தாம் சோவியனிக் கையாடல் பற்று வேலி சிலமும், வண்ணப்பேட்டையில் பெரிய வீடு ஒன்றும் அவன் தகப்பனார் வீரப் பம் பிள்ளைக்கு இருந்தன. அவனுடைய தாயார் அவனைச் சோடித்த தாயாட்டித்தான் வளர்த்தாள். அத்துடன் அவனைப் பள்ளிக்கும் அனுப்பி

வைத்தான். ஆனால் முத்துவுக்குப் படிப்பு வந்ததா?—அதுதான் இல்லை! வாத்தியாரை வைவதும் பள்ளிக் கூடத்துக்கு “டிமிட்ரி” சொடுத்து விட்டு வீணையடித் திரிவிதியுமேயே அவன் மனம் சென்றது.

முத்துவின் அறிவுடத்தை என்ன வேண்டுமோ சொல்லு! படிப்பைப் பத்தால் கடவுள் அவன் தலையில் ஏறும் செய்து விட்டான். பெற்ற தாயாரை ஈழ கொடிய கோயில் தனில் அன் னிடமிருந்து பிரித்துவிட வேண்டி?

விரப்பப் பிள்ளைக்குத் தன் அருமை மனைவியைப் பிரித்ததில் முதலில் துக்க மாய்த் தானிருந்தது. ஆனால் அந்தத் துக்கம் வெகு சீக்கிரத்தில்—அதாவது, அவன் இடத்தை மற்றொருத்தி வந்து ஆட்சொண்டு விட்டபிறகு— மறைந்து விட்டது.

விசாவம் விட்டுக்கு வந்ததும் முத லில் முத்துவின் சோம்பேறி வாழ்க் கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான். சிற்றண்டியின் கொடுமைகள் அவ னுக்குச் சோவல் முடியாத துயரத்தை யளிக்கத் தொடங்கின. முத்து என்ன செய்வான், பாவம்!

விரப்பப் பிள்ளை அன்று எழுந் ததும் குளியற்பதற்காகத் தாம்பிர வன்னி கிழை கொக்கிக் கிளம்பினார். அச்சமயத்தில் முத்துவின் மாயன் சிங்காரம் அவரை எங்கேகொட்டி வந்து. “என்னங்க அந்தான்! அவர மாக வேளியிலே புறப்பட்டங்க போயிருக்கு. சரி, அப்பறம் வந்து போகிக் கொள்கிறேன்!” என்று கூறி விட்டு. அங்கிருந்து போவதற்காக இரண்டடி எடுத்து வைத்தான்.

“பரவாயில்லை; சொல் கிறதை இப்பவே சொல்லி விடு!” என்று விரப்பப் பிள்ளை அவரைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டு. பல வருஷங் களாக விரப்பப் பிள்ளைக்கும் சிங்காரத்

துக்கும் பேச்சு வார்த்தையே கெட வாத. ஒருவர் விட்டுக்கு ஒருவர் போகிற வழக்கமும் இல்லை. காரணம் வீரப்பப் பிள்ளையின் மறுமணத்தைச் சிங்காரம் வெளிப்படையாகக் கண் டுத்ததுதான். அப்படியிருக்க, நிட ரொன்று சிங்காரம் வந்து போ ஆரம் பிரத்தது அவருக்கும் பிடிக்கவில்லை.

“எம்மா முத்துப் பயல் வளக்கு விட்டானே, அவனுக்கு இந்த வருச மாவது கம்ம பெண்ணைக் கட்டிப் போடலாமனு வீணைச்சேய். அது தான் உங்க கிட்டே...” என்று சொல்லி சிறுத்தினான் சிங்காரம்.

“அந்தப் பயனுக்கு இப்போ என்ன அவசரம்? வேலை வேட்டி பில்லாமல் கத்தித் திரிவிதான். மென்னப் பார்த்துக் கொன்னவா?” என்று கூறி விட்டு, முகத்தில்கோபக் குறியுடன் சென்று விட்டார் வீரப்பப் பிள்ளை. சிங்காரமும் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு போய் விட்டான்.

இந்த வார்த்தைகள் எல்லாம் முத்து வின் சிற்றண்டி காதிலும் விழுமல் போகவில்லை. கேட்க வேண்டுமா? ஒன்றுக்கு இரண்டாகத் திரித்துக் கூறிச் சண்டை மூட்டி விடுவதில் முனைத்தான் விசாவம். வீரப்பப் பிள்ளை வந்ததும் வராததுமாக. “என்னங்க! உங்களுக்குத் தெரியுமா, செதி! எம்மா முத்து அவன் மாயன் விட்டுக்குப் போய் அவருடைய பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்படி கேட்டானாம். எம்மா பக்கத்து விட்டு மருதாயி இருக்கிறாளை, அவன் இதைக் காதிலே போட்டுக்கொண்டு வந்து சொன்னான். பார்த்தீர்களா, உங்க பிள்ளையின் கட்டணத்தை?” என்று கட்டகாத சிகழ்ச்சியை கட்டத்ததுபோல் கூறினான் விசாவம். “இந்தச் சின்னப் பயனுக்கு இவ்வளவு கௌரவதாயா?” என்று கோபம் வந்தது அவருக்கு. அதற்கெதிர்த்துப் போல் சிங்காரம் காதுயில் வந்து விட்டுப் போனது வீரப்பப் பிள்ளையின் கோபத்தைப் பன்மடங்கு அதிக மாக்வி விட்டது.

அவ்வளவுதான்; அவரது பிரம்பு முத்துவின் கரையை வெகு ஆவனுடன் எறிச் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் வந்ததும், “கவி!, கவி!” என்று கரண அடி அடித்தது. “அயோக் கியப் பம்போ! என் உப்பைத் தின் னும் உனக்குத் தியிரு வளந்து போச்சோ? இந்த விட்டை விட்டு இப்பவே போய்விடு. இனிமே இங்கே வந்தால் காலை ஒடிக்கப் போடு வேன்!” என்று கோபத்துடன் கி ளித்தான் வீரப்பப் பிள்ளை.

“கான் ஒன்னும் பண்ணலையே!” என்று விம்பிக் கொண்டே கூறினான். முத்துவின் கண்கள் கலங்கின.

“என்னடா! என்னக்குத் தெரியாமே மாயன் விட்டிலே போன்னு கேட்கப்

போயிட்டியோ?—போ, எங்கே வேணுமானாலும் போய்த் தொலை! இனி என் கண் முன்னாலே நீந் தாதே!” என்று கூறி விட்டுவாசல் பக் கம் அடி யெடுத்து வைத்தார் பிள்ளை.

முத்துவுக்கு ஆச்சரியம் தங்க வில்லை. “உங்க விட்டிலே இனி ஒரு போதும் காலடி எடுத்து வைக்க மாட் டென். எனக்குப் போதாழச்சுக்கத் தெரியும்!” என்று இரைந்து சொல்லி விட்டு, அவன் அங்கிருந்து வேளியே வினாந்து சென்றான்.

3

ஒரு நாள் மாலை ஆறு மணி இருக் தும், வேலை முடிந்ததும் முத்து விட்டுக் குத் திரும்பினான். எலெக்ட்ரிக் டிரோயி லில் ஏகக் கூட்டம். எப்படியோ முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏறினான் முத்து. அவரத்தில்க் அவன் தன் னுடைய செருப்புக் காலால் ஒரு பிசைக்காரரை மிதித்து விட்டான். அவ்வளவுதான்; அவருக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. “என்ன, ஸ்பா! உனக்குக் கண்ணி ருக்கா? காலை மிதிக்கட்டியே?” என்று கோபத்தோடு கேட்டார்.

“தெரியாமல் மிதிக்கட்டேன், மன் னிக்கக்குக்க!” என்று அவரைப் பார்த்துச் சொன்னான் முத்து.

உடனே பிசைக்காரர் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்து விட்டு, “அட பாவி, முத்துப் பயலா! உன்னைப் பாரக்க கான் எங்கே பெய்லாம் தேடிக்கிட் டிருக்கேன்! நீ எங்கே இருக்கே?” என்று கூறி அவன் கையைக் கெட்டி.

யாகப் பிடித்துக் கொண்டார். முத்து ஒரு வேளை ஓடிப் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயமோ, என்னமோ அவருக்கு!

“வா, நம்ம வீட்டுக்குப் போகலாம்” என்று கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனார் அவர். முத்துவும் அவருடைய பிடியிலிருந்து தப்பமுடியாமல் அவரைப் பின்பு தொடர்ந்தான்.

அந்த மனைக்காரர் வேறு யாரும் இல்லை; முத்துவின் மாமன் சிங்காரம் தான்!

முத்துவும் சிங்காரமும் விட்டை யடைந்தனர். முத்துவுக்கு அந்த விட்டைப் பார்த்ததும் திகைப்பு உண்டாயிற்று. அதோடு வாசலில் வந்து சின்று பெண்ணைப் பார்த்ததும் அவனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. அவன் முந்தி ஒரு தடவை மேய்திரி மூலுசாமியோடு பெண் பார்க்க வந்திருக்கையில் அவளை அவமானப்படுத்திய அதே பெண்தான் அங்கே சின்று கொண்டிருந்தாள்!

“இந்தா, மரகதம்! என்ன முறித்துப் பார்த்திருக்கிறாய்? இது யாரு, தெரியவில்லையா? உன் அத்தான் முத்து வில்லா?” என்று கூறிவிட்டு, முத்துவின் பக்கம் திரும்பி, “அவனுக்கு உன்னை எப்படித் தெரிஞ்சிருக்க முடியும்? உங்கப்பாவுக்கும் எனக்குமுள்ள சண்டையிலே நீதான் நம்ம வீட்டுப் பக்கமே எட்டிப் பார்த்திருக்கிறாியே!” என்று கூறினான் சிங்காரம்.

முத்து இந்தச் சமாதானத்தை யெல்லாம் ஒரு சிறிதும் வட்சியும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. மூலப்பொரு தடவை வந்திருக்கும்போது அந்தப்

பெண் தன்னைப் பவர் மூன்விடையில் அவமானப் படுத்தியதுதான் அவன் மனக்கன மூன் னாவாடியது. அவன் கூறிய வார்த்தைகள் அவன் மனத்தினரையில் எதிரொலித்தன. “ஐயோ! இந்த மனுசனை எனக்குக் கட்போடு பிடிக்கவில்லை, நான் கட்டிக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று கூறிவது பல தடவை அங்கமோதின. “என்ன, இந்தப் பெண்ணையா கல்யாணம் செய்து கொள்வது? கூடாது, கூடவே கூடாது. அந்த அவமானம் ஒன்றே போதாதா?” என்று எண்ணமிட்டது அவன் மனம். கடைசியில், மரகதத்தை என்ன ஆளுதும் கட்டிக் கொள்ளுவதில்லை யென்றே அவன் திடீராகக் கல் பம் செய்து கொண்டான். முத்துவின் மனத்திலுள்ளதைப் புரிந்து கொள்ளாத சிங்காரம் ஏதேதோ தன் போக்கில் கூறிக் கொண்டிருந்தான்:

“பார்த்தாயா, முத்து! இதுதான் என் மச்சான் வீடு. இந்த விட்டிலே தான் மரகதம் நங்கூர்த்து வருவான் வீடுக்குள். என் வீட்டுக்காரியை விட்டைப் பார்த்திருக்கச் சொல்லிவிட்டு உன்னைத் தேடக் கிளம்பிவிட்டேன். என் மச்சான் புரிந்து கொள்ளாமல் மரகதத்துக்கு எங்கெல்லாமோ வரன் பார்த்திருக்கிறான். ‘ஓடிப்போன உன்னைக் கண்டு பிடிக்கிறதென்றிருந்தே கடைசியா?’ என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இப்ப நான் உன்னைக் கண்டு பிடிச்சிட்டேனா, இங்கையா?” என்று பலவாறு தனது சாமர்த்தியத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவ்வளவும் முத்துவுக்கு விஷம்போல் சைத்தது என்று அவனுக்குத் தெரியுமா, என்ன? எப்படியா

வது சிங்காரத்தினிடமிருந்து தப்பி விட்டுக்குப் போனான் போது மேன் குடி விட்டது முத்துவுக்கு.

“மாமா! நான் வீட்டுக்குப் போகிறேன். மேய்திரி எனக்காகக் காத்திருப்பார்!” என்று புதுவிட்டுப் போக எழுந்தான் அவன். “தம்பி! சாப்பிட்டுவிட்டுப் போ!” என்று சிங்காரம் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் கேட்கவில்லை. கடைசியில் சிங்காரம் முத்துவின் குடிசையை அடையாளம் தெரிந்துகொள்ள அவன் கூடவே வந்து விட்டுப் போனான்.

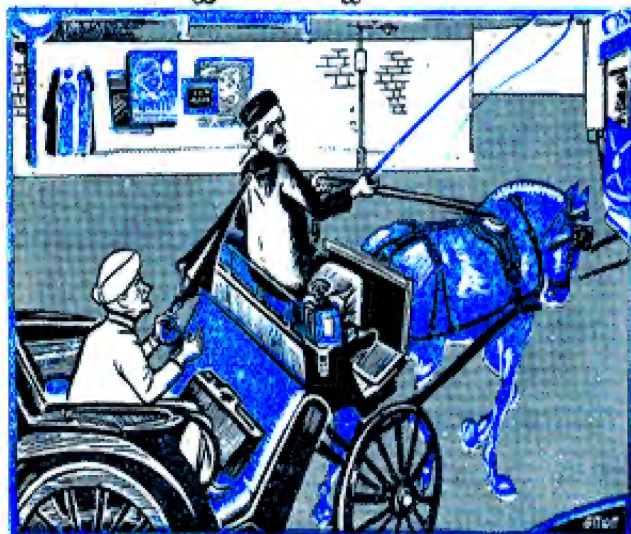
அதன்பின் சிங்காரம் அடிக்கடி முத்துவின் குடிசைக்கு வந்து அவனைப் பார்த்துவிட்டுப் போவான். அவன் பல தடவைகள் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தும் முத்து பேசாமலிருப்பதைக் கண்டு திகைப்பான். ஆனால் சிங்காரம் அதற்காக மனம் தளருவதில்லை.

4

அன்று சிங்காரம் வந்ததும் முத்துவின் குடிசை முட்டிவிடுப்பதைக் கண்டான். அதைக் கண்டதும் அவன் அப்படியே மகிழ்ந்து சின்று விட்டான். அவனுக்குச் சில நிமிஷங்கள் மூச்சோ சின்று விட்டது போல் தோன்றியது. ‘பல தடவை நான் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தும் ஒன்றும் பதிலே சொல்லவில்லையே! இன்று எங்கேயோ போய் விட்டானே! எதற்காக இவன் ஓடி, ஒளிசெலும்? என் பெண்ணை இவனுக்குப் பிடிக்க வில்லையோ? இல்லா விட்டால் வாய்மூடி மெளனியாக இருப்பானா?’ என்று பல எண்ணங்கள் அவன் மனத்தில் அலை பார்த்தன. அதற்குமேல் அவனும் அங்கு நிற்க முடியவில்லை. நம்பிக்கை இழந்தவனுப் தன்னாடித் தன்னாடி நடந்து சென்றான். தோல்வியின் காரணமாக

இல்லை, ஐயா!

"என்ன, கோச்சுமேன்! இதுதானே ராயப்பேட்டை?"

"இல்லை, ஐயா! இது என் தேன் பட்டை!"

அவன் முகம் மிகவும் வாட்டமடைந்து வெளிநிப்-போயிருந்தது.

சிக்காரன் அருகிலிருந்த தென்னர் தோப்பின் வழியாக விட்டைகோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். திரைத் துயரில் ஆழ்ந்திருந்த அவனுக்கு விட்டுக் குச் செல்லுவது சிறிது கூடப் பிடிக்கவில்லை. எங்கேயாவது தனியாக உட்கார்த்த தன் மனக் குறைவைச் சொல்லி அழவேண்டும் என்று தோன்றியது. அந்தருத் தென்னர் தோப்பை சரிபாண இடம் என்று எண்ணி அங்கேயே உட்கார்த்த விட்டான்.

அச்சமயத்தில் யாரோ இருவர் தூரத்தில் பேசிக் கொண்டிருப்பது அவனுக்குத் தெரிந்தது. அவர்கள் சம்பாஷணையும் தெளிவாக அவன் காணில் விழுந்தது.

"இந்தா! என்னைச் சிரமப்படுத்திப் பரபரணையிடிக். என் யாரையும் கல்யாணம் கட்டிக் கொள்ளப்போகிற நிலை. பெண்ணைக் கண்டாலே என்னக்கு வெறுத்துப் போச்சு!" என்ற ஓர் ஆண் குரல்.

"ஏன் அப்படித் தீர்மானித்து விட்டீர்கள்? என் மேலே ஏதாவது கோபமா?" என்று உருக்கமாய்க் கேட்டது ஒரு பெண் குரல்.

"கோபம் என்றால் இவ்வளவு கோபமா? அன்றைக்குப் பல பேர் முயற்சுவை என்னை அவயான்ப் படுத்தினது போதாதா?"

"எப்போதோ தெரியாமல் ஒரு குற்றம் செய்த விட்டால் அதற்கு சிவந்தியே கிடையாதா?"

"என்ன தெரியாமல் செய்த விட்டாய்? சொல், பாக்கலாம்?"

"அந்தான்! சிசுமா கடத்த கதை வயக் கேட்டால் இப்படிச் சொல்ல மாட்டீர்கள். என் மாயன் உங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று கினைத்து எனக்குப் பல வரங்கள் பார்த்தார். வந்த வரங்களை யெல்லாம் உங்களைக் கட்டிக் கொள்ளணுகிற ஆசையிலே பல காரணங்கள் கூறித் தட்டிக் கறித்துவிட்டேன். உங்களை யும் அவர்களையே ஒருவராக கினைத்து விட்டேன். சிசுமாக அன்றைக்கு வந்தது என் ஆசை அத்தான்தான் என்று எனக்குத் தெரியாது. தெரியாமல் செய்த குற்றத்துக்கு என்னை மன்னிக்கறீர்கள்!" என்றான் அந்தப் பெண். அடுத்த சிலிஷம் அவன் விக்கி விக்கி அழும் சத்தம் கேட்டது.

"இந்தா மாகதம்! ஏன் அழறே? —அழாதே!" என்று கூறினான் அந்த

ஆடவன். அவன் வார்த்தைகள் அவனுடைய மனத்தைப் பெரிதும் இனக்கச் செய்தன போலும்!

"சீக்கன் என்னை மன்னித்தேன் என்று சொல்லுங்கள். அப்பொழுது தான்....." என்று சொல்லி இழுத்தான் அந்தப் பெண்.

"உங்களை மன்னித்து விட்டேன். உங்களை கல்யாணம் கட்டிக் கொள் கிறேன். போதாமா? நீ முதலில் அழு வதை கிறித்து!" என்று தெலிவாகக் கூறினான் அவன்.

முத்து அவனுடைய பேச்சைத் தட்ட முடியாமல் சீக்கனான். அவசர அவசரமாகச் சென்று அவன் ஒரு குடம் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான்.

"ஆசை அத்தானுக்கு இப்பொழுதாவது கருணை பிறந்ததே! அத்தான்! கொஞ்சம் சீக்கன்க; ரவைப் பொழுதியே விணந்தி விருத்த ஒரு குடம் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன். அப்படியும் நாம் இரண்டு பேருமாய் விட்டுக்குப் போகலாம். உங்கள் மாய கம்மைச் சேர்த்து பார்த்தால் ரொம்ப சந்தோஷப்படுவார்!" என்றான் அவன்.

இதுவரை அவர்களது பேச்சைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த சிவ் காரத்துக்கு மகிழ்ச்சி தாக்கவில்லை. தன் மகளும் மருமகனும் தன் துணையாக உதவியின்றியே கல்யாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு விட்டார்கள் என்ற ஆனந்த வேள்கத்தில் பித்த வாதே, அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை கோக்கி ஆவலுடன் வினாசந்தான்.

"உங்களுக்கு ஏன் அந்தச் சிரமம்? அதை என் கண்ணால் கண்டு கலிக்காநே இத்தோ நேரில் வந்து விட்டேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவர்களை அணுகினான் சிக்காரன்.

சிக்காரத்தனக் கண்ட இருவரும் வெட்கித் தலை குனிந்தனர். இது தாலும் உன்னத்திலே பொய்க் பெழந்த உவமை உணர்ச்சி முகத்தில் பிரதிபலிக்காமற் போகவில்லை.

சிக்காரன், "நாழியாகுது, விட்டுக்கு வாங்க! இங்கேயே பேசிக் கிட்டுப் பொழுதுபோவது தெரியாமல் சிவ்னுடாறிக்!" என்று சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டான். இருவரும் 'கலுக்'சென்று சிரித்தனர்.

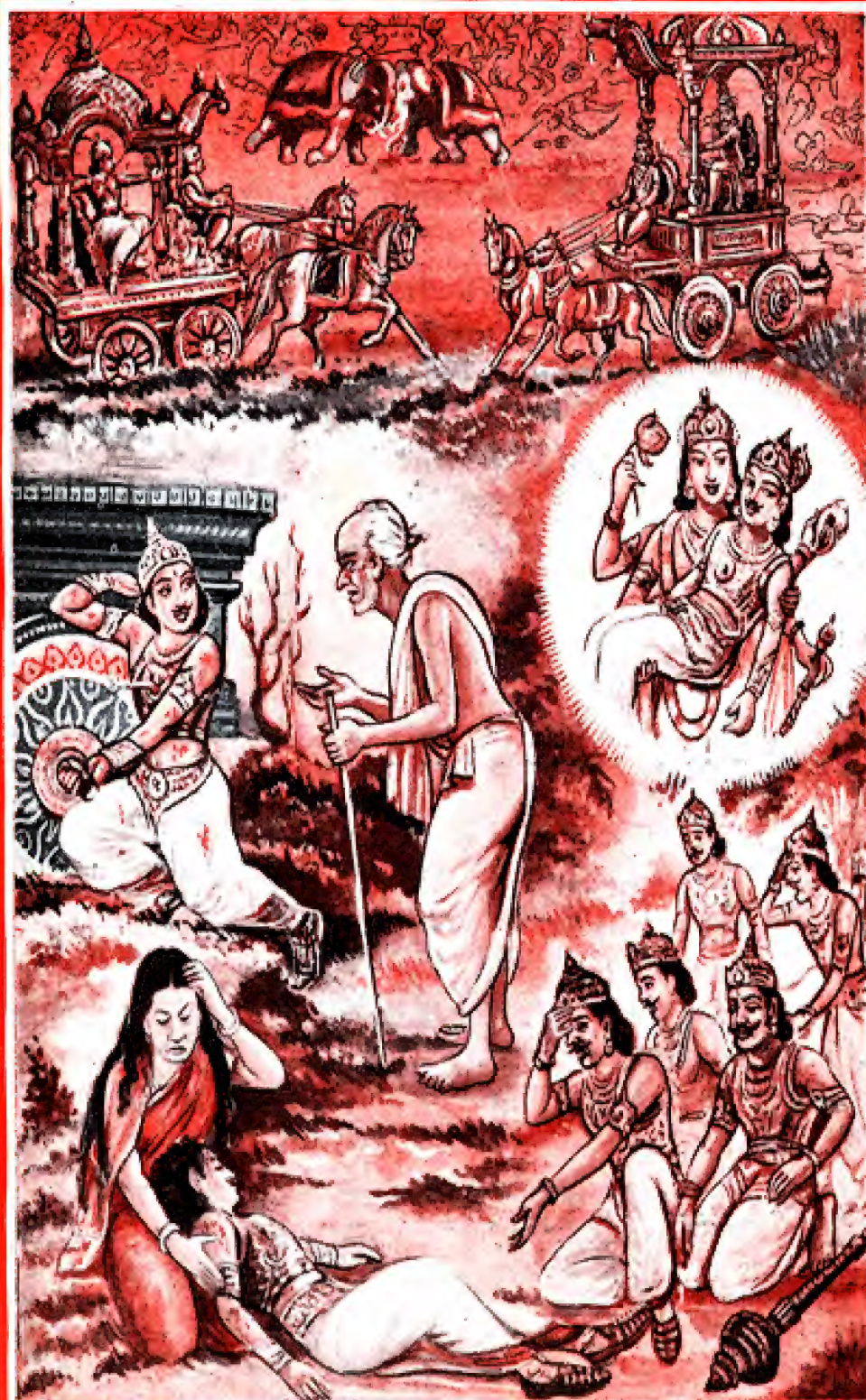
சிக்காரத்தின் மனத்தைப் பல வருஷங்களைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த கவியையும் துயரமும் சீக்கனை. அவனுக் கேற்பட்ட மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் அவன் கடைக்கு வேகம் கொடுத்தன.

கருவி கிறந்தது

நவீனன்

“மாமா! குழந்தை அடுப்பில் என்ன செய்கிறீர்கள்? மாவாவுக்கு டிப்பனு! ஏன், மாமி! அந்தப் பக்கம் காள் வரலாமா!” என்று குரல் ஒன்று கேட்டது.

குரலுக்குச் சொந்தக்காரி ஜன்னல் கம்பிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு பின் கட்டுப் ‘போய்வு’வில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

வயது பதினெழு, பதினெட்டுக் குள்ளேதான் இருக்கும். வாயால் வாணிக முடியாது; அவ்வளவு அழகு அவள். பேச்சில் கிளி கொஞ்சியது. பின் கட்டு மாயிக்கு இப்படி பெரிய பெண்ணெழுத்தி இருக்கிறாள் என்று ஆச்சரியப் பட்டுப் போனாள்.

“வாடிவம்மா, வா! கோதுமையில் ஒரு புது பட்சணம் செய்து பார்க்கிறேன். உன் பேர் என்ன?” என்று அவளை அன்புடன் அழைத்தேன்.

அவள் பின் கட்டுக் கதையைப் படி ரென்று நிறந்து கொண்டு என் அழகுக் ஓடி வந்தாள்.

“என் பேரா...மாமா...!” என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவனுடைய தம்பி போல இருக்கிறது, ஒரு பயல் அவளைப் பார்த்து விட்டு, “அம்மா! வா! நான் கட்டுக்கு ஓடுகிறேன்” என்று ஒலி பார்ப்பினான்.

அவன் அம்மா அவசரமாகக் கூடத்துப் பக்கம் பாய்ந்து வந்தான். சாரதையைப் பிடித்துக் கர கா வென்று இழுத்து, “போ! உன்னை; அதைமைய விட்டு வெளியே வரக்கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறேனா!” என்று வீறிடிக் கூட்டிட்டுக் கடுமையாகச் சொல்கிறான். பெண் குலிந்த தலா கிராமம் தாயாருடன் ‘கைதி’ போல கட்டினாள். வீறிகள் எழன்று எழன்று பெண்ணைக் கட்டி விழுத்துப் போகிறாள்! அவள் ‘தலாந்து’ குழப்பி

அடுப்பில் விழுந்து விடப்போகிறாள் என்ற பயமா? பின் கட்டில் குடி விழுப்பவர்களின் சபாவம் புரியாமல் சகஜமாகப் பழக ஆரம்பித்திருக்கக் கூடாது” என்று என்னை சொன்னாள்.

அதர மணிக்குப் பிறகு சாரதாவின் தாயார் என்னைச் சமாதானப் படுத்தினாள். “நீங்கள் வித்தியாசமாக நினைத்துக் கொண்டு விடுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். எங்கள் குடும்பம் அவங்கொலத்தை என்னென்பது! அவள் என் மூத்த பெண், சாரதா. அவளுக்குப் பைத்தியம்.....” என்று அந்த மாமி சொல்லி விட்டுப் புடவைத் தலாப்பால், வழித்து வந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

தூக்கி வாசிப் போட்டது. “அந்த அழகு கந்தக்கா பைத்தியம்!”—என்தான் கம்பியை முடியவில்லை.

ஆறு குழாய் வாடகையில், அதர டஜன் ஆதாரங்களுடன் சின்னஞ் சிறு அறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் பின் கட்டு மாமி, சாரதையைப் பற்றிக் கதை கதைவாகக் கூறினாள்.

★

ஏனைய பெண்ணைப் பிறந்து விட்ட சாரதையைத் தருத்த இடத்தில் வைத்துக் கல்லாணம் செய்ய அவர்கள் முடியவில்லை. ஹிஸா போட்டு பண்ணிக்கடமொடில் வந்தியாராக இருந்து, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தாம் முப்பது ரூபாய் சம்பளம்பெறும் அவள் அப்பாவால் ஆவிரம், இரண்டா விரம் ஏரிஜாமீன் கொடுத்துப் பெண்ணுக்கு வார்பாக்க எப்படி முடியும்?

சாரதாவின் அழகைக் கண்டு மோகித்து எவ்வளவு ‘ஒடி வந்து’ எதிர் ஜாமீனே இல்லாமல் மணந்து கொண்டு போய் விடக்கூடும் என்று எதிர் பார்த்துக் கிவ வருஷங்களைத் தள்ளினார்கள். சாரதாவுக்கு வயதாயிற்று. அவளுக்கு அடுத்த தங்கை அம்புதுறும் வளர்த்து வரலானாள். காண்டலில் பெற்றோர்களுக்குப் பெரும் கவலை உண்டாயிற்று.

கடைசியில் வேறு வழி யில்லாமல் வறுக்கட்டாவதாக, பணக்காரக் கிற மிராகதா! ஒருவருக்குச் சாரதாவை இரண்டாத்தரமாகக் ‘காம சோண’ வென்று மணமுடித்து விட்டார்கள்.

விருதுப் பிரதிபலிப்பைப் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு போனபோது கூடத்து வாசற்படி தடுக்கிச் சாரதா தொழுகமென்றுச் சிறே விறுத்தாள். கைமையும், காலையும் உதைத்துக் கொண்டாள். கிவ மணி நேரங்கள் பேச்சு மூச்சில்லை.

பிறகு எழுந்து உட்கார்ந்தபோது அவளுக்குக் கையும்கூடும் பின்னிக் கொண்டாள்; வாய் உளறிற்று; விழிகள் மிரள விழித்தன. வாயில் வந்தபடி பேசினாள்; ஏசினாள்; இப்படியாகப் பைத்தியமானாள்!

கல்ல வேளைவாக, சாரதாவின் மெக்கணவர் வித்தியாசமாக நினைக்காமல் கிவ மாதங்கள் விட்டபேரேவை வைத்து எவ்வளவோ வைத்தியம் செய்தார். பைத்தியம் மூறிற்று. வேறு வழி யில்லாமல் பிறந்த விட்டுக்குச் சாரதாவை அனுப்பி வைத்து விட்டார்.

அதுப் பின் து மட்டுமில்லாமல் அடிக்கடி வந்து பார்த்துப் பணவதவியும் அவர் செய்து வந்தார். “மனைவி இவ்வளவு மோசமாக இருந்தும் அன்பு குறையவில்லை” என்று ஆச்சரியப் படாதவர்கள் இல்லை. பாவம், சாரதாவின் பெற்றோர்களுக்குத்தான் வேதனைவாக இருந்தது. இன்னொரு பெண் கல்யாணத்திற்கு சீர்துப்போது மூத்தவன் பைத்தியம் பிடித்து விட்டோடு இருப்பதென்றால் அவர்களுக்கு எப்படி இருக்கும்!

—சாரதாவின் தாயார் தன் மூத்த பெண்ணைப் பற்றி அழுத கண்ணில் கித்திய மூக்குமாகச் சொல்லி விட்டு, “மாமா! கால்கள் ஏதோ துளி அறிக்கூடம் பண்ணி இருக்கிறோம். அதனுடைய மூன் கட்டுக்கு நீங்கள் குடியாக வந்திருக்கிறீர்கள். கால் என்ன மாமி பண்ணுவேன்! அசுத்து மறந்து விட்டால் இந்தப் பெண் குரு குரு வென்று வாலையில் ஓடிச் சென்று நித்திரை; மேல் மாரடிக்கு ஓடி விடுகிறது. கண் குத்திப் பார்ப்பு போலப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதாய் விட்டது. ஏதாவது அட்டிடி உருட்டினால், பயங்கரமாகப் பார்த்தேது; கால் கல்ல தூக்கம் தூக்கி மூன்று வருஷங்களுக்கு மெலாகிறது” என்று கூறினாள். குரல் தலுதுலுத்திருந்தது.

இப்படிப் பட்ட அழகின் அவதாரத்துக்கு எப்படிப்பட்ட குறை என்று கான் முழுதும் ஆச்சரியப் பட்டேன். கமக்குக்குழத்தை குட்டிக்கைக் கொடுக்காமல் கைவரன் ஏமாற்றி விட்டாரே என்று நினைத்தது போக, “கொடுத்து என்ன பயன்! சாரதாவைப் போலச் சோதித்து விடாமல் இருக்கவேண்டும்” என்று சமாதான மடைந்தேன்.

அன்று முழுவதும் சாரதாவே என் மனக் கண் முன்னால் வந்து பரிதாபகரமாக நின்றாள். "ஏதடி வரத்தியா, அவரது மேலிந்த மனைவி, கைத்திரியம் பிடித்த பெண்...என்ன கஷ்டம் இது!"

*

தீபாவளிக்கு இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. பிங்கட்டு மாயி என்னிடம் மயிருடிச் கேட்டுக் கொண்டாள்.

"பெரிய உபகாரம் ஒன்று செய் யனும்! உங்களைத்தான் மலிபோல கம்பி யிருக்கிறேன். சின்னக்குட்டி அம்புதுத்துக்கு இந்த வரையும் தலை தீபாவளி. நாளைக்கு அவன் கணவன் புதுடிவிலியிருந்து 'பறந்து' வரப் போவதாகக் கடிதம் போட்டிருக்கிறான். என்னயோ இவ்வளவு கஷ்டத்திலே அவளை மட்டும் நல்ல இடத்தில் எதிர்பாராதவிதமாகக் கல்யாணம் செய்துகொடுத்தவிட்டேன். தீபாவளி அன்று மத்தியானமே அம்புதுத்துக்கைக் கையோடு கூட்டிக்கொண்டு போய் விட வேண்டும் என்று எழுதி யிருக்கிறான். மாப்பிள்ளை வந்து திருப்பிப் போகிற வகையில் இரண்டு நாட்களுக்கு உங்கள் மாடி அறையில் சாரதாவை அடைத்துப் போட அனுமதிப் பீக்களாகும் உங்களுக்கு எவ்வளவோ புண்ணியம்.

"இப்படி ஒரு கைத்துனி விட்டோடு இருக்கிறான் என்றே அவனுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் என்ன கிளைத்துக் கொள் ளுவானோ! சின்னப் பெண்ணு வது அகமுண்டபான் விட்டுக் குச் சென்று சொன்கிவமாக வாழட்டும். அதற்கு அனுக்கிரஹ யுங்கள்!"—என்று வரத்தியா மனைவி சொன்னபோது அம்பு தும், அம்மாவைக்குப் பின்னால் பரிதாபகரமாக நின்ற கொண்டி ருந்தான். அவன் என்னையும் அவனுடைய தாயாரையும் பார்த்த பார்வை, 'என்னத் துக்கு ஊராகுக்கு இம்மை கொடுக்க வேனும்?' என்று கூறுவது போல் இருந்தது.

எனக்கு மனம் இளமி விட்டது. எங்கள் வீட்டுக்கு எந்தத் தலை தீபாவளி-மாப்பிள்ளையும் வரவில்லை. அவர் கூட இந்த வரையுத் தீபாவளிக்கு ஊரில் இருக்கமாட்டார்; வெளியூர் 'முகாம்' இருக்கும் என்று சொல்லி விட்டார். இரண்டு நாட்களுக்கு மாடி அறைவைச் சாரதாவுக்கு ஒழித்து விட்டால் என்ன என்று தோன்றி யது. கைத்திரியம் என்று பேரமாத மாகக் கதறிக்கொண்டோ, ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டோ

பயப்படுப்படிச் சாரதா எவ்வித 'கலாட்டா'வும் செய்து நான் பார்க்க வில்லை. எனவே, "சரி, மாயி!" என்று சொல்லி விட்டேன். அந்த அம்மளுக்கு இள மாக ஆயிர ரூபாயைக் கொடுத்திருந்தால் கூட இவ்வளவு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்காது. முகத்திலே புதிய குதூகலம் ஒன்றை வரவழைத்துக் கொண்டு "இந்த கந்திரியை என்றுமே மறக்க மாட்டேன்" என்றாள்.

*

தீபாவளிக்கு முதல்காள். மாடி அறைப் பக்கம் சென்று பரண்மேல் கிடந்த வெங்கீர்த் தவணையை எடுத்தேன்.

அறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த சாரதா, "மாயி!" என்று கூப்பிட்டாள். அவளோடு பேசலாமா, வேன் டாய என்று தயக்கி கிளர்ந்தேன்.

"உங்கன் தயக்கம் எனக்குப் புரி யிறது. மாயி! என் அம்மா என்னைப் பற்றி உங்களிடம் சொல்லிக் கொண்

டிருந்தது எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். எனக்குப் கைத்திரியமில்லை மாயி! தங்கக் கூட என்னைப் வைத்தியம் என்று தம்புத்திரை, கேள்?" என்று சாரதா கேட்டாள்.

நான் அசந்து போனேன்.

"மாயி! என்னை நீங்கள் கம்புங்கள். வெளிக் கதவைச் சாத்தி விட்டுச் சற்று வந்து உட்காருங்கள். என்னுள்ளத் தைத் திறந்து உங்களுடன் பேசவேண்டும்..." என்று அவன் கவிவுடல் கூறி என்னை அடி எடுத்து வைக் காமல் உட்கார வைத்துவிட்டான்.

அவன் இருந்த அறைக் கதவைத் தைரியமாகத் திறந்து விட்டேன். சாரதா என் அருகே வந்து மண்டி யிட்டு அமர்ந்தாள். மனம் திறந்து பேசினாள்.

*

"அப்போது எனக்குக் கல் யாணம் ஆகவில்லை. பதினாறு வய திருக்கும். இந்த மாடி அறைக்கு வாரும் ரூபாய் வராமல் காலியாகக் கிடந்தது. விட்டுக்கொடுத்த சாலையை எங்களிடம் கொடுத்து வாராகவது வாடகைக்கு விடச் சொல்லியிருந்தார். நான் அடிக்கடி சாலையை எடுத்துக் கொண்டு மாடி அறைவைத் திறந்து இங்கே வந்து உலாவுவேன்; நாவல் ஒன்றைப் படித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

ஒரு நாள் 'ஸ்கெட்டர்' துணை எடுத்துப் பின்னிக் கொண்டே மாடி அறைக்கு வந்து, துன்னல் விளம்பிய முழங்கைகளை ஊன் தியப்படி எதிர் வரிசை வீடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

எதிர் வரிசையில் தென்பட்டது மாடி வீடு; அதிலும் இதே போல மாடி அறை. அதற்குள்ளிருந்த துன்னல் வரிசை ஒரு வாலிபன் என்னை உற் துக் கவனிப்பதைக் கண்டேன். சட்டென்று இதிலே ஓடி விட லாமா வென்று பார்த்தேன். ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி என்னைத் தேக்கிற்று. அந்த வாலிபன் என்னைப் பார்த்தும் போது எனக்கும் அவனைப் பார்க்கத் தோன்றியது.

பார்த்தேன்; அந்தக் களை யான முகம், அழகி வாரி விடப்பட்ட அலை அலைவான கிராப்பு, கிரிசனிலே வட்ட மிட்ட குதும்பு கலந்த குது குதுப்பு, எல்லாமே எனக்கு மிகப் பிடித்திருந்தன.

அவன் யாரோ, என்ன பேரோ? எதிர்விட்டு மாடியில் அவனுக்கு என்ன வேலைவோ?

எனக்குத் தெரியாது. அந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குப் பிடித்திருந்தது. நான் மாடி அறைக்கு வந்து நிறுட்டுத்தனமாக ஜன்னல் கதவைத் திறந்து எட்டிப் பாரக்கும் போதெல்லாம் அவளும் ஜன்னல் கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தாள்.

அந்தப் பார்வை என்னை விலும் கின்று; என்னவோ செய்தது; என் கெஞ்சும் கிணவும் படபடத்தன. ஆனால் பத்து எட்டுகளுக்கு மேல் கிடிக்கவில்லை! அவள் எங்கேயோ போய்விட்டாள். என் கெஞ்சில் ஆசைக் கணை மூடி. வேதனை மூடித்து விட்டுப் போய்விட்டாள்.

அந்த கிணை மூகம் இன்னும் கண் மூடாமே கிந்திற்று. மறக்கவே முடியவில்லை. மாமி!

இந்தச் சமயத்தில் தான் என்னை ஒரு நிறுவனக்கு இரண்டாம் தரமாக மனம் செய்கிக்க முடிவு செய்து விட்டார்கள். 'உனக்கு இஷ்டமா?' என்று ஒரு வார்த்தை கேட்கவில்லை.

இந்தக் கட்டாய பஸிக்கு என் கவுத்தைக் கொடுக்காமல் எங்கே யாவது ஓடி விடலாமா என்று பார்த்தேன். அதனால் எங்கெங்கும்பத்துக்கு அபச்சியாதி ஏற்படும் என்று தோன்றியது. எனக்குப் பின் தங்கை ஒருத்தி கல்யாணத்திற்கு கிள்குள். அவளுடைய மனிக்காலமாவது சொபிக்கட்டும். அதை என்னுடைய 'முடிவு' பாதிக்காமல் இருக்கட்டும் என்று ஒரு குழிச்சி செய்தேன்.

இப்படிப்பட்ட இரண்டாத்தாரக் கிழக் கட்டைகளுக்குப் புத்தி வர வேண்டுமானால் 'அடம்' செய்துதான் ஆக வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன். கிருகப் பிரவேசத்தன்று போட்ட பைத்தியக்கார வேஷத்தை

இன்றுவரை கிணக்கவில்லை! ஆனால் எனக்கு ஏன் இன்னும் உண்மை யாகவே பைத்தியம் பிடிக்கவில்லை என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் மாமி! எனக்குப் பைத்தியம் தானா?"

சாரதா சொன்னது, அவன் அம்மா கூறினதைவிட உருக்கமாக இருந்தது. இவனைப் பைத்தியம் என் கிருகங்களென்று நான் ஆரம்பத்தில் கிணத்தது சரிபாதி விட்டது.

"மாமி! உங்க ளிடம் சொல்லவேண்டும் என்று தோன்றியது. சொன்னேன்.

கிணக் வாரிடமும் சொல்லிவிட வேண்டாம்!" என்று அவள் என் னிடம் வேண்டிக் கொண்டாள்.

*

அன்று மாலை டாக்ஸியில் அம்பு ஐத்தின் கணவர் வந்து இறங்கினார். காச்சத்தம் கேட்டு மாடி அறையிலிருந்த நான் ஓடிச் சென்று பார்த்தேன். எனக்குப் பின்னால் சாரதா ஓடி வந்து, "நானும் பார்த்து விடுகிறேன் மாமி! என் தங்கை புருஷனைக் கல்யாணத்தின்போதே பார்த்துக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இந்தப் 'பைத்திய'த்தைத் தள்ளிவிட்டு என் வோரும் போய்விட்டார்கள்!" என்று அவள் கெஞ்சில் துக்கம் மூட்ட என் க்குப் பின்னால் எட்டிப் பார்த்தாள்.

அடுத்த கணம் 'ஹா!' வென்று கருண்டு விழுந்து விட்டான் சாரதா.

ஓடிச் சென்று வெளிக் கதவைத் தாளிட்டேன். விழுந்தவனை மெதுவாகத் தூக்கி அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று ஆகவாசப்படுத்தினேன்.

"சாரதா! நிறுபென்று உனக்கு என்ன வந்து விட்டது? அம்மாவைக் கூப்பிட்டா?" என்று ஓன்றும் புரியாமல் பதறிப் போனேன்.

கண்களை மிழித்து என்னைப் பார்த்த சாரதா, "வேண்டாம், மாமி!" என்று உரைத்து விட்டு, மென்று விலும் கிணன். என்னவோ சொல்ல வாயெடுத்தவள் நிறுத்தி விட்டாள்.

"சாரதா! என்ன? ஏன் மயங்கி விழுந்தாய்? என்ன சொல்ல கிணத்தாய்?" என்று பர பரப்புடன் கேட்டேன்.

"மாமி! என்னத்தைத் சொல்ல வேல்? காசிலிருந்து இறங்கி வந்த

என் தங்கையின் கணவர் தான்..... நான் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் எதிர்விட்டு ஜன்னல் கடுவே பார்த்த அந்த முகத்தின் சொத்தக்காரன்..." என்று மிம்மிக் கொண்டே சொல்லி விட்டு மின்றும் மயங்கி விழுந்து விட்டான் சாரதா.

நிபாவலிப் பண்டிகை முடிவிற வகையில் 'அந்த ஒரு காலில் ஏதா

வது விபரீதம் நடந்து விடாதபடி சர்வ ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொண்டேன். அப்படித்தான் அவன் கணவன் அழைத்துச் சென்ற பிறகு தான் எனக்கு மனநிலை மதி ஏற்பட்டது.

சாரதாவுக்கு எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னேன். இனி அந்த மூக்கை கினைத்து எங்குமே, வாழ் நாள் முழுதும் பைத்தியக்கார வேலும் போட்டுத் தன் வாழ்வை வேம்பாக்கிக் கொள்வது எல்லாம் சரியில்லை என்று விவரித்துச் சொன்னேன்.

"கல்யாணத்தின் போதே உன் உன்னைத் திறந்து சொல்லி யிருக்க வேண்டும். அதற்குத் தைரிய மில்லாமல் அக்கிரமங்களுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டு விட்டு இப்படி இருப்பது சரியல்ல. இன்னும் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு உன்னுடைய கிழக்கணவரும் உன்னை மறந்து வேறு யாரையாவது, மணந்து கொண்டு விடலாம். அப்போது உன் கதி? அவருடைய அன்பு குறைவதற்கு முன்னாலேயே உன்னுடைய வேஷத்தைக் கலைத்து விட்டு அவருடன் வாழ்க்கை நடத்துவது தான் உசிதம். இனி உன்னுடைய தகவலின் புருஷனைக் கனவிலும் கினைத்து வாட உனக்கு உரிமையிலில்லை" என்று அவன் மனத்தில் பதியும்படிச் சொன்னேன்.

ஆனால் சாரதா ஒன்றும் பதில் கூறாமல் மெனமல் சாதித்தாள். அவளுடைய கண்களிலிருந்து சாரதாவிடம் முத்துக்கள் உதிர்ந்தன. எனக்கு அதன் அர்த்தம் புரியவில்லை. நான் திரும்பவும் அவளுக்கு உபதேசம் செய்ய முற்பட்டேன். "அவன் தன் வாழ்க்கையின் முதல் காலியேயே பட்டுப் போய் விடும்படி அந்தப் பழமனை விதி செய்து விட வேண்டுமா? அவளுடைய எதிர்காலத்தின் விடிவு வெள்ளையை அவன் காலையே முடிவாதா? கல புத்தி கொண்டு, இந்த உலகத்தில் எப்போத்போடும் மெது பன்னங்க்களையும் சாமித்தியமாகக் கடந்து விடலாமே! அதற்கு முதலில் கொஞ்சம் மன அடக்கம் வேண்டும்! அவ்வளவு தானே! எப்படியும் சாரதாவை அவளுக்குத் தாவி கட்டிய அதே மனிதரிடம் சேர்த்து விட்டால், பிறகு அவன் ஒரு பைத்தியமாவல் பதவி வர வேண்டிய துன்பங்களை சீல யாவது சீக்கிரமில்லவா? அவன் முதலில் என்னியபடி இனிமேல் எந்த இளங்குமாரையும் அடைவதற்கில்லை! ஆனால் விதி வகுத்த அந்தக் கோட்டிலேயே சிந்தனை தன் வாழ்க்கையில் மன அமைதியை அவன் ஏன் அடைய முடியாது? என்று எனக்கு மிகவும் உறுதியாகத் தோன்றியது.

ஆகையினால் அவனைப் பார்த்துக் கடைவிராகக் கேட்டேன் மிகவும் இரக்கத்துடன். "என் உபதேசம் உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?" என்று நான் கேட்ட அப்போது அவன், தன் உடல் கிளிக்க, "மாமி!" என்று ஏதோ கூறத் தொடங்கினான். ஆம்! நான் விரும்பி எதிர்பார்த்த பதிலேயே தான் அவன் கூறினான்.

அவளுடைய மனக்கதவு திறந்து விட்டது. "மாமி! நீங்கள் சொல்லு தெப்படி கேட்டுறேன்" என்று உள்ளம் திறந்து கூறி விட்டான்.

பிறகு சின்ன கட்டகம் ஒன்று கட்டினேன். சாரதாவை என் பிறந்த ஊரான பாலக்காட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று வைத்தியம் செய்து பைத்தியம் தெளிய வைப்பதாகவும், அங்கே அதற்கு என்று பிரத்யேகமான வைத்தியம் இருப்பதாகவும் ஒரு போடு போட்டேன். சாரதாவின் அம்மாவுக்குப் பரம நிகழ்வி. சாரதாவை என்னோடு அனுப்பி வைத்தான்!

★

-அதற்கு அடுத்த மாதம் ஒரு கல்யாண பார்த்துச் சாரதா புக்கம் போனாள்.

கூட்டுறியே குத்து விளக்கு அறகாகக் கட்டி விட்டேனென்று.

Partners

R. Vasen Studio.

KARAIKUDI & PHOTOGRAPHERS, COIMBATORE
MATHURAI. MADRAS. 3. PUDUKKOTTAI

PHONE: 3419

பூங்காவனத்தின் புதுவாழ்வு

—ஆமாம், இந்த வெண்ணை எருமை வயல் பிடித்து வேலி ஓரத்திலே கட்டு என்று உனக்கு என் எத்தனை தரம் சொல்லி யிருக்கிறேன்—கட்ட டாயா? பொழுது சாய்வதற்குள்ளே விட்டுக்கு மட்டும் கிணம்பிடறியா!” என்று கத்திவிட்டு, அவன் கன்னத்தில் ‘கனி!’ என்று ஒரு அறை கொடுத்தார் தம்புசாயிப் படைபாட்சி.

கண்ணுசாயி கன்னலில் நீர் வழியக் கன்னத்தைத் தடவிச் கொண்டே கறுப்புப் பசவுக்குத் தண்ணீர் கட்டிப் போனான்.

படைபாட்சி பக்கத்தில் கிடந்த மூல்கில் கழிவை எடுத்த மூரண்டு செய்வத வெண்ணை எருமையின் முதுகில் காதுபோடுபோட்டு, அதைக்கொண்டு போய் வேலி ஓரத்தில் கட்டினான்.

ஆமாம், தம்புசாயிப் படைபாட்சிக்கு எதைக் கண்டாலும் வெறுப்பு; ஏதோ ஆத்திரம்!—எதையாவது, யாரையாவது அடித்துத் திட்டினால் தான் அவர் மனம் கொஞ்சமாவது சிம்மதியாக இருக்கும்.

அன்று இத்துடன் அவர் சிந்துவிலிவிடும்; தோட்டத்தை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு ‘வீ!’ என்று விட்டுருந்து துறையுத்தார். கண்ணு பொருத்திய படைபாட்சியின் கன்னியம் தெரியாமல் வழியில் இருந்த தண்ணீர் தோண்டி அவருடைய காலில் பட்டுவிட்டது. அவ்வளவுதான்; எரிதிற பந்தத்தில் எண்ணெய் விட்டதபோல அவருக்குக் குபிசென்ற கோபம் பொத்துக் கொண்டே வந்து விட்டது. தண்ணீர் தோண்டியை எட்டி ஒரு உதை உதைத்துத் தன்னி விட்டுப் புகையும் அடுப்புடன் போரடிச் கொண்டிருந்த பூங்காவனத்தை கோக்கிச் சென்றார்.

“ஏ, பூங்காவனம்! நீ என்ன சினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? வழியில் தண்ணீர் தோண்டியை வைத்தால் அதில் என் தடுக்கி விழுவேன் என்று நினைத்தாயோ? இந்தத் தம்புசாயிப் படைபாட்சியிடம் அந்த வாய் ஒன்றும் பங்காகாது!” என்று இரைந்து கொண்டே, புனித யாத்தகை

உலங்குவது போல அவன் கழுத்தைப் பிடித்து ஒரு உலக்கு உலக்கினார்.

“இப்பொழுதுதான் கிணற்றிலே யிருந்து அந்தத் தோண்டி, சிறையத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்தேன். உன்னை இந்தக் கைக்கிறைத்துக்குள்ளே அடுப்பிலே யிருந்த கோரைக் குழம்பு திடியும் வாசனை வந்தது. தோண்டியை கடைப்போல வைத்துவிட்டு அவசர அவசரமாக உன்னை வந்தேன்.....”

“கோரை! குறுக்கே போதாக்கு வேறே நீ தயாராக விட்டாயா?” என்று அவருக்கு இன்னும் இரண்டு கொடுத்துவிட்டுத் தம்புசாயிப் படைபாட்சி வெளியே வந்தார்.

வீதியில் கட்டமாக விளைபாடிச் கொண்டிருந்த குழத்தைகள் படைபாட்சியைக் கண்டதும் பாய்கைக் கண்டதபோல் பயந்து ஓடி விட்டன. ‘கலகல’ வென்று பேசிக் கொண்டே தெருவோடு வந்த சில விவசாயிகள் தம்புசாயிப் படைபாட்சியின் கணைப் புச் சத்தத்தைக் கேட்டதும் தக்கரூடையே சென்று சிறுத்திக் கொண்டே தோடு, கடைவையும் தளர்த்திக் கொண்டு விட்டனர்.

அவருடைய விட்டைத் தாண்டியும் அவர்களுடைய பேச்சுக் கிண்டும் ஆரம்பவாயிற்று:

“கல்ல வேளை! எம் தம்புசாயி வயல் பற்றிப் பேசாமல் வந்தோம்...” என்று அவர்களில் ஒருவன்.

“ஆன் லா லா ரொம்ப மோசமாகி விட்டான்! நேற்று அவன் விட்டு வாசலில் இரண்டு குழத்தைகள் கோலி விளைவாடுவதற்காகக் குழி பறித்துக் கொண்டிருந்தனவாம். அதற்காக அவர்களில் ஒரு பையனைப் பிடித்து அவன் ‘அடி-அடி’ என்று அடித்து கோதுக்கி விட்டானாம்!” என்றான் இன்னொருவன்.

“எனதும் பார்த்தாலும் பார்த்தேன், இவ்வளவு போன்ற கோடியவனைப் பார்த்ததே இல்லை. சின்னஞ் சிறு பையனாக இருந்தாலும், வாய் இன்னாத பிராணியாக இருந்தாலும் இந்தக் கிராதகளுக்கு எல்லாம் ஒன்றாகான்!” என்று சொன்னான் வேருருவன்.

“இன்னாவிட்டால் இவனுடைய பிண்களை இரண்டும் இவனை விட்டு ஒப்புப் போயிருக்குமா? அந்தப் பிண்களை இந்தப் பாயி என்ன பாடு படுத்திவிடுவோ? அந்தப் புண்ணியவதி பூங்

காவனம் இருத்திடாம் தாவி கட்டிய தோவத்திற்காக இவனுடம் இருந்து குடித்தனம் செய்கிறான்!” என்று சொன்னான் மற்றும் ஒருவன்.

இப்படி, ஊரார் வெறுப்புக்கும் உற்சுர் கசப்புக்கும் ஆளாகி யிருந்த தம்புசாயிப் படைபாட்சிக்கு வயது சந்திரைக் குறைப லும்பது இருக்கும். இருந்தாலும் அவருடைய உடல் கட்டுக் குழியாமலிருந்தது. அவருடைய பேச்சிலும் செயலிலும் அகம்பாவம், அடக்கியம், ஆத்திரம் எல்லாம் குமுறிக் கொண்டிருந்தன. பொதுவாக எல்லாவற்றிலும் அவர் குற்றம் காணும் சுவாவம் உள்ளவர். ஆகையால் மூல்கில் தோட்டத்துக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் எவ்வொருமும் அவரை வெறுத்து வந்தார்கள். அதற்காக அவர் சந்தோஷ மடைந்தாரே ஒழிபத் துக்கப்படவில்லை!

மறு நாள் மாலை மூல்கில் தோட்டம் அமைதியாக இருந்தது. கிராமத்தி வீதிகளில் எல்லாம் குழத்தைகள் குழியானி போட்டு விளைபாடிச் கொண்டிருந்தன. தெருக்கோடியிலிருந்து கோயில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்த பெண்கள் ஊர் வாய்புறம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு சென்றனர். ஊருக்கு மேற்கே உள்செலுக்குத் தோப்புக்குப் பின்னால் கதிரவன் தங்கத் தாம்பாளம் போன்ற தன்னுடைய போன்துணை மேனியைப் பூமிக்குள் புதைத்துக் கொண்டிருந்தார். என் பூராவும் வயல் வெளியில் வேலை செய்து அலுத்துப்போன விவசாயிகள் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். கும்பல் கும்பாகப் பறவைகள் தங்கள் கட்டைத் தேடிப் பறந்து சென்றன. மாட்டுக் கராக் கண்ணுசாயி ஒம்பாரமாக “விசில்” அடித்துக்கொண்டு, கறுப்புப் பசுவையும் வெண்ணை எருமையையும் விட்டுக்கு ஒட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

இவ்வளவுக்குச் சற்றைத் தூரத்தில் தம்புசாயிப் படைபாட்சித் தம் விட்டை கோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். வழக்கம் போல் அவர் மூக்கில் கடுகெடுப்பு வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. அதற் கேற்றும் போல் சாய்காவை சேர்த்தில் விட்டுத் திண்ணியில் எரியும்

விளக்கு எரியவில்லை; தெருக் தேடி வேறு சாத்தி யிருந்தது!

“பூங்காவனம்! ஏம், பூங்காவனம்!”

—உள்ளே யிருந்து பதில் வரவில்லை. படைபாட்சிக்கு ஆத்திரம் அளவு கட்டுவிட்டது. சாத்தியிருந்த கேவைப் பவமாக ஒரு உதை உதைத்தார். அது உள்ளே தாண்டாமல் இருந்ததால் வேகமாகத் திறந்து ‘பம்!’ என்ற சத்தத்துடன் கவரில்

பகிரதன்

யோதி சிவந்தது. விட்டுக்குள் நுழைந்ததும், இன்னும் பலமாக, "பூங்காவனம்! பூங்காவனம்!" என்று இரைந்தான்.

புதிதேயில்லை!
உன்னைச் சொல்லு மூலம் முருக்கெல்லம் தேடினா; காணவே காணோம்!
'எங்கே போயிருப்பான்?' என்று யோசித்தபடி, இருள் சிதைந்த அந்த விட்டுக்குள் விளக்கெட்ட சந்திரன் அங்கிருந்து பெருசின்மீது 'அப்பாடா!' என்று உட்கார்ந்தான்.

சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு எதை போலி கிண்தொட்கொண்டு வெளியே வந்தார். பம்புத்திரியுடன் திண்ணை ஓரமாக சிவந்த மட்டுக்காரைக் கண்ணுசாயி அவருடைய கண்ணில் பட்டான்.

"ஏ, கண்ணுசாயி! அம்மா எங்கே போயிருக்கிறா?" என்று கேட்டார். தன் கைவித்ததை பெல்லாம் வரவழைத்துக் கொண்டு கண்ணுசாயி சொன்னான்:

"பகலாக்கு மேலே ஒரு துணி மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு அங்கே ஆக்டா விட்டுக்குப் போகிறதாக அடுத்த விட்டு அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டுப் போனார்களாம்!"

இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவனுக்கு விவரத்து விறுவிறுத்து விட்டது.

"சரி, நீ விட்டுக்குப் போய்விட்டு வா!" என்று சொல்லிவிட்டுப் 'படா' என்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டு மீண்டும் உன்னை போனார்.

அவருக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. குறும்பும், சமூகம், ஊர், உலகம் எல்லாவற்றின் மேலும் அவருக்கு எப்பொழுதும் வேறுபு. அந்த வேறுபாட்டைக் காட்டிக்கொள்ள மனவி என்று ஒருத்தி இருந்தாள். இப்பொழுது அவள் இல்லை. அதுவேபோய் அவருக்கு அவன்மீது இன்னும் அதிகமாகக் கோபம் வந்தது. ஆனால் அந்தக் கோபத்தை அவள் இப்போது யார்மீது காட்டுவது? எதன்மீது காட்டுவது? — அவருக்கு ஒன்றுமில்லை. அவருடைய மனம் அந்த விளக்கெட்ட விட்டைப் போலவே இருந்தது. அந்தச் சூழ்நிலையைத் தாங்களும் முப்பது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் அவருடைய மனம் சொல்லுது.

2

மூலத்தில் தோட்டத்துக் கிராமத்தில் காட்டாண்மைக்காரர் படைபாட்சியார் என்று பெயர் பெற்ற சிலசாயிப் படைபாட்சியின் செல்வப் பிள்ளையாக அப்போது வளர்ந்து வந்தான் தம்புசாயி. காணக் கண்டு மந்திரி 'தருதுரு' வேண்டு அல்ல இருப்பான். காட்டாண்மைக்காரரின் சிகேதிரான மணியக்காரர்திருவேல்கட முதலியார் விட்டுக்கு

அவன் அடிக்கடி போய் விடுவான். காரணம், அவனுடைய விளையாடுவதற்கு அங்கே முதலியாரின் மகன் ஜானகி இருந்தான்!

ஜானகியும் தம்புசாயியைத் தவிர வேறு யாருடனும் விளையாடுவதில்லை. மூலத்தில் தோட்டத்து முதலியார்கள் படைபாட்சி விட்டில் தண்ணீர்கடவாய்க்கிச் சாப்பிடமாட்டார்கள். காரணம், படைபாட்சியைவிடத் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று அவர்கள் எண்ணியதுதான்! — அப்படி, யிருந்தும் காட்டாண்மைக்கார விட்டுப் பையன்மீது மணியக்கார முதலியாருக்கு ஏதோ ஒரு தனிப் பிரியம்.

பள்ளிக்கூடத்திலும், ஆற்ற ஓரத்திலும், பழநி மடத்திலும், பாண்டி விளையாடும் இடத்திலும் — எங்கே மாந்தராலும் தம்புசாயியையும் ஜானகியையும் சேர்த்தே பார்க்கலாம். அதன் காரணமாக அவர்கள் விட்டில் ஜானகியைக் காணுமிட்டால் தம்புசாயியைத் தேடுவார்கள்; தம்புசாயியைக் காணுமிட்டால் ஜானகியைத் தேடுவார்கள். விஷயக் தெரிவாத சிலரோ அவர்கள் இருவரும் இரட்டைக் குழந்தைகள் என்று கூடத் தீர்மானித்து விடுவார்கள்!

இவர்கள் வயது வளர வளர இவர்களுடைய கட்டிய வளர்ந்தது. கடைசியில் சிகேதம் முற்றி வழக்கம் போல் காதலாக மலர்ந்தது. "கான் உன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் இந்த ஜன்மத்தில் கலியாணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன்" என்று காவேரிக்கரை மாரியம்மன் சன்னதியில் கையடித்துச் சந்திரன் செய்தான் ஜானகி. "உன்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள ராமனில்லை, ராவணனில்லை — யார் வந்தாலும் சரி, அவர்களை எதிர்த்துச் சண்டை போட்டு

கான் தோற்கடித்து விடுவேனாக்கும்!" என்று சபதம் கூறினார் தம்புசாயி.

இந்தக் காதல் காதலத்தைக் கண்டு கல்வாய்ச் சமைத்து சின்னாக் காவேரிக்கரை மாரியம்மன்.

நாட்கள், வரல்கள், மாதங்கள் என்று இரண்டு ஆண்டுகள் ஓடி மறைந்தன. இந்த இரண்டு வருஷங்களில் ஒருகாள் கூடத் தலையில் காவேரிக்கரை மாரியம்மன் கோயில் பிரகாரத்தில் தம்புசாயியும் ஜானகியும் சந்தித்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குத் திருவிளாச் சன்னதாள் விஷயம் கிடைக்குமோ, அந்த மாரியம்மனுக்குத்தான் வெளியே! கேரம் போடாதே தெரிபாடல் அவர்கள் பேசுவார்கள், பேசுவார்கள், அப்படிப் பேசுவார்கள்; கடைசியில் ஒவ்வொரு காலும் பிரிய மனமில்லாமல் பிரிவார்கள்.

இந்த ரகசியச் சந்திப்பு முதலியார் மாரியம்மனுக்கு மட்டும்தான் தெரிந்திருந்தது. பிறகு மாரியம்மன் கோயில் பூசாதிக்குத் தெரிந்து, அப்பாடல் காட்டாண்மைக்காரர் படைபாட்சிக்கும் மணியக்கார முதலியாருக்கும் தெரிந்து போய்விட்டது.

அவ்வளவுதான்; "விட்டை விட்டு வெளியே போகக் கூடாது" என்று முதலியார் தமது மகன் ஜானகியைத் தடுத்தார். தம்புசாயியின் தகாத செயல்களைப் படைபாட்சி கண்டித்தார். என்ன தடுத்தும், என்ன கண்டித்தும் என்ன பயன்? — எல்லாக் காதலர்களையும் போலவே அவர்கள் யாருடைய கண்ணிலும் பட்டாமல் ரகசியமாகச் சந்தித்து வந்தனர்.

இதை வளர விடக் கூடாது என்று முதலியார் தம் மகனுக்குச் சீக்கிரம் கலியாணத்தை முடித்து விடத் தீர்மானித்தார். காட்டாண்மைக்காரர் படைபாட்சியும் தம்புசாயிக்குப்

பெண் பார்க்க ஆரம்பித்துச் சில கால்களுக் கேட்கலாம் ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டாள்.

"இப்பொழுதுதான் விளக்கெட்ட விட்டுக்கு..."

ஒரு கான் சிலசாயிப் படைபாட்சி தம்புசாயியைக் கூப்பிட்டு, "இது உன்னை மாரியம்மன் பார்க்கக் கருகிறாள்; நீ வெளியே எங்கும் போய் விடாதே; போசலம் விட்டே வெளியே இரு!" என்று சொன்னார்.

இதைக் கேட்ட தம்புசாயிக்குத் தலை சுழல ஆரம்பித்தது. யானம், யூரி எல்லாமே சுழன்று எங்கேயோ போவதுபோல அவனுக்குத் தென்பட்டது. கடைசியில் ஒருவாறு நீண்ட மைலைச் சமாளித்துக் கொண்டு, "எனக்கு இப்பொழுது கலியாணம் வேண்டாம், அப்பா!" என்றான்.

ஒரு காலும் தன் வாழ்க்கைக்கு எதிர்ப்பு வந்ததைச் சொல்லாத தம்புசாயியின் பதிலைக் கேட்டதும்

படைபாட்டு பதை பதைத்துப் போய் விட்டார். இருந்தாலும், "இப்பொழுது அப்படித்தான் சொல்வாய்; பெண்டாட்டி வந்த பிறகு யாரையும் திரும்பிக்கடப் பார்க்கமாட்டாய்!" என்று அவர் இடிஇடி' வென்று சிரித்துக் கொண்டே.

தம்புசாமின் சிரிப்பைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டவளாம் என்று எண்ணி, "அப்பா! கலியாணம் செய்து வைப்பதா யிருக்கால் எனக்கு ஜானகியைக் கல்யாணம் செய்து வைத்து விடுங்கனே!" என்றுத் தம்புசாமி.

அவர் கேட்கவில்லை; எனவே அவன் துணிந்து அவருடன் திக்கம் பேசினான்.

கேசபம் பொத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது நாட்டான்மைக்காரருக்கு. "காதலாம், கத்தரிக்காயாம்! முதலியார் விட்டுப் பெண்ணை வித்திரியர்களாவே நாம் கலியாணம் செய்து கொண்டவராய்! மகாவேலையிலே! உனக்காக நான் ஒப்புக்கொண்டாலும் சமது உறவினர்கள் ஒப்புக் கொண்டவையாட்டார்கள். முதலியாரும் உனக்குப் பெண் கொடுக்க மாட்டார். வினாக உங்கம் தெரியாமல் உளருதே! போ, போய் உருப்படியாக ஏதாவது செய், போ!" என்று எரிந்து விழுந்தார் அவர்.

தந்தையின் கேசபம் தம்புசாமியைக் கொஞ்சம் தடுமாறச் செய்து விட்டது. இதற்கு ஈடுபட அவனுடைய தாயாரும், ஊராரும், உறவினர்களும், "சாதி விட்டுச் சாதி கலியாணம் செய்து கொள்ளுவது சமது சாதிக்கு அடுக்காது!" என்று இடுதாபுதெய் செய்தனர். இவர்களுடைய பேச்செல்லாம் தம்புசாமியின் காதில் ஏறவில்லை. ஒரு வருக்கும் தெரியாமல் ஜானகியுடன் ஒடிவிடுவது என்று அவன் கடைசியில் தீர்மானித்தான்.

ஆனால் அந்த எண்ணம் சீடறவில்லை; அதற்குள் ஜானகியின் திருமணம் எய்தித் குறையுமின்றி 'ஜாம், ஜாம்' என்று மங்கைகரமாக நடந்து முடிந்தது!

தம்புசாமி என்ன செய்வான், பாவம்! தான் ஒரு நாள் கூடப் பார்க்காத, ஒரு விசாடிகூடப் பழகாத ஒரு பெண்ணை, பெற்றோர்களால் சிச்சிக்கப்பட்ட ஒரே காரணத்துக்காக, அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பரிதாப நிலையை அடைந்தான். ஒரு கபயோக கபநினைத்தில் ஜானகிக்குக் கல்யாணமான சில நாட்களுக் கெல்லாம் தம்புசாமிக்கும் எந்தவிதமான தடய்களும் மிக்காமல் திருமணம் கடத்தேறியது.

கலியாணம் முடிந்து விட்டதை சினைத்துக் களிப்படைந்தார் நாட்டான்மைக்காரர். ஆனால் தம்புசாமியோ தன் எதிர்கால வாழ்க்கையே குட்டிச் சுவராடி விட்டது என்று கருதினான். அவனையும் அறிவாமல் அவன் மனம் தன் பெற்றோர்களை வெறுக்க ஆரம்பித்தது. இப்படி ஆரம்பித்த வெறுப்பு நாளைகளில் உற்றுர், உறவினர், சாதி, சமூகம் எல்லாவற்றின் மேலும் திரும்பியது.

பாவம், பூங்காவனத்துக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. தன் கணவனுடன் சந்தோஷமாக வாழலாம் என்றுதான் அவன் முதலில் எண்ணினான். அவன் எண்ணத்தில் மண்ணைப் போட்டால் தம்புசாமி. கலியாணம் என்று ஆயிரேடு, அன்றே அவனுடைய கனிக் உன்மை கரும்கல்லாடி விட்டது; இவையெல்லாம் இரும்பாடி விட்டது. கருணை போகிலிய அவன் மூகம் கடுகடுப்பு கிதைத்த முகவாடி விட்டது. — கடைசியில், எவ்வோரும் போற்றும் தம்புசாமி, எவ்வோரும் தூற்றும் தம்புசாமிப் படைபாட்டுசியானார்!

அன்று முதல் கடந்த மூப்பது வருஷ காலமாக அவன் பூங்காவனத் துக்கு இதைத்த கொடுமை கொஞ்ச கஞ்சமன்ற. அவ்வளவையும் அவன் இப்படிப் பாரும் சமூகத்துக்காவே பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு போதுத்து வந்தான். பொறுமை எவ்வை கடந்து விடவே, அவன் தன் அப்பன் விட்டை கடிச் சென்று விட்டான்.

3

67 பொழுதும் போலவே மறு காள் காலை வானவீதியில் கதிரவன் உதயவானான். ஆனால் வழக்கத்துக்கு மாறாக அவன் ஒளி மங்கியிருந்தது. அதேயாதிர் அன்று தம்புசாயிப் படை யாட்டியும் வழக்கத்துக்கு மாறாகத் தம்புசாயி காரியங்களை பெய்வாய் மறந்து தமது கால் போனபடி சாலை யில் போய்க்கொண்டிருந்தார்.

வழியில் "ஐம், ஐம்" என்ற சலங் கைச் சத்தத்துடன் யாட்டு வண்டி ஒன்று தமமம எதிர் கோக்கி வரவே, அவர் கொஞ்சம் ஒதுங்கிச் சாலை ஓர யாக சில்குறி. அவரைத் தாண்டிச் சென்று வண்டிச் சட்டென்று சீறிற்று.

அந்த வண்டியிலிருந்து ஒரு அம் மான் இறங்கி அவரை கோக்கி வந் தான். அவன் வேறு வாகுமில்லை; சாகுபாட் ஐனமிவேதான்!

"ஆ! ஐனமி! நீயா இப்படி உரு யாறிப் போய்விட்டாய்!" என்று விவப்புடன் கேட்டார் படைபாட்சி.

"ஆமாம், காந்தான்!—காரே தான்!" என்று சொல்லி விட்டு, "ஆமாம், உங்களுக்கு சென்ன ஸைத் தியைப் பிடித்து விட்டது?—உங்களைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டவை வெல் லாம் கொஞ்சங்கூட என்னுயில்லை! ஏதும் அறியாத பெண்டாட்டிகளைய் பதற பாடு பறித்தினீர்களாம்; அவன் பிறந்த விட்டுக்குப் போய்விட்டா னாம். காளைக்கன்றுகள் யாழிர் இருந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் எங்கேயோ கண்காணாத இடத்துக்கு அடித்து விரட்டிவிட்டீர்களாம்!—இதெல்லாம் என்ன உத்தர?—கடந்து போன காரி யத்துக்கு நீங்கள் என்ன செய்து என்ன பிரயோஜனம்? எங்கள்கா யாரை வஞ்சம் தீர்த்து என்ன பயன்? உங்களுக்காக யார் அதுதராய் பட்டி போயிருக்கிறீர்?—அப்படி, நீங்கள் ணைசாச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று சினைத்தால் முதலில் உங்கள் வாழ்க் கையை வளமாகிடுகீர் கொள்ளுங்கள்; போனனும் பொருளும் பட்டமும் பதவியும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். அப் புறம் நீங்கள் செய்வதுதான் சட்டையா யிருக்கும்; நீங்கள் செய்ததைத்தான் ஊராரும் செய்வார்கள். அதை விட்டு விட்டு எனக்காக ஏன் உங்கள் வாழ்க் கையை நீங்கள் பாராக்கிக் கொள் கிறீர்கள்?—போங்கள்; போய் உங்கள் மனைவியை அழைத்துக்

கொண்டு வந்து மீதி காட்சிவரவது சந்தோஷமாகக் கழியுங்கள்!" என்று அவன் 'படபட' வென்று போகித் தன்னினான்.

அவனுடைய உணர்ச்சி மயமான சொற்களைக் கேட்டதும் தம் தவறை உணர்ந்து படைபாட்சி கண்ணிர் பெருக்கினார். அதைப் பங்குச் சமிக் காமல் ஐனமி அம்மான் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு, "உம்..... ஒட்டு!" என்று வண்டிக்காரனுக்கு உத்தரவிட்டான்.

அவ்வளவுதான்; வண்டி மறைந்த வுடன் படைபாட்சி ஒட்டமும் கடைபு யாத்த தம் மாமனார் விட்டை கோக் கிச் செல்லும்.

தன்னுடைய தகப்பனார் விட்டில் தம்புசாயிப் படைபாட்சியை எதிர் பார்த்தா த பூங்காவனம் அவரைப் பார்த்தவுடன் அப்படியே அசை வற்று சீறி விட்டான்.

"பூங்காவனம், என்னை மன்கித்து விடு. பூங்காவனம்! காள் இப்போது படைபு படைபாட்சி இல்லை; புதுப் படைபாட்சி!" என்று சொல்லும் போதே அவருடைய கண்களில் நீர் சிவந்ததுவிட்டது—பூங்காவனம் புது மனுவியானான்!

தீராவலி வருவதற்கு இன்னும் இரண்டு நினைக்க இரத்தன. பூங்கா வனமும் தம்புசாயிப் படைபாட்சியும் மூங்கில் தோட்டத்துக்குக் கிளம்பி னார்கள். அவர்களுடைய ஆனந்தத் துக்குக் குறுக்கே அப்போது ஒரு குழை வந்து சீறிற்று. அந்தக் குழை ஒப்பு போன அவர்களுடைய குழக் கைகளைப் பற்றியதுதான்!

வழி முழுதும் பூங்காவனம் தம் குழந்தைகளைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். அதைக் கேட்கும்போது தம்புசாயிப் படைபாட்சியின் தக்கையுள்ளம் புத்திர பாசத்தால் மிகவும் கொந்தது. ஆயினும் சமாளித்துக்கொண்டு தன் னும் ஆனமும் அவனுக்குத் தேறு தல் கூறி வந்தார்.

தம்புசாயியையும் பூங்காவனத்தை யும் சேர்த்தார்போல் சிசித்த முகத் தோடு பார்த்த மூங்கில்தோட்டத்து மக்கள், தாங்கள் காண்பது கணவா, கணவா என்று தெரியாமல் மூங்கித் தீர்ந்தனர். தம்புசாயிப் படைபாட்சி தம் தம் பத்தினி சகிதம் முகன் முகமாவாக அவர்களைப் பார்த்து ஒரு புதுமுதலம் பூத்தார்!

இவ்வாறு மூங்கில்தோட்டத்துத் தெருக்கடை வெல்வாம் கடந்து இருவ ரும் தங்கள் வீடு வந்து சேர்ந்தனர். தம் அருமை மனைவி பூங்காவனத் துக்கு வேலை வைக்காமல் தாரமே கதவைத் திறந்தார் படைபாட்சி. அவர்களுக்கு மூன்றாம் இரண்டு கடி

தங்கள் வந்து அங்கே காத்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றில் ஒன்று:

"அப்படிடைய அம்மா அவர்களுக்கும், அப்பா அவர்களுக்கும் முழுசாயி மிகவும் வகைத்துடன் எழுதிக்கொண்டது:

தாம் இப்போது சென்னைப் பட்டனத் தில் இருக்கிறோம். இங்கு எங்களுக்குக் குடும்ப என்னுடைய பெயருக்குத் தேவாம், நீங்கள் கூட்டிக் கொள்ளிப் பட்டிருக்காது, தங்கமணி சென்னைவாய் பற்றி. அத் தம் புதுப் வேற்ற தங்கமணி சென்னைவா தானாம். சென்னைக்கு வந்தவுடன்த் கையெழுத்தாக வேண்டி என்னுடைய வேலரை மார்த்திக்கொண்டு தாக்கத்தில் சேர்த்தேன். நீராவலிக்கு ஈருக்கு வரு கிறேன். அப்படிக்குப் பட்டிப் புதலையும் தங்களுக்கு வேண்டியும் காங்கி வகைத் திருக்கிறேன். எனக்கு அப்பாவிடம் எத்தனையான கோரலும் துக்கம், தாம் தங்குக் இதுகூட வேண்டிச் சென்றுபோன அப்பா என்னைக் கண்டிருந்து வந்தார்! மற்தவையே தெரி. அன்புடன்,

சென்னை முதுசாயி,"

3-11-50

இந்தக் கடித்தைப் படிக்கக் கேட் டதும் பூங்காவனத்துக்கு ஆனந்தம் தாங்கியிலை. அவன் மற்றொரு கடி தத்தை எடுத்துக்கொடுத்து அவரை அவசரமாகப் படிக்கச் சொன்னான்:

"அதுதான் அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் ராஜாங்கம் எழுதிக்கொண்டது:

அப்பாவிடம் சேர்த்துக் கொண்டு வந்ததும் ஒருவிதத்திற் தங்கமணிப் போயினார்!—தாம் பட்டனத்தில் சேர்த்து இப்போது மரம் துறு குடும்பம் காண்பதுடன் சென்னைவா இருக்கிறேன். துறு துறுவாகக் கடிப்பட்டுச் சேர்த்துக்கொண்ட முத்திரை குராவையும் உங்கள் பெருக்கு இந்த அதுபாய் சிறுக் கிறேன். இந்த வருஷம் நீராவலிக்கு ஈருக்கு வரவேண்டும் என்று கோம்புக் கடிப்பட்டுத் தீவு காங்கி சிறுக்கிறேன். எத்தனை தாக்கத்துக்குத்தான் உங்கள் தாம் காங்காமல் இருப்பது! இவ்வளம்,

2-11-50

ராஜாங்கம்

தம்புசாயி

இரு கடிக்களைவும் படித்து முடித் ததும் தம்புசாயிப் படைபாட்சிக்கு எப்படி யிருக்கும்?—அவர் வான விதி யில் இறக்கை இல்லாமலே பறக்க ஆரம்பித்து விட்டார். பூங்காவனம் புது வாழ்வை எண்ணிப் பூரித்துப் போனான். தங்களை மறந்து புதுத் தம்புசாயிப்போல அவர்கள் இரு வரும் 'எனசா' வென்று வெறுசேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இப்படி எவ்வளவு சேரம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களோ தெரியவில்லை; "குமட்டுவோம், எம்மாம்!" என்ற மார்ட்டிக்காரக் கண்ணாடியின் குரல் கேட்டபோதுதான் அவர்கள் தங்க ளுடைய பேச்சை சிறுத்தினர்.

இரண்டு காட்களுக்குப் பிறகு தீராவலி வந்தது. அத்துடன், முழுசாயி யும் ராஜாங்கமும் தவறலும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பறம் கேட்க வேண்டுமா?—மூங்கில் தோட்டத்துக் கிராமத்தில் தம்புசாயிப் படைபாட்சி யின் வீடுதான் எவ்வாவற்றதாயும் விட அன்று குதாலமாக இருந்தது!

பாரதி தமிழ் சீரீஸ்

பல அச்சகத்தவர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க இந்த பாரதி சீரீஸ் புதிய தமிழ் எழுத்துக் கலைப் பல சித்திர வேலைப்பாடு அமைந்த அழகிய எழுத்துக்களாகத் தயாரித்திருக்கின்றோம். நற் சமயம் இவ்விதத்தில் அவசியமான தேவைக்கு வேண்டிய இரண்டுவித எழுத்துக்களை, அதாவது பாரதி கண்டன்ஸ் ரோமன், - ஆண்டிக் என்பவைகளைப் பிரசுரம் செய்திருக்கிறோம். மற்ற பலவித ஆண்பெண்டல் எழுத்துக்கள் எங்கள் தயாரிக்கும் கேட்காக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப் புதுமாதிரியான பாரதி சீரீஸ் தமிழ் வரிவடிவு, ஈம் தமிழ் மக்களுக்குக் கவர்ப்பைக் கொடுப்பதோடு அவர்களது பலவித உபயோகத்திற்கும் ஏற்றதாகவேனும் அமையுமெனும்.

சமது படிண்டரிவில் தபாராரும் பாரதி சீரீஸ் புதிய ௧௧ தமிழ் எழுத்துக்கள் பாவற்றிற்கும் புனைன் உரிமை ரீதியில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

24 pt.

BHARATHI ANTIQUE

30 lbs.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.

SHARATHI COND. ROMAN

8 pt. 30 lbs.

செந்தமிழ் காடெனும் பேரநிலை—இன்பத் தேன் வந்து பாயது காதினிலே—எங்கள் தந்தையர் காடெனப் பேச்சினிலே ஒரு சத்தி மிகக்குறு மூச்சினிலே.

(செந்தமிழ்)

10 pt. 60 lbs.

வேதம் கிறைந்த தமிழ் காடு—நல்ல வீரஞ் செறிந்த தமிழ் காடு—நல்ல காதல் புரியும் அரண்மனையர் போல் இளங் கன்னியர் குழிந்த தமிழ்காடு

(செந்தமிழ்)

11 pt. 60 lbs.

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ் கண்டதோர் வையை பொருளை கதி—பெண மெய்யி ஆறுபல வோடத் திரு மெனி செழிந்த தமிழ்காடு.

(செந்தமிழ்)

12 pt. 60 lbs.

கிலத் திரைக் கடல் ஓரத்திலே—கின்று வித்தம் தவம்செய் குமரி பெய்லே—வட மாவைன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ் மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்காடு.

(செந்தமிழ்)

Regd. No. 71662

BHARATHI ANTIQUE

10 pt. 25 lbs.

கன்னி சிறந்த தமிழ்காடு—புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ்காடு—நல்ல பல்வித மானை சாத்திரத்தின் மணம் பாரெங்கும் வீசத் தமிழ்காடு.

(செந்தமிழ்)

12 pt. 25 lbs.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று : நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் : அடங்காமை ஆரீருள் உய்த்து விடும்.

14 pt. 25 lbs.

நல்லாறு என்னும் கொளல்தீது; மேலுலகம் இல்லென்னும் ஈதலே நன்று. வாணோக்கி வாழு முலகெல்லாம் மன்னவன் கோணோக்கி வாழுங் குடி.

16 pt. 30 lbs.

நானை நானை என்னுதே நானை செய்யும் காரியத்தை நலமாய் இன்றே முடிப்பாயே.

Regd. No. 71663

தி மதராஸ் டைப் பவுண்டரி :: மதராஸ்-1

- ★ ஆர்டிஸ்டிக் என்கிரேவிங்
- ★ ஆப்டோன், லயன், கலர் ப்ளாக்குகள்
- ★ ரப்பர் ஸ்டாம்புகள்

இவைகளுக்கு **86729** நெம்பருக்கு

டெலிபோன் செய்யுங்கள்

அகத்து

நேரீட ஒரு முறை விஜயம் செய்யுங்கள்

○○○

நியூடன் & கம்பெனி

80, வானஜா ரோடு :: மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

மயிலாப்பூர், மதராஸ்

போன்: 84133

எப்போதும் போலவே இந்த வருஷமும் எங்களுக்கு ஆதரவு அளித்த வாடிக்கையாளர்கள், அபிமானிகளுக்கு எமது மனமார்ந்த தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

ருக்மணி ஸில்க் எம்போரியம்

பெரிய தெரு, சும்பகோணம்

போன்: 58

அங்கிலாப் பொருட்படுத்தாமல் வளம்
கடலில் மிதந்துகொண்டிருந்த வெண்
மறி கிரீத்த தன்மையிலே அழகுநீர்
அரண்மனை தாங்கியவாள் பிரசுரீதும்
கொண்டிருந்தது. நகரம் முழுவதும்
தன் மோகம் கிளவிக் குழுகாட்டிய
புரம் சந்திரன் அந்த அரண்மனை கித்
வளத்திலே மட்டும்தான் ஒளிரவில்லை
சு அகிலமரசுமே மிதிகொண்டிருந்தார்.

முத்துமலை உதாரணமாக இருப்பதால், மகாபுத்திரசாலை, கள்ளம் கவடமற்ற உள்ளம் படைத்தவன், என் தலைப்பனுடையதான் அவன் அப்பா மத்திரிபாச யிருந்தார். ஆதலால் அந்நாம் அவனுடன் உடன் பிரித்த செவ்வகிரைப் போல் மிகவும் செவ்வகிரைப் படைப்போம். அந்த காரணத்தால்.....”

இந்திரா தேவி சற்று கோம் போசித்த விட்டு, “ரோகினியை விட கான் பத்து வயது பெரிவான். அவன் சிறு குழந்தையாக விருத்த போதே....” என்று சொல்கிற கண்ப்படைத்தவன் போல் சில விஷயங்கள் தன் பேச்சை சிறுத்தினன்.

“இந்திரா, என்னை பாரிதிரம் நீறுத்தியிட்டாய்!” என்று கேட்டார் மாராஜா. அவர் குரலில் கதை கேட்கும் ஆர்வம் தொனித்தது.

“இல்லை, இல்லை. ரோகிணி கைப் பறித்துச் சொல்ல வேண்டுமானால் அவளது அழகைப் பற்றிக் கூறியாக வேண்டும். ஆனால் அதை நான் எப்படிச் சொல்லுவேன்! அவள் அழகுக்கு உவமை சொல்லுவதென்பது முடிவாகக் காலியம். பொய்நுரைவெத்து அப்பலாங்கன் கூட அவள் அழகுக்கு இணையாக மாட்டான். அஞ்சுநாள் திட்டிய விசயவாசன அவளது விழிக்குத்தான் என்ன எக்தி! ஒரு முறை ரோகிணி என்ன இமைத்தால் அந்நேரம் உலகமும் அவள் காலடியில் வந்து விழுகிறது. எத்தனை ரோகிணி வரத்தொடங்கிக் கொண்டாட வாய்க்கப்ப போ வேண்டிய விஷயங்கள் வெள்ளம் போல ரோகிணி தன் விழிவாரியை ஒரு விசையிலே பெரி விடுவாள்! தோதோ வெல்லாம் அந்தச் சந்திரியின் ரூப சௌந்தரியத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதால் இல்லை.

“பறித்தது ரோகிணி பூர்த்தி யாவதற்குள் ரோகிணி சந்தேகத்திலும் அபிசாகக் கையிலும் இணையற்று விளங்கினாள். அவள் நடனம் ஆடியும் அவளுடைய ஒவ்வொரு அங்கத்திலும், ஒவ்வொரு அங்கத்தின் அளவிலும், உயிர் துடிப்பைக் காண முடியும். ஒரு நாள் உதாசன மிகுதியில் ரோகிணி அற்புதமாக நடனம் ஆடியாள். அப்போது நான் அவளைப் பார்த்து, ‘ரோகிணி, அபிசாகக் கையில உன்னிடத்தானே அடைக்கலம் புகுந்து விட்டது! அதனால் நான் இந்த அரண்மனையைச் சேர்த்து மற்ற யாருக்கும் அது வர மாட்டேன் என்று நினைத்து’ என்றேன். அந்தக்கு அவள் கொஞ்சமாகச் சிரித்துக் கொண்டாள், ‘பேசு, அக்கா! உன்னிடம் இருக்கும் பேச்சுக் கிணைய விடமா!’ என்றாள். இன்னும் அந்தச் சிரிப்பும் பேச்சும் என் கொஞ்ச விட்டு நீங்கவில்லை.

“அந்தக் காலத்தில் நோதிப்புர் அரசனின் குமாரான அக்ஷத வர்மன் என் தம்பையுரிடம் விவிலித்தைப் பரிசு வரவான். அப்போதுதான் தற்செயலாக ரோகிணியை அரண்மனை நடவடிக்கையில் சந்தித்து, அவளுடைய மேல் விழிவாரி தாக்குதலுக்கு அவள் இலக்கானாள். போதாக்குறைவுக்கு அந்த அழகியின் நடனத்தை வேறு பார்த்து விட்டான். அவ் வளவுதான்; நேரில் விழுந்த கைப்போரில் மறிமயங்கி விட்டான் அக்ஷதவர்மன். இல்லை, அந்த உதாரணம் தவறு. ரோகிணியின் அபிசாக சௌந்தரியப் பார்த்தவன் எந்தவாறில் கிணைய

அடைவானோ அந்த மாதிரி கிணையத்தான் அந்த சௌந்தரியமும் அடைந்தான்!

“அக்ஷதவர்மனின் போர்ப் பறித்த முடிந்தது. அவனது நோக்கிவைக்க என்னு மற்ற மானவாக வெல்லாம் அக்ஷதவர்மன் அடைந்தான். என் தம்பையுமும் போர்ப் பறித்திச் சந்திரியின் உபாத்திரவாலும் அவனைப் பெரிதும் பாராட்டினார். ஆனால் அக்ஷத வர்மனின் மனம் மட்டும் இந்தப் பாராட்டுகளினாலேயல்லாமல் பற்றி நீங்கவில்லை. பறித்த முடிந்ததில் அவனுக்குத் தனிமையும் மனத் திருப்தியும். மூதல் முதலில் எந்தப் பரிதிசெய அவன் பெரிதாக என்னன் என்னை நோத்துக்கு வந்தானோ, அந்தப் பரிதிசெயலைய அவன் மனம் மிகவும் துச்சமாக மறித்தது.

“அக்ஷத வர்மனின் பறித்த முடிந்த போனதில் அவனைவிட வருத்தம் அடைந்த ஓர் ஆதீசா அப்போழுது இருக்கத்தான் செய்தது. அது வேறு யாருமில்லை; ரோகிணிதான்! அக்ஷத வர்மன் ஊருக்குப் போனதி லிருந்து ரோகிணி யாருடைய கண்களிலும் படுவதெய்தியது.

“என் தந்தை எனக்குக் கல் விசயமாக அமைத்த அதில் தனக்கு என்னுடன் அவனை இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். அப்போழுதுதான் ரோகிணியின் இதுவத் துடிப்பை என்னுடன் கூறின முடிந்தது. ரோகிணியை மூன்று வருஷங்கள் போறுத்திருக்கும்படி உறுதியாகச் சொல்லி விட்டு, அக்ஷத வர்மன் அவனிடம் எட்டியாக விடை பெற்றுக் கொண்டானும்.

“அதே மாதிரி மூன்றுவருஷமும் அவரின நேரில் வந்து ரோகிணியின் கால் பிடித்தான். அனாதை காதல் மனத்துக்குப் பெற்றிருக்கனும் மற்ற மூல்களோடும் இணங்க விவியாதவால், ராஜ்யத்தைவே துறந்து அவன் ரோகிணியை அடைந்தான். அக்ஷதவர்மன் அந்த ராஜ்யத்தை விட்டுச் சென்று விட்டான் என்ற செய்தி கேட்டு, வேறு நாட்களாகச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த படை அரசர்கள் சிலர் ஓர்ந்தணியமாக அந்தத் தோற்றம் மேல் படை வெடுத்தனர்.

“அந்நேரத்தொத்த நன் தாய் நாட்டின் மேல் படை வெடுத்து விட்டார்கள் என்னும் செய்தி அக்ஷதவர்மனின் செவியில் விழுந்து அவனது வீரத் தோள் கைத் துடிக்கச் செய்தது. நாட்டின் விவியை விட்டு நீங்கி எவ்வளவோ தூரத்துக்கு அப்பால் ரோகிணியுடன் வறித்து வந்த அக்ஷதவர்மன் அவனைப் பத்திரமாக ஒரு கண்பரிடம் ஒப்பிடுத்து விட்டு, குதிரை ஏறி, யாடியாவை

யெழு வேளையாகப் பறந்து தன் தாய் ஈட்டிக்கு வந்து சேர்கிறான்.

"அவ்வளவுதான்; பின் வாய்க்கிக்கொண்டிருக்கிற ஜோதியைப் படைவீரர்கள் வீராவேசத்துடன் போர் புரிகிறனர். அவர்களுக்குத் திடீரென்று எப்படி, வீராவேசம் வந்தது என்று தெரியாமல் எதிரியின் படைகள் அகிரயித்தன. 'அகதவரீமன் வந்தது விட்டான்!' என்னும் சொல்தி சற்று நேரத்துக் கேள்வியை எழுதித் தீமையினைப் போல் போர்க்களம் ஊழுவதும் யாவி விட்டது. எதிரியின் படைகள், எண்ட மரபுத்தகைக் கண்ட சஞ்சகன் போல் பறந்து பின் வந்தன. காட்டை காத்தி னின்றும் ஊப்பாற்றிய மகளை அரசன் அன்புடன் தழுவிக்கொண்டான்.

"பேறு ராஜ மகிழ்ச்சிகளெல்லாம் ஜோதி னினையும் அரசன் வரவேற்றான். வான விழியில் பலவிவரும் சந்திரனையும் ஜோதி னினையும் போல, அகதவரீமனும் ஜோதினையும் மயிழை தாங்கி அபிமானத்தின் அமர்த்தார்கள். அந்த ஆதர்தம்பினைகள் சேதம்பற்றிப் போகாத வர்கள் கெட்டானது!" என்று இத்திரா கதைவை முடித்தான்.

மகாராஜா, யுத்தத்துக் கெடுப்பிட்ட காதலரைப் போலக் கதைவைக் கெட்டுக் கொண்டு வந்தவர், கதை முடிந்ததும், "இத்திரா, கதைவை முடித்து விட்டாயா! எனக்கு அது தெரியவில்லை. உன் னுடைய வர்க்குத் சேதம்பற்றிய மயங்கி அப்படியே சேத பாத்நிரங்கொடும் ஒன்றி விட்டோம்!" என்றார்.

இத்திரா புன் சிரிப்புடன், "இந்தக் குறம்புப் பேச்செல்லாம் இருக்கட்டும். ஜோதியுயிரியெல் படை வெடுப்பதா விருத்தாக அந்த இமை சாதனங்களுக்குத் தீக்கு ஜோயல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வரம் தருகின்றா, எனக்கு!" என்று கெட்டான்.

"இத்திரா, உன் அருமையத் தோற் ஜோதினின்கும், அவன் கணவனுக்கும், அவர்களை சாதலுக்கும் வந்தக் கெடுதியும் ஏற்படாது. சீதானே!" என்றார் குமாரரூபத் சித்தித்துக்கொண்டே.

"மூக்கியமாக ஜோதினினையப் பற்றித் தன்விடம் ஒன்று கூற வேண்டும். எத்தனைபோல் மன்னர்கள் அவன் மேல் இன்னும் ஒரு கண் வைத்திருக்கின்றனர். எந்தெனவே அவரைச் சிறைப் பிடிக்க எத்தனைபோல் வீரர்கள் முயற்சி செய்கிறார்களெனத். ஆகையினால் அகதவரீமனுடன் போரிடுவதானால் தாங்கினை சேரிக் கொண்டு போகா நடத்த வேண்டும். இதைத் தாங்கள் மூக்கியமாகக் கருத்தினை கொள்ள வேண்டும்!" என்று இத்திரா கண்டிப்பாகக் கூறினான். அவன் அவ்வாறு கூறும் போது, முப்பது வயதற்கு மேல் ஆகியிருக்கும் அவனுடைய முகத்தினை இமைமயின் சோகத்தினைத் திரும்பும் குறையுமற்றுப் பதைக் கண்டு, மகாராஜா மிகந்தார்.

2

ராஜ சபையில் அன்று விசேஷ மகிழ்ச்சியோசனைக் கூட்டம் கூடியிருந்தது. மத்திரிப் பிரதானியும் சேனத் தலைவர்களும் இன்னும் கவிஞர்கள் முக்கிய பிரமுகர்களும் அவரவர்களுக்கென்ற ஆசனம் கவிச் அமர்த்திருந்தனர். சபையில் பரிபூரண அமைதி நிலவியது.

"சபையாங்கனே, அகதவரீமனிடமிருந்து இன்று கூறுகின்ற பதில் வந்து விட்டது. 'இன்னதற்கும் பதில்கள் தரவது நான் பொன்னம் திரைத்தினை வேகவிட பாத்நிர கதையின் கதையினை மிகத்தான் சந்திக்கும்படி, எழுதியிருக்கிறேன். வான் மூலையினதான் அவன் கம்பியோடு போக வானது. அவன் சாமான்யமானவனாக; சிறந்த போர் வீரன். எனக்கு எதிரியாகி விட்டான் என்பதற்காக அவனுடைய வீரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது கூடாது. ஆகையினால் நீங்கள் என்னென்றும் புத்தத்திக்கு வேண்டிய முயற்சியினைத் துரிதமாகச் செய்யுங்கள். காணே அவரைப் போர்க்களத்தினைச் சந்திக்கின்ற எந்திரிக் கிறேன். இந்த புத்தத்தினை நடத்தும் பொறுப்பையும் காணே வகிப்பது என்று தீர்மானித்து விட்டோம்!" என்று கம்பியா

வான குரலில் மகாராஜா பெரி முடித்தார். எயிலாரும், "மகாராஜா, உத்தரவு! உத்தரவு!" என்று தலை வணங்கியபடி சொன்னார்கள்.

அப்பொழுது ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டும் மகாராஜாவின் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியாத தயாராயிற்று என்பது, அவன் மற்ற வர்களைக்கு சேர்த்து கொண்டு எம்மதம் தெரிவிக்காததிலிருந்து தெரிய வந்தது.

அவன் யார்? மகாராஜாவின் கட்டளை உதாரணம் செய்யும் அளவுக்கு அவனுக்கு எங்கிருந்து அத்தனை கதையின் வந்தது! அவன் தலை மட்டும் இரும்பின் பன்னித்திருந்தது, என்ன?

அவன் வேறு யாரும் இல்லை; அமரபுரி யின் சோழபதி பிரபாகரன்தான்.

அவன் முகத்தினைக் கொம்பெனது வேதனை குமுகொண்டிருந்தது. பராக்ஷிர மத்திரிப் பிரதிநிதியை விளக்கிய அவன் மீதான துடி துடித்தது.

"மகாராஜா, நான் இதுவரையில் எத்தனைபோல் புத்தத்திக்குக் கொண்டு வெற்றி கொண்டு, பகைவர்கள் புறமுதுகுண்டு வீரகுர்த்த திரும்பி விருக்கிறேன். அவை வெல்லும் மகாராஜாவுக்குத் தெரித் தவையதாம். எனது உடம், பொருள், ஆதி வாயும் மகாராஜாவின் உடைமை என்று மனப்பூர்வமாகக் கருதி வந்திருக்கிறேன். இதுவரையில் நான் செய்த சாதனைய மறித்து, எனக்கு இந்தத் தடையை ஜோதத்துத் தவையை வந்திருக்கத்தினைக் கொள் உத்தரவு தரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கெட்டுக் கொள்ளுகிறேன்!" என்று பிரபாகரன் தலைவனாகக் கூறினான்.

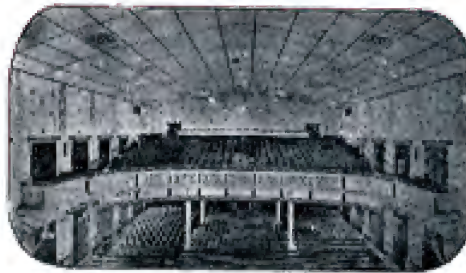
குமாரரூபத் சோழபதி பிரபாகரனாக அவ்வோடு பார்த்து, "சோழபதி, காட்டியப்படை நீ கொண்டிருக்கும் அப்படிக்கு வந்தி. மற்ற சித்திராக்களை விடச் சேனை பலமும் வீரமும் உண்மை என்று அகதவரீமனப் பற்றிச் சொல்லக் கெடும்பிட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் காணே சேனைக்குத் தவையை தாங்கிக் கொள் விருப்புகிறேன்!" என்றார்.

சிந்தாமணி டாக்கீஸ் லிட்.

கீழ் வெளி விதி - மதுரை

நியேட்டரின் உட்புறத் தோற்றம்

- இத்தத் நியேட்டரின் தனியை R. C. A. High Fidelity தொனிய் பார்ப்பி னிண்டலும், மேன்மையான, உயர்த்தவையும் தாழ்த்தவையுமையான Frequency, யூனிட்டாகனாடன் கூடிய ஒலிய் பெருக்கிகளும், மிகுத்த பிரகாசத்துடன் கங்களுக்குத் குனிச்சியைத் தருவதுமான (High Intensity) ஆர்ட் லிளக்குகளும் தங்கு அமைக்கப் பட்டுள்ளன.
- மதுரைமா தகரினேயை தனியை கூகாதா நுதற்ப்படி அமைக்கப் பட்டதும், மிகுத்த வசதி கூடியதும் னினிமா ரனிகர்களுக்கு உயர்தர படங்களே காண்பிக்கப் படுவதுமான நியேட்டர் எங்களுடையதுதான்.

ஏன்? வர, வரணம் போவோம்!" என்று அடைசியாக அரைகவி அழைத்த அச்சுவையின் இடிக்குரல் பிரபாகரனுக்குத் திடீரென உண்டு பண்ணியது.

இச் சமயம் சோழபுரி பிரபாகரனின் குறிப்பை உணர்ந்த சேனை வீரர்கள் ஒரு சமயத்திலே அச்சுவையின் மெல் பாய்ச்சல்கள், அச்சுவையின் கிதிலும் சைக்கிளும்; பின்பாகவும் இல்லை. எண்ணற்ற வீரர்கள் அச்சுவையின் கைவாலுக்கு இரையாகி வீரசோகர்களாகப் புருத்தனர். பிரபாகரன் அனாதையடி அராதையில் தனியாகவும் திரையாகவும் கண்டு அவர்க்கு போனார்.

அன்று இந்த நிலைமை வெகு நேரம் நீடிக்கவில்லை. எவ்வளவுதான் இரையாயிற்று வீரனுக்குத்தானும் ஒரு பெரிய சோழ அழைப்புக்குத்தோடு எத்தனை நேரம் தனக்கெனத் தனித்துப் போகட்டு முடியும்? சற்று நேரத்துக் கொண்டே பிரபாகரன் அச்சுவையின் கிதிலுக்குப் போனார்.

அவரால் அவராமா அவர்கள் தன் பாதைக்கு அனுப்பி புத்தக் கடைகளை நோடு அகலியும் காவலின் கைக்குப்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டு, பிரபாகரன் நேரே அச்சுவையின் கைவாலையே நோக்கி விளங்கினார். அரண்மனையிலிருந்து அவன் நேரே அந்தப்புரத்துக்குச் சென்றான்.

அங்கே ரோகிணிவயத் தேடினான். வெளிக் கதம்பாரத்தில் ஒரு மோட்டியில் அயர்ந்தார். ரோகிணி தன் கண்ணில் நீர் பெருக வான வெளியைப் பார்த்தபடி இருந்தார். கிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த ரோகிணி, திடீரென்று ஓரளவாக கண்ட மால் குட்டியைப் போலப் பளங்கி மூன்று மிஞர், அவன் அடியில் எழுப்பட்டு கின்ற பிரபாகரன் சற்று நேரம் சேயல் இழந்து விட்டான்.

"கீ! வர! வங்கு வந்தீ!" என்று மிகவும் சோகத்துடன் கேட்ட ரோகிணி தன் குரல் பிரபாகரனுக்கு இந்த உரை சில வகுக்குக் கொண்டே வந்தது.

"ஊ! கீ! வந்தீ! உனக்குத் தேவியில்லை!" என்று இரண்டு தடவை உட்குறல் ஏமாற்றப்பட்ட அந்த பிரபாகரன்தான்!"

"இங்கே உங்கு என்ன வேலை! மகாராஜா குமாரனுக்கு அனுப்பினார்!"

"மகாராஜா என்ன அனுப்பினான், காலுக்களால் பெரு மூத்திச் செய்து உன்னைக் காண வந்தேன். காங்கு வறுமையாக வரவில்லை உன் கிதிலு என் செஞ்சை விட்டு கிளியை இல்லை. இந்தச் சோழத்தியைப் படைமேடுக்கு எடுத்துப் பன் உன் கைதில் ஏற்பட்ட கைப்பிழை என்னை இல்லை. உன் சோகத்துப்போதிக் கண்ணீர் காண ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததல்லவா?"

இதைப் பிரபாகரன் ரோகிணி மூடித்தன் குமாரனுக்குத் தெய்வப்பாசனம் தருவதற்குப் பிரேரணிக்கினார்.

"சோழபுரி, மகாராஜா பாதைக்கு வந்திருக்கிறார். உடனே தன்னை அழைத்து வரச் சொன்னார்!"

மெய்காப்பாளனின் இந்த வார்த்தை சோழபுரிக்கு ஆத்திரத்தையும் மனக் கால் பாகவும் உண்டாக்கி விடுத்த வேண்டாம். ஏனென்றால், "மகாராஜா இங்கே எத்தனை வந்தார்?" என்று கேட்ட பிரபாகரனின் குரலில் உணர்ச்சியை மீட்டி. மூத்தரின்

அழகுக்குப் பின் தான் உலகமாய் வது. ரோகிணிவய எரித்தயிருப்பான் போல் பார்த்து விட்டு அவன் வெளிப்பெற்றான்.

5

அப்பொழுதிருந்த ரோகிணியின் மன நிலையைச் சொல்லி முடியாது. அவளது அருமைக் கணவன் அச்சுவையின் கைதில் பட்ட சேய்நிலை அவன் சோகத்து எட்டியதும் அவன் திடீரென ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டான். அதிலும் பிரபாகரன் சற்று முன்னால் அவளுக்குக் கொடுக்கிற தோல்விக்கு அனாதையடி மன உறுதி இன்றும் திடீராகி விட்டது.

ரோகிணி கண்ணடியின் எதிரில் கின்ற அந்நில் தன் உருவத்தைப் பார்த்தார். கட்டுக் கட்டாகத் தோல் கிளியிலும் அவளது அழகு கட்டுக் கட்டாகவும் விழங்குவதைப் பார்த்தார். ரோகிணிக்கு அப்பொழுது தன் மெய்யை நோயில் உண்டாக்கியிருந்தது.

"ரோகிணி! ஏ, ரோகிணி! நீ ஏன் பிரிந்தாய்? பிரித்ததனால் பிரிந்தாயே! இல்லாதது அழகுடன் ஏன் பிரிந்தாய்? உன் இனமையிலிருந்து உன் அழகு உனக்கு எத்தனை நேரம் இழந்துவிட்டிருக்கிறது! இனிமேலும் இந்த உபத்திரவத்தை என்னால் தாக்க முடியாது. அந்தப் பாதையைப் பிரபாகரன் மீண்டும் வந்து தன் புத்தத்துவத்துடன் கீ மறைத்து விடு!" என்று உணர்ச்சிப் பெருக்கில் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டே, கையிலிருந்து விடுத்ததுக் குடிக்கப் போனான்.

அந்தச் சமயம் நிரொன்று பின்புறத்திலிருந்து அவளது கணவன் ஒரு பரிமாண வசு—போர்க்களத்தில் போட்டு உரம் பெற்றான்—விழுத்துக் கொண்டது. அடுத்த கணம் "கீ!" என்று ஒரு இடிக்குரல் கேட்டது. ரோகிணி இருந்தபட மயக்கமடைவது சிலமேல் இருந்தார். அவளை வறியவரின், அந்தக் குரலுக்கு உரிமைப் பார் வந்து அந்நில் அவன் மூலம் திரும்பிப் பார்த்தது.

குரல்! இது என்ன! மகாராஜா குமார குந்தரையானா?

அவளுக்குப் போகா எழுவில்கள்.

"பார்க்க!" என்று மகாராஜா குமாரனுக்குத் குரல் கொடுத்ததும் முன்பு வந்த அதே மெய்காப்பாளன் வந்து அடக்க ஒடுகத்தோடு கின்றான்!

"ரோகிணி! தேவியைப் பணக்கில் ஏற்றிக் கருத்து காலுடன் அடியாள் அரண்மனையிலே அனுப்பி வை!" என்று உறுதியுடன் மகாராஜா வேளமாக அங்கே விடுத்தது அன்னுக்கு.

ரோகிணியின் விசுவமாயன கவனங்களில் ஆர்வமும் தழம்பி நின்றது. வேளமாயன் மெய்காப்பாளனாகத் தொடங்கினான்.

6

அமரபுரி அரண்மனையின் தரையுடைய மீள் உட்கட்டம் கிதறிவிழுந்தது. நேரடி புரி மன்னன் அச்சுவையின் புத்தக் கைநிலைப் பிடிப்பட்டு அமரபுரிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தான். அவன் விழையாக மகாராஜா சோகம்பிப்பாடும் தீர்ப்பைக் கேட்பதற்குத்தான் அந்த மகாராஜன்கள் அங்கே உடையிருந்தார்கள்.

அழகு சான்றவரை ரோகிணி மான் குட்டியைப் போல் மருண்ட பார்வையுடன் ஒரு புறம் அங்கீகரித்ததன், அச்சுவையின் கிதிலுமாக, இன்னொரு புறம் அங்கீகரித்ததன்.

"சைபியாக்கினை, கம் சாமந்தியத்தின் கங்கு அடக்கிய கிதிறைச் சைபியா கம்மம் எதிர்த்து இது கவையின் தனக்கிடத்தில். வாரிதி போன்ற கம் சைகைவை மேலும் மேலும் ஏவி கவது சோழபுரி பிரபாகரன் போல் புல்கிறாவிட்டால் அச்சுவையின் கைநிலை மூடிக்கொண்டது. போர்க்களத்தில் அச்சுவையின் கைப்பிழை சிறுவர் மிகவும் பாராட்டுக் குரியவை. இந்தக்கைவியைக்கொண்டு எதிர்த்து உணர்ச்சியைப் பாராட்டுவதற்கு அந்தர்ப்பமாக அச்சுவையின் நேரடி புரி சாதுவத்தின் கைநிலை அரசாங்க இடக்கு முடிய கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று மகாராஜா கம்பியாகக் கறி மூடித்தன் கைநிலை வாரிப்பினைத்தது.

அச்சுவையின் உடனே எழுந்தது. "மகாராஜா, தாக்கில் விழுந்ததும் தீர்த்துக் கொடுத்தும் கிதிலும் அந்தக் கைநிலை, அதைவிட ஒரு மனிதனின் கைநிலை ஆவதற்கு அறிந்து அதற்கும் மிழப்பில் கொண்டிருப்பதனால் என்னைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது? சொப்பித்தது. "கைநிலை அங்கு மாயமில்லாது கிதிலை திடமான முடிவுடன்தான் இந்தப் போகில் இறக்கிவிடுங்கள். சோழபுரியின் கைநிலைப் போர் சான்றமாத கைப் புத்தக் கைநிலை அப்போது கேள்வித்தது....."

இப்பொழுது மகாராஜா இடைமறித்து, "அச்சுவையின், சோழபுரியின் தூர் என்னத்தைய அறிந்ததான் அவளுக்கு இந்த புத்தத்தை எடுத்த அழகுமேல் கொடுத்தேன். அது அழகுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் கைநிலைச் சமயத்தின் ரோகிணியைப் தப்பிவிட்டேன்!" என்று.

சைபியா மூத்தரின் ஆர்வம்குறித்தே நின்றது.

"மகாராஜாவின் சேயல் என்னக் அவர்களும் உன் மறிப்பை அகலமாகுகிறது. போர்க்களத்தில் உயிர் விட்டதற்குப் போகிறேன் என்ற கருத்தின், மகாராஜா சோகன தீர்ப்பைக் கேட்டிருந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் கைநிலைத் தீர்ப்பை. "என்று உரி அச்சுவையின் மகாராஜாவைக் கை உயிர் கைநிலை, அப்பொழுதுமீண்டும் சைபியா பாதை காசொலும் எழுந்தது. மகாராஜா குமாரனுக்குத், அச்சுவையின் கைநிலைச் சமயம் கொண்டால், ரோகிணியையும் அச்சுவையின் கைநிலை அழகுமேல்பாடு குமாரனுக்குத்தான் மூலம் கிதிலிப்பைப் போகிவிட்டது.

வெள்ளையு கைநிலை இல்லாமல் அவரபுரிக்கேட்ட மூலம் நேரடிபுரிக்கேட்ட மூலமும் போகித்த கொண்டிருந்தது.

அமரபுரியின் கைநிலையின் இத்திரா தேவியும் மகாராஜா குமாரனுக்குத் தோகினை — அச்சுவையின் கைநிலைப் பற்றிப் போகிக் கொண்டிருந்ததற்கள்.

அந்த சமயத்தில் நேரடிபுரி அரண்மனை மூலம் மூலத்தில் அச்சுவையின் ரோகிணியும் குமாரனுக்குத் தெய்வப்பாசனம் கைநிலைப் பற்றிப் போகிக் கொண்டிருந்ததற்கள்.

பர்த் “ஸ்டேபிரைட்” எவர்ஸில்வர் ஸ்டீல் பாத்திரங்கள்

சுகாதாரத்திற்கு உகந்தவை

- ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் தேவைகள் அனைத்திற்கும் அவசியமானது.
- கல்யாணங்களுக்கும் மற்றும் எல்லாவித விசேஷங்களுக்கும் சீர் வரிசையாகவும், வெகுமதியாகவும் கொடுப்பதற்கு மிகவும் கண்மூலமானவை.
- நீடித்த உழைப்பு, உறுதி, நம்பிக்கை, விலை மலிவு முதலிய சகல அம்சங்களுடன் மொத்தத்திலும், சில்லறையிலும் கிடைக்கும்.

எம். ஏ. எதிராஜுலு நாயுடு

7/4, சவினிங் பஜார்

[போன் : 4106]

ம த ர ா ஸ்

காலேஜ் ஹவுஸ்

நெ. 2, டவுன் ஹால் ரோடு, மதுரை

மதுரை நகருக்கு வருபவர்கள் தங்குவதற்குத் தகுதியான இடம்

- ரயில்வே ஸ்டேஷன், சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டான்ட் ஆகிய இடங்களுக்கு ரொம்பவும் சமீபத்தில் அமைந்துள்ளது.
- முன்பக்கம் காம்பவுண்டுள்ள, இயற்கை வனப்பு வாய்ந்த சகல செளகரியங்களுடன் கூடிய பெரிய கட்டிடம்.
- இங்கு காற்றோட்டமுள்ள அறைகளும், உயர்தர உணவும், சுவையுள்ள சிற்றுண்டிகளும் கிடைக்கும்.

கீழ்திசையில் 30 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து முன்னேற்ற மடைந்துள்ள, எல்லாவிதமான இன்ஷூரன்ஸ் அலுவல்களும் செய்து வரும் மிகப் பெரிய கம்பெனி

விஷயமறிந்த பொதுமக்கள் "நியூ இந்தியா" மீது கொண்டுள்ள கம்பிக்கை 1949-ம் ஆண்டில் அது சாதித்துள்ள அடிதிறக்கண்ட விவரங்களைவிருந்து நன்கு கிரபணமாகிறது.

நேருப்பு பிரீமியம்	- ரூ.	1,70,32,179
கப்பல் பிரீமியம்	- ரூ.	56,04,844
இதர வகைகள் பிரீமியம்	ரூ.	35,84,968
ஆயுள் பிரீமியம்	- ரூ.	2,88,79,302
அழலிவிருக்கும்		
ஆயுள் பிரீமியம்	- ரூ.	54,34,00,000
	- க்கு அதிகம்	
ஆஸ்திகள்	- ரூ.	17,80,00,000
	- க்கு அதிகம்	
கிளைம்கள் (Claims)		
மொத்தம் செலுத்தப்பட்டது		16,24,00,000
	- க்கு அதிகம்	

இந்திய இன்ஷூரன்ஸில் முன்னணி சில் இருக்கும் "நியூ இந்தியா" இன்ஷூரன்ஸ் துறைகள் எல்லாவற்றிலும் இணையற்ற பாதுகாப்பையும் சேவையையும் அளிக்கிறது.

ஆயுள் : தீ : கப்பல் : விபத்து

நியூ இந்தியா

அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ் : பம்பாய்

சென்னை கிளை : K. கணபதி

4 & 5 முதல் கிளை பீச் பிராஞ்ச் மாணேஜர்

தந்தி கோபம் :
'THAMARAI' Mathurai

சுரன் தே. 69

சாரி அன் ராம்

சாயம் அன் கோமிக்ஸ் இறக்குமதியாளிகள்

தபாக் பெட்டி : 38

கீழ வாசல் :: மதுரை

மதராஸ் கிளை ஆபீஸ் :

24, தாந்த் பீச் ரோட்

ஸ்தாபிதம் : 1916

அடிதிறக்கண்ட இடங்களில் துடங்கிவருகல் உண்டு

மதுரை	காபியூர்
மதராஸ்	கட்டாக்
சேலம்	குடியாத்தம்
கோயமுத்தூர்	திருப்பாம்புலியூர்
பெங்களூர்	திருச்சி
ஆதோனி	பழநி
சிரான	அருப்புக்கோட்டை
சிக்கத்தராயாத்	திருநெல்வேலி
ராஜமணைத்திராயம்	ராஜபாளையம்
நாக்பூர்	புதுக்கோட்டை
ஷோலாபூர்	ஆலப்பறை

உங்களுக்காக நவநாகரீகமான
கட்டிடங்களை நாங்கள் நன்கு
நிர்மாணித்துத் தருகிறோம்

★

நவீன ககாதர அம்சங்களுக்கு
விசேஷ சிரத்தையுடன் கவனம்
செலுத்தி சேவை செய்கிறோம்

விவரங்களுக்கு

மேஸர்ஸ். கிங் & கம்பெனி

விவிலி ஆண்டு சாஸிடரி இன்ஜினீயர்கள்

321, தம்பு செட்டித் தெரு : : : : மதராஸ்-1

எங்களது மனமார்ந்த தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

○○○

சகலவிதமான

ரப்பர்

மற்றும்

பிளாஸ்டிக்

சாமான்களுக்கும்

○○○

நான்கோ ரப்பர் ஒர்க்ஸ்

லாஸி ரோடு போஸ்டு

::

கோயமுத்துர்

இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் பாங்க்
லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1937)

வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 50,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 37,14,700
ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 11,00,000

சேர்மன் :

M. Ct. M. சிதம்பரம் செட்டியார்

ஜெனரல் மானேஜர் : A. கப்சபயா

இந்தியா, இலங்கை, பர்மா, மலேயா
தாய்லாந்து ஆகிய இடங்களில் 50
கிளை ஆபீஸ்களுக்குமேல் உள்ளன

முக்கியமான இடங்களில் ஆகக்
தாட்டு ஏஜன்டுகள் உள்ளனர்

லேனி நாடுகளுடன் வர்த்தகத்தொடர்பு,
இறக்குமதி - ஏற்றுமதி மற்றும் லேனி
நாட்டு வர்த்தக விஷயமாக வாடிக்கை
யாளர்களுக்கு உதவியாகச் சேவை
செய்ய எங்கள் பங்களியில் ஒரு அயல்
நாட்டு இலாகாவை அமைத்துள்ளோம்

அனைவருக்கும்

எமது தீபாவளி வாழ்த்துக்கள் !

சைபால்

முகப்பரு, வேளக்கட்டி, தீப்பட்ட புண்,
சேத்துப் புண், லேரி சிறங்கு, கர்ப்பான்
முதலிய சமூக வியாதிகளைப் போக்குவதில்
கைகண்ட களிம்பு இதுவே என
எங்கும் மக்கள் வாங்கிடுவது !

ரமணாஸ்

பேபி

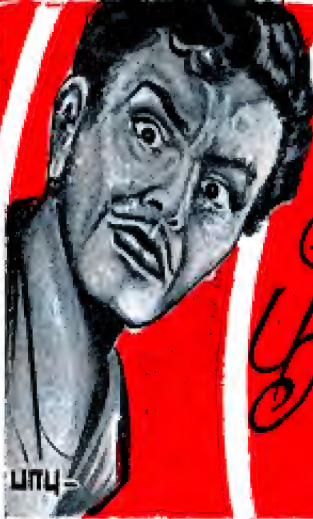
கிரைப்

குழந்தைகளுக்கு
உண்டாகும்
சகல அஜீரணக்
கோளாறுகளையும்
போக்கிட வல்லது

தயாரிப்பவர்கள் :

திசை இந்தியன் மாலியுபாச்சரிங் கம்பெனி

மதுரை

பூங்கோதையின் பூர்வோத்தரம்

◊ எம். எஸ். மணி ◊

பொ

ந்தாமரைக் குளத்திற்
குப் பூங்கோதையும்
அவன் தாயாரும் புதி
தாகக் குடி வந்த
போது அந்தக் பிரா
யமே புத்தயிர் பெற்றது போலி
ருத்தது. சாதாரணமாக வெங்கை
செல்லியே கட்டி வழக்கமில்லாத
அந்தக் கிராமத்துவாஸிபர்களெல்லாம்
வெங்கையையும் மேல் துண்டையும்
வெளுத்துக் கட்டி ஆரம்பித்தார்கள்.
எம் பிதும் வழக்கிலுமே பொழு
தைப் போக்கிக் கொண்டிருந்த அக்
கிராமத்துப் பெண்ணெல்லாம் சய
மாகவும் காலுக்காலையும் போசக் கற்றுக்
கொள்ள வாரம்பித்தார்கள். வழக்க
மாகச் சாலைகள் குறுக்கே படுத்தாற்
கும் ஏருமைகள் கூட வழிவாய் விட்டுப்
படுத்தக் கொள்ள வாரம்பித்தன!

இதற்கெல்லாம் பூங்கோதை தான்
முழுதும் காரணமென்று கூற
முடியாமல் போனாலும் அவன் வருகை
கிராமத்தாரிடையே ஒரு விதப் பர
பரப்பை உண்டாக்கியது என்பதில்
சந்தேகமில்லை. முக்கியமாக அக் கிரா
மத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த
"வீர வாலிபர் சங்க"த்தின் அங்கத்
தினர்களிடையே பூங்கோதையின்
விஜயம் ஒரு விதச் சதுசதுப்பை
ஏற்படுத்தியது.

சமீப ஐம்பது சிறு வீடுகளையும்
இருபதுக்கு மேற்படாத ஜனங்
களையுமுடைய போந்தாமரைக்
குளத்தில், அக் கிராமவாஸிகள் பெரு
மைப் பட்டுக்கொண்டிருந்த அம்சம்
ஒன்றிருந்தால் அது, "வீர வாலிபர்
சங்கம்" தான். பட்டணம் போய்
வந்த வேளையும் தான் இந்தச்
சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அதற்குத்
தன்னையே தலைவனாகவும் விபரித்துக்
கொண்டான். குடிசைத் தொழில்,
தால் தாழ்வும், முதியோர் கல்வி
முதலிய நீட்டியவை இந்தச் சங்கத்

தின் ஆதரவில் நடக்கா விடினும்,
விண்வாயும் வெட்டிப் போசும்
அங்கே அமர்க்களமாக நடந்தேறின.
ஆனாலும் இந்த வாலிபர்கள் கட்டா
யம் பொதுஜன சேவை செய்யும்
படியான ஒரு கட்டாய நிலைமை
ஏற்பட்டு விட்டது.

சில காலமாகவே போந்தாமரைக்
குளத்தின் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்
களில் அடிக்கடி பெருங்களவுகள் நடக்
கின்றனவென்று ஜனங்கள் சொல்லிக்
கொண்டார்கள். கதைகளில் வரும்
தனிப் பெருங் களவன் போல வாரோ
ருருத்தன் மேற்பார்வையில் இந்தக்
களவுகள் நடக்கின்றனவென்றும்
இந்தக் கிராம வாலிகளின் காலுக்கில்
விழுந்தது. போலீஸ்காரர்களையும்
"டிபிக்சி" கொடுத்துவிட்டு அவர்கள்
தங்கள் காரியங்களை நடத்தி வரு
கிறார்கள் என்ற செய்தி போன்
தாமரைக் குளக் கிராம வாலிகளிடம்
பிரிவை உண்டாக்கியது. அம்மாதிரிக்
களவுகள் தங்களுடைய கிராமத்
திலும் நடக்கக் கூடாதேவென்று
வலிக் கொண்ட கிராமத்து ஜனங்கள்
கூட்டம் கூடி முடிவுசெய்தார்கள்.

இக் கூட்டம் வீரவாலிபர் சங்கத்
தின் ஆதரவில் நடந்தது என்று
சொல்லத்தேவைமில்லை. கிராமத்தி
லுள்ள எல்லா வாலிபர்களும், ஆதா
வது பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட
காண்களெல்லாம் இந்தச் சங்கத்தில்
கட்டாய அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து
மாதம் எட்டாறு கட்டாயச் சந்தாவும்
செலுத்த வேண்டுமென்று இக் கூட்டத்
தில் முடிவுக்கு வந்தார்கள். இதன்படி
முன்பு காண்கூட போலீஸ்கைக் கொண்ட
வீர வாலிபர் சங்கம் இப்போது
இருபத்து களங்கு இளங்கு கிணங்களைக்
கொண்ட சங்கமாக மாறியது. ஒவ்
வொரு இளவும் களங்கு போலீஸ்கைச்
சேர்ந்து கொண்டு கிராமக் காவல்
காரியமும் துணிக்கு அளமுத்துக்

கொண்டு போந்தாமரைக்

குளக் கிராமத்தைச் சுற்றி ரோந்துவா
வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள்.
களவர்கள் அருகிவிருக்கிறார்கள் என்ற
சந்தேகம் ஏற்பட்டதும் ஜூனில்
ஒருவர் ஒடிப் போய்க் கோயில்
மணியை யடித்துத் தூங்கிக் கொண்
டிருக்கும் வீர வாலிபர்களை எழுப்பி
விட்டு, உடனே போலீஸ் விடுவா
றுக்குப் போய்ப் போலீஸ்காரர்களை
அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டு
மென்றும் திட்டம் வகுத்தார்கள்.
கோயில் மணியின் அபாய அறிவிப்
பைக் கொண்டு மற்ற அங்கத்தினர்
களும் கிராமத்தாரும் உதவிக்
வரும்வரை பார்வியிருக்கும் காலு
போலீஸ்கார திருடன் அல்லது திருட்
களைச் சமாளிக்க வேண்டியது என்று
உறுதி செய்து கொண்டார்கள்.

இந்தக் காவல் திட்டம் அமுலில்
கொண்டு வரப்பட்டு இரண்டு மாத
காலம் தீவிரமாக நடந்தது. ஆனால்
போந்தாமரைக் குளக் கிராம வாலி
களின் இத்திட்டம் கொள்ளக்காரி
களில் காதில் விழுந்ததோ என்
டையோ, அவர்கள் இக் கிராமத்தை
எட்டிக்கூடப் பார்வையில்கலை. இதனால்
கொள்ளக்காரர்கள் தங்களுக்குப்
பயந்த விட்டார்களென்று கிராமத்து
வீர வாலிபர்களெல்லாம் பெருமை
படைத்திருந்தார்கள். ஆனாலும்
விஜயக் கண் விழித்துக் கொண்டு
இரவேல்லாம் இரண்டு மாத காலம்
ஊரைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்ததால்
அவர்கள் மிகவும் சோர்ந்திருந்தார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் தான் பூங்
கோதை போந்தாமரைக் குளத்தில்
காலடி வைத்தான்.
களைப்பால் வாடி உறங்கிக் கொண்
டிருந்த வாலிபர்களெல்லாம் உடனே
விழித்துக் கொண்டார்கள். தற்சமயம்

வேறு வேலையொன்று மில்லாததால் வீர வாலிப சங்கத்தில் அங்கத்தினர் எழுதைய அவசரக் கூட்டமொன்றைக் கூட்டினார்கள். கிராமத்திற்குப் புதிதாக வந்த பூங்கோதையின் அழகு கிணியாவில் வரும் ராணிகளின் அழகைக் காலில் கட்டி அடிக்கும் என்று ஒருவர் பிரேரேபித்தார். பூங்கோதையின் உடைபும் கடைபுமே ஒரு அவாதி ரகத்தைச் சேர்ந்தவை என்று மற்றொரு தீர்மானத்தை

தயார் பெண்ணை விட்டு ஒரு சிலியும் கூடப் பிரியாவிடுப்பதன் அவள் ஒரு மூலச் செவிடு என்றும் அறித்து கொண்ட போது பொன் தாமரைக்குளக் கிராம வாகிகள் அடைந்த ஏமாற்றத்திற்கு அளவில்லை. தங்கள் விட்டதுள்ள பெண்டுகளின் மூலம் இந்த விஷயத்தை—அதாவது பூங்கோதையின் பூவோர்தரங்கள் ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை யென்ற விஷயத்தை—

ஒரு அங்கத்தினர் கொண்டு வந்தார். இதையும் ஒரே மனசாக அங்கேசிக்கப் பட்டது. பூங்கோதையுக்கு வயது சந்தியமாக இருபதுக்கு மேலிருக்காது என்ற தீர்மானத்தை இரு அங்கத்தினர்கள் ஒரே சமயத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். தீர்மானம் பலத்த ஆரவாரம் கனிதையெழு ஆமோதிக்கப் பட்டுக் கைதட்டலுக் கிடையே கிறைவேற்றப் பட்டது.

பூங்கோதையின் வாரிடமும் இவ்விதம் யாதத்தான் பேசினான். சரணமாகத் தான் பழகினான். ஆனால் இதெல்லாம் விட்டிருந்த வேளியில் தான். அவன் தன் விட்டதுள்ள யாரையும் அனுமதிக்காதது கிராமப் பெண்களுக்கு ஒரு புதிதாகவேயிருந்த வந்தது. அவன் சொல்வதற்கு மற்றத் திட்டுக்கு விஷயம் புதிதாய் மாக மாற்றியது. அவன் பூவோர்தரங்களை யாராவது கேட்டால் அவன் பதில் சொல்வதில் கண்டிப்பாய் மறுத்து வந்தான். இதனால் கிராமத்தினுள் ஊன்களாகும் பூங்கோதையைப் பற்றி மேலும் தெரிந்த கொள்ளவேண்டுமென்ற அடக்காத தாகம் ஏற்பட்டது. பூங்கோதையின் தாயாரிடம் விஷயத்தைத் தந்திரமாக அறித்து கொள்ளாமென்று அவர்கள் மூலமுள்ளார்கள். ஆனால்

மறு வீர வாலிபர்கள் தெரிந்து கொண்ட போது அவர்கள் அடைந்த சங்கத்திற்கு அளவில்லை. அதனால் அவர்கள் மற்றொரு அவசரக் கூட்டம் போட்டு மற்றொரு அவசரத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதாவது பூங்கோதையின் பூவோர்தரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வரை கொள்ளக் காரணம் பிடிக்கும் திட்டத்தைத் தாக்காலிகமாக ஒத்திப் போடாமென்று ஒரே மனசாக முடிவுக்கு வந்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை கிறைவேற்றுவதற்கு வேலாயுதம் பெருமூவற்றி எடுத்துக் கொண்டான்.

வேலாயுதம் அப்படிச் செய்ததற்குக் காரணமாயிருந்தது. பூங்கோதையின் மீது தனக்குத் திரு. ரென்று சாதல் விழுந்த விட்டதென்று வேலாயுதம் சில நாட்களாக கிணத்திக்குக் கொண்டு விட்டான். மற்ற வாலிபர்களைப் போல, வேறும் சாதல் கொண்டதற்காக ட்டும் அவன் பூங்கோதையை உடனே கல்யாணம் செய்து கொள்ளத் தயாராயில்லை. அவனுடைய குலம், கோத்திரம் முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினான். ஆகவே தன் தாயாரையும் தன்னைப்பயும் பூங்கோதையின் விட்டுக்குப் பெண் போக அனுப்பினான். அவர்கள் வந்த காலியத்ததைச் சொன்ன போது பூங்கோதையின் கிரித்தவிட்டுத் தனக்கு இப்போதையுக்குக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் உத்தேசமில்லை யென்று சொன்னான். தன் பூவோர்தரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதில் அவர்களுக்கென்ன அம்சமாவது ஆவல் என்று அவன் கோபமாகச் சொன்ன போது அவர்கள் வேகமாகத் திரும்பி விட்டார்கள். நடந்த விஷயத்தை வேலாயுதத்திடம் அவன் தாயாரும் தன்னைப்பயும் சொன்ன போது அவன் அருப்பு மீசை துடித்தது. அந்த வேகத்துடனேயே தான் சங்கத்தில் அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டி மேலே சொன்ன அவசரத் தீர்மானத்தை அவன் கிறைவேற்றினான்.

முன்பு கொள்ளக்காரர்களின் படித்தால் உறக்கம் பிடிக்காமலிருந்த வீர வாலிபர்களுக்கு இப்போது பூங்கோதையின் பூவோர்தரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் உறக்கம் பிடிக்கவில்லை.

இப்படியாகச் சில நாட்கள் கழிந்தன. கிராமத்து ஊன்களாக்கும் பூங்கோதையின் மீது சந்தேகமும் கோபமும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தன. அவன் ஏதோ சொல்வதற்காக காலியத்தைச் செய்திருப்பதால்தான் சொந்த ஊரையிட்டு இங்கு ஓடி வந்திருக்கிறானென்றும், அதனால்தான் தன் பூவோர்தரங்களை அவன் சொல்வதில் கண்டிப்பாய் மறுக்கிறான் என்றும் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். கடைசியில் அவர்களைக் கூட்டு

பாடு' செய்துவிடுவதாகப் பயமுறுத்தி
னார்கள். இன்னும் அவன் யந்திரவக்
கணப்போல் தன் விட்டியுடன் ஏன்
யாகாரையும் அனுமதிப்பதில்லை என்று
வெளிப்படைபடவே கேட்டார்கள்.
எல்லா வீர வாலிபர்களும் இந்த
எதிர்ப்பில் சேர்ந்து கொண்டு உற்
சாகம் காட்டினார்கள். இந்தக் 'கட்டுப்
பாடு' ஏற்பாட்டில்லாது, கிராமத்
தார்கள் யாரும் பூங்கோதைத்
துட்டோ, அவன் தாயாருட்டோ பேசக்
கூடாது. கிராமத்து மணிகைக் கடை
அவனுக்குக் கட கொடுக்கக்கூடாது.
பூங்கோதை கிராமத்தாரின் சந்தேகத்
தைப் போக்கிற்று தான் அவனுக்கு
எல்லாவற்றைச் சலுகைகளும் அளிக்கப்
படும் என்று எச்சரித்தார்கள்.

வேலாயுதம் இதற்குத் தலைமை
வகித்தான் என்று சொல்ல வேண்டிய
தில்லை. முன்பு பூங்கோதையின் குலம்
கோத்திரத்தைத் தெரிந்து கொண்
டபிறகு அவனைக் கல்வானம் செய்து
கொண்டதையாராக விருத்தவன் இப்
போது 'அவன் மணம் செய்து
கொள்ளும் எண்ணத்தையே விட்டு
விட்டான். இப்போது பூங்கோதை
யின் கவிதை எப்படியாவது அடக்கு
வதிலேயே கண்ணுவிருந்தான்.

இரண்டு வாரம் கழிந்த ஒரு
காள் சாயங்காலம் வேலாயுதம் தன்
கண்பர்கள் இருவரோடு கிராமத்தில்
பெரிய சாலைபின் வழியாகச் சென்று
கொண்டிருந்தான். அப்போது
நிடரென்று தனக்குச் சற்று முன்னால்
பூங்கோதையும் அவன் தாயாரும்
போய்க் கொண்டிருப்பதை அவன்
கண்டான். அப்படி அவர்கள் போய்க்
கொண்டிருந்த போது பூங்கோதை
அடிக்கடி, "அம்மா! வீர வாலிபர்கள்
வருகிறார்கள்! வழியை விட்டு
ஓராய் வா!" என்று தன் செவிட்டுத்
தாயாரிடம் உரக்கச் சொல்லிக்கொண்
டிருந்தான். தங்களைக் குறித்துத்
தான் பூங்கோதை தன் தாயாரிடம்
சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று
எண்ணி வேலாயுதமும் கண்பர்களும்
அசுமையிடுத்து போனார்கள்.

ஆனால் சிறிது நேரம் கழித்துப்
பூங்கோதை நிடரென்று, "அம்மா!
சங்கத் தலைவர் வருகிறார்! கி.வழியை
விடா விட்டால் ஒரே தன்னாய்த்
தன்னிலியுவார்!" என்று உரக்கக்
கூறினான். பட்டணம் போய் வந்த
வேலாயுதத்திற்கு இதைக் கேட்டதும்
நேரலும் வந்தாலும் மனத்திற்குள்
சந்தேகமே பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
தான் பட்டணம் போய்விட்டு வந்த
தைப் பூங்கோதையிடம் தெரிவித்துக்
கொண்ட இதுதான் சரியான சமய
மென்று அவனுக்குத் தோன்றியது.
சிறிது நேரத்திற்குள் வேலாயுதம்
பூங்கோதையின் தாயாரின் அருகில்

கொல்லியபோது பூங்கோதை தன்
தாயாரிடம் எதையோ தொலையில்
காண்பித்து, "அம்மா! அதோ
பார்! வீர வாலிபர் சங்கத்தின்
கூட்டம் கடக்கிறது!" என்று
சொல்லுவதைக் கேட்டான். தனக்குத்
தெரியாமல் சங்கத்தின் கூட்டம் எப்
படி கடக்கும் என்று அச்சமில்லை
கொண்ட வேலாயுதம் பூங்கோதை
காட்டிய நிலையில் கொல்லியபோது
அவன் உடம்பில் மின்சார அதிர்ச்சி
உண்டாகியது போலிருந்தது. ஏனென்
றும் பூங்கோதை காட்டிய நிலையில்
கிராமத்தின் எருமை மாடுகள் கூட்
டத்தைத்தான் அவன் கண்டான்!

அன்றிலிருந்து மனத்திற்குள் பூங்
கோதையின் கவிதைத் தடக்காமல்
விறுவிறவில்லையென்று சபதம் செய்து
கொண்டான்.

பூங்கோதை மீது வேலாயுதம்
'கட்டுப்பாடு' ஏற்படுத்தி ஒருவாரமும்

கழித்தது. இப்போது எவ்வோ
ரும் வேலாயுதத்தைப்போ கோக்
கினார்கள். ஏனென்றால் அவன்
பூங்கோதைமீது 'கட்டுப்பாட்
டை' ஏற்படுத்திய இரண்டே
நாள்களில் அவன் பணித்து
விடுவானென்று எல்லாருக்கும்
உறுதி கூறிவிருந்தான். அப்படி
அவன் உறுதி சொன்ன போது
கிராமத்திலுள்ள ஒரே மணிகைக்
கடைக்கார
னைக் கலந்து
கொண்டே
சொன்னால்,
ஏனென்றால்
அந்தக் கடை
யில் தான் பூங்
கோதை தன்

க்கு வேண்டிய நினைவி மணி
கைச் சாமான்களைத் தினக்
தோறும் வாங்கிக் கொண்
டிருந்தான். ஆனால் பூங்கோ
தையோ கடைப் பக்கம்
வரவே இல்லை.

வேலாயுதத்திற்கு இப்
போது பூங்கோதையின்மீ
துள்ள சந்தேகம் அதிகமா
யிற்று. அவனுக்கு வாரோ
தெரியாமல் உதவி செய்து
கொண்டிருக்கிறோடுகின்றது
கிச்சரித்தான். உடனே
அவர்களை சகலியமாகக்
கண்டு பிடித்துப் பகிரங்கப்
படுத்த வேண்டுமென்று கல்
கணம் கட்டிக் கொண்டான்.

அன்றிரவு மணி பதி
னொன்றிருக்கும். முன் சிலா
காலாகக் காய்ந்து கொண்
டிருந்தது. வீர வாலிபர்கள்
உண்படக் கிராமமே தூங்கிக்
கொண்டிருந்தது. நினைவில்
படுத்திக்கொண்டிருந்த

வேலாயுதத்திற்கு மட்டும் தூக்கம்
வரவில்லை. அவன் வேதனை அவனுக்
கல்லவா தெரியும்? மெதுவாக எழுந்
தான். பூங்கோதையின் விட்டியின்
பின்புறத்தை கோக்கி கடத்தான்.
சகலியமாக உதவி புரிபவர்கள் அவன்
விட்டியைக் கொல்லப்படுவதாக உறுது
தான் உதவி செய்வார்களென்று என்
ணம் அவனுக்கு. அந்த இடத்தை
படைபட அவன் சற்று வழிபட வர
வேண்டும். அப்படி அவன் போரும்
வழியீய்தான் சற்றுத் தொலையில் தனி
யாகக் கிராமக் கோயிலிருக்கிறது.

நினைதான் சாயிமைக் கும்பிடுகிற
தில்லையே, அன்று தன் எண்ணம்
நிறைவேறு ஏன் கோயிலிலிருக்கும் கட
வுளின் தலையாக வேண்டிக் கொள்ளக்
கூடாதென்று வேலாயுதம் கினைத்
தான். ஆகவே கோயிலை கோக்கி கடத்
தான். சாத்தப்பட்டிருந்த கோயில்
கதவுகளின் மூன்று நின்று தலை

வணங்கினான். பூங்கோதைவின் கல்வ மடல்களும் அந்தச் சாமிக் குப் பலமாகப் புகழ் போடுவதாக வேண்டிக் கொண்டான்.

வேலாயுதம் அங்கிருந்து நிரும்புவ தற்குக் காலடி பெடுத்து வைத்த போது பரமேசுவரர் விம்மும் குரலாக் கேட் றத் திருக்கிட்டான். ஒரு வினாடி கதி கவல்கி வினாள். ஆனால் விம்மலுத் தொடங்கி ஒரு விநாடிகள் குரலாக் கேட்டவே அவனுக்குப் பயம் கொஞ் சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்தது. இரட் தாலும் முழுதும் பயம் போகவில்லை. அவன் சற்று உற்றுக் கேட்டபோது அக்குரல் பூங்கோதையின் குரல் போலிருக்கவேயல்லாமல் ஆவல் அதி கரித்தது. இப்போது எங்கிருந்து சப்தம் வருகிறதென்று வேலாயுதம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறான். கடவின் மறுபக்கத்திற்கு, அதாவது கோயிலின் உட்புறத்திற்குப் பூங்கோதை எப்படிச் சென்றான் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் நின மும் இரவில் கோயில் கடவுள் பூட்டப் பட்டுச் சாமி மிரலாக் காவல்வாரும் கையில் சேர்த்துவிடும். ஆவதுடன் அவன் கடவின் டுகன் சாமித் துவா ரத்தின் வழியாக உள்சென்று பார்த்தான். அப்போது சுவரவெளியில் பூங்கோ தையுடன் இருங்குரு வாயிலை நீன்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் ஆஜராவதற்கு விரும்பத்தைக் கண்டதும், அவன் தன் சகபாடி களில் ஒருத்தனுமிருக்க முடியாதென்று தெரிந்து கொண்டான். அந்த இளைஞனின் குரலாக் கேட்டபோது வேலாயுதத்திற்குப் பாதவியிருந்த சர்தேசமும் போய்விட்டது.

“பூங்கோதை! அழாதே! உனக்கு அவர்கள் கொடுக்கும் தொத்தாயிற்கு நான் சரிவர தண்டனை கொடுக்கிறேன். இந்தனை நான் ஜாக்கிரதையாக விருத்த அடிக்கன் இப்போது ஒன்று போயிருக்கிறார்கள். அடுத்த வரம் இந்தக் கிராமத்தைக் கொன்ற வடிக்கத் திட்டம் போட்டதை இன் திரவே, இப்போதே, சிறைவெற்றி விடுகிறேன். அந்த வேலாயுதத்தை யும் புதியவரத்தில் கட்டி வேயும் மிளாரினால் அடிக்கிறேன்!” என்று அந்த இளைஞன் சொன்ன தெல்லாம் பூங்கோதைவின் காதில் விழாததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அவன் விசித்துக் கொண்டே யிருந்தான்.

இளைஞன் கூறியதைக் கேட்ட வேலாயுதத்திற்கு உண்மை சிவிரித் தது. கொன்றாக்காரன் தன்மீது பழி வாய்க்கப் போகிறதென்பதை சினைத் துத் தவித்தான். ஆனால் பூங்கோதை யும் அவன் தாயாரும் கொன்றாக் கட்டித் தந்தச் சேர்த்தவர்களைப்பற்றி அவனுக்கு மிகவும் முடியவில்லை. மேலும் அங்கிருந்தால் சற்று நேரம் கழித்தக் கொண்டாக்காரன் கைவரம் போகப்

போகும் உயிர் அப்போதே போய்விடு மென்று எண்ணினான். தன் விட்டிருந் துட்பட்ட பிடிக்க சினைத்தான். சினைத் தும் திரும்பினான். ஆனால் அவன் கால்களை ஓடி எடுத்து வைக்கு முன்பு தன்னை இரும்புக் கரம் ஒன்று பிடித்து கிழத்தியதை உணர்ந்தான். அந்தக் கை அவனைப் பிடித்துத் தன் னிக் கொண்டே கோயில் கடவைத் திறந்து இளைஞன் முன்னால் கொண்டு போய் கிழத்தியது. பரிவாடு போல சினைவிழ்ந்து வேலாயுதம் இளைஞன் முன்னால் கின்றான். காலஞ்சென்ற தன் தகப்பனை அப்போது அவன் சினைத்தென்கொண்டான். தான் இந்த பிறகு அதுதாயாய் கிழப்ப போகும் தன் தாயாரையும் தங்கையையும் எண்ணிக் கொண்டான்.

பூங்கோதைக்கு இதற்கு முன்பு வேலாயுதத்தின் மீது எவ்வளவுதான் கோபமாயிருந்தாலும் அவன் இப்போ திருக்கும் நிலையைக் கண்டு சிரிப்புத் தான் வந்தது. கிழங்குவிந்த வேலாயுதத்தை நோக்கி அவன், “வேலாயுத அண்ணா!” என்று கூப்பிட்டபோது அவன் அவனை மரியாதை யுடனும் பயத்தோடும் பார்த்தான். “குழலும் கோத்திரமும் தெரிந்துகொண்டோன் என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள் வேனென்று சொன்னீர்களே, என் பூர்வோத்தரங்களை இரதா சொல் கிறேன், கேளுங்கள்!” என்றான்.

பொய்யாகத் திருட்டுக் குற்றம் கூட்டப்பட்ட பொன்னாக்கம் அரி வாயமாக இரண்டு வருஷம் சிறைத் தண்டனை யிடுக்கப்பட்டான். மணம் வேறும்படி அவன் தன் தண்டனைக் காலம் முடிய முன்பே சிறையிலிருந்து தப்பிவிட்டான். மறுபடியும் போலீஸாரால் பிடிபட்ட அவனுக்கு முத லம் டட்டடியுடனாக ஆறு வருஷத் தண்டனை யிடுக்கப்பட்டது. அப்போது பொன்னாக்கத்திற்கு வயது இருபத் தெட்டப்பாதி யிருந்தது. விதி வசத் தால் பொன்னாக்கம் மறுபடியும் சிறையிலிருந்து தப்பி விட்டான். ஆனால்! விதிவசம் என்றுதான் சொல்வ வேண்டும். அந்தச் சிறை தான் அவனை அரக் கொன்றாக் கார னாக மாற்றியது. எப்படி ஒன்றுக் கொண்டிருந்தாலும் கட்டாயம் அகப் பட்டுக்கொள்ளுகமென்று சினைத்த அவன், தன் கூடத் தப்பிவந்த இரண்டு சகோதரக் கைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அரக் கொன்றாக் காரனாகவே மாறி விட்டான். ஆறுமாத காலமாக ஜாக்கன் சொய்க்கக் கொண்ட புதுக் கொன்றாக் காரன் அவன்தான். ஆனால் தப்பியோடிய பொன்னாக்கம் தான் அந்தக் கொன்றாக் காரனாக மாறு து போனில் காரர்கள் தெரிந்துகொண் டவில்லை. இத்தாலும் அவர்கள் அடி

கடி பூங்கோதைவையும் அவன் தாயா ரையும் தொத்தாய் செய்து வந் தார்கள். அதனால் அவர்களும் சொக் தக் கிராமத்தை விட்டு விட்டுப் பொன்னாக்கம் சொன்னபடி ரகசியமாக வெளியேற நேர்ந்தது. அவன் அப்போதைக்குப்போது சொல்விக் கொடுத்தபடியே அவர்கள் அடிக்கடி ஊர் விட்டு ஊர் மாறிக்கொண்டிருந் தார்கள். அரிவாயமாகச் சிறை சென்ற பொன்னாக்கம் அரிவாய வரையில் சிறைப்பணம் சம்பாதித்தான்.

இந்த ஆபத்தான தொழிலுக்கு ஒரு முழுக்கு போட்டுவிட்டு சிங்கப்பூருக்கு ஒடிப் போய்விடுவதற்குத் தாயும் தங் கையும் பொன்னாக்கத்தை மிகவும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவன் பொய்தாமரைக்குளம் கிராமத்தைக் கடைசியாகக் கொன்ற வடித்துவிட்டுச் சிங்கப்பூருக்கு ஒடி விடுவதாகவும், பிறகு அவர்கள் இரண்டு பெரும் தன்னிடம் அங்கே வந்து சேர்ந்து கொள்ளவர மென்றும் சொல்லி விட்டான். அதனும்தான் அவன் பூங்கோதைவையும் பொய்தாமரைக் குளத்திற்குள்பி ரோமத் தாலின் கவனத்தையும் வரலியக்கலின் கவலையையும் திருப்ப எண்ணினான். சாயத்தியமில்லாத தன் தாயாரைச் சேவிக்க மாறச் சொல்லி, யார் எது கேட்டாலும் வாயைத் திறக்காமல் இருக்கச் சொன்னான். பூங்கோதைக்கு வேலாயுதம் ‘கட்டுப்பாடு’ ஏற்படுத்திய அன்றிரவே விஷயமறித்த பொன்னாக்கம் இரவுக்கிரவே பூங்கோதைக்கு வேண்டிய ஒரு வாரத்துச் சாமான்களை அனுப்பி விட்டான்.

“என்னுடைய கதையைச் சொல்லி விட்டேன். கொன்றாக் காரனின் தங்கையாகக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் துணிச்சல் உங்களுக்குக் கிடந்தா? என்னை மணம் செய்து கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறீர்களா?” என்று பூங்கோதை அதட்டிக் கேட்ட போது வேலாயுதம் மறுபடியும் மிரண்டுபோகவில்லை. அவன் சொன்ன பதில் பூங்கோதைவையும் பொன்னாக்கத்தையும் திணக்க வைத்தது.

“செய்து கொள்கிறேன்! கொன் னாக் காரன் தங்கையாயிருந்தாலும் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுகிறேன்!” என்று ஆசை வந்தவன் போனக் கூவினான் வேலாயுதம். பூங்கோதை வையும் அவன் தாயாரையும் தான் கப்பாற்றுவதாகக் கையடித்துக் கொடுக்கவும் தயாராக் கிருந்தான். ஆனால், வேலாயுதத்தையும் தன் னுடன் வெளி காட்டிற்று வந்தவரும் படிக்கப்பட்டான் பொன்னாக்கம். வேலாயுதம்இதற்குச் சமயிக்கவில்லை. பொய்தாமரைக்குளம் கிராமத்தை அன்றிரவே கொன்ற வடிக்கும் ஆவாயும் பொன்னாக்கம் இப்போது விட்டொழிந்தான். எதுக் காரண

ஜனங்களைக் கொண்ட இந்தச் சிறு கிராமத்தை விட்டுவிரும்படியாகப் பூங்கோதை கேட்டுக் கொண்டே இதற்குக் காணம். மேலும் தன் தலைகலையும் தாயகரையும் யாரென்று தெரிந்து பிறகுடட வேலாயுதம் காப்பாற்றுகிறேன் என்று சொன்னது பொன்னூர் கத்தின் மனத்தைத் தோட்டுவிட்டது.

ஆனால் அந்த இரவே, அப்போதே, பொந்தாமரைக் குளத்தை விட்டுத் தள்ளுமனையே விளம்பும்படியாகப் பொன்னூர்க்கும் தலைகலியும் சொன்னான். தாயகரிடமும் சொன்னான். அப்போதுதான் வேலாயுதம் சிறும் மன்றலில் சிறந்து கொண்டிருந்த பூங்கோதையின் தாயகரையும் பார்த்தான். பொன்னூர்க்கும் தன் தீர்மானத்தைச் சொல்லி ஓடிக்கொண்டிருந்த அயனுடைப ஸ்பாடி. பூங்கோதையின் விட்டிலிருந்த ஓரே பெட்டியை அவர்கள் மூன்று கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டான்.

"வேலாயுத அண்ணே! போய் வருகிறேன். கிண்ப்புருக்குப் போய்ச் சேர்த்த பிறகு கடிதம் போடுகிறேன். உங்கள் குரலும் எங்களுக்கு எப்போதுயிருக்கும்" என்று பூங்கோதை தயக்கத்துடன் கூறியபோது வேலாயுதத்தின் கண்ணில் நீர் கர்த்தது. அவர்களுடனேயே தானும் கிண்ப்புப் போய்விடலா மென்று ஒரு கணம் நினைத்தான். பிறகு, "வழியில் போகும் வயைப ஏன் வீடு கொடுத்து வரக்கூடவில்லை?" அவர்கள் அப்பட்டுக் கொள்ள சேர்த்தால் தானும் ஆபத்தில் சிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலொங்கியே சிந்துவிட்டான்.

ஆனால் சந்தேகம் காரணமாகவே என்னவோ வேலாயுதத்தை அவர்கள் மூன்று மைல் தூரத்திலிருக்கும் கிராமத்து எங்காவதாக்கும் அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே சாவிபொரமாக ஒரு மாட்டு வண்டி. இதன் கொண்டிருந்தது. அதில் பொன்னூர்க்குமும் மற்ற மூவரும் ஏறிச் கொண்டார்கள். அந்த வண்டியைப் பார்த்தபோது வேலாயுதத்திற்கு அந்த அன்று சாயங்காலம் கூடப் பக்கத்துக் கிராமத்தில் பார்த்ததாகக் கவனம் வந்தது. வண்டியைப் பொன்னூர்க்குத்தின் சக பாகு டிபுடினான். ஆனால் எதைவோ நினைத்துக் கொண்ட வேலாயுதம் ஓடிப்போய் வண்டியை சிறுத்தினான். ஆச்சரியத்துடனிருந்த பொன்னூர் கத்தைக் கேட்டு, "பொன்னூர்க்கும்! உன் குரல்கார்த்தமாக எனக்கு ஏதாவது கொடுத்தவிட்டுப் போகாவிட்டால் என் மனை சமாதானமாக வருமா?" என்றான்.

"அண்ணா! அந்தப் பிச்சவாலை அவரிடம் கொடுத்தவிடு! நீதான் இந்தத் தொழிலையே இன்றிலிருந்து

விட்டுவிட்டாயே!" என்று பூங்கோதை சொன்னான். "கொடுப்பதா! வேண்டாமா!" என்று தயங்கிக் கொண்டிருந்த அண்ணலிடமிருந்து பூங்கோதை கத்தியைப் பிடுங்கினான். அதைச் சற்றுத் தொலைவில் விட்டெறித்து விட்டு வேலாயுதத்திடம் அதை எடுத்துக் கொள்ளும்படிச் கூறினான். மலைய சிவவொளியில் 'பரிசி' சேனாதிபதியை அக் கத்தி. வேலாயுதம் அதை பெருக்கத் திருப்பிய போது வண்டி காற்றால்ப் பறந்தது!

கத்தியை பெடுத்துக் கொண்ட வேலாயுதம் ஓட்டாடிப் போய்ச் கிராமத்துக் கோயிலுக்கு வந்தான். திறந்திருந்த கோயிலுக்குள் நுழைந்தான். கோயில் மணியைப் பலமாக இழுத்து காங்கு மூறை அடித்தான்!

நடு சிவியல் கோயில் மணியின் சத்தத்தைக் கேட்ட பொந்தாமரைக் குளக் கிராம வானின் திறக்கெட்டு விழித்தார்கள். விழித்துக் கொண்டு பயந்தார்கள். வீர வானிப்பாங்குக்குப் பங்கிட்டுக் கொண்டது. நினைவில் படுத்துக் கொண்டிருந்த எல்லாரும் உன்னை ஓடிப் போய்ச் சதவை இழுத்து ஓடித் தாழ்ப்பாளைக் கொண்டுவரக் போட்டுக் கொண்டார்கள். கோயில் மணியை வாய் அடித்தது என்ற சந்தேகமும் பவமும் கொண்ட கிராம வானிகள் காதுகளில், "ஹியோ! வேலாயுதம் தைக்கோனோம்! கோயிலுக்குப் போய் அவனைக் கொண்டுக்கொண்டிருந்து காப்பாற்றுவான் யாரும் இல்லை!" என்று பரிதாப ஒலம் பலமாக விழுந்தது.

இப்படிச் சில சிவியல்கள் பவங்கரமாகக் கறித்தன. அப்போது, "கொண்டிக்காரர்களைத் தூரத்தி் விட்டோன்! எல்லாரும் சதவைத் திறவுங்கள்!" என்ற பலத்த கூச்சல் வெளியே கேட்டது. மூதலில் பயந்த கிராமத்தார்களுக்கு இக் குரல் வேலாயுதத்தினுடையது தான் என்று சிச்சமராகத் தெரிந்ததும் எல்லாரும் சதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். வேலாயுதத்தின் தாயும் தங்கையும் அவனைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டனர்.

எல்லாரும் வேலாயுதம் கொண்டிக்காரனைத் தன்னத்தையாக விரட்டி யடித்த விவரத்தை அப்போதே கேட்கவேண்டுமென்று துடித்தார்கள்.

அப்போதுதான் காங்கு சிவியல்கள் சமே அவர்கள் கூட்டம் கூடப் போதுமானவருக்கு.

வேலாயுதம் இரவு பதினெரு மணிக்குக் கோயில் பக்கம் ஆன் நடமாட்டமிருப்பதாகச் சந்தேகப்பட்டு அங்கே போனதைச் சொன்னபோது அவனுடைய மதியுக்கத்தைக் கண்டு எல்லாரும் வியந்தார்கள். கன்னசாவி போட்டுக் கோயில் சதவைத் திறந்து அதனால் பதங்கி விருந்த இரண்டு கொண்டிக்காரர்களையும் அவன் ஒரு வளை விரட்டி விட்டு, ஒருவனிடமிருந்து பிச்சவாலைத்தான் பிடுங்கிக் கொண்டு விட்டதாக அவன் சொன்ன போது எல்லாரும் பயந்தார்கள். கொண்டிக்காரர்கள், "செத்தேன்! பிழைத்தேன்!" என்று ஓடிப்போது "இக்கிராமத்தின் பக்கமே அடி பெடுத்து வைப்பதில்லை" என்று கூறியதாக வேலாயுதம் சொன்ன போது அவர்கள் கைதட்டி ஆப்பிளித்து ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

மறுகாள் காலை பொந்தாமரைக் குளக் கிராமவானிக்குத் மற்றொரு அறியும் காத்திக் கொண்டிருந்தது.

பூங்கோதையையும் அவன் தாயகரையும் காணோம் என்ற சேய்திதான் அது. மூலக் காள் இரவு நடத்த ரகசியில் அவர்கள் எப்போது கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினார்கள் என்று எல்லோருக்கும் புரியாத விஷயமாகியிருந்தது. ஆனால் இந்தச் சேய்தி கொண்டிக்காரர்களையே தூரத்திலடித்த வேலாயுதத்திற்கு மிகவும் அற்பமானதாகத் தோன்றியது!

பூங்கோதையின் பூங்கோதையாக அறிவதும், கொண்டிக்காரர்களை எறித்துச் சமாளிப்பதற்கும் இரண்டு ஸ்டீயியங்க்கும் சிறைவேறி விட்டோ, வீர வானிப் சங்கமும் வேலாயுதத்தால் கண்க்கப்பட்டு விட்டது!

வேலாயுதத்தின் தீரத்தைச் சொல்லிச் சொல்லிக் கிராமத்தார்கள் அறுத்து ஒய்த்தும் போனார்கள்! பூங்கோதையும் போய், சங்கமும் கண்க்கப்பட்டுத் தீர வானிப்பான் சலித்துச் சேர்த்து போனார்கள்!

போன் தாமரைக் குளத்தை விட்டுப் பூங்கோதை போன பிறகு அக் கிராமத்தின் உயிரே போய் விட்டது போயிருந்தது! அக்கிராமத்து வானிப்பனெல்லாம் பழையபடி அழகு வெவ்வுடையவே கட்டிக் கொண்ட வாரம்பித்தார்கள். அக்கிராமத்துப் பெண்களெல்லாம் பழையபடி வம்பிலும் வழங்கிறமே பொழுதைப் போக்க ஆரம்பித்தார்கள். அக் கிராமத்து எருமைகள் கூட, பழையபடி காங்கிள் குறுக்கே சாலகாமகப் படுத்துதற்கு ஆரம்பித்தன.

முதனைக்கண்ட

ந

கனொரு ஷேத்திரமாவ
லும்பிரானத்திம் நான்
பெற்ற வளர்த்தவர்.
இதோ மட்டுமில்ல ;
அகம்—ஒர்நிலை—ஒன்

றும் வயல்—ஒரே மரக்கு ஸ்ரீ வளர்ணவன்.
என்னை தாத்தாநான் அந்த ஊர்ப் பெருமான்
கோயிலின் பெரிய தோர மேற்பார்வை பரீத்
துக் கட்டியவர் என்றகடல் கோயிலுவதன்று.
இப்படி இருக்கும்போது எனக்கு அந்த ஊர்ப்
பெருமான் கோயிலின்வருடா வருடும் தீபாவளிப்
பண்டிகையைவந்து கட்டும் விஷயம் தெரியாம
விருந்தால் ஓர்செய்யப்பட வேண்டுவதானே !

அன்று தீபாவளிப் பண்டிகை. கடைத்
தெருவிற்ருத் சில சமயங்கள் வளர்வெண்டிய
தந்தை என் போகவேண்டியிருந்தது—சாரங்க
பாஸ் கோயில் கிறிஸ்தோபர் வான் வறியா
துவாழ்த்து மெய்க்கோபு வான் வறியா
வெய்யே வந்தால் கடைத் தெரு. அந்த
கோயில் வறியா துவாழ்த்து சேய்வழிதான்
எங்களுக்குடொரு ஆய்வு; தமீர் அந்த வறியான்

செய்யான் வறீ. அன்று நான் போகப்போது கிறித் கோபுர வான் ஸ்டாப்
பட்டிருந்ததைப் பார்த்து எனக்கு அச்சம்வர பிடுங்கித்த. 'இதனால் திடக்
கற்பட்டிருக்கும் கதவு அன்று ஸ்டாப்பிட்டிருப்பானே! அதுவும் தீப
வளிப் பண்டிகை அன்று...' என்று போலித்தபடியே தவங்கி ரெந்தேன்.

அந்தச் சமயம் பிராவணர் தருவன் வந்தார். அவருக்கு வயது
வன்பதுக்கு மேலிருக்கும். கசரீய் கோவென்று வந்தறித் தன்னாடி
கடத்த வந்தார். பர்வையியேயே பரம வைகோலித் தோன்றியது.
தெகத்தைய மனத்தையும் பன்னாண்டு திருமணமும் பன்னாண்டு சாத்தி
யிருந்தார். சாத்தியும் பட்டினகரை வேய்க்கிய சாவியின் சாவிய்
சாடம் ஏதிரிடுக்கப் பற்றாக்கச்சம் கட்டி இருந்தார். மேதவாக
அவரிடம், 'கோயில் கதவு ஏன் இன்று சாத்தப்பட்டிருக்கிறது?' என்று
விசாரிக்கவராம என வன்னியேன். என்னை, அவரும் கைத் துண்
கடைக்கோயில் புகக்கட்டியே போட்டு. "வறியா ஸூத்திர! தீவரானவா!"
என்று சொல்லி கட்டினார். நான் மேதவாக அவரிடம் சொல்லிப்
பயனிலாக, "தாத்தா! இன்று கோயில் கதவைத் திறக்கவே யாட்டா
கிறோ!" என்று கேட்டேன்.

அவர் என்னை மேதும் கிறியாக ஒரு நடவடிக்கை பார்த்து விட்டு,
"இப்போது திறக்கமாட்டார்கள்; சமயத்தான் திறப்பார்கள்.....
ஈ யா விட்டுப் பெயர்!" என்று.

"என்னை கட்டித் தருவதானியல் போம்" என்றேன். என்
தாத்தாவையே நான் பார்த்திரே விட்டாலும், என் தாத்தாவின்
பெயருக்குள்ள பெருமையைச் சமய சமய மறியது நான் உபயோகித்துக்
கொள்ள எப்பொழுதும் தவறியது இல்லை.

இதைக் கேட்டதும் அவர் ஒரு நடவடிக்கை துள்ளித் குதித்து கட்டினார்.
தான், "அப்படி பெயருக்கு ஈ கட்டித் சமய சிங்கிதது கோயிலு.
அதுதான் பார்த்தபடியேன் எந்தென் பட்டேன். உன் குக்குத்தான் தோ
மகன், பிதுர்ப் பிரபிதவான் என்னைதான் அடையாளம் கட்டி
கிறதே! நானும் உன்னை தாத்தாவும் இந்தக் கோயில் வரையிலே
தான் கோயிலிலாவோமேன். நாம்! அந்தோரு சமயம்....." என்று.

"அது சரி, தாத்தா! இன்று கோயில் சாத்தியிருக்கக் காரணம்
என்ன!" என்றேன் அவரிடம்.

"கோயிலின் பிராத்தம் கட்டிவருது. சமயத்தான் வரையின் திறக்க
மாட்டார்கள்" என்று.

விட்டும் பிராத்தம் செய்யச் சொல்லியிருந்தவர்களை கோயிலின்
வந்து செல்லும் வழக்கம் உண்டு. அப்படித்தானிருக்கும் என்று நான்
எனக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

"இந்தத் தீபாவளி நாளில் கோயிலின் வந்து பிராத்தம் செய்கிற
வர்கள் யார்!" என்றேன் கிற்று வெறுப்போடு.

செந்திரன்

வானவதைத் தாம் அனுமித் கோழி போதிலே
வானிலே நீன்றுவா வேற்றவர் யாவோ?
வானவரும் தேவியரும் வந்து வணங்கி
வானவர் எத்தி ஐய போத்தி கோக்குவோ?

குற்றாலச் சிற்பம் 2.

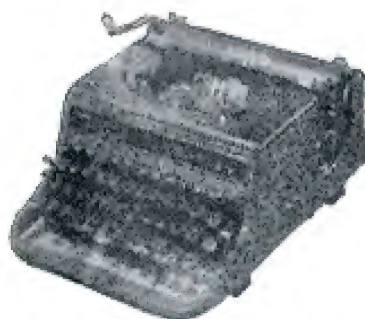
சுருதி
பி.வி.மணி
1980

நாங்கள் விநியோகிக்கும் விசேஷ சாமான்கள்

MORTON

மதுரான மீட்டாய்கள்

‘ஒலிவிட்டி’ டைப்ரைட்டர்கள்

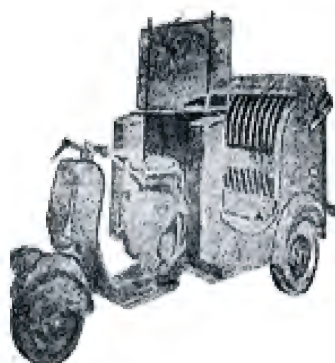
‘ஆட்டோ - ரிக்ஷா’

குறைந்த செலவில் டாக்ஸியாகப் பயன்படும் போக்கு வரத்துச் சாதனம். நடுத்தர வருமான முன்னவர்களுக்கு மிகவும் ஏற்றது. ஒரு காலன் பெட்ரோலில் 85 மைல்கள் ஓடும்.

M.Pump

DEMPSTER

உணவு உற்பத்திக்கான நீர்ப்பாசனத்திற்கும் வீட்டு உபயோகத்திற்கும் முன்னணியில் நிற்கும் மிகவும் சிறந்த பம்புகள்

மற்றும்

- ஐனுமான் தாண்டியூட் பைப்புகள், டாடா சாயனங்கள், மெஷினர் ஹாட்டுவர் மற்றும் சகலவிதமான எலக்ட்ரிக் சாமான்களும் சப்ளை செய்கிறோம்.
- சென்னைத் துறைமுகத்திலிருந்து சாமான்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்து கிடங்கு வசதி யளிப்பது உட்பட சகல ஏற்பாடுகளையும் நாங்கள் செய்து கொடுக்கிறோம்.

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள் அல்லது டீலிங் சிஸ்டம் செய்யுங்கள்

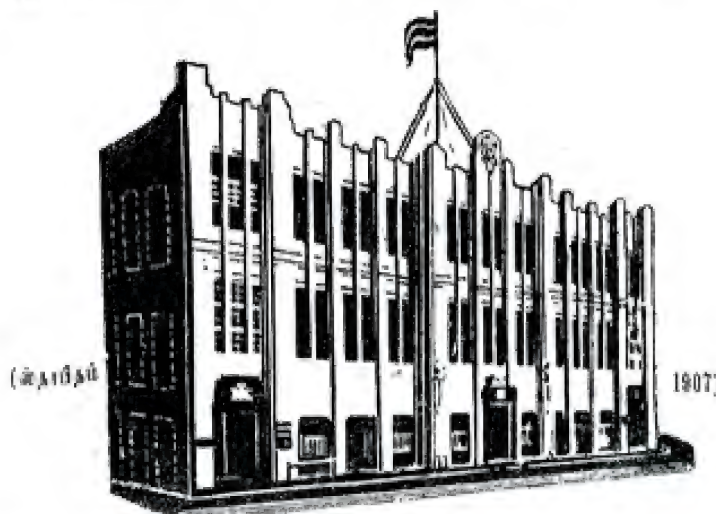
சௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன் (மதுராஸ்) லிட்.

80, செம்புதாஸ் தெரு :: ஜி. டி., சென்னை - 1

தந்தி: "GOODWILL"

போன்: 2724, 3890

இந்தியன் பாங்க், லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: 'இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ்' - மதராஸ்

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	- ரூ.	1,00,00,000
வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	- ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	- ரூ.	53,00,000
ரிஸர்வ் நிதி	- ரூ.	62,00,000

டைரக்டர்கள்:

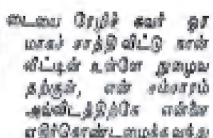
டாக்டர் Rm. அழகம்ப செட்டியார்	ஸ்ரீ R. சுந்தரம் அய்யர்
டாக்டர் E. M. முத்தப்ப செட்டியார்	டாக்டர் M. R. M. S. பெரியண்ணன் செட்டியார்
ஸ்ரீ M. Ct. முத்தையா	ஸ்ரீ O. M. SP. L. M. மெய்யப்ப செட்டியார்
ஸ்ரீ K. பாலகாமன்ய அய்யர்	ஸ்ரீ A. M. A. MR. முருகப்ப செட்டியார்
ஸ்ரீ M. A. சிதம்பரம் செட்டியார்	டாக்டர் டாக்டர் M. R. குருஸ்வாமி முதலியார்
ஸ்ரீ R. K. வெங்கடாசலம்	ஸ்ரீ C. கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலியார்

எல்லாவித பாங்கிங் அலுவல்களும் செய்யப்படும்

N. கோபாலய்யர்

காரியதரிசி

"அழகுப்பா" என்ற கவிஞரின் பெயர் மீட்ட தற்கு, "அழகுப்பா, உங்கள் பின்பு சிந்தனைகளையும் அவர் அளித்த காரணமாகத்தான், உங்களைப் பற்றி என்னைப் பேசுவதில் தலை நிழலாகிறது. அவரின் வரலாற்றைப்பற்றி அழகுப்பா மீட்டிப் போடுங்கள். இதை பாருங்கள்" என்று அவர் கவிதைத் தட்டில் கவிதைத் தாள் பிடித்தான்.

‘அவர் அங்கு இருந்து பார்க்கிறதா? ஏது! தயார் மன முடக்கு இருந்து போனதால் அங்கவர், பெண் இக்கிதம் கவியதையாக யாரி யிருக்கிறார்! தாரிவர் ஆகமத்த ரிபாசம் தாரி பெண்களின் வார்த்தைகள் ரீபர் டெக்ஸ்டீரிபெரீவ் வானயாரிதா! என்ரு வார் கிதத்துக் கொள்கப்பெட்.

“அப்பொழுது மாமா வந்திருந்தார். இப்பொழுது அங்கும் அவன் அகத்துக் காரநாமப் பார்த்து வந்தி வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னார். நான் அவனுக்குக் குத பத்தினியெய்வை, அத்துத் தினியைவுத் திர்த்துத்” என்று வன் சம்பாரம் வினை பாட்டாகச் சொல்லிச் சொல்லுடன்.

[illegible]

புராணம்.

[illegible]

பிறகு தடப்பனத்திப் பெண்ணை, அவள் போகவை விளத்ததுக் கவியோடு பார்க்க தான். என்னைக் காணும்பொழுதெல்லாம், "இந்தப் பெண் இப்படி அடங்காப்பிடாதி யாகப் போகிறாள். மணம் போனபடி போய் விடுவாள் போகிறாள்மேலே. இவளுக்கும் புத்தி புலனெல்லாம் வாய்! என் லாந்தை இவள் காதிமேலே ஏதமார்பிடே யென்கிறேன்" என்று சொல்லி மிகவும் விசைப்பான்.

"அப்படி பெய்யாமல் சொல்வாதிர்கள் அம்மா, குழந்தைமீடும் ஒரு தப்பும் கிடையாது. அவளுக்கு ஒரு குழைவும் வராது, சமீபத்தா மிருப்பான். என் சொல்லு கிறேன், பால்கிசன்" என்று என் அந்த அம்மாளுக்குச் சமாதானம் சொல்லுவான்.

"ஏதோ ஆசிரியர்தம் போலச் சொல்லு கிறீர்கள். இருக்கதாலும் இப்போ பால்கிசன், உங்களைப் பாடத்திற்கு வரச் சொல்லிவிட்டு அவள் இன்னும் வீடு வரவில்லை. காலை ஒன்பது மணிக்குப் போனவள், மணி ஏழாமிறத, வர வர இது மாதிரிதான் செய்கிறாள்" என்று சொல்லித் துக்கிப்பான்.

இதற்கு என் பதில் சொல்லித் தெரி யாமல் நிகைக்கும் பொழுதே, கணநித் தானே வேகமாய் ஓட்டிக்கொண்டு வந்து செருவான் கமலம்.

"எனா! கோம்பு கோம்பு உங்களைக் காக்க வைத்திருக்கிறது. கோம்பு வகுத்தம், மன்னிக்கவும். டென்னிஸ் கோர்ட்டில் கோம்புவிட்டது. இதோ கோம்பில் உடைமாதிரிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அம்மா! என் முயற் சார்பிடவில்லையே என்று கவியோடுபோய் போனா! என் பட்டினி கிடந்து விடவில்லை. 'காலை' எல்லாம் வந்து புடைக்கத் தின்றிருக்கிறேன், தேவியா!" என்று கூறி, 'விழப்போடு என்மேல் படாதினா' என்று ஒதுதுக்கிக்கொண் டும் தாயின் கண்ணத்தாக கையால் தடவி விட்டு மொடிப்படிக்கனில் தாவி ஏறிச் செல்லு வான். அவள் அம்மாவை வேலமாக அப்பு போய்க் சமாதானம் கூறிச் செல்லும் பொழுது, வாய் என்ன எடுத்ததுக் கூறிக் கண்டிப்பது என்பது தெரியாமல் போனது. இது மாதிரி எவ்வளவோ சிறு விஷயங்கள் எவ்வளவோ நடவடிக்கை நடத்திவிடுகின்றன. பதமாவதியின்மேல் யாரிடமும் மணம் விட்டுப் போதாவன் என்னிடம் மட்டும் அத்தரங்கத்தில் இடங்குக் கவியப்பட்டு வருகிற வான். அந்த அம்மாளுக்கு என் னிடத்தில் அப்படி ஒரு விசுவாசம். அவளுக்கு மட்டுமென்றே, விட்டில் கமலத்திற்கு, அவள் தகப்பனா! உயி ருடன் இருக்கும்பொழுது அவளுக்கு, எவ்வளவுதான் தான். அந்த விட்டில் நான் பாடம் எப்போதும் ஆசிரியன் மட்டுமேயே, ஒரு பரிதாபமானவன் கருதப்பட்டேன். இவ்விதம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல எண்ணங்கள் என் உணர்ச்சித்திற்குள் பரபரப்பை பெருக்கிவை எழுப்பின.

"67" என்ற இது, புடவைமையப் புரக்கவும் வரவடைத்து மெளனம் வாசிப் பெருமூச்சு விடுகிறேனே. எனக்கு இவ்வளவு கலை புடவை

கிடத்தத்தில் உங்களுக்கு வருத்தமா!" என்று கேட்டு என் கித்தரிவைக் கவித் தான் என் சம்சாரம்.

"எனக்கு ஒரு வருத்தமும் இல்லை. உனக்குத்தான் புடவை கிடத்த சந்தேகமும் தாங்கிவிட்டேன், கமலத்திற்குப் புறம் ஆரம்பித்துவிட்டாய்" என்றேன்.

"எனக்கு இருக்கு, என்னை அம்மாவை தாண்டிவா கிணத்து விட்டார்களா! உங்க ளுக்கு மட்டும் தான் கமலத்தினிடம், கலை மகனாகிவிடுக்த் சகுந்திய விட்டத்தில் போய் புத்தி கி வந்தவியா, எனக் கொண்டு கிடையாது! பெண்ணின் வாத எனக்கு அவனிடம் பெண்ணிடம் போல அபாயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு அமரிக்கையாகக் கை வறுக்கு அடக்கித் குடித்தனம் பெண்ணை அவள் ஆவான் என்று என் கிணக்க விடில். 'முதலில் விவாகமே செய்து கொள்ள மாட்டான். அப்படிச் சம்பா ணம் பண்ணிக் கொண்டாலும், தாயா ருக்கு அடங்காமல் போனது போல அல்லுடையாளுக்கு அடங்கமாட்டான்' என்றுதான் என் கிணத்தினே" என்று என் சம்சாரம்.

"கவலாத என் அறிவித்தது மாதிரி கி அறிவித்ததால், அப்படி கிணத்திற்குக் கமலமாய்" என்று என் சொன்னதற்கு,

"என்! கிணக் மட்டும் அவளுக்குக் கை கிப்பட்டிருக்கியா! எத்தனையோ பட்டி குக்கிறீர்கள். இப்போது மறந்த போய் விட்டேனா! அவள் அம்மா சாமித்தற்குக் கொஞ்ச காலக்கு முன்புமேலிருந்து, அவர்கள் விட்டுப் பாடத்திற்குப் போய்த் திரும்ப வருகிற போதில்தான் என்னிடம், 'சாமிதான் கமலத்திற்கு கலை புத்தி

கொடுக்க வேண்டும்; வர வரத் தாயா சொல்லிக் கணமாய் தன் போக்கில் போகிறாள்" என்று வருக் தினை திட்டியா!" என்று எனக்கு எடுத்த துக் சொன்னாள்.

ஆனால், கி சிறிது காலம் என் விட்டி டிற்கு வந்த பிறகு கூட, கமலத்தின் வருகை கவலத்திற்காகக் கவியப் பட்டதுண்டு. அவள் தன் தாயா

முக்கத்திற்கு எதிரேயே எதிர்த்துப் போத் தொடங்கின அம்மாவின்மீது என்னை இந்த விசாரம் பற்றிக்கொண்டது. முதலில் அவள் எதிர்த்துக் கொண்ட ஆரம்பித்தது என் மனத்தில் தெனியாப் இன்று போய் பதிக்ந்திருக்கிறது. மானம் குத்து மணி மிருக்கும். அவள் என்னிடம் அவசர அவசரமாகப் பாடத்தை முடித்து விட்டு, "எனா! இன்று இதுதான் சிறுத்திக் கொண்டேன். எனக்கு வெளியே போக வேண்டியிருக்கிறது. துவயத்தன் சகுந்த லியை கிரகணப்பதில் கமக்கு மனமிக்கே. அதுதான் அங்கம் முடியாமல் கிணக் கொண்டே போகிறது" என்று விவாபாட் டாக் சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தான். இரண்டு முன்று காட்களாக எங்கள் பாடம் ஏதேனோ காரணத்தினால் தடைப் பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. எங்கள் அப்பொழுது சகுந்தலப் பாடத்தில் நான் என் அங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்.

"ஏன், முழுதும் படியேன், என்னை போகணும்!" என்று கமலம் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த அவள் தாயா சொன்னாள்.

"இங்கியம்மா, கிணக்குப் போக வேண்டும். என் கிணத்திற்குக்குக் கட்ட டாய் வருவதாக வரக்குக் கொடுத்திருக் கிறேன்" என்றாள் கமலம்.

"ஆனால், பெரிய சத்திய வரக்கு, திட்டக்கடாது! இன்றைக்கு கி திரித் திற்குப் போகவேண்டாம். யாழ் வரப் போகிறேன். எங்கும் போகாதினாறு சொல்வதான் என் வந்தேன்" என்றாள் பத்மாவதியின்மேல். வழக்கத்தையிட அக் தம்மான் குரலில் கொஞ்சம் அகிமயாகக் கண்டிப்பு தென்பட்டது.

★★★ சென்னை மேல் சட்டசபை அங்கத்தவராக மிகுந்த ஆர்ஜி தேச பந்தர் ஒலியை சீர்த்ரெ செறையில் ராஜாஜியைத் தங்கியிருக்க வேண்டுக. சில வருஷங்களுக்கும் பிறகு அவர் மறுபடியும் ராஜாஜியைச் சந்தித்தார். ரெய்கே, எப்படி எவ்வகைத் தீரே படித்தியலாம். ★★★

புதுமில்லி யாத்திரை

◆ கே.பி. மல்லிகார்ஜுனு எம். ஏ., பி. எல். ◆

1948-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் இருபத்தொன்றாம் தேதி கமது பாரத தேசத்துச் சந்திரிதத்தில் மிக முக்கியமான நாளாகும். அன்றதான் மூதல் மூதலில் ஓர் இந்திய இந்திய அரசால் சந்திரித தலைவர் ஆனார். கமது அருமைத் தலைவர் ராஜாஜி பாரத தேசத்தின் கவர்னர் ஜெனரல் பதவிக்கு வந்தவுடன் அவரை ஒருமுறை கேரில் சென்று பார்த்து விட்டு வரவேண்டுமென்ற ஆசை என் உன்னத்தன் இருந்த வந்தது.

ராஜாஜி எவ்வ வர்த்தகையை கடத்தி வந்தவர். கடுமையான ஒழுக்கமும் சிலமும் கிடைத்த வர்த்தகையைக் கொண்டுருந்தவர். எதிலும் பற்றுக் கொள்ளாமல் கவராவ் தெரிவைக் கடைப்பிடித்த ஒழுங்கு வர். இந்த ராஜாஜியைத்தான் காம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது அவர் பித்திரிக்கு கைச் சால்பை நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் ராஜாஜி செய்த அந்த மர பெரும் அரசுமையின் எப்படி வர்த்திரை? அந்தப் பதவியில் பொருட்டு ஏற்க வேண்டிய ஆடம் பரத்தை எப்படிச் சமாளித்திரு? —இதைப் பார்த்தவென்றும் என்ற ஆசை எனக்கு ஏற்பட்டது. இதைப் பற்றிச் சொன்னால் சிறு பிண்டத்தைய மாகத் தோன்றலாம். “இப்படியும் ஒரு ஆசை யுண்டா? கைத்திரிபக்காரத் தனம்!” என்றும் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த ஆசை என் அந்தரத்தைய வில் உதித்த என் உடல் பூராவும் விவர்த்திரை விட்டது போல் தோன்றியது. என் செல்வச் செல்வக் கவர்னர்-ஜெனரல் ராஜாஜியைப் பார்த்த வேண்டும் என்ற துடிக்கும் எனக்கு அநிகரித்தது.

“ஒருவர் மந்திரெருவர் பால் வசிகரிக்கப்படுவதன் காரணம் வர்த்தகையால் வினக்கக் கூடிய தன்மை. அதுவும் உடலில் தத்துவம் போன்றது தான்!” என்று மகாகவி பவபுத்ரி மூர்த்தியில் சொல்லியிருக்கிறார்.

“எதற்காக நீ ராஜாஜியைப் பார்த்த வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறாய்?” என்று கேட்டால் மேலே பவபுத்ரி கூறியதைத்தான் காலும் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

என் விருப்பம் எப்படி கிடைக்க வேண்டும் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது அதிர்ஷ்டவசமாக என் கணவர் ஸ்ரீ மல்லப் பிரகாச ராய் வந்தார். அவரிடம் என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்ததும், தாம் என் புதுமில்லி யாத்திரையை நடத்தி வைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

நின்புகின் உதவியால் 1948-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் கடைசியில் புதுமில்லி சென்று ‘சவுத் இண்டியன் போர்டுஸ் ஹவுஸ்’ என்ற பிரபல தென்னிந்திய ஹோட்டலில் தங்கினோம். கவர்னர் ஜெனரலைப் பேட்டி காணப் பெறவது மிகவும் கடினமாக இருக்கும் என்று என்னினைன். ஆகவே, முதலில் ராஜாஜியின் ராஜ்யவக் காரியதரிசிக்கு டெலிபோன் மூலம் கவர்னர் ஜெனரலை என் பார்த்தே விருப்பவதாகச் சொல்லி, கவர்னர் ஜெனரல் எனக்குப் பேட்டி வலிப் பாரா, அளிப்பாராயின் என்றவர்க்கு, எப்பொழுது.—என்று விவரங்களைத் தெரிவித்துவந்து வேட்டுக்கொண்டேன். சில மணி நேரத்தின் எனக்கு டெலிபோன் மூலம் பதில் வந்தது. பிறகு எழுந்த முறையும் வந்து விட்டது. அதாவது ஜூன் மாதம் 29-ம் தேதி காலை பதினேழு மணிக்குக் கவர்னர் ஜெனரலை என் சந்திக்கலாம் என்று ராஜாஜியின் உதவிக் காரியதரிசி எழுதி மருந்தார்.

இத்தகைய மேலிடங்களுக்குச் சென்று பழக்க மில்லாதவர்களுக்கு ஏற்படும் ஒருவித அச்சத்துடன் 29-ம் தேதி காலை குறித்த நேரத்துக்கு முன்பாகவே கவர்னர் ஜெனரல் மானிகைக்குப் போய் விட்ட தவராரினேன்.

அரசாங்கக் காரியாலயங்கள் உன்ன கட்டிடங்களின் முன்னு நிருக்கும்

பரந்த சதுக்கத்தை என் வாடகை மேட்டார் வண்டி அடைந்தபோது ராஜா கம்பீரம் பொருத்திய அந்தக்கட்டிடத்தைப் பார்த்தேன். என் உன்னத்தில் அச்சமும் ஆச்சரியமும் ஒருங்கே தோன்றின. முதலில் என் வாடகைக் கார் பிரதான வாயில் வழியாகச் சென்று பிறகு விராலமான அழகிய பாதையில் சென்றது. அந்தச் சாலை யின் இருமூலங்களும் அரசாங்கக் காரியாலயங்களிலுக்கும் சிலப்பு சிறக் கட்டிடங்கள் வரிசையாக இருக்கின்றன. இவ்வழியில் கொஞ்ச தூரம் சென்ற கார் இடது புறமாகத் திரும்பியது. இப்பொழுது கார் இரண்டு கைகளினாலே மிகுந்த சாலைச் சென்றது. இந்த இரு கைகளும் பழங்காலக் கோட்டைகளின் மறித கைகள் போலிருந்தன.

மேலும் கொஞ்ச தூரம் சென்ற பிறகு ஓர் இடத்தை அடைந்தோம். உடனே மேட்டார் ஓட்டி, “இந்திரு மேல் கார் போகக்கூடாது” என்று, என் காரை விட்டு இறங்கினேன். அங்கே ஒரு உத்திரியோகஸ்தர் கின்று இருக்கிறார். அவர் கவர்னர் ஜெனரலை அண்மைய உத்திரியோகஸ்தராக இருக்க வேண்டும் என்று கிடைத்து என் வந்த காரியத்தைப் பற்றி அவரிடம் தெரிவித்தேன். உடனே அவர் கவர்னர் ஜெனரல் அண்மைய கைச் சந்த உருப் பணிந்த ஒரு உத்திரியோகஸ்தரையென்றுடன் துணியாக அணுப்பி வைத்தார். அவர் என் ஒரு விராலமான தூரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். அந்த தூரத்தில் வேறு சில பெரிய அரசாங்க உத்திரியோகஸ்தர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்த தூரத்தில், அதிக் உடினத்தைக் குறைத்துக் குளியில்களும் மின்சார வந்திரம் ஒரு புறம் இருந்தது. எல்ல அழகிய மேத்தைகள் கைத்த சொபாக்கள் போடப்பட்டிருந்தன. மகத்தான சந்திரி படம் ஒன்றும் அங்கே மாட்டப்பட்டிருந்தது. கனம் பெருமான்சாரி ரேட்டியார் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் கவர்னர் ஜெனரலை பந்தைய

மணிக்குட்டுபேட்டி காண ஏற்பாடாகி யிருந்தது. என் அவர் பக்கத் தில் சென்று உட்கார்ந்து பேசத் தொடங்கினேன். கொஞ்ச சேரத்தில் அவர் அழைக்கப் பட்டார். சரியாக 10-50 க்கு அவர் திரும்பி வந்தார். உடனே என் கவனம் ஜெனரலுப் பேட்டி காண அழைக்கப் பட்டேன்.

வெண்ணி உடுப்பு அணித்திருந்த ஒரு ராஜ்யவ அதிகாரி அந்த அறையி லிருந்து குறுவிய சீண்ட தாழ்வா ரங்கள் வழியே வேடுகுரு அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அந்த ஊரின் கதவுக்கு ஒரு பிடியிருந்தது. அந்தப் பிடியைத் திருகித் திறந்தார் அந்த ராஜ்யவ அதிகாரி. திறந்தவுடன் இன் னொரு கதவு காணப்பட்டது. அதை யும் அந்த உத்தியோகஸ்தர் திறந்து விட்டுப் பின்வாங்கிச் சென்றார்.

கதவு திறந்து உடனே நுழைந்த தும் என் பார்வை அங்கே உட்கார்ந் திருந்த பெரிவாயிது விழுந்தது. அவர் மரக மறுவற்ற தூய சதாரை அணித்திருந்தார். அதைவிட மரக மறுவற்ற தூய உண்ணத்தின் பிரதி பரிப்பை அவருடைய இனிய சிரிப்புத் தவழ்ந்த முகத்தில் காணேன். அவர் வேறு யாருமில்லை; நம் ராஜாஜிதான்.

என்னைப் பார்த்தவுடன் தமது ஆசனத்தை விட்டு எழுந்து என்னை கோக்கி வந்தார். என் கமல்களித் தேன். பதிலுக்கு அவரும் கைகடையி கமல்களித்தார். பிறகு என்னை ஒரு சேர்பாவுக்கு அழைத்துச் சென்று உட்கார்ச் சொன்னார். என் உட்கார்ந்த பிறகுதான் அவர் உட்கார்ந் தார்! என்னை பேச்சு ஆரம்பிக்குமுன் அங்கு அஜாஸ்செப்பிட வேண்டிய சடங்கு முறைகளில் என் ஏதாவதும்

தவறு செய்திருந்தால் மன்னிக்கும் படி கோரினேன். "அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை!" என்று சொல்லி விட்டார் ராஜாஜி.

அவருடைய அன்பு கிடைத்த வர வேற்பு, சம்பிரதாயமாகப் பேசாமல் மனம் விட்டுப் பேசிய தன்மை, மதிப்பீடு ததும்பிய முகம் இவற் றின் முன்னர் ஆரம்பத்தில் என் கொண்ட அச்சம், கூச்சம், பயம் எல்லாம் குறிவாகச் சண்ட பனி போல் மறைந்தன.

சுமார் அரை மணி சேரம் மனம் விட்டு அவவளாவிய பேசிக் கொன் டிருந்தோம். அவர் எதையும் ஒளித் துப் பேசவில்லை; மறைத்துப் பேச வில்லை. கூடும் மனதில் தோன்றியது எதையும் சொல்லாமல் அடக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவருடைய உயர் பதவி எங்கள் அன்போவ்வ அன்புப் பேச்சுக்கு இடையூறு இருக்கவில்லை! அவர் கூறிய ஒவ்வொரு யொழிவிலும் உண்மையும் உணர்ச்சியும் இருந்தன. அவர் யொழிவில் அரவணப்பு இருந் தது. எங்கிலுபற்ற அன்பு தேவனத் தது. அப்பொழுது, திருச்சிராப் பள்ளிச் சிறையில் அறிவுடையவராக ராஜாஜியுடன் கழித்த இப்ப நாட்கள் மறுபடியும் என்னுடைய மனத்திலிரை யில் ஓடலாயின.

எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த அரை மணி சேரம் வெகு சீக்கிரம் நீங்கி விட்டது. ஆனால் எங்கள் இருவருக் குமே 'எங்கள் பேச்சு இன்னும் சற்று சேரம் சீக்கிக்கடாதா!' என்று தோன்றியது. எனினும் என்னக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த காலத்துக்கு மேல் அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்க என் விருப்பமில்லை. அப்படிச் செய் வேடுவராயில் அவருடைய அன்பின்

வரம்பைக் கடப்பவனுவேன் என்று ஏதோ ஒன்று உணர்ந்திற்று. ஆகவே, என் எழுந்த அவரிடம் விடை பெற் றுக் கொண்டேன்.

அன்று அவருடன் சம்பாவித்த தானது எங்கிலுபற்ற ஆனந்தத்தை என்னக்குக் கொடுத்தது. ஆனால் அவரை விட்டுப் பிரியப்போது மனசக்கு வகுத்தமாதந்தான் இருந்தது.

* * *

சீர்திருந்மை என்பதன் பொருள் அன்று ராஜாஜியைச் சந்தித்த பிறகு தான் என்னக்குத் தெரிய வந்தது. உண்மையான அறிவாளிகள் உயர்ந் தோர்க்கும் தாழ்ந்தோர்க்கும், பெரி யவர்களுக்கும் சிறியவர்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வித்தியாசமின்றி எப்படி, எட்குத் து கொள்வார்கள் என்பது தெரிய வந்தது. இவ்விதம்படி ராஜாஜியிடம் பரிபூரணமாக இருப்பதைத் திருச்சி சிறையில் அவரைச் சந்தித்தபோதே கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் எந்த இத்தி யனும் இதவகையில் பெருது அந்த உயர்ந்த விதானத்தை யடைந்தும் ராஜாஜி பழைய ராஜாஜியாகவே இருக்கிறார் என்பதைக் கண்டு என் மனம் சோல்வத் தெரிவதே ஆனந்தத் தில் மூழ்கிறது. என் மனம் இந்தனை காலும் ராஜாஜியிடம் கண்டு வந்த இவ்விதம்படிக்கு ஒரு விதம் அத்தாட் சிலை எதிர்பார்த்த ஏங்கிக் கொன் டிருந்தபோது என்று கினைக்கத் தோன்றுகிறது.

சிலர் துன்பம் சேர்ந்த காலத்தில் பெருந்தன்மைவுடன் எட்குத்கொள் வார்கள்; சேல்வம் கொழிக்கும் காலத் தில் அற்புத்தமாய்க் எட்கு கொள் வார்கள். வேறு சிலர் சேல்வம் பொக்கும்போது பெருந்தன்மை யோடும், துன்பம் வந்தால் சேல்வ மாகவும் எட்குத் கொள்வார்கள். ஆனால், உண்மையான சாம்பு, இன் பத்திலும் துன்பத்திலும் ஓரமாதிரி எட்குத் கொள்வதான. இக்குணம் ராஜாஜியிடம் பரிபூரணமாக விளங்கு வதைப் பார்த்து அளவு எட்குத் ஆனந்த மடைந்தேன்.

பகலத் கிதையில், "இன்பத்தையும் துன்பத்தையும், ஈரப்பதையும் எல் டத்தையும் ஒன்றுக்கே கருதவேண்டும்!" என்ற பொருள் உன் கவோகம் ஒன்றிருக்கிறது. இந்தச் கவோகம் தான் பகலத் கிதையில் மிக முக்கிய மான கவோகம் என்று கூறி ராஜாஜி விளக்குவார். இதே கருத்தை, சமது னப்பெரும் இநிகாசமாயிவ மகாபர தம், குரீயனுடன் ஒப்பிட்டு வெகு கன்குரு விளக்குகிறது. ஆம், குரீயன் உட்கும் போதும் சிலந்து தோன்று கிறது; அந்த மிகும் போதும் சிலந்தே காட்டுவன்கின்று அன்பு?

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

பாரததேசம் முழுவதிலுமுள்ள ஆதரவாளர்களுக்கு இலிப்ஸ் தனது தீபாவளி வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது. இலிப்ஸின் உன்னதமான வேலைத்திறன் அனேக புதிய இலக்கங்களில் பரிந்துரினையும்கூட ஆளத்தக்கதையும் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையில், இந்த ஆரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இலிப்ஸ் சமீபத்திய ரேடியோ இலிபஸ்களை அளிக்க முன் வந்திருக்கிறது.

பிலிப்ஸ்

சல்க்யூரிகல் கோ. (இந்தியா) லிட்.,
2, ரோய்லாம் ரோடு
கல்கத்தா-20.

"ரெகலெண்டர்"
BCA 297 U:
AC/DC;
விலை ரூ. 335/-

BCA 197 U:
AC/DC
விலை ரூ. 240/-

BCA 198 B:
மூல ரேட்டர் மெட்
விலை ரூ. 235/-
(ரேட்டர் இல்லாமல்)

BX 395 A & U:
AC & AC/DC;
விலை ரூ. 535/-

BX
495 U & AV:
AC/DC
விலை ரூ. 600/-

AC & 6 V. ரேட்டர்
விலை ரூ. 695/-

BX 496 A:
AC மட்டும்
விலை ரூ. 695/-

BX 686 U:
AC/DC
விலை ரூ. 850/-

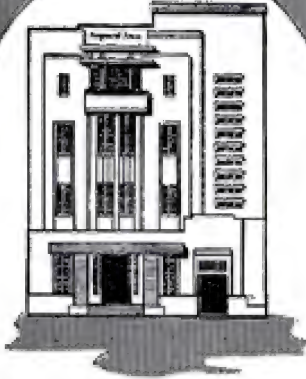
BX 696 A:
AC மட்டும்
விலை ரூ. 895/-

BX 675 V:
6 V. ரேட்டர் மெட்
விலை ரூ. 1,100/-
(ரேட்டர் இல்லாமல்)

BX 798 X
30-வது ஆண்டு கிரா மாடல்
AC & DC கலப்பெட்டியுடன் கூட
விலை ரூ. 1,500/-
(கலப்பெட்டி இல்லாமல்)

N.P.S.

தீபாவளி வாழ்த்துகள்

வான்கார்கு

வான்கார்கு இன்ஷூரன்ஸ்
கம்பெனி, லிமிடெட்

வான்கார்கு பயர் அண்டு
ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ்
கம்பெனி, லிமிடெட்

“வான்கார்கு ஸ்லவுஸ்”

மதராஸ் - 1

• உங்களுடைய சகலவிதமான அச்ச வேலைகள் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் நேர்த்தியாகவும், குறித்த காலத்திலும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

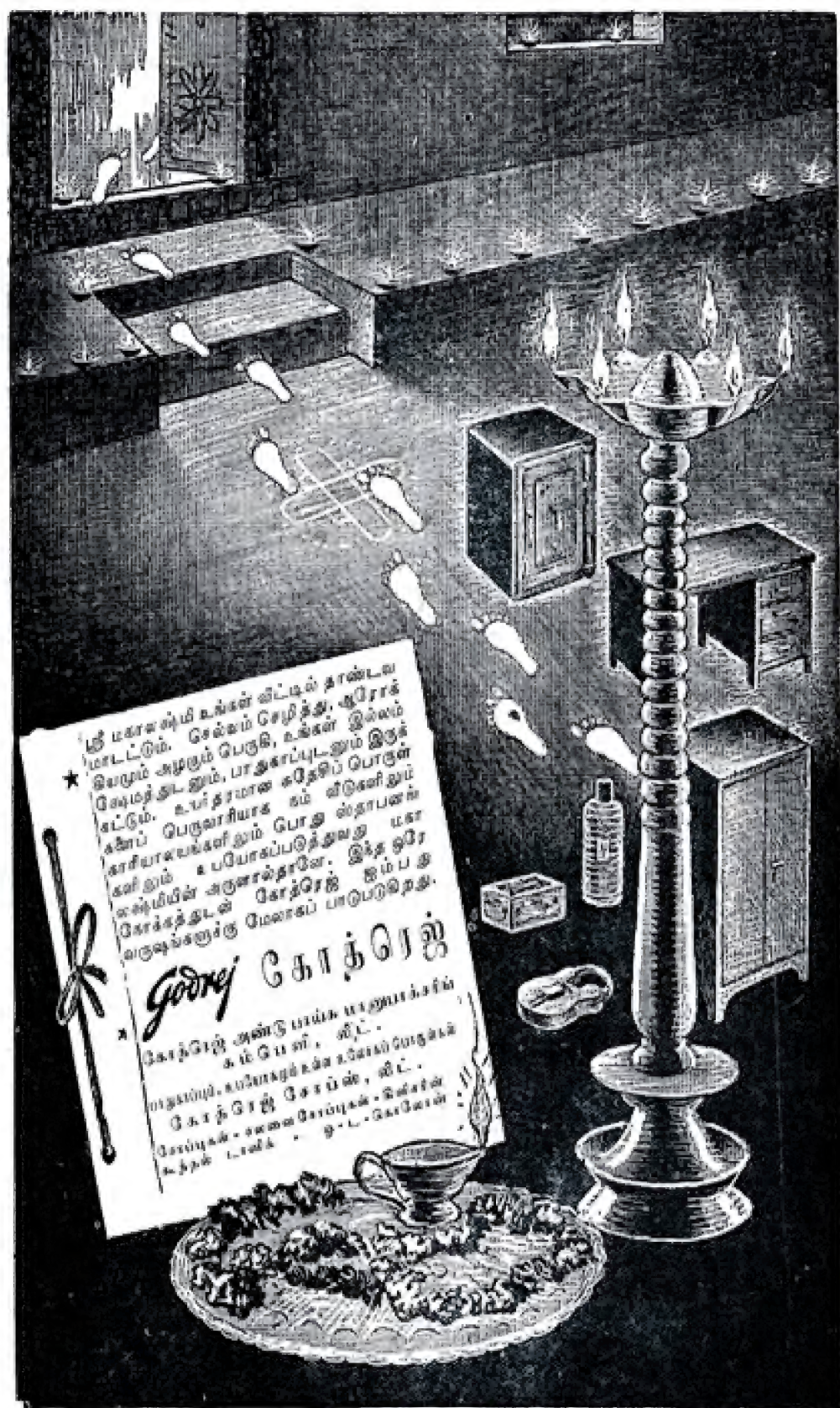
• தவிர, கணக்கு புஸ்தகங்கள், ஆபீஸ்களுக்கு வேண்டிய ஸ்டேஷனரி சாமான்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், காலேஜ்கள் இவைகளுக்குத் தேவையான நோட் புஸ்தகங்கள், சகாய விலையில் வேண்டும் போதும் உங்களுக்குத் தேவையான முறையிலும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

• எங்கள் “விஜயா” ஆபீஸ் காலண்டர்கள் தினசரி வாழ்க்கையில் வேண்டிய குறிப்புகளுடன் கண்கவரும் முறையில் தயார் செய்யப் பட்டவை.

விஜயா பிரிண்டிங் ஓர்க்ஸ்

(உரிமையாளர்: எம். பத்திசேகர ஓதகாரி)

மலையபெருமாள் தெரு - சென்னை

★ மகாவிஷ்ணு உங்கள் விட்டில் தாண்டவ
மாட்டமும். செங்கம் செழித்து, குரோத்
லையும் அழகும் பெருகி, உங்கள் இல்லம்
செழித்துடனும், பாதுகாப்புடனும் இருள்
சுட்டும். உபத்தரமான கதேசிப் பொருள்
களைப் பெருவாரியாக கம் வீடுகளிலும்
காரியாலயங்களிலும் பொது ஸ்தாபனங்
களிலும் உபயோகப்படுத்துவது மகா
விஷ்ணுவின் அருளாகத்தானே. இந்த ஓரே
கோக்கத்துடன் கோத்ரஜ் இப்பொழுது
வருஷக்களுக்கு மோகைப் பாடுபடுகிறது.

Godrej கோத்ரஜ்

கோத்ரஜ் அண்டு கம்பனி லாண்டனில்
கம் பேஸ், லிட்.
பாதுகாப்பு, உபயோகத்திற்கு உகந்த பொருள்கள்
கோத்ரஜ் கோப்ஸ், லிட்.
கோப்ஸ் - என்னை கோப்ஸ் - கிளாஸ்க்
கத்தம் டிஸ்க் - ஓட்ட-கோஸ்க்

ஸ்டான்லி
வான்கார்

**எங்கும் பிரசித்திபெற்ற
குடும்பத்திற்கேற்ற கார்**

தெற்குறித்த குணம்சங்களைக் கவனியுங்கள் :

- ★ கருள் ஸ்பிரிங்குகளும்
மெத்தையும் கூடிய சௌகரியம்
- ★ ஆறுமே தாராளமாக உட்காரலாம்
- ★ 17.8 H. P. எஞ்சின்
- ★ 8" களியான்ஸ் - நாட்டுப்புற
பஸ்களுக்கு இணையற்றது
- ★ மிகச் சிக்கனமான
பெட்ரோல் செலவு
- ★ மோட்டார் சவாரியில் மிக
நவீன வசதிகள் ஆனதும்
உடையது.

யூனியன் கம்பெனி (மோட்டார்ஸ்) லிமிடெட்
மதராஸ் — பெங்களூர் — உதகமண்டலம்

REGD. TRADE MARK: "EVEREST"

TELEPHONE: 2305

P. R. NATHAM & COMPANY

2/285, NETHAJI SUBASH CHANDRA BOSE ROAD, MADRAS-1

HIGH CLASS STATIONERS

Importers of

**DRAWING MATERIALS
ARTISTS' COLOURS AND
CHINESE CRACKERS**

Sole Distributors of

Everest Brand Stationery and Carbon Papers

தேவிகுத் தன் கந்தி வது. உயரமும் எழல் வது போல் இருக்கது. அகா மணிக்கு

முன் வகையில் இப்பக் கடயில் குறைந்த மாக மீதத்தி சொந்த கோண்டுகூற அது குறைய வாய்க்கைப் பக்கு நிகழென்று ஒரு பகையிது மோதில் கக்கி கக்கலாக சொதும்மிவிட்டது!

அந்த எண்ணத்த அவளால் சக்கி முடிபயிச்சி. தன் கணவன் மீது அவன் தன் உயிரைக் காட்டினும் அநியாயப் பாயம் வைத்திருந்தான். பல கவன குணங்களும் வாய்க்கப் பெற்ற ஆதர்ச புருஷன் என்று பெருமீதம் கோண்டுகூற தான். ஆனால் அவன் கணவன்மாமம் கவனிவிட்டது! அவன் எண்ணமெல்லாம் மண்ணெடு மண்ணுமிவிட்டது.

உத்தமன் என்று தான் எண்ணி வந்த அவன் ஒரு கோடிய கோண்டுகூற எந்த உண்மையை அறிந்ததும், வைத்தி துடித்துப் பதை பதைத்துப் பிரித்தல் சிலை போல் எவ்வளவு விட்டான்.

"ஐயோ! கோண்டுகூற!" என்று அவ குறைய வாய் முறுமுறுத்திது.

அதலும் தனக்கோ, பிதருக்கோ, தொத்தகோ யாதொரு சிங்கும் சேர்வாத சிபராநினைவ தேசபத்திரகக் கோண்டுகூறவல்! என்ன அக்கிரமம்! அவை அநியாயம் அவகுறைய வாய் என்ன வேண்டியோ சொல்லி அரற்றிவது.

"ஐ! கோடிய கோண்டுகூறல் மீது விடா காம்!... இப்படியாக இருந்ததன் வாய்க்கை சொப்புப் பொழுதில் முடிந்த துன்ப வாய்க்கைகளை மாறி விட்டபிறி!...

"இந்தத் துன்ப வாய்க்கை என் முடிவு அந்ததாச இருக்க வேண்டும்! இந்த ஒரு முடிவை கீதையில்கும் சக்தி என் விடம் இருக்கிறது.... அத்தகைய கோண்டுகூற இந்த உயிர்க் இருக்கையோ!... ஐயோ! என்ன பரிசுதயான எண்ணம்! அதனால் என் வாய்க்கைக்கு இந்த காச வேதனையில்கூற என்விதம் விடுதலை விடாக்கும்! அதற்கு யாருக, என் மனோ வேதனை இன்னும் பன்மடக்கு அல்லவா அநியாயவில்கும்!... சரி, எவர்க்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டு விட்டான்... காச வேதனையில்கூறும், கோண்டுகூறலில்கூறும் காச எவர்க்கில் விடுதலை விடாத்து விட்டா!"

அப்பெருந்த விட்டுக்கு கடக்கலானான். அந்தமீதத் விட்டதால் தெருக்கன் எல்லும் மீள்காச வினக்குகல் தொடுத்தல் கோண்டுகூற்தான். என்னும் வைத்திக்கு காவாயுத்திலும் ஆழ்ந்த அந்தகாசம் குழிந்திருப்பதாயிவ தொன்றிவது. அவ எதுபதிதாப சினை அவகுறைய மனமே வாய்க்கைத் தொடக்கிவது!

"அதா பார்! இரவல் உயிரையாகச் சித்தித்தல் கோண்டிவ போலிருக்கன் அல் வாய்! அவர்கள் உயிர்த்ததான் எவனும் சேர்மிருக்கன்... இவோ உனக்கு எதில்க் வருபவரில் முன் வாய் மீருப்பதற்குக் காசனம் என்ன தெரியுமா! உன் துன்ப பாதகிவ சிலை அவருக்கு ஏற்படவோ தெரி

நிறுக்கிறது!... அடடா! அந்தப் பெண் உயிரைக் கண்டு என் அப்படி ஒதுக்கிச் சேர்வையெண்டும்! ஒருவேளை சி கோண்டுகூறல் மீது எப்பது அவருக்குத் தெரிந்த விட்டபிறி, என்னவோ!... தரத்தில் சேர்வையும் அந்த புராரும் பன்னாம், 'பாவிதின் மீது' 'பாவிதின் மீது' என்று இடைவிட்டது உக்கு விடுவது எதில் விடுவியோ!"

கீதாசிரமன அந்தக் கத்திரைக் கேட்டதும் வைத்தி காசைப் போத்திச் சொண்டான். தெருவில் சேர்வையும் ஒல் வோருவரும், 'கோண்டுகூறல் மீது' 'கோண்டுகூறல் மீது' என்று கட்டிக் காட்டிவது போன்ற பன்னகரமன பிரமன அவருக்கு ஏற்பட்டது. வேளாகச் சொன்று விட்டுக்குத் துடித்தான். அவ விடம் விதோ கோண்டுகூறவது எவ்வாய்க்கையாவ ஏதெடுத்தும் பரிசுவிடம், உயிரை சொன்று குப்பாப் படுத்தல் கோண்டு விடுதலையே வேடித்து விடுவ போல் விடம் விடம் கத்தினான்.

விடுவதெனில் எவ்வால் தொன்றக் பன்னகரில் இரவிய போலில் இவன (வி. ஐ. ஏ.) தலைவி கினை தெருக்கன் என் அந்தகாச குயாந்தகாச வேலை பார்த்து கத்தான். தொன்றத்துக்கு அந்த வேலை விடாத்தது ஆச்சரியமன விடுவமனமும், தொன்றத்தின் தங்கு

கொண்டு மிகுந்த கோஷத்துடன் இரும்பாய். இன்று என்ன பிரமாச குதூகலத் துடன் இருக்கிறோம்!" என்று ஆர்வத்தோடு உடன் செட்டன் கோதார்தர்.

"அதை ஏன் செட்டிநீர்க்க! இன்று நான்வின விட்டபடி ஒரே அமர்ச்சனமும் ஆசைதூயமாக இருக்கிறது. நான்விதம்பல வாரிப் பீனாப் புயல்பம் கவர்த்துக்கொண்டு புதிய மணப் பெண்ணைப் போல் குதூகலமாக இருக்கிறேன். என்னைக் கண்டால் ஏதோ சென்று விழுங்கினேன். அதற்குள் நான்வின அப்பா, பசுபதியி லிட்டிருந்து ரேடியோ மூலம் செப்தி வந்திருப்பதாகச் சொன்னேன். வெடிகத்தி குறும் சந்தோஷத்தினாலும் நான்வினப் போகக்கூட முடியவில்லை."

இவ்வாறு எவ்வேறி கோண்டதைக் கேட்டதும், "மேளேறு! பசுபதி உயிருடன் இருக்கிறான் என்பது இப்போது தெரிந்து விட்டது" என்று சந்தோஷம் அடைந்தார் கோதார்தர்.

6

கோதார்தர் அன்று ஆபீஸில் படிசெய்யும் ஏதேனாவும் ஜெஸ்வினாள் ஓடிவந்து அவனுடைய கணைக் குழைக்கிறார். "கோதார்தர்! நீங்கள் 'வீரோடவா' யார்க்குப் பதிவிடு பெற்றது விளக்கிய விடம். அமர்ச்சனமாக நீங்கள் கூறிய வேரான மகத்தான பணிக் கொடுத்த விட்டது" என்று அவனுடைய முகத்தில் அம்புடன் ஒரு தட்டுத் தட்டினார்.

கோதார்தர் ஒன்றும் தெரியாமல் விழித்தான். ஜெஸ்வினாள் அவனுடைய கணைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போய்த் தன் மேனாழியை வைக்கப்பட்டுக் கருந்த ஒரு சிறிய சரப்பப் படகைக் காட்டினார். அதைக் கண்டதும் கோதார்தர் ஏதே திரும்பிட்டான்.

செம்படவர்கள் அந்தப் படகைக் கொண்டுபோது கொடுத்ததை ஜெஸ்வினாள் விவரித்துக் கூறிவிட்டு, "உள்ளும் அந்த இரண்டு எழைப் செம்படவர்களும் ஐந்தாறு குரல் அறிவுட்புப் போலர் அடிக்கப் போகிறார்கள்" என்று மயிற்சி புடன் சொன்னார்.

கோதார்தர் தன் கவகத்ததை வெளிப்பாட்டிச் சொன்னவிலும், தன்னுடைய இடத்தில் போய் அமர்ந்தான்.

திடீரென்று அவனுடைய மூலம் அறிவிசையாக வெளிப்பெயர் ஆயிப்பித்தது. சென்று ஒரு வரத்திய திசைப் பதிநிசைகளில் வெளிப்பெயிருந்து ரேடியோ செப்தினை — புத்தகங்களில் மிளைய முறையில் இடவசலில் சித்திக் கொட்டவர்கள் இப்போதில் உண் தன்னுடைய உறவினர்களுக்கு அனுப்பியிருந்த ரேடியோப் செப்தினைத் தருவித் தருவிப் போக்தான். ஆனால், அவதிரில் பசுபதி என்ற பெயரையே, நான் என்ற பெயரையே காணவில்லை!

அப்படியானால் எவ்வித சூழ்நிலை காட்டத்தில் மீயம் என்னுடைய ரேடியோ செப்தினை அனுப்பியிருந்தான் அவனது மேல் செப்தி! நான்வின கோண்டதைப் பற்றி அவன் கேட்டிருந்தான் அவனுடைய பெயர், விளைய முறையின என்னை!

இத்தக் கோவினாள் கோதார்தர் தனக்குத்தானே செட்டுக் கொண்டேயோது, அவனது மனக்கண் நுள்ள ஒரு சிறிய சரப்பப் படகு திரை உட்கில், அடி அகலத்து கொண்டிருந்தது!

அவன் செட்டென்று எழுதிருந்தான். தன் விட்டுக்குப் போவதாகச் சொன்ன விட்டுக் சிந்தனை இடங்களுக்குச் சென்றான். பிறகு கோதார்தர் நான்வின விட்டுக்குப் போனான். தன்னுடைய 'வீரோடவா' யார்க்குப் போவதால் ஆரம்பித்தான்!

நான்வின அவனுடைய தந்தையும் கோதார்தர் தந்தை அறிவர்கள். என்னும் அவன் இதனாக ஒரு நாளும் அவர்களுடைய விட்டுக்கு வந்திருந்தான். இன்று கோதார்தர் அப்படியாக வந்ததைக் கண்டு அவர்கள் மயிற்சிப்படைத்திருக்க வேண்டும்! ஆனால் அதற்கு யாராக அவர்கள் ஏன் இப்படி திரும்பிவிடுவார்கள்! பூதகைக்கண்ட எவ்வெய் போல் நான்வின இப்படி பதிவடைந்து உன்னை சென்று பதங்கிவண்டும்!

"கோதார்தர்! யாருங்கள்" என்று வெண்டர் வேறுபாடு நான்வின தந்தை அவரை வரவேற்றார். பதிவால் அவர்

உடல் மூலமும் கடுங்கிற்று. அவரால் பேசவந்திருக்கக் கூட முடியவில்லை.

கோதார்தர்தும் அவருக்கு அருகில் கிடைத்ததைக் கொடுக்கவில்லை. தான் வந்த காரியத்தைக் கருக்கமாக 'வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு' என்ற நிலையில் நான்வின தந்தைக்கு விவரக் கவத்தான்.

"உங்கள் மரபின்கள் பசுபதி பம் பாய்க்கு வந்திருப்பது போலாருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அவர் இப்போது என்னை பதங்கிக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? எனக்கும் தெரியும்! இதற்கு மூலம் மிளையவருக்கு நீர் மூலியில் வந்த ஐவர் துக்கிவிட்டபட்டாக நீங்கள் அறிவிக்கலாம்! அவர் விளக்கிவிட்டிருப்பது பசுபதி கைக் கண்டு பிடிப்பது பிரமாசமான காரியம் என்று நினைக்கிறீர்களா? இவ்விளக்கப் படிபடிபடி. போதிரில் அடிப்பட்டு எவ்வெய் போகத்தான்!" என்று கோதார்தர் ஒரு பொரு போட்டான்.

ஒன்றிரண்டு சிவியர்கள் அந்த விட்டில் சரப்பதும் மெளனமும் நிலை. திடீரென்று உன்னை பிடுகித் திம்பல் எப்பது

கேட்டது. நான்வின தன் தாயவரைக் கட்டிக் கொண்டு 'மேலா' வென்று எதே ஆரம்பித்து விட்டான். நான்வின தந்தையினுடைய கண்ணிலும் நீர் தன்னுடையது. அவர் நினைப்பில் போல் வரவடைந்துப் போய் உட்கார்க்கிறார்கள்.

கோதார்தர் அதற்கு மேல் அங்கே தங்கவில்லை. தான் வந்த காரியம் முடிந்து விட்டதால், அங்கிருந்து புறப்பட்டான். அன்று அவனுக்கு ஏதே தங்கு மேல் வேலை பிடுகிறது. இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல் விடுவது சென்றதால்.

விட்டுக்குத் துழைத்ததும் எவ்வித தம்பலி கோலமாகத் தனாபிப்படுத்துவியில் கோதார்தர்ப்பாதக் கண்டு பசுபதி பதத்துப் போனான். பாவம்! அன்று மாலை எவ்விதே நான்வின விட்டுக்குச் சென்றிருந்தது அவனுக்குத் தெரியுமா!

பசுபதி தங்கள் விட்டில் இருப்பது எப்படியோ எவ்விதே இருக்கிறது தெரிந்து விட்டது என்றும், அவந்தான் கோதார்தர் தங்கு உறவு சொல்விச் சொடுத்திருக்கவேண்டும் என்றும் நான்வின அவனது செப்தினைக் கணம் உறுதி சென்று விட்டான்.

அன்று எவ்விதே தன் விட்டுக்கு வந்ததும், கோதார்தர்தும் தங்கத்திலும் ஆழ்ந்து கிடந்த நான்வின தன்னுடைய ஆத்திரம் மூலமாதையும் எவ்விதே பீது சொட்டி விட்டான். எவ்விதே தன்னை அன்புக் கொடுத்த தாயைச் சந்தான். சிபராதிகளாக ஐந்து தோ பகத்தின்க் கொடுப்பதே பாயிவின செம்படவையும் கோதார்தர் உட்காந்தபாக்கத்தானே இருக்கிறுக்கவேண்டும் என்று சிந்தனான்.

எவ்விதே ஒன்றும் கோதார்தர்தும் திணைக்குப் போனான். ஏதோ சொன்ன வரவேற்ற தான். அதற்கு நான்வின இடம் கொடுக்கவில்லை. தங்கு மேல் வென்றும் வந்து விட்டது. இனி என்ன ஏறினதுதான் என்பது! மூலம் ஏறினதுதான் என்ன!

"ஓ! வெளிப்பே போ! உனக்கு ஒரு வெள்ளிக்காரன் மாய்க்கப்பட்டுச் சென்றான். அந்த இரகசியம் உனக்கும் உனது கணவனுக்கும் இடம்போ! ஆனால் அதற்கு யாராக என்னுடைய மாய்க்கப்பட்டு ஒரு உயிர் வைக்கும் பாயினாக வந்தீர்வீர்" என்று நான்வின கண்ணிலும் கம்பியுமாக ஆவெய் வந்தவன்போல் எழுந்தான். அதைக் கண்டு எவ்விதே ஐடு கடுங்கிப் போனான்; எவ்வித நாடியும் ஒன்றை அங்கிருந்து வெளிப்பெற்றான்.

அவனுக்கு என்ன செவ்வெதென்றே புரியவில்லை. என்ன நடந்தது என்றும் தெரியவில்லை. என்னும் விஷயத்தை ஒரளவு நன்கித்துக்கொண்டான். சில தோ பகத்தின் துக்கிவிட்டபட்டதற்கு கோதார்தர் போதுபாயினால் இருக்கிறுக்க வேண்டும். நான்வின கணவன் பசுபதிக்கு அபத்தமாக கோதார்தர் ஏதே மூலம் செப்தினைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும்.

7

'எவ்விதே, எவ்விதே' என்று பரிபுடன் கூப்பிட்டான் கோதார்தர். எவ்விதேவிடமிருந்து பதினா இடம். உடனே அவன் மூலகைக்கட்டி, 'எவ்விதே' என்றான். அவன் அவனுடைய கணை அப்பால் தள்ளினான். 'பாய்' என்று

அவர் வாய் முறு முறுத்தித் தோதர்
நாத்தின் கதினும் விழுந்தது! உயிரைச்
சாட்டியும் தன் மீது அநீத அன்பும் பதி
யும் பாராட்டி கோண்டிருந்த அவர்திரி
'பாதி' என்ற முறு முறுத்தித் தோதர்
நாத்தின் உடம்பும் உயிரைத்
தாண்டி உறுதி விட்டது.
எனினும் கெட்டுப்பட்டுத் தன்னைச்
சொலித்தகொண்டு "என்ன நடந்தது!"
என்று கேட்டான்.

"இந்த வேளும் எதற்கு! என்னை
உன்னை யார் சாட்டிக்குத் தெரியும்"
என்று வெறுப்புடன் கூறினார் அவர்திரி.

அதற்குமுன் அவர்திரி ஒன்றும் பேச
வில்லை. தன் காலையும் வேளியைவிட்டது
என்று தோதர்நாத்தின் அவன் அந்தக்
மேல் ஒன்றும் கேட்கவில்லை.

அவனது மனத்தின் பெரும்பொராட்டம்
ஆய்மையாகிற்று. நாத்தனாகியே போல்
உடனடித்து போரனைவிட்டு ஆய்ந்தான்.
மணி பத்தி, படுகுறையும், பன்னிரண்டு
அடித்தது. நெடுவெந்து தோதர் நாத்தின்
நித்திரையும் உயித்தது. வேறு வேல்
வேளியைத் தோசாதித் தன்னைவே
வெறுத்தகொண்டிருந்தான்.

8

விடுவதென காலைவிட்டு எழுந்தான். தன்
வளி பிரயாசையாக இருந்தது. பல நாள்
நாள் அடித்தது போல் அங்கங்கல் எல்
லாம் நோர்ந்திருந்தது.

ஒருவர் நாள் நடந்த எப்பெயர் ஒன்றை
யின் ஒன்றாக குரபத்திக்கு வந்தன.
தோதர் நாத்தையும் தன்னையும் இதைத்
நித்திரை அன்புச் சகிவின் தவிடுவோடியாகத்
தவித்து விட்டது என்று எண்ணினான்.
ஒரு நாள் ஆயிற்று. இவ்வாறு சாட்டல்
சென்றன. குறும்புதது நாள் தோதர்
நாத்திக்கு அவனது ஆய்வித்திருந்த ஒரு
கடிதம் வந்தது. வேறு எவ்விதத்தோ ஒரு
கடிதமும் வந்தது. அவ்விதமையுமே
வாங்கி அவர்திரி தோதர்நாத்தி மெனதுயின்
மீது வெறுப்புடன் எறிந்தான்.

நெடுவெந்து "கவிர்திரி, கவிர்திரி"
என்று குரல் எழுந்தது.
"அது யார்! என்னிப்போம் அப்பெயர்
இருக்கிறதா!"

ஆய்ம்! என்னித்தான்! என்னி ஓடுவாடி
யும் வந்தான். அவர்திரியை இதைத்
தருவித்தகொண்டது. இவ்வாறு உணர்ச்சி
வாய்ப்படுத்தித் தன்னைவே மறந்தான்.

இவ்வாறுமைய மனத்தினும் அடித்துக்
கொண்டிருந்த அவனை நித்திரை ஒய்
ததும், "கவிர்திரி! இந்தக் கடிதத்தையப்
பார்!" என்று என்னி அளித்தான்.

என்ன ஆசைமில்! தோதர் நாத்தின்
கவிர்திரத்தாக அவனை இருக்கிறது!
கவிர்திரி வந்தான்.

"அன்பார்க்கு எவ்வாறு தவித்து,
பயமு இருக்கும் இடத்தை இனி நும்
குந்திசையானும் கண்டு பிடிக்கமுடியாது.
கவிர்திரிபெண்டிடம். சந்திரையாக
இருக்கவும்" என்று அந்தக் கடிதத்தின்
குந்திபிடிக்கப்பட்டது.

"கவிர்திரி, உன்னை அன்று விடவும்
கொடுமையப் படுத்தி விட்டேன். என்னை
குந்திபித்த தவித்து சாதிக்க வந்த தோதர்
நாத்திக்குத் தவறாக என்னிடம் உன் மனம்
துடித்துக்கொள் என்று வெண்ணியே

கொண்டி விட்டேன். என்னை மன்னித்து
விடு. மன்னிப்பாரா!" என்று கிம்மனாக
என்னி உணர்ச்சி ததும்.

அப்பொழுதும் கவிர்திரிக்கு ஒன்றும்
புரிவதில்லை. ஆனால் ஒரு எண்ணம்
தோன்றியது. எட்டெண்ணம் எழுந்த
சென்றுதோதர் நாத்திக்கு வந்த கடிதத்
தின் உருவமையி் கிறித்தான். உன்னை
இவ்வாறு கடிதங்கள் இருந்தன.

ஒரு கடிதம், "அன்பார்க்கு தோதர்
நாத்திக்கு" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
அதைப் பாராப்படிக்க வந்தித்தான்.

"அன்பார்க்கு நெடுவெந்துக்கு,
தன்னை கடிதம் கெட்டுத்தது. ஒரு வேளை
அந்தக் கடிதத்தினை எழுதாமல் தன்னை
மனத்திறித்தான் நாள் என்ன நடவடிக்கை
எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், கொலை
முடியாது. ஆனால் உன்மையைய ஒய்
சாடல் என்னை விடாமல்சென்று தன்னை
ஒய்வுக் கொண்டது எனக்கு உன்னை
மீதுள்ள இனம் தோசாத பார்த்துப்
பார் யடங்கு கிறிஸ்படுத்தி மீறுக்கிறது.

நினைவம் எழுதிய கடிதத்தினை, உன்னைக்
கையம் கையமாகச் சாட்டிக் கொடுக்கும்
கடிதத்தினை நாள் உன்னைக்குத் நிரூபி
அனுப்பியிருந்த அதற்கு அந்தாட்சி. பார்
பார் அன்பு கையத்தின் நாள் இனி
சந்திக்க முடியப் போவதில்லை. என்ன
குய், என்னுமைய அந்தாங்கல் காலை
தரிசி பார்வா வானினைக் கூட்டித்
தெத் சேர்க்கவருமையம் மனத்தி விட்
டான்" என்பதை என்னுள் சந்திக்க முடிய
வில்லை. என்ன, அடுத்த வாரம் நாள்
நாள் எடுத்துக் கொண்டு இவ்விதமாக
துக்குக் கொண்டுநீடுகள். அப்படியே
நினைவாசைவிட்டிப் போகிறேன். உன்னை
மைய ஆபத்தான யாழ்ந்தனைய விட்டு
விட்டு, உயிர்க்கு குணம்வாங்கி உன்னை
மையவிடும் அமைதியாக இவ்வாறு வாழ்
ந்தனைய அனுத்தான். இத்தான் நாள்
உன்னைக்குக் கொண்டு புதிதியிடு. போல்
வருகிறேன்!"

மற்றொரு கடிதம், "அன்பார்க்கு நெடு
வெந்துக்கு" என்று ஆய்விக்கப் பட்ட
குந்தித்தான் என்னுள் கவிர்திரின் என்னை
ஆசைபித்தான் அவை கிந்தித்தான். மனம்
பட்டாட்சி அமை வந்தித்தான்.

"அன்பார்க்கு என்னை நெடுவெந்துக்கு,

இந்தக் கடிதம் உன்னை கையக்கு வரும்
பொது நாள் 'பாத்தான உயைத்தின்' என்
னுமைய சாதிக்கவரும் இருப்பேன்.
தன்னை என்னிடம் சாட்டிய அன்பு ஒரு
இனப்படுத்தது. அந்தக் நாள் சரியான
பாத்திரமான என்று நினைவு என்னைக்கி
விடுவாப்பட்டது உன்னை. நாள் உன்னை
சந்திக்கும் போல்தின் இவ்வாறுமையும் துரோ
கம் சொத்ததான நினைவு நினைக்கலாம்.
ஆனால் உன்னைக்குத் துரோகம் சொவது
தோத்திக்கு என்மையானிடுது; உன்னைக்கு
என்மைய சொவதாயின், அது தோதர்
துரோகம் சொவதான முடியும். இந்த
நினைவில் என் என்ன சொவது! சந்தி
கவந்தினும், என்ன ஆபத்து நோர்ந்தனும்
தோதர் துரோகம் சொவதில்லை என்று
நாள்நாள் காலி தெய்வின் குணத்திலும்
கடித எப்தம் சொத்தகொண்டிருக்கிறேன்.
அத்தினினை, கொல்கி, கொலைவாழ்வுத்
என்னை நாள் போல்தின் இவ்வாறுமையும்
துரோகமாக நடந்த கொண்டிடுகி.
ஆனால் அசுரமில் விடாமல்சென்று எப்பித்தப்
பட்ட கவிர்திரி இவ்விதமையம் தோ
பக்திக்கு என்னைக்கிசென்றுபோல்தின்
விலிவிட்டு விதாமல் தப்பிப்படி. என்னு
வந்தேன். மெனமையிடுத்து வந்த ஒருவர்
கொடியுயிரை என்னென்றையும் பார்த்த
கடிதத்தின் கொண்டுபோல் மனத்திறித்த
நாள்நாள் முயல்பெறும். ஆனால் தாதித்து
கவிர்திரி ஒரு போல்தின் வாத்திரியை என்
பாத்தி முடித்தது. சமீபத்தின் மெனமையி
கிறித்து வந்த இவ்விதமையும் போல்தின் உன்னை
மீறு முடியாது இடத்தின் கொண்டுபோல்
சேர்க்கு விட்டேன். என்னை விடாமல்
சென்று ஒய்வித்தான் உன்னைவிட்டு நோர்
விட்டேன். நினைவம் என்ன தன்னை
கிறித்தனும் சரி! இவ்விதம் என்னுமைய
கவிர்திரினை நாள் அப்பெய்ந்தித்திருந்த
என்னுமைய விவரித்தான்- காணும் என்
பாத்தியம் கொண்டு விழுங்கிடுவதேன்.

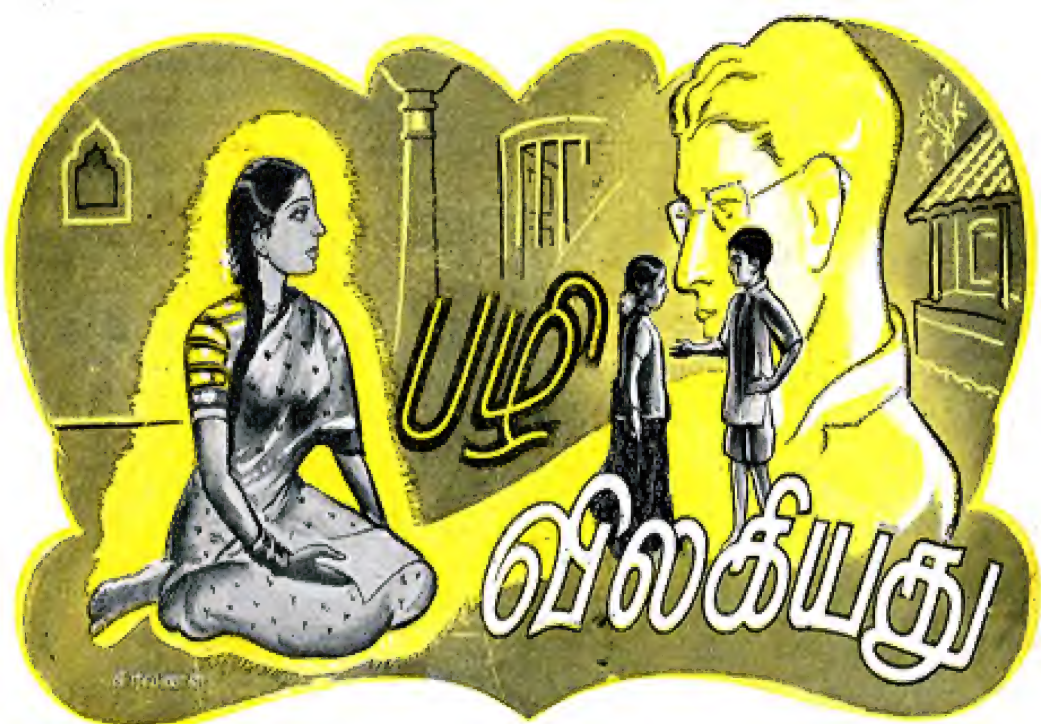
என்றும் உன்னை அன்பு மனவாத
தோதர் நாத்த."

அவ் விவரங்கு கடிதத்தினையும் வாசித்த
கவிர்திரிக்கு என்னை விடாமல்சென்று விவரித்த
மையினை. தாதித்துக்கூட்டித் தெய்வமையம்
தோதர்நாத்தித் தோ பக்திக்கு உன்னை
தொடர்பு கொண்டிருந்தது அப்பெய்
துரோ ஆசைமையாக இருந்தது.

மற்றொரு கடிதத்தினையும் கவிர்திரி
அவ்வாறுமைய எடுத்து வாசித்தான்.

"என் உயிரினும் இனிவ் கவிர்திரிக்கு,
நாள் பிரயாதி. என் மனத்தாட்சி
இருத்தது சாட்டியும். நாள் என்னுள்
சொல்லிவிட்டேன். உன் அன்பார்க்கு தோ
என்னிவிட்டு என்மையப் பசுவிட்டு என்னுள்
கூட இருக்கிறேன். நீயும் என்னிவிட்டு என்
பார்த்த விதமாகத் தோதினை அமைதப்
போல் காணும் பசுவிட்டும் என்நிப்பார்த்த
விதமாக என்னைக்கி ஆகிரித்திருக்கிறேன்!
உன் என்னைக்கிவரும் தன்மையின் என்னைக்கி
மும் கவிர்திரி பார்த்தனவா! என் மெனமைய
குய் அமைதமாகச் சந்திக்கப் பசுவிட்டும்
அநீத தூத்தினிடு இவ்விதம் என்மைய உறுதி!
எப்பொழுதும் உன் குரபமைய இருக்கும்
தோதர் நாத்த."

கவிர்திரியும் என்னிவிட்டு யாதி யாதி
அக்கடிதத்தின் வாசித்தான். அவ்விதது
மைய அழகிய என்னைக்கிவரும் ஆனந்த
பாடியும் போல்தியிடு.

கக் கட்டு, மத்தரப்பு, எங்க ராஜிக்குப் பட்டுப் புடவை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வரப் போகிறோ!..."

"எங்க அத்திய்யை மாதிரம் தீப வளக்கு வரமாட்டாரோ! அவர் மாதிரம் பட்டாசக் கட்டு, மத்தரப்பு எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வரமாட்டாரோ!" என்ற பதிலுக்குச் செட்டார் பாயு.

"ஐயோ! உனக்கு அத்திய்யை எங்கே இருக்கிறா! உங்க அக்காவுக்குத் தான் இன்னும் கல்யாணமே ஆகவில்லை!" என்றான் ஐயா, 'இடி இடி' என்று சிரித்துக்கொண்டு.

"உனக்குத் தெரியுமோ, சொம்பு!..."

"தெரியாமல் என்ன! அதுதான் உங்க அக்காவுக்கு அத்திய்யை வராமலேயே இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை!"

ஐயா பாயுதலையிடக் கொஞ்சம் பெரி யவர்; தவிர ஒரு பெண்ணல்லவா!

"ஓயோ! இது, இது; எங்கள் அக்கா யிடம் சொல்லி உங்க என்ன சொல்வ் சொல்லுமென்றே, பாரு!" என்று முகத்தில் ரோஷம் போல்கிற தனம்ப வீட்டிற்குள் ஓடி வந்தான் பாயு.

இந்தச் சிறு குழந்தைகளின் வாய்க் கண்ட ஓரவாசலில் நடந்தாலும் ரேடி அமைதியைப் படுத்திக்கொண்டு இருந்த கல்யாணமில்லாத விழுந்த தாயாவிடம், ஏதெனவோ சொத்து பெரிதென்று அவர் உள்வந்தில் இந்தச் சம்பவம் வேலைப் போடப் பார்த்துப் பச்சைப் புன்னாக்கிற்று.

கல்யாணி அந்த அமைதியில் கல்யா னுக்காவில்லை; அவனுடைய நிரந்தரப்

தில் குழந்தை எழுந்த கண்ணாறுத் தக் கத்தை வேலிப்படுத்தவதென்போல அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தான்; அவனுடைய கையில் ஒரு 'சாதிதம்'—பழைய டைதம் ஒன்று—இருந்தது. கண் ணில் இரு துருவத்திலும் மோசாக் கண்ணீர் தவிர்த்திருந்தது.

ஆம், கல்யாணி, அவனுடைய நிரந்தர நாளுக்கு நாட்களுக்கு மூன் எழுதியிருந்த டைதத்தைய்தான் ஐந்தாவது தடவை வாய் படித்துக்கொண்டிருந்தான். "கல்யாணி!"

தெய்து 'அவ'கட்டமிருந்து முதன் முத லாகக் கைதம் வந்திருக்கிறது. தீப வளக்கு அவர் வரும்போது என்னுள் என்னென்ன சாயல்கள் வாய்க் வர வேண்டுமென்று ஒரு சிக்கு போட்டு அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறார். எனக்கு... முதன் முதலாக... அவருக்குக் கைதம் எழுத வேண்டாமாத்தான் இருக்கிறது! ஆனாலும் எழுதாமலும் இருக்க மலம் வரவில்லை..... தந்தையே எத்தனையோ இன்னொரு வர்த்தமகளைப் போட்டுப் 'மேய்து கட்டி'யிருக்கிறார்! உடையெழுந்த முதல் போன—கண்ணில் ஒத்திக்கொண்டவன் போலத் தோன்றுகிறது..... இம்மையே சந்தேகத்திலும் உள்ள தீவிரக்காயம்

பூவாணர் சீர்க்கிராமன்

இருக்க முடியவில்லை, கல்யாணி! தீவிர தான் உடனே மலம் வரும்படி! உடனடி எப்போது கண்ணீர் தீவிர மயோ! அதையே இது; உத்தரம் படுத்திக்கொள்.....

தேயமா..."

அந்தக் கைதத்தைப் படிக்கப் படிக்க, கல்யாணிக்கு நிரந்தரமே கக்கு தூசு

வெடித்து விழும்போல இருந்தது. அதிர்வுடம்... விதி... தப்பெழுத்து... என்ற கண்ணாறு ஒரு சந்திரினைச் சேர்த்து எரித்து விடுவண்டும் போல வாய் துடித்துக்கொண்டது.

தேயமாவுக்கு என்ன குதறடி! தடப்பற்ற தாவித்தான்; மேலும் பரம்பரைப் பணக் காரக்குடும்பம்; கல்யாணி; சாஸ்திரம் குணம்; போல் மலருக்கு மனமும் இருந்தது... இந்த ஆன் மாதம் தான் கல்யாணமும் நடந்தது. அவனுடைய கல்யாணிப் பத்திரிகையைக் கூட இன்னும் கல்யாணி தன் பெட்டியில் வைத்திருக் கிறது. தேயமாவின் அதிர்வுடத்திற்கு வாய் பிறந்திருக்கிறார்கள்!

கல்யாணமாய் பார்த்தல் போனால் கல்யாணிக்குச் சொந்த வருஷமே தவிர தீபவளி உட்கிறுக்க வேண்டும்; சொந்த வருஷம் வைகாசி மாதத்தில் தானே அவனுக்கும் கல்யாணி ஏற்பாடுகள் பிரமாதமாக நடந்தன! ஆனால் அதிர்வு டம் வேறு யாதிர்வோ இருந்ததே! பாயம் கல்யாணி அதற்கு என்ன செய்வான்!

அந்த ஊருக்கு மாதவாசல் வந்திருத் தார் எப்பிதிர்தான் எட்டைசாய், சம்பத் தில், ஆறு மாதங்களுக்கு முந்தான், அவ குடைய வீட்டிற்கே அழகையும், கல்யா னைத்தையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அவரது பதிலுக்கு வயதான ஓரே போன் டைப்பாடு ஒருத்தியின் எழுத்துக்கு இரை வாயிவிட்டான். அந்த மரணர த துக்கத்தை அவரால் மறக்கவே முடிய வில்லை. விடுவெறிச்சென் றிருந்தது. அவர் உடுத்திக்கொண்ட புடவைகளைச் சொடி யில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது அவ

கோவர்த்தனக்குடம்

கஜஹஸ்தம்

ஜீவசிலையும்
பாவநிலையும்

கருடன்

சிகரம்

M.

புறப்பாடு

சீங்கம்

சுழிப்பு

சூரியோதயம்

வியப்பு

பகிரதன் தவம்

நெய்ம்:
மாமல்லபுரத்
மகா சிற்பிகள்

கடனம்:
செ. கோபாலகிருஷ்ண மேனன்

பொட்டை:
எம். ஆர். கம்பிரமணியம்
ஏ. எம். உரேன்

இல்லை, இல்லை, நாங்கள்
மந்திர ஜமக்காளம் நெய்ய
முயலவில்லை.....

★
தற்சமயம்
வாங் கிவாத் தான்
★

லக்ஷ்மி மீல்ஸ்

கோ. லிமிடெட்.

பாப்பநாயக்கன்பாளையம், கோயமுத்தூர்

எண்குறிகள்: ஜி. துப்புஸ்வாமி நாயுடு அன் கோ., அவனாசி ரோடு, கோயமுத்தூர்.

ஈழநாட்டுப் பெருங்குடி

✧ சீ.அம்பிகைபாகன் ✧

வாழைபடி வாழையாக அரவியல், சமயம், கல்வி, கலை முதலிய துறைகளில் அருத் தொண்டு ஆற்றி வரும் ஒரு பெருங்குடி. ஈழ நாட்டில் உண்டு. இந்தக் குடும்பத்தில் முதல் முதல் பிரசித்தி பெற்றவர் டாக்டர் ஆனந்தகுமார சுவாமியின் தந்தையும். சேர் பொன்னப்பலம் இராமசாஸ்திரியின் மாமனாகிய சேர் முத்துக்குமார சுவாமியாரும். இவர்களின் மூதாதையர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மாணப்பாய் என்னும் கிராமத்திலிருந்து கொழும்பிற்று வந்து குடியேறியவராவர்.

சேர் முத்துக்குமார சுவாமியின் தந்தையார் முதலியார் குமாரசுவாமி என்பவர், ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தில் தமிழ் மொழி பெர்ப்பாணாயிருந்து கடைசிக் கண்டி அரசாங்க ஸ்ரீ வித் கிரமராக சிங்களுக்கும் ஆங்கிலேய கவர்னருக்கு மிடையே துது போய், கி. பி. 1815-ஆம் ஆண்டில் கண்டி அரசாங்கத்தை ஆங்கில அரசாட்சிக்குள் கொண்டு வருவதற்குப் பேருதவி புரிந்தவர். இதற்காக ஒரு பதக்கமும் சங்கிலியும் இவருக்குப் பரிசளித்தனர். மேலும் இலங்கைச் சட்ட சபையின் முதல் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாயிருந்து இலங்கையில் அதுகாலம் இருந்து வந்த அடிமை முறையை அகற்றுவதற்குப் பேருதவி புரிந்தவர் இவரே.

முதல் பாரிஸ்டர்

சேர் முத்துக் குமாரசுவாமி பிரயமடைந்த சிறிது காலத்திற்குள் சட்டசபை அங்கத்தவராக சிபியமிகப் பட்டார். இவரின் பேச்சு வன்மையும் வகைமான தோற்றமும் எல்லோருடைய மனத்தையும் கவர்ந்தன. சட்ட சபையிலிருந்து போது மக்களுக்காகப் போதும் வாதாடினார். ஆங்கிலேய அரசாங்கம் இலங்கையில் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரிபாலிப்பதற்கு அரசாங்கப் பணத்தை உபயோகித்தது. இதை எதிர்த்துச் சட்ட சபையில் சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். தமது பிரேரணையில் சார்பாகப் பேசுகையில் புத்தர், இந்துக்கள், முகம்மதியர் முதலியோரிடமிருந்து பெறும் பணத்தைக் கிறிஸ்தவ பரிபாலனத்திற்கு உபயோகிப்பது அநீதியான செயலென்றும், கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகளுக்கே மாணுதென்றும் பல ஆதாரங்களைக் காட்டி

புச் சிறந்ததோர் சொற்பொழிவு செய்தார். இச் சொற்பொழிவைப் படித்த குடியேற்ற நாட்டு மந்திரி, "இப்படிப்பட்ட சொற்பொழிவை சிகழ்த்தக் கூடியவரைக் கொண்ட நாடு தெந்திர மடைவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தது" என்று கூறினார். கடைசியில் சேர் முத்துக்குமாரசுவாமியின் கட்சியே வெற்றியடைந்தது.

இங்கிலாந்தில் இவர் சில வருஷங்கள் தங்கிப் 'பாரிஸ்டர்' பட்டம் பெற்றார். ஈழ நாட்டு மக்களில் இவரே இப்படித்தகை முதன் முதல் பெற்றவர். இலங்கை வாகிசெல்குள் முதல் முதல் 'சேர்ப்' பட்டம் பெற்றவரும் இவரே. இங்கிலாந்தில் இருந்த காலத்தில், 19-ஆம் தூற்றாண்டில் பிரபல பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி களாய் விளங்கிய லார்ட் பர்மஸ்தர், டிஸ்ராலி முதலியோரின் சிறகெதிராகி அவர்களின் விருந்துகளைவெகவந்து கொண்டார். இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த அளிச்செதிர காடகத்தின் மூலம் இவருடைய கவித்திறனை அறிபலாம். இஃதூக வித்தோரியா ராணியின் அனுமதிபெற்று அவருக்கு அப்பணஞ் செய்தார்.

சேர் முத்துக்குமார சுவாமிக்கு அந்தக் காலத்திலிருந்த மதிப்பை நாம் இன்னுமொரு சம்பவத்திலிருந்தும் அறிபலாம். தமது அரசரினையை இழந்த தஞ்சை மஹாராஷ்டிர மல்வர் அதை மீளவும் பெறுவதற்கு இங்கிலாந்தில் சேர் முத்துக்குமார

சுவாமிக்கு இருந்த செல்வாக்கை அறிந்த இவர் உதவியை நாடினார். இதன் பொருட்டு, மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் கண்பருள் ஒருவரும், நிருவாவடுதறை ஆதீனத்துக்கு மிகவும் வேண்டிய வருமான இலக்கணம் இராமசாஸ்திரியின் என்னும் பேரியோரை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

ஒரு குரனி

இதன்பின்னர் இலக்கணம் இராமசாஸ்திரியின் பிள்ளைக்கும் இந்தக் குடும்பத்திற்கும் கெருங்கிய தொப்பு ஏற்பட்டது. இவரே சேர் இராமசாஸ்திரியும் சேர் அருணாசலம் துக்கும் குருவாய் அமைத்து அவர்களை மேல் காட்டு நாகரிக வல்லியிருக்கும் காப்பாற்றிச் சைவத்தின் மகிமையையும் தமிழின் பெருமையையும் எடுத்து விளக்கியவர். சேர் அருணாசலத்தில் கணபரும் பிரபல எழுத்தாளரும் சீர்திருத்தவாதியுமான எட்டவேட் காப்பெய்ரர் என்னும் ஆங்கிலேயர், இலக்கணம் இராமசாஸ்திரியின் பிள்ளையைத் தரிசித்தது பற்றி ஒரு தூல் எழுதியுள்ளார். இஃதூல் அக் காலத்தில் மிகவும் பிரபல மடைத்து 17 பதிப்புக்கள் வெளிவந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இப் பெரியாருடைய மகளின் புத்திரிசே சேர் இராமசாஸ்திரியின் மகன் விவாகஞ் செய்துகொண்ட டி. க. ரெட்ச பிள்ளை அவர்கள். இவர் இப்பொழுது பரமேஸ்வரக் கல்லூரி அறிபராயிருந்து, சேர் இராமசாஸ்திரியின் தரும்களைப் பரிபாலிப்பதற்கு வேடி இராமசாஸ்திரியுக்குப் பக்கபலமாயிருந்து வருகிறார்.

மூன்று சகோதரர்

சேர் முத்துக்குமார சுவாமிக்குப் பின் பிரசித்தி பெற்ற ஸ்ரீ பொ. குமாரசுவாமி, சேர் இராமசாஸ்திரியின் அருணாசலம் என்னும் மூன்று சகோதரரும் இவருடைய சகோதரியின் புத்திரரே. இவர்களுள் முத்தவரான ஸ்ரீ குமார சுவாமி என்பவர் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்தும், அரசியல் துறையில் சேவை புரிந்தும் புகழ் பெற்றவர். டாக்டர் சாமிகாஸ்திரியின் இலங்கையிலுள்ள பதிப்பித்த பொழுது அவருக்குப் பொருளுதவி செய்து ஊக்கப்படுத்தியவருள் இவர் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். டாக்டர் சாமிகாஸ்திரியின்

சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி

அனுப்பிய சித்தாமணிப் பிரதிமையைப் பெற்றபொழுது பூ பொ. குமாரசாமி அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:—

“தங்கள் என்னைக் கைத்த அம்மியும் அனுப்பிய வேக சித்தாமணிப் புத்த கத்துக்காகத் துதி கூறுகிறேன். மேற்படி புத்தகத்தைப் பார்த்தவரையில் என் மனத்தில் எழுந்த மகிழ்ச்சி இவ்வளவு

முடிசூடா மன்னர்

இவ்வகையின் முடிசூடா மன்னராக விளங்கிய சேர் இராமகாதனின் அரிய சேவைகளை விளக்க எடுத்துக் கூற இடம் போதாமையால் முக்கியமானவையே இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. சேர் இராமகாதன் அரியமில் சாடுபட்ட அக்காலத்தில் சிங்களவர், தமிழர் என்ற வேற்றுமை பின்பி எல்லா இவர்களை மக்களுக்கும் தலைவராக விளங்கினார். கல்வியறிவுடைய இவர்களை மக்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்வு செய்யும் உரிமை 1912-ஆம் ஆண்டில் கொடுபட்ட பொது சேர் இராமகாதன் டாக்டர் வேலுண்டோ என்னும் சிங்களவரால் போட்டி விட்டு வெற்றி பெற்றார்.

பின்னர் 1915-ஆம் ஆண்டில் பன்னி லாசன்களுக்கு முன் சிங்களவருக்கும் மூலம்மதியருக்கும் ஏற்பட்ட கலகத்தில் சிங்கள மக்களை இவர்களை அரசாங்கம் மிகவும் அநிதிராக நடத்தியது. கலகத்தோடு தொடர்பில்லாத அநேக சிங்கள மக்கள் கட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். சரித்திர ஆசிரியர்கள் இதைப் பஞ்சாப் பரிகாரையோடு ஒப்பிடுகின்றனர். மேலும் சிங்களத் தலைவர்களான காலஞ்சென்ற பிரதம மந்திரி சேர் பாரன் ஹெய்லிகா, தற்போதைய பிரதம மந்திரி கனம் டி. என். சேனகாயக முதலியோர் சிறையிலே போடப்பட்டனர். அந்தக் காலத்தில் இவர்களாக் காப்பாற்ற முன்வந்தவர் சேர் இராமகாதனே. சிங்கள மக்களின் குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக முதலாம் உரை வுத்தம் கூடத் தாலத்தில் கீழ்முகிச் சுப்பல் முதலியவற்றால் ஏற்படும் அபாயத்தை யும் பொருட் படுத்தாத இவர் இவ்வோத்துக்குள் சென்றார். அங்கு பார்ப்போண்டு அங்கத்தவருக்கு உண்மையை எடுத்துக் கூறி இவர்களைக் கவர்னர் ஹாட் சான்ஸைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவீர்தார். இவர் வெற்றி வுடன் இவர்களை நிரும்பிய பொழுது கொழும்புத் துறைமுகத்தில் இவர்களை மக்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் கூடி, கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலிய விருதுகளுடன் வரவேற்றனர். அவர் ஏறியிருந்த கோர்க் வண்டியிலிருந்து குதிக்கான அவிழ்த்து விட்டு விட்டுத் தங்களே இழுத்துச் சென்றனர். அப்பொழுதுதான் இவருக்கு ‘இவர்களை யின் முடிசூடா மன்னர்’ என்றப்பட்டி ஏற்பட்டது.

காழ்ப்பாணத்தில் பாதிமாரின் முயற்சியால் கைலாச பண்பும் தமிழ்க் கலாசாரமும் தலைநிலைய காலத்தில் சேர் இராமகாதன் தமது கல்விப் பணியை அவிடத்தில் ஆரம்பித்தார். பெண்கள் ஈடுமே கலாசாரத்தைக் காப்பாற்றலாம் என்பதை அறிந்து முதலில் ‘இராமகாதன் கல்லூரி’ என்

னுப்பெண்கள் கல்லூரியை 1918-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தார். இக் கல்லூரி யின் கல்வி பரீந்த பெண்களின் மேதைமை அறிந்த வாலிப் அப்பெண்களை விவாகஞ் செய்யப்போட்டி யிட்டனர். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஆண்களுக்குப் ‘பாமென்வரக் கல்லூரி’யை ன்றாப்பித்தார். இவ் விரண்டு கல்லூரிகளும் சேர் இராமகாதனுக்கு இரு பெரும் ஞாபகச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன.

கொழும்பு களில் இக் குடும்பத் தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரும் சிலம் கோயில் ஒன்று உண்டு. சேர் இராமகாதன் இக்கோயிலுக்குத் தம் வத்தாவாக இருந்தகாலத்தில் இதைக் கருக்கல்லால் அமைக்கத் தொடங்கி 20 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவிட்டுள்ளார். முழுமதம் கருக்கல் நிரும்பணி செய்ப்பட்ட கோயில் இவர்கையில் இது ஒன்றே.

சேர் இராமகாதனின் சேவைகளுக்கு முனாதாரமாயிருந்தது அவர்களின் சிவபக்தியே. ஒரு முறை அரசாங்கத் தாரால் பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு கடைபெற்ற உபசாரமாக் கூட்டத்தில் சேர் இராமகாதன் தலைமை வகிக்க கேட்டதது. அப்பொழுது இவர், “பார் பெரியவர்” என்பதை ஆராயத் தொடங்கி,

“ஆருக்குப் போய்வம்பகன் கீழை மிருக்குதோ அவனே பெரியவரும்”

வென்று சொன்னது கூறியது. இப்படியும் அரிய துறையின் அருமையை அறிவத்தக்கவர்க்கு எட்டுப் பிரதிகளை விருத்தமையால் அறிந்தகரீதா விருத்த குறைவை நீக்கிய பரோபகார சித்தாக் காலமும் முயற்சிக்காலமும் நாமெல்லாம் மிக்க உடைமையுடையவருக்கிறோம். இன்னும் இப்படியும் அரிய பெரிய துறையின் விருத்தி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி வரக்கூடிய துறை செய்வாராக.”

இவர் சட்டசபை அங்கத்தவராயிருந்தபொழுது பொது ஐயங்களுக்குக் காக உதவுவீர்தார். வேறுத்தரை நிலத்தைப் பற்றிய சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தபொழுது அதைப் பகற்கொண்டே வென்றார். இன்னும் சில கிராமியல் வழக்குகளுக்கு அப்பீல் கேட்கும் உரிமையை எடுத்துவிட அரசினர் சட்டம் கொண்டு வந்த பொழுது பல காரணங்களைக் காட்டி ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அதை எதிர்த்தார். மது அருந்திய லைக்கத் தொடு வழக்குகளை விசாரிக்கும் கிரிபதி ஒருவரைத் தமக்குத் தெரியுமென்றும், அப்படியும் கிரிபதிகள் இருக்கும் வரையில் அப்பீல் கேட்கும் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்றும் அப்பொழுது கூறினார். கிரிபதியைப் பற்றிக் கூறிவந்தவர்க்கு கிரிபதிகளும் அரகாங்கம் இவரைக் கேட்பொழுது ஒரு விசாரணை சபையை ஏற்படுத்தினும் அதற்கு முன்பாகத் தாம் கிரிபிப்பதாகக் கூறினார். இதன்பின் அரசாங்கம் கடவுட்களை எடுக்கவில்லை.

சேர் பொ. அருஞ்சாலை

என்று கூறி முடித்தார். பாமென்வரக் கல்லூரித் திறப்பு விழாவின் பொது இவருக்குப் பிரியமான ‘முத்தி கெறி வறியாத’ என்னும் திருவாசகத்தை ஒதிக் கண்ணர் விட்டதைக் கண்டார் கூறக் கேட்டுள்ளோம்.

சேர் இராமகாதனின் தருமக்களை அவர் கருத்தின்படி பரிபாலித்து வரு

வதைவே தம் வாழ்க்கைப் பயனுக்க் கருதும் வேடி. இராமநாதன் அவர்கள் கோடைக்காலத்தில் குறிஞ்சி ஆண்டவர் கோயிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் சேர் இராமநாதன் சமாதியடைந்த விடத்து ஒரு கோயிலும் சிறப்பாக அமைத்துள்ளார்கள்.

காங்கிரஸின் தந்தை

இலங்கை அரசியல் மூலமேற்ற தத்துவங்கூர் காரணமாக இருந்த சேர் அருணாசலம் செம்பிரிட்டு சீவ கலாசாஸியில் படித்துப் பட்டம் பெற்று இலங்கை சிவில் ஸர்வீஸ் உத்தியோகத்தில் அயங்கி அக்காலத்தில் அவ் வுத்தியோகத்திலே பெறக்கூடிய பதவிகளைப் பெற்று இளைப்பாறினர். இதன் பின்பே அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார். 1917-ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேசிய சபையின் ஆதரவில் அவர் கீழ்க்கீழ் 'மேலு அரசியற் குறையன்' என்னும் அரசியல் சொற்பாழியு இலங்கைச் சரித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்று விட்டது. பின்னர் 1918-ஆம் ஆண்டில் இலங்கை மக்களுக்கு வெளியிட்ட செய்தியில் அரசியல் வாழ்க்கையில் மக்கள் கைக் கொள்ள வேண்டிய இலட்சியங்களைத் தெளிவாக விளக்கினார். இதில், அரசியல் கதார்திரம் கல்வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான தென்றும், இந்தியத் தலைவர்களைய காந்தி, கோபிந்த் விவாங்கி இலங்கை வாயிபர்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

தார வளர்ச்சிக்கு அவசியமென அவர் கண்டு, அவர்களுக்குத் துறைகளை கீழ்க் பெருமுயற்சி செய்தார். தொடர் முதுவாஸிகளின் உத்தரவின்றி வெளிவேறும் அநேக இந் தியப் பெண்களும் சிறுவர்களும் அக்காலச் சட்டப்படி சிறையில் இடப் பட்டனர். இச் சட்டத்தை கீழ்வுவதற்குக் குடியேற்ற காட்டு மந்திரி முதலியோருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து விளக்கி செய்தார். இதன் பயனாக இச்சட்டம் கீழ்க்கப்பட்டது.

சேர் இராமநாதனும் சேர் அருணாசலமும் இலங்கைக்குச் செய்த சேவைக்கு ரூபார்த்தமாக இவர்களின் உருவச் சிலைகள் இலங்கைப் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தின் இரு மருங்கிலும் அழகாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

கலா யோகி

ஈழநாடு உலகத்துக்கு உலக்தனித்த புத்திரான ஆனந்த் ரூபா கவாயிசே முதல்குமாரகவாயிக்கும் அவரது ஆங்கில மனவிக்கும் மகனாக 1877-ம் ஆண்டு கோழும்பேல பிறந்தார். இவர் பிறந்த 6 மாதத்துக்குள் தாயின் உடல் சிலை சரியாக இல்லாத படியால் அவர் குழந்தையை அழகுத்துக் கொண்டு இங்கிலாந்து சென்றார். தமது அரசியற் கடமைகள் நூடிந்த பின்பு இங்கிலாந்து வருவதாக உடன்பட்டிருந்த தந்தையாரின் உடல் சிலை வரவர யோசனாகி 1879-ம் ஆண்டிலே காலவானார். இதன் பின்னர் ஆனந்த் குமார கவாயி தமது 23-ம் வயது வனார்க்கும் இங்கிலாந்திலேயே கல்வி கற்று வந்தார்.

எட்டு மாதக் குழந்தையாய் இங்கிலாந்துக்குப் போனவர் 1903-ம் ஆண்டில் அதாவது தமது 26-ம் வயதில் இலங்கைக்கு வந்தார். இலங்கையில் உலோக ஆராய்ச்சிப் பகுதித் தலைமைய் பதவியை ஏற்றார். தமது கடமை சம்பந்தமாக இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் பெரும்பாலும் கால் கடைகளில் அவ்வது மாட்டு வண்டியில் சென்றார். இவர் உலோகங்கள் சம்பந்தமாகச் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக ஒரு புது உலோகத்தைக் கண்டு பிடித்தார். மற்றவர்களா விருத்தாய் சம்பிரதாயப்படி தம் முடைய பெயரையே அந்த உலோகத்துக்குக் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் ஆனந்த் குமாரகவாயி அதற்கு ஒரு விஞ்ஞானப் பெயரையே கொடுத்தார். இவர் இலங்கையிலிருந்து உலோகங்களைப் பற்றிச் செய்த ஆராய்ச்சியைக் கொண்டாடி, வண்டன் சிவகலாசாஸி இவருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிற்று.

தமது கடமை சம்பந்தமாக காட்டுப் புதங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் போழுது விஞ்ஞானியான ஆனந்த்

குமாரகவாயி கைகளுக மாறினார் குக்கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்கள் கையையும் மட்பாண்டங்களில் அழகைக் கண்டார். அவர்கள் முடையும் பாய்களிலும், செவு செய்வுக்கு சேலைகளிலும் அழகைக் கண்டார். மேலும் இவற்றை பெல்லாம் படிப் படியாக கக்கி வரும் மேல் காட்டு காகரிகத்

டாக்டர் ஆனந்த் ரூபாகவாயி

தின் தாக்குதலையும் கண்டார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பழுதடைந்து விட்ட த கோகாசனம் தீயோய்க்கும் இவருடைய மனத்தைக் கவர்ந்தன. அவற்றிலே காணப் பட்ட சிற்பங்களையும் ஒவியங்களையும் ஆராயத் தொடங்கினார். அவற்றின் தத்துவங்களை அறிவதற்கு இந்திய இலட்சியங்களையும் இந்து பெண்த் தத சாஸ்திரங்களையும் கற்க வேண்டிய அவசியத்தை யறிந்து அவற்றை ஸ்பர் திரிபதக் கற்று.

இவற்றின் விளைவாக இலங்கைச் சீர்திருத்தச் சபை ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் மக்களுக்கு இந்திய கலாசாரத்தைப் பற்றிப் பிரசாரஞ் செய்து வந்தார். இலங்கைக் கலாசாரத்துக்கும் இந்திய கலாசாரத்துக்கும் செருமிய தொடர்பு இருக்கிற தென்பது ஆனந்த் குமாரகவாயியின் கருத்து. சீர்திருத்தச் சபை வெளியிட்ட சஞ்சிகை மூலம் காட்டுக் கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றியும், குடிசைத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் பிரசாரஞ் செய்தார். இந்தக் காலத்திலேதான் 'கலையும் கதேசியும்', 'தேசேந்தின் இலட்சியங்கள்' முதலிய இவருடைய நூல்கள் வெளிவந்தன.

பின்னர் இலங்கை அரசாங்கத்தில் தாம் வகித்த பதவியை விட்டு விவி இந்நியாவில் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்த அரிய நான் கலைப் பேரஞ் களைச் சேகரித்தார். அவற்றை

இலங்கைப் இராமநாதன் செல்வ

மேலும் இவர்கள் தொடங்கி செய்து வந்த முயற்சியினாலேயே 1919-ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் கூடாபிக்கப்பட்டது. காங்கிரஸின் முதல் தலைவர் சேர் அருணாசலம் அவர்களே ஆவார்.

இந்தியத் தொடர்புத் தொழிலாளரின் சேவை இலங்கையின் பேரஞ்சா

கொண்டு 1910-ஆம் ஆண்டில் அலகாபாத் நகரில் ஒரு கலைக் காட்சியை நடத்தினார். இக் கலைக் காட்சி இந்தியாவில் கலை சம்பந்தமான ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.

இவர் இந்தியாவில் இருந்த காலத்திலே தாகூர் சேகாதார்கன், சேகாதரி சிவெததை முதலியோரின் ஈழப்பாணா. ஒரு காலத்தில் தாம் சேகரித்த கலைப் பொருள்களைக் காலியில் ஒரு கலாபவனத்தை ஏற்படுத்தி அங்கு வைப்பதாக உத்தேசித்தார். ஆனால் இந்திய மக்கள் அப்போது அரிசுத்தவா

விரும்பிய படியால் அப் பொருள்கள் அமெரிக்கா தேசத்துக்குப் போக வேண்டி, சென்று விட்டது.

இவர் 1919-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அமெரிக்காவில் வசித்துவந்தார். இவர் மணம் இந்தியாவிலேயே படித்து விட்டது. இவர் எழுதிய சில கட்டுரைகள் முதலிய எல்லா நூல்களும் இந்திய கலாசாரத்தை உலக

கொழும்புத் துறைமுகத்தில் சேர் சூர். ராமசுத்துக்கு வரவேற்பு

குக்கு வினக்குவனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவர் வாழ்க்கையில் இறுதிக் காலத்தில் வேதத்தின் தந்து வார்த்தைகளை பெல்லாம் வினக்குவதில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

அமெரிக்காவில் இவர் வசித்துவந்த பொன்றன் என்னும் நகரிலே இவரது எழுபதாவது பிறந்த நிகழ்கதைக் குறித்து ஒரு விருந்து உபாரம் நடைபெற்றது.

மூலமாயறிய உத்தேசித் துள்ளேன்." பண்டைக் காலத்து சிஷிக்ஷைப் போல் வானப்பிரஸ்த வாழ்வை மேற்கொள்ள விரும்பினார் இவர். இந்த விருப்பம் சிறைவேறுமூன் இவரது வாழ்வு முடிவடைந்த விட்டது. இப் பெரியாரின் சூரபகத்தைத் தக்க முறையில் சில கட்ட வேண்டியது தமிழ் மக்களுடைய கடனாகும்.

பெற்றது. அப்பொழுது உலகத்தின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்தன. அந்த உபாரங்களுக்கு விடைபிறக்கையில் பில் வருமாறு பேசினார் :

"அடுத்த வருஷம் என் மனைவியும் காணும் ஓர் வெறுத்துக் கொண்டு இந்தியாவுக்குப் போகப் போகின்றோம். அங்கே போய், அங்கே சிறுசூலத்தில் சமஸ்கிருதமும் இந்தியும் கற்றக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் மகன் இராமகிஷ்ச்சுதிப்போம்.அங்கிருந்து எனது அறிவினும் தெலிந்த உண்மைகளை அனுப்ப

○ ● ○

For Quality work

In Building Construction

USE

WIRE CUT BRICKS

○○○

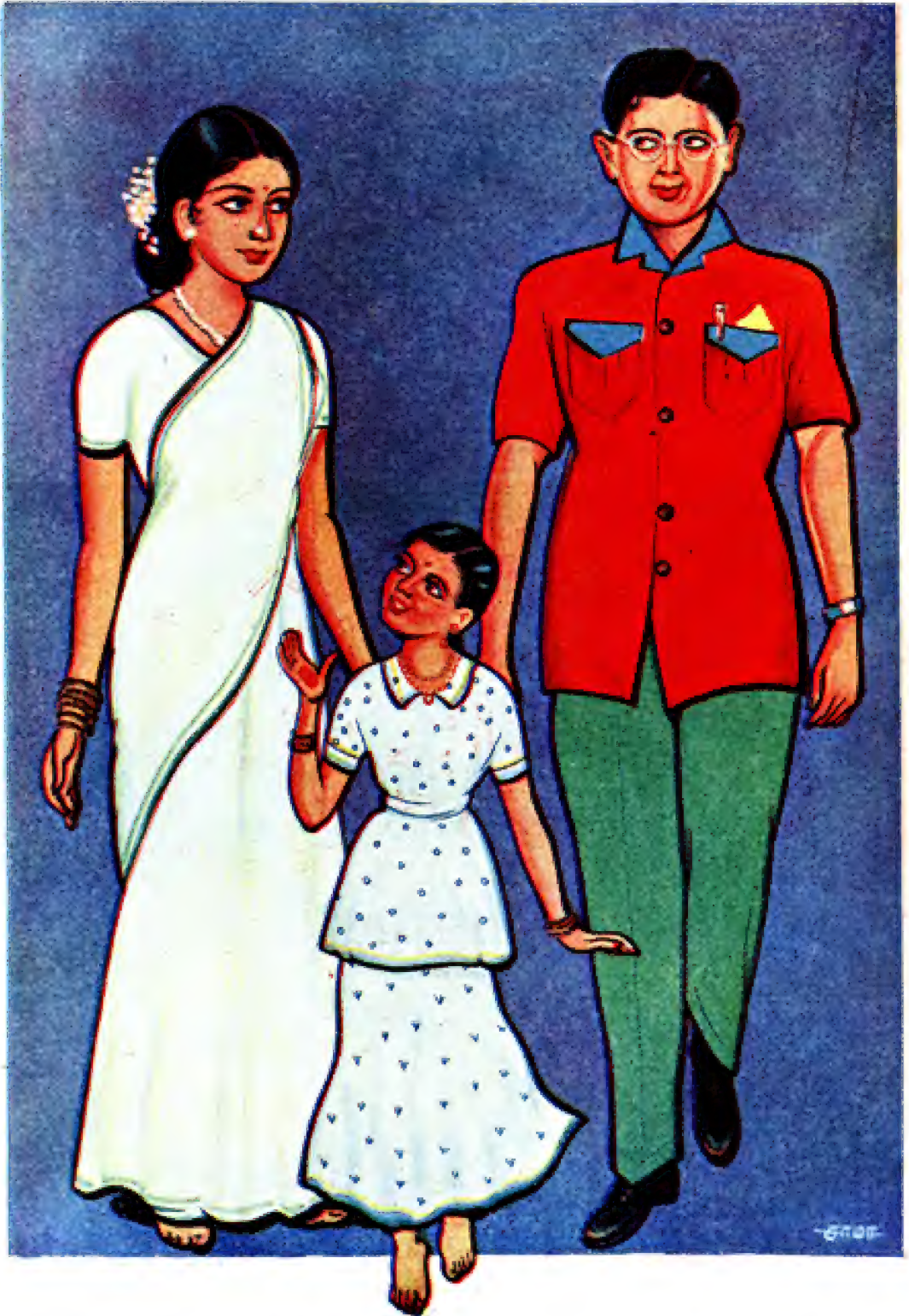
Machine Moulded; far superior to T. M. Bricks
in quality and strength - Size 8 3/4" x 4 3/8" x 3"

Enquire at:

MADRAS BRICK FIELDS LIMITED

5, KELLEYS ROAD : KILPAUK : MADRAS-10

(Phone: 2321)

“அம்மா! இப்போது அப்பாவைப் பார்த்தால் வெறும் மனுஷராகவா தோன்றுகிறது?.....
அஜந்தா வின் செத்திரம் யாதிரி ஜோலிக்கிருக், இல்லையா?”

தீபாவளிக்கு பெந்தால்...

அதி, விறகு எதுவும் இல்லாமல் சூசிகாமான உணவு வகைகளைத் தயார் செய்யும் வரையை தான் தம் பெண்மணி கொடுக்குக் கடிப்பார்.

மூன்றடி நிலம் யாசித்த வாமனர், "எனக்குக் குடியிருக்க ஒரு அறைதான் வேண்டும்" என்று கேட்பார்!

நாதம் பிரம்மமான நியாகம் பிரம்மம் அகில இந்திய ரேடியோவில் ஒரு முழுதோக் கச்சேரிக் குச் 'சான்ஸ்' கேட்டு ஸைற்றம் அடைவர்.

தேவ கன்னிகையான மேனகையைப் பிரபல
சென்னை நட்சத்திர பாக்குவதற்கு நம் சென்னை
முதலாளிகள் பிரம்மப் பிழைத்தனம் செய்வார்கள்.

மகாகவி காளிதாசன் பத்திரிகை
ஆசிரியரிடம் கையெழுத்துப் பிரதி
யுடன் சென்று தேவன் யடைவான்.

ராஜர்ஷி விக்ரமித்திரின் தவந்தை
ராஜர்ஷி தாண்டன் கலைத்து
அவரை விட்டே அடித்திருப்பார்!

மேல்: என்ஸம்மா, இந்த வரலும் என்ஸம்மா தீயானம் 'மீரஸெய்ட்' என்ஸம்மா?

நமசி: அப்ப உனக்கொரு பாய் பங்கா யாதி வந்திருக்கா?

மேல்: ரொம்ப 'நாமிஸ்' அம்மா, குழியாப் ரொக்க, பங்கா அகப்பட்டுட்டும் பாய் பங்காதாள் அகப்பட்டுட்டாள் இப்ப வரலாம் இனிமேல் தொத்திரவு கொடுக்காமே உங்காய் இருக்கும்.

Hearty Greetings from **THE INDIA ELECTRIC WORKS LTD.,**
 "CHAYNATH BUILDINGS"
 MOUNT ROAD " MADRAS - 2

புத்த ஈழத்து மாதங்களைப் பாரதமான் உட்கறி வந்த நாடும் அந்த உச்சி தாயை எட்டி விட்டது. அதற்கான முயற்சியை அவர் மீறிய அழகைச் சிறுக்கத்த விட்டார்.

அந்த மான் ஆயிரத்திற்கு இருப்த் வந்த, வீட்டு வாசல்த் தாண்டும்போதே அவர் முகத்தில் மீளும் பணமிட்டது. மோக பரம் பூரணமும் கம்பமும் போல் அவர் தன்னைக்கொண்டே வந்தார். அழகைச் சட்டைமயக் கழந்தி வளம்பிட்டிவிட்டு எந்தவிடீட்டு, எட்டை வந்ததைத் தவிர்ப்போக வளத்திக்குக் கொண்டு தளரில் எய்தினார்.

அவர் முகத்தைப் பார்த்த வளமி ஒரு வார்த்தையும் போத வந்தியம் வராமல் எட்டைமய மாட்டிவிட்டு, காப்பியைக் கொண்டு வந்த அவர் பக்கத்தில் வளத்த விட்டுப் போய்விட்டிருந்தார்.

"காப்பியை உழத்தாலும் என் போய் இல்லை; என் பிழைப்பு!" என்ற பாரதமான் கனர மூட்டைப் பார்த்தது.

"பணம் செலுத்த இடத்திற்குப் பெரும் பெரும் செலுத்த; தந்திரம் மகா தந்திரம் ஆகிறது" என்றார் மறு படியும் அவர் சொல்லினார்.

"இந்த வேலை செய்வதற்குப் பதிலாக என்னைக் கொண்டு அக்கல் போகலாம்" என்றார் தன் குற்றம் பார்த்தது.

வளமி ஒன்றுக்கும் பதில் சொல்ல திருக்கிய அவர் சந்தம் குடாவை கொண்டு: "காக்கிவிடுகிறது இந்த வேலைக்கு ஒரு குழக்குப் போட்டு விட்டுப் போகிறேன்."

அவர் திறுதுடன் வளம் தந்தார்: "என்னை உடுத்தி! எத்தனை வேலைக்கு முழுக்குப் போடப் போகிறீர்கள்!"

"என்ன உடுத்தி! குறையும் கிடிக் கொள்ளுக வேயதற்கு என் போகிற முதலாளி குறையுக்குத் தேவையான மித்கிறது. எங்கு கொடுக்கி ஆழம்போது கிடிகட்டி வீசுக என் குத்தகை அளவுக்கு வேண்டி மித்கிறது. மிகவு முட்டை கனிக் மாதிரிப் கூறுகிறது இந்த மான் ஆகிரி என் குறையு முழுமான் எய்தி, வளத்ததை மூட்டை எட்டுமிபோது மட்டும் வளமேயான் பிளவிறதும்....."

"அவர் முகம் போட்டுத் தொழில் செய்து எய்தி எட்டுகிறது; அதற்கு என்ன! போதுமையப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்!"

"அவர் முகம் எவ்வுரு, என் குறையின்மையின் அளவுக்கு எவ்வுருது வளமி கெட்டத்திலும்! உத்தரவென, வீட்டும் குத்திக்கொண்டு வேதாந்தம் போகலாம். வேல்கள் மறு பாராமல் காண்டு வேல்கள் கற்றுத் தாக்கவியை அந்த வந்தி தெரிச்சு தெரியும்!"

"அதற்காக வேலையை விட்டால், இப்போது கெட்டகிற அளவிற்குத் தோற்றித் தான் மந்தன் விழும்."

"காண் மானியாக இரக்க வேண்டுமாயின் இனி இந்த வேலையில் இரக்கக் கூடாது."

"வா வா உங்களுக்குப் பைத்தியம் தான் குத்திகிறது. ஆமாம்....."

பாரதமான் சொல்லும் வளத்த உட்காத்தார். "எவன் வளத்தப் பெரிதும் என் தலைவனாகிக் கேட்டுவரவேண்டும். பதில் பெரிதும் என் பைத்தியக்காரன்; அப்படித்தானே!"

"உங்களை வரீ என்ன சொல்லி விட்டார்கள்! தலைமும் அளவும் இவ்வளவு இப்படிப் பெரிதும் என்ன புரிகிறது!"

"வீட்டு வட்டை மூன்று மாதமாய்ப் பார்த்து; தெரியும் அல்லவா!"

"தெரியும்."

"வீட்டுக்காரன் பார்த்துச் செட்டால் என்ன சொல்கிறது!"

வளமி மெனமைய மித்கினார்.

"எனக்குமேயுக்குத் தோயும் அக்கி வளமேயுக்கும், காப்பி படிக்க, அது. இது எந்த உன் கிட்டி ஒன்று இருக்கிறது. குறையுமேய்க் பணக்கிடக் கம்பமும் எட்டிவெண்டும். இவ்வளவுக்கும் பணம் வேண்டுமோ, வேண்டாமோ!"

வளமி குறித்த தலை கிடிகிடம்.

"குறையுமேய்க் இதை என்னம் கொக்கிப் பணம் செட்டால், அவர் வளத்துப் புத்தகத்தைத் தாக்கி முழுமிக் அக்கிடுகும்!"

"முழுமிக் அக்கித்தாரா!"

"அப்படித் தாக்கி எந்தினார். முதல் வேலை இருந்தது குறையுக்குமேய்க் அதிவ் பந்த இருக்க, மீளாக உட்க கொடுப்பது எப்படி என்றால், காப்பியிடமில் வேலை செய்வது எப்படி, எந்த செட்டிடம். அது அவனுக்குத் தெரியாதாம்! பார்த்துத் தோயும் வராதா! 'உங்களுக்கு மாதம் பரி எவ்வுரு ஒரு கிராமம் தாக்க முடியவில்லை; அளவுக்குப் பந்த முதல்த் திடுக்கிடுகிறது. அது போகத்தானே வளத்தும்!' என்று செட்டிடம், அதற்கு அந்த வந்தி செட்டைவன் என்ன சொல்வார் தெரியுமா! 'இவ்வளவு இருந்தால் வேலை பார்த்து, இவ்வளவிட்டால் எட்டைமய விட்டுக் கீழே இறங்கு' என்ருவர். இவ்வளவு தான் ஆயிரம்! அவன் எட்டையில் என்னைப்பது எப்படி!"

"அவரிடம் கீழ்க் இவ்வளவு கொடியும் வளமாய்ப் பெரிதென்க வேண்டும்."

"வளமாய்ப் போய்விட்ட 'வந்தவன்' என்று கிழித்தேன்! காண் பேசுவதற்கு இனிமேல் உன்விடம் தான் பாடம் எடுக்க வேண்டும்."

"கொஞ்ச நேரம் கீழ்க் குறையுமேய்க் வளத்ததன் இருக்கிறீர்கள்....."

"குறையுமேய்க் என்ன, பன் மாதிரியாய் இருக்கிறேன். நீ தான் குரே மாதிரியாய் இருக்கிறேன்!"

"ஓ, காண் ஒன்றும் போய்க்கிட, காப்பி ஆறுமெது, காப்பிடுக்கன்."

தீவிர செட்டிடப்பான் காப்பியைக் கவல்க் எடுத்த பாரதமான் அதைத் தாக்கித் தார வந்தினார்: "வா, இந்த வீட்டும் ஒன்றும் உருப்பாடாது. இதற்குப் பதிலாக, ஒரு டம்சர் பான் குறையு கொண்டுவா; போ! காப்பியை காப்பிடுக்க!"

கீழே செட்டிடப்பான் காப்பியைப் பார்த்த தம் வளமிக்கு அழகாக வந்தது. காப்பி மறுதலும் பான் அல்லவா! பான் கிதவ தாக்கி குறையுத்தாக்குக் கேடு அல்லவா!

"அழகைக்கு ஆரம்பித்து விட்டாயா! ஒரு குறையுமேய்க் இவ்வளவு!"

எனவன்—மீளவிடப்போகட்டம் மேதலும் பட்டவதற்குக் வேல்கிடுகிறது ஒரு குறையு காப்பிடுக்காது, பாரதமான்!

2

அது வீட்டுக்காரர் குறையு; வட்டை வளமிக்கவந்திருந்தது. அதைக்கேட்டதும் வளமி எழுந்த உக்கிரை சொன்னார். பாரதமான் இருந்த இடத்தை வீட்டு அளவையின் அப்படியே உட்காத்திருந்தார். வீட்டுக்காரர் உக்கிரை வந்ததில் வளத்த தாக்கி உட்க அவன் காட்டிக் கொண்டு கிணறு. அவர் துறந்த போதுதான்; யாழ்க் கட்டி வளத்திருந்த கிணறு ஒன்றை எடுத்துப் பந்த வளத்தார்.

காப்பியையும் மீளவளவளமையும் பண் வளமில் உட்கு கொள்ளும் பாரதமான் இப்படித் தந்திர அடக்கியம் செய்வது வீட்டுக்காரருக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

"பாரதமான், என் விதிப்பது உட்க காண்குத் தெரியவில்லையா!"

"ஓ! விதிப்பது என்னும்த் தெரிகிறது. அதற்காக என் என்ன செய்கிறேன்!"

விட்டுக்கொடுத்துத் தூக்கி வார்த்துப் போட்டது. 'கீசன்' என்பது 'கீ' ஆக மாறிவதுடன் அந்த 'கீ'க்குப் பின், 'போட்ட' தொழில் சேட்டது அவருக்கு. "என்ன செய்யவேண்டும் என்று உணர்ந்து தெய்வயிப்பை! வாடகைப் பாக்ஸைப் கொடுத்தால் போகிறது..."

"தூக்கி கொடுத்து விட்டேன்லாம் என்று தான் எண்ணலாம்; முடிவெய்தியே, எய்தித்தான் காசுமுடியும்!"

"ஏது. பேச்சு சொல்பு நோதாய்த் தெரிவிப்பீது..."

"ஆமாம், கீச உணர்ந்து உணர்ந்து எதைக்குப் போடுகிறீர் அல்லவா! அதனால் எதைக்கு நோதாய் இருக்கிறது!"

"பாசதாம்! கீ பேசுவது கொஞ்சமும் ஐயுடையதில்லை!"

"கீ சொல்பு ஐயுடையது போலிவிட்டி ஊக்கும! மயிசுவை கொடுத்தால் தான் மயிசுவை விடைக்கும்!"

"உங்களை என் என அமையாத வாய்ப்புப் போலிவிட்டி! சரி, வீசு பேசு எதற்கு! மூன்று மாயமய வாதகை பாக்ஸ் கீதிறந்து, அதைக் கொடுத்து விட்டால் உணர்வீது! நான் எதிர்பார்ப்புப் போல் போகிறேன்!"

"எனக்கு சொந்தக்கு நான் தான் போடுவேன். வாடகை, வாடகை என்று கீ குறித்தால் பணம் ஆகாத்திறிக்குத் குறித்து விடுவா!"

விட்டுக்காசுப் பொருளும் பூசாவும் இழந்து விட்டார்.

"பாக்ஸ் கொடுக்க வசியில்லை! என்னுடைய விட்டால் என் செய்வீது!"

"என செய்வ முடியாது. உமையான கைப் பாக்ஸுக்குச் சொன்னால்!"

"பாசத்துக்குப் போக்கியதை..."

"ஓம், போக்கியதை, கீதிறந்து என்று போய்வைட்டாம். வார்த்தைகள் அளந்து உபயோகியும், இவையிவிட்டால் மயிசுவை கொடுக்கும்" என்று சொல்வது கீசன் கொண்டு எழுந்து கீதிறந்து பாசதாயன்.

விட்டுக்காசுப் பணக்காசு; உடலில் தென்பு இவையதால்; துணையும் வாரும் இல்லை. அகையால் கீதிறவையக் கட்டு விட்ட அவர் துணியில்லை.

"சரி, சரி, உங்களைப் பாக்ஸ் கொடுக்க இடத்தில் பாக்ஸுக்கு கொண்டுவிடுகிறேன்!" என்று சொல்வது கீசன், வேலையாக வெளியே சென்றார் அவர்.

"குழந்தைக்குப் கொட்டக் கஞ்சியைக் காணும். கொட்டக் கந்து விட்டாலும் வாடகைப்பாக்ஸ்! உடல் பட்டுவிட்டால், என்ன வேண்டுமானாலும் போகும் என்று கீசன் நினைத்துக்கொண்டார்! அப்போது கீசன் என்னுடைய பாக்ஸைப் கொடுத்தால் கொண்டு வந்தால், உங்களைவிட்டுக் கஞ்சியைக் காதுகளை விழும்படியாக.

3

விஷயம் மறப்படியும் வெளியில் வந்தார். விட்டுக்காசுக்கும் அவர் மேலிசுவை எல்லாம் கொட்டு அவனுடைய கிரியை மிகுத்துவிட்டது. அவனுக்குப் பிறகு தெருவிட்டு வந்து விடுவார் என்று பாக் தான். மிகவும் பொருளையுள்ள அவருக்குச் சொல்வது கீசன் கொண்டு வந்தது.

"விட்டுக்காசுக்கும் இப்படித் தானு போவது! வாடகை பாக்ஸ் கீதிறும் கொட்டாமல் விட்டு விடுவார்களா! அவ

கீசன் சொல்லும் கல்வையுடையப் பேசி மிகுத்துவதால் என்ன!"

"முத்திரைகளைக் கட்டிவைத்துத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள் மனது!"

"என்ன இருந்தாலும் நாம் இருக்கிற நிலைமையைக் காண வாதகையால் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கீசன் என்ன கீசத்துக் கொண்டு இப்படி வெளியில் செல்கிறான் என்று தெரியவில்லை. நேரடி அளி வாக்ஸ் பணம் இல்லை. வாடகை தரப் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டுச் செல்பு பிடிக்கவாத்திரம் என்னை? கை விடைக்கிறதோ தெரியவில்லை. இன்னும் சம்பளம் வரக்கூடியது நோட்டில், கீசன் என்னைவரையில் பணம் அடிக்கிறான்..."

"இந்த விட்டில் விடைக்கிற கசத்துக்கு வேலை என்ன செய்கிறது!"

"விட்டில் இருக்கிறவர்கள் எக் கொடுக்கின்றும், கீசன் மட்டும் தாயாகச் சுற்றுவான் என்னைக்கா!"

"விட்டில் உணர்வார்களுக்கு என்ன குறை வந்து விட்டது!"

"இன்னும் குறைவில்லை! சம்பளம் பணத்தை..."

"சம்பளம் ஆவியும் குறைவு வருகிறது. அது இவையால் உடல் தவறிப் போகிறது. இப்படி குறைவு பிச்சைக் காசில் ஒரு இரண்டு நாள் கீதிறவாய் இருக்க ஆணைப் பட்ட உடலுக்கு என்னை! நான் கீதிறவாய் இருப்பது உணர்வுப் பிடிக்கவில்லை!"

"என்னை என்னைவரையும் என்னைவரையும் அனுப்பி விட்டு கீசன் ஒரு பாக்ஸ் கீதிறவாய் இருக்க!"

"அவர் என்னவிய் மறப்படியும் கீசுப் பெருவாசியைப் காசுதான்."

"இந்த கீசுக் கீசன் என்னுடைய கீதிறவாய் அன்றைக்குத் தான் வந்து விடிய வாய்!"

"அப்பா, அப்பா! நான் என்னவிய் தான் என்னவிய்! என்னை மன்காப் போட்டு விட்டால்... கொட்டால், என்னைவரையும் அடிக்க விரும்புகிறேன்..." என்று புகார் செய்து கொண்டு உங்களை வந்தால் மூத்த வையக் துபாயன்; குழந்தை துபாயன் அவர் பிச்சை விதித்துக் கொண்டு வந்தது. கொட்டால், பாசதாயன் பாக்ஸு பாக்ஸ் உங்களை வந்தால், பாசதாயன் தான் அன்றி பாசத்தை அவர்கள் மீது திருப்பிப் போக்கக் கொடுத்திருக்கிறார்.

"பன்னிக்கடத்திலிருந்து வந்ததும் உங்களுக்குத் தெரியும் என்னை கொட்டால்!" என்று கீதிறவாய் அவர். மூத்தவன் தன்மிய் ஒரு குழந்தை விழுகிறது. அவர் அன்றி கொட்டால் தெருவில் வந்தது. இவையால் மூத்தவன் பாசன் கொண்டு அதைக் கொட்டான்; அவர் கதறிக்கொண்டே தாவினார் வந்தது. குழந்தை துபாயன் உடல் பாசதாயன் பாதம் பாக்ஸுப்போன்; ஆனால் அது மூன்றாவிய தாயின் இடுப்பில் ஏறிக்கொண்டு விட்டது.

"குழந்தைகளைக் கொட்டாக்கள்! என்னை என்று என்னைக்கு வந்தனவோ!"

வாய் கொண்டு: "தெற்கு மூத்தவன் கொட்டால் பண மூத்தவன் கொட்டால் கதைகள், பாக் போசுத்த வாயில் காட்டுகிறீர்கள்! குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவதில்லைவா! டார், குழந்தைகளைப் போட்டா கொடுக்கிறீர்கள்..."

அவர் மேலிய போ வாய் திறப்பதற்குள் 'வீசு'கொண்டு ஒரு அறை அவன் வாயை முடியது: "காரிய காரிய, இடம் கொடுத்துத் தான் மிகவும் வசதியில் இரு வாய்!"— இரண்டாவது முறை அறைய வாயை அவன் கை தாக்குக் கீழே இறங்கி விட்டது. இத்தொழில் விட்டுக்கொடுக்க விடுவாதுவாய், "எக் கொடுக்க கொடுக்க!" என்று சொல்வது கொண்டு வெளியில் பாக்ஸு கொண்டு அவன்.

வாயில் கீதிறவாய் கொடுத்திருக்கிற விட்டான். கைவாயைச் செய்துகொண்ட நான்குதல் இன்னவரை அவர் அவர் அடித்ததே இவன். இன்னவாய் புது அறையக் கையால் பிச்சைக் செய்து விட்டது. அங்கேயே, அப்படியே உட்காந்த அடித்தொடங்கின அவன்.

4

அவன் அது குழந்தைகளைப் பெற்ற வன்; உடம்பில் மிகுந்த பணம் இவையதால்; அவனுடைய மிகுந்தவரை கீதிறத்தில் பாசதாயன் ஒரு அறை அன்றித் திட்டாலும் இரண்டாவது அறை விடுவதற்கு அவன் கை வந்தது. வெளியில் வந்து விட்டான். அவனுக்குப் பிச்சைத்தாய் உண்டாவது. 'பாசன்' அவர் அறது கொண்டுப்போன்! என்று வந்ததாய் பட்டான். ஆவியும் அந்த அறை காண மாக அவனுக்குச் சரி, அவனுக்குச் சரி, பிச்சைத்தாய் மிகவும் கீதிற உண்டாவாய் என்பதை கீதிறப்போது அவனுக்குச் சரிவதாயும் தனக்குத் தான்.

அவன் பித்தல் குழந்தை அவன்; எப்போதும் என் வந்ததாய் வந்தது வந்ததாயும் அவன்.

அவனுடைய தகப்பனுக்குப் பெரிய மன்கைக் கொண்டு கொடுத்ததில் வந்தது, அந்தந்தால் விபாயம் வந்ததில்வான் மிகுந்த வாய்தில் அவன் மிகவும் கொடுவாய் வந்தது. 'எக் கைவாய்' வரை படிக்கவும் வந்ததார். அவர் அவன் அவனுக்கு மீது அப்போதும் வந்ததற்குக் காணும். அவனுக்குப் பித்தல் கொடுக்க குழந்தைகளை மிகுந்த கீதிறவாய் அவன் ஒருத்தந்தான். மற்ற கொடுவாயும் தனக்கு முன் பட்டாக்கள்; அவனுக்குப் பித்தல் கொடுத்ததில்வான் உத்திரத்தில்கொண்டான். அவன் அவன் மீது உத்திரவாய் வந்ததற்குத் என்று கொடுவாய். ஆனால், துதித்தவராய், அவன் 'எக் கைவாய்' பாக்ஸ் மிகுந்த சம்பந்தில் அவனுடைய விபாயம் கொடுத்தது; அவரும் மனம் கொடுத்த மாயம் அடைந்தார்.

பாசதாயன் என்மீதுவரையெல்லாம் போதாய் என்று வந்ததற்கு. தந்தை பட்ட உடம்பில்வான் அவன் அடைந்தான். அவன்மீது பிச்சைப்பட்டது, காணவாய் வந்தபின் பிச்சைப்போது அவன்மீது கொடுத்ததால் மனம் மட்டுந்தான். அவன் உத்திரவாய் ஒரு மன்கைக் கொடுத்த குழந்தை வெளியில் அங்கே, தன் பித்தல் உத்திரவாயும், கைவாயும், குழந்தையின் அடிக்குப் பாததிரம் ஆகி, இப்படி குழாய் பிச்சை என்று மேலிய கொட்டாலையையும் பிடித்து விட்டான். அந்த சம்பந்தில் அவனுடைய முப்பது வது வயதிற்குத் தந்தை ஒருவருக்கு குழந்தைகளுக்குத் தற்போதும் ஆகிவிட்ட

டான். ஆதல் மிச்சம் ஒன்று; பாக்ஷி ஒன்று அல்லத்தில் காண்க. ஆதல்.

நீதானைய பழக்க வழக்கங்கள் தயாரான அவர், தன் குறையான செயல்கள், கோரல் குறையால், கடனும் பட்டியல் குறையாகத் திகழ்ந்து வந்தான். அவனுடைய இந்த அமைதி யான வாழ்க்கையில், எந்தவிதமான வந்த ஓர் அறிவுமீட்டும் புகுந்து குடைபடவும் ஆரம்பித்தது.

அவனுக்குத் தாய் மாயன் ஒருவர்; பணக்காரர்; இருபது இருபத்தைந்து ஆர்துக்குச் சொந்திருக்கும், வீடு வாரம், சொத்து சுதந்திரம் எல்லாம் இருந்த அவருக்கும் ஒரு குறை இருந்தது; புராணப் பிரதித்தவான பிள்ளையாகக் குறைதான் அது. செந்தூரணம், கையாடல் பண பணம், அரசு மரம் சுதந்திர மூலம் பண உபயோகத்தில் மூலம் மூலமும், அக் குறை நிரந்தரம். கடைசியில் அவருடைய வயது சுதந்திரத்தைத் தான்டி, உடல் வீடு செல்லும் குறைந்து விட்டது. அவருக்குக் குறைந்த பித்தும் எந்த அங்கமாகவும் குறைந்துவிட்டது. இவ் வயதில் குறைந்தவையாவது தந்தை எடுத்துக் கொண்டனவென்று என்ன அங்கம் பித்த போது அவருடைய பரிசுவ மறுமையார் பரதமான் இரண்டாவது மகன் சந்தா மீது விழுந்தது.

அவர் அவனுக்குத் தாய் மாயன் ஆளு தும் இரு குறையுடனாக இருந்தால் பித்தம் குறைந்து வெகு காண்க. ஆதி விட்டது. பாக்ஷி தந்தை உபயோகம் இருந்த காலத்திலேயே பிரதமபுருஷத்தினை எழுந்தருள்த்து. அவர் தன் கைத்தொண்டி உடையுள் செல்லும் வாக்ஷி மிகுந்தார். காராருடன் செந்து அவரும் பரதமான் தய்ப்பு மீது விபரத்தில் போட்டு, உட்குப் பணத்தினை தய்ப்பு தன்னுடைய பெயரால் பாக்ஷி புராவும் வகுப் செய்துகொண்டார். இதனால் இரு குறையுடனாகப் பெரும் வந்ததையும் நின்றுவிட்டது.

பரதமான் தந்தைக்குப் பிறகு இந்த விஜயம் நான்கு வருஷத்தினால் தென்பெருமையான. கையாடல்பெயர் பரதமான் மிகவும் சாது; பரிசுவம் விஜயம் பரதமான் பாட்டான். ஆகவே எப்போதாவது மாமனாகக் கண்டால் நேரம் கையாடல் விசாரிப்பதும், சந்தாவது விசை காலத்தில் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று வருவதாய் அவருடன் சந்த மான் பழக வந்தான்.

ஆதல், அவர் அவனுடைய மகன் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து எல்லாம் செய்துகொள்வதற்கு உரி அவன் சம் மதத்திற்குக் கேட்டபிறகு அவன் மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டான். அப்படிச் செய்து வரும் மூலம் அவர் தன்னுக்கு இழைத்த அபிமானம் நிவர்த்தி ஆவதால், அவனுடைய கைப்பாடுகளும் விமர்சனம் ஏற்படும் என்று எய்தினான். அந்த அறிவு மீட்டதற்கு உதவியின்றி கோழியும் தவிராமல் தன் சம்பந்தத்தைத் தெரி வித்த விட்டான்.

ஆனால் வீட்டில் வந்த அவனுடைய எண்ணத்தை ஆதல்களோடு மட்டும்தான் அல்ல; உத்தியோக எதிர்க்காலம் தொடர் கிணம். அவன் மோகன விருத்தியோடு குடும்ப பரதத்தை ஏற்றான். மாமனார்

வாழ்ந்த வாழ்வைக் கண்ணால் கண்டவர்; அவனுக்குத் தன் மாமனுடைய மிகுந்த பரிசுவம் இருந்தது. அவர் அவமானம் தங்குந்திருப்பது, தெருவில் தங்குந்திருப்பதும் பரதம், வீட்டிலேயே ஒடுக்கி உயர் வீட்டிற்குக் காரணம். அந்தத் 'தாய் மாயன்' தான் என்று அவன் உயி ராக எய்தினான். ஆதல் தன் மகன் அவனுக்குத் தந்தைக் கொடுக்க அவன் எதிர் தும் இழைப்புகளில்.

அந்த மட்டுக்கு காரணமும் இருந்தது. பரதமான் பரதமான் கைப்பாடு பரிசுவம் பரதமான். அவன் தய்ப்பு குறைவு வீட்டுக்கு குறைந்தான் பரதம், கையாடல் எல்லாம் அவன் மூலம் தான். அவனுடைய பாட்டுக்குப் பரிசுவம் குறைந்தவன் பரதம் இதை எல்லாம் பரிசுவம் பரதமான் தந்தை மட்டுமே. அவருடைய தந்தையால் பரிசுவம் இப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள். பரதமான் பரிசுவம் ஆதல் மூன்று பரிசுவம் விட்டான்; வித்திய பரிசுவம் ஆதல் மூலமே!

பரதமான் எல்லாவை சொல்லிப் பரிசுவம், அவருடைய பரிசுவம் குறைந்தவனாக உண்டான். எல்லாம் சொல்லித் தன் தந்தை குறையுடைய எல்லாம் நின்று, மறுமையும் மிகவும் கையாடல் எப்போதும் விசாரணை. என்ன பரிசுவம் தந்தை அந்த மோகனக்கு இணைக் குறைவது என்று அவன் உறிவிட்டான். அவன் மிகவும் கிரிப்பதில் செந்தூரணம், அவன் மனம், மூலம், ஆதல், சந்தாவது ஒன்று தந்தையால் அவனுடைய சொல் விசை அவன் அவன் மனமும் வந்தபுதுத் தாய்மிகுந்து விட்டான்.

அவனுக்கு மாய வீட்டுப் பாக்ஷி போகவும் செல்லவா வந்தது. ஆதல்களால் அவர் எண்ணம் பட்டியல், அவரின் கைக்குக் கொடுத்தது வீட்டு அந்தர்ப்பு செய் முடிவெல்லாம் எந்த வீட்டுக்கு ஒரு காரணம்; எல்லாவை அந்தர்ப்பு செய் முடிவிற்குமே எந்த வீட்டுக்கு இன் னொரு காரணம்.

இரண்டாவது காரணம், அவனுக்குத் தீயமாய் செல் செய்தது. இதுமாதிரி

திருப் பந்த அந்தத்தவந்த குறையாகச் செய்து விட்டு அந்தர்ப்பு நேரத்திலிருந்து. கையாடல் செய் முடிவெல்லாம் எந்த வீட்டுக்கு ஒரு காரணம்! கைப்பாடு மூலம்! ஒரு வேளை விசாரணைக்குப் போனால் காண்க வந்தபுதுச் சொந்தத்தைக் குறைக்கிவான் மூலம் கொஞ்சம் குறையான போக்கு இத்தித்தால், கைக்கு குறியுடனாக ஒன்று உண்டாகிறது; வெள்ளை மூலம் ஒன்றுக்கு இரண்டாகக் குறைப்பிட்டால் வீட்டுக்குள்ளால் பரிசுவம் இணைக்க வேண்டும். அவருடைய காரணம் இவ்வாறு மூலம் போல ஒரு கிரிப்பத வாழ்க்கையை அவன் உத்தியின்றி விருத்தது. இவ்வாறுக்கும் அவனுக்கு உண் தொடர் நினைவு அபரமனது. மனக்கச் சாய்ந்தவன் எந்த எந்தப்

பருவங்களில், எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் சொல்லுதல் செய்வான் என்பதை அவரின் பரிசுவம் அறிந்தவர்கள் மிகவும் சொல்லும்; எந்தச் சொல்லும் எந்தப் போக்குக் கையாடல் செய்வான் என் பதைப்பற்றி அவன் பெரிய ஆரம்பிப்பே செய்கிறார்கள்; எந்தக் காலத்தில் எந்தக் காரணம் பருக்கி வைத்தால் கையாடல் மிகுதும் என்பது அவனுக்குத் தலை நிழலாய் பட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் போகக் குறைவான ஆதல்கள் கைகளில் மன கைப் போட்டு, கையாடல் குறைந்ததுக் காரணம் கைக்குத் தயார்ப்பதில் அவன் ஒரு புது. அவனுடைய இந்தத் தீயமான குறைவால் மாற்ற ஒருவனுக்காகப் பரிசுவம் பரிசுவம். அதைத் தன் சொந்த கைத் தீயமாக உபயோகத்துக்கொண்டு ஒரு சந்தாமல் கையாடல்; அதை அவன் மனம் அறிக்க மூலம் குறும்.

சொந்தக்கை, கையாடல் என்ற கையாடல் மனத்தைத் தயக்கொடுத்தது. மனமில்லி விருப்பத்துக்கு விஜயமாய் அவன் மூலமே விசாரம் கொடுக்கத் தயார். கையாடல், கையாடல் போகின்ற மனமாய் கையாடல் அவன் ஒரு தீயமானத்துக்கு வந்தான்.

அந்தக்கை, மூலம் மூலம் சம் மனத்தில் துடி மூலம் வந்தவர்களைத் தொடங்கினான். சம்பந்தம் வந்தவர்களைத் தொடங்கி, விசை, கையாடல் என்று குறையுடைய சொல்லித்தான். உத்திய கையாடல் அவன் மூலமே விசைத் 'மூலம், மூலம்' என்று கை வந்தது அது இரு துறையு மூலம் சென்றது. வீட்டிலும் வீட்டில் சிந்தை ஏதெல்லாம். கையாடல் குறையுடைய வீட்டுக்குக் கையாடல் தந்ததால் மனம் விசைக்கு வருவான் என் பதற்கு அவன் வீட்டில் தந்தை நினைவிற்கு வந்ததற்கு அவன் பெரிய தொகு நாடோடி குடிலுள்ளி விருத்தது; விசையால் அவன் மனம் மூலமே திருத் தாழும். அவன் வீட்டுக்கொடுக்கவான். கையாடல் போலவும் குறியுடனாக அபிதாசனம் இருந்தது மனமே தீயன்கொண்டான் வந்தது. அவன் மனம் குறைப்பற்றி ஏதாவது கேட்டால்

அவன் வழக்கமாக வழக்கமாய் இருக்கு வேண்டுமென்று வந்தது.

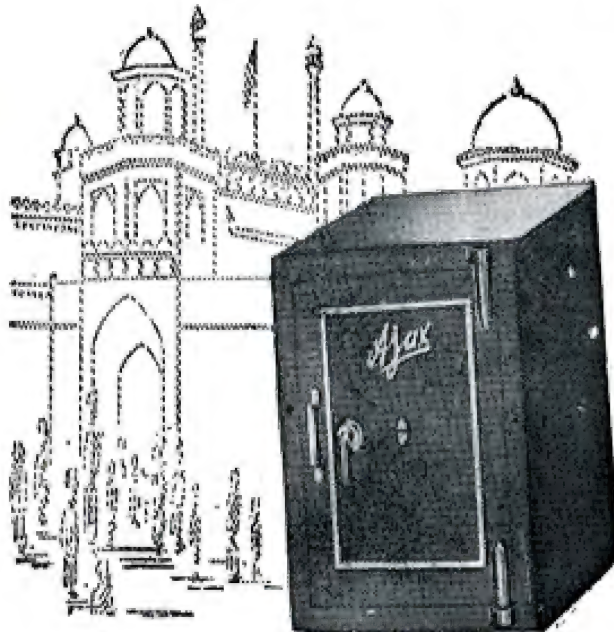

அஜாக்ஸ் உப்புத்தாள்கள்
நேத்தியான தகஸ் அளிப்பது

ப்ளின்ட் (ஸான்ட்)
கார்ட்னெட், எமேசீ
அஜாக்ஸெட் பேபர்
க்ளாட், டி. ஸ்க்ஸ்
ரோல்ஸ், பெல்ட்ஸ்
டேப்ஸ் முதலியன.

★ பாதுகாப்புச் சின்னம்

அனுதி காலத்தொட்டு
அரசுக்குப் பாதுகாப்பு
அளிப்பது அரண்,
அகழ்,காவற்கூடங்கள்.
இன்று மீகவும் விலை
யுயர்ந்த ஆடையாபர
ணங்கள், தஸ்தாவேஜி
களுக்குப் பாதுகாப்பு
அளிப்பது அஜாக்ஸ்
எக்ஸ்சாங்கஸ்.

அஜாக்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்

106, அண்ணமணிக்காரத் தெரு, சென்னை - 1

பிரதான ஆபீஸ்கள் :

பம்பாய் : புளிடெட் இந்திய பிஷ்ப்ஸ், அப் பிரொபிரி மோடோ ரோடி - கோயமுத்தூர் : 14/290, ராஜா தெரு

மாதோஜித் ஏஜண்டுகள் : முருகப்பா அண்ட் ஸன்ஸ்

தீபாவளி அன்று புத்தாடை வாங்குவதுடன் நம் நாட்டில் தற்சமயம் உணவைப் பாழ் ஆகாமல் காப்பாற்ற முயலுவது அவசியம். அதற்கு வேண்டிய குளிர்ச்சி செய்யும் யந்திர சாதனங்களை அதாவது பாட்டில் கூலர்கள் ரெப்ரிஜிரேடர்கள், ஐஸ் மேக்கர்கள் வாட்டர் கூலர்கள் தயாரிக்கிறோம்.

மீல விபரங்களுக்கு எழுதவும்:

ரெப்ரிஜிரேடர்ஸ் & ஹோம் அப்ளையன்ஸ் லிட்.
ரெப்ரிஜிரேட் இன்ஜினியர்கள் & வாட்டர் கீல்டம் கம்பெனிக்ளும்
1/27, ஜெனரல் பாட்டர்ஸ் ரோடு, மதராஸ் - 2

K. S. VENKATRAMAN & CO., LTD.

ENGINEERS AND CONTRACTORS

000

CONSTRUCTION OF QUALITY
RESIDENTIAL HOUSES, FACTORIES,
THEATRES ETC., UNDER EXPERT
SUPERVISION IS OUR SPECIALITY

Office

5, KELLEYS ROAD : KILPAUK : MADRAS-10

(Phone: 2321)

கொரியாவும் கொஞ்சீபுரமும்

உஜி. வேங்கடாசலம்

★ ★ ★ சென்ற ஒரு கொரிய தேசத்திலே அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலிய பல நாடுகளைச் சேர்ந்த யூ.என்.ஓ. நாணயங்கள் கவின பங்காக ஆபத்தாகவுடன் படை எடுத்துச் சென்ற வெற்றி பெற்றன அல்லவா?

பல நூறு வருஷங்களுக்கு முன் கித்தியாவிலிருந்து ஒரு படை கொரியாவுக்குள் நுழைந்தது. அந்தப் படை ஆபத்தானவையென சிப்பாய்ப் படைகளிலும். அன்கையும் அழித்தனவையையும் சந்தியதனையும் ஆபதமாகக் கொண்ட படை. அங்கப் படை கொரிய பூரணவையும் சிதைத்து நாயக் கொடியை காட்டி அழியாத அன்கையும் உலர்ச்சிகளையும் விடாது நின்றது.

அந்தப் படையில் ஊதா காஞ்சிப்புந்தர் ஒருவரும் கித்தியர். அவர் 'போத் திம்' என்றும் புத்த வாய்க்குப் பெயரினும் புத்த கிம் சித்தியத்திலே கிளங்கிநிர். கவர் ஆயிரத்து முன்றறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் கித்திய புத்த கிம்வாசி காஞ்சிப்புந்தரிந்து உலக வாத்தினா கிளங்கிநிர். கிவர், ஐப்பார், கொரியா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். பாசி மொழியிலிருந்து புத்த மத நூல்கள் பலவற்றை மேற்கூறிய தேசம் கவின மெழுகிலில் பெயர்ந்த எழுதினார். அந்த நாடுகளில் பல கிடங்குகளில் புத்த மடங்களை விடாது நின்றார். பெயர்ந்த ஆகவந்தது சிறுதினார். அவ்வாறு போதிநாய் கொரியாவின் மலை உச்சிகளில் விடாது நின்ற மடங்களில் ஒன்றாகக் கிடங்குகளில் ஆசிரியர் பூதி ஜி. வேங்கடாசலம் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு சென்றிருந்தார். அங்கு அவர் பெற்ற அபவையகளைக் கீழே காணலாம்.

★ ★ ★

ஐப்பார் தேசத்தினுள் மெய் சங்கலாசனப்பார் இந்தியக் கலாசாரம் பற்றிச் சொற்பொழிவு செய்து வந்த காக கவின 1935-ம் ஆண்டில் அமைத்திருந்தார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சிறு கொரிய முதலிய சிறு நாடுகளுக்கும் காக சொந்திருந்த தேசம், கொரியாவில் என்றும் பதக்க முடியாத சில அதுவாய்களைப் பெற்றேன்.

கொரியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள காங்கோ மலைகள் இந்த உலகமேயேயு அபுர்வமானவை. அவைகளை வரையவைகள் என்பார்கள். அழகிற்கும், உன்னதமான இயற்கைவழங்கும் பெயர்போனவை. இவற்றின் தனி அழகிற்கும், பெருமைக்கும் ஒப்பிடக்கூடிய வேறு சில மலைகளை உலகில் இதுவேதான். இவ்வளவு குறுகிய விரிசுரணத்தில் பிரமாண்டமான இயற்கைக் காட்சிகளும், பகைமையான பன்னத்தாக்குகளும் அடக்கியுள்ள மலைப் பிரதேசங்களைக் காண்பது அரிது. சிண்டு வளர்ந்த ஊழி மரங்களும், குளிர்ந்த தடா கங்களும், வெள்ளிக் கிணிகள் போன்ற கிணிகள் கிணிகளும் அங்கிடத்தை ஒரு கவிக்க பூமிவாக்கி விடுகின்றன.

காம்பைச் சுற்றி இருக்கும் வளர்க்கிப்பால், காங்கோமலை உச்சிகள் மிகவும் அழகாகவும், கம்பிரமாவையும் பாசி விருக்கிவந்தன. பதனவைகள் போலவும், மிகுந்தவை, மனிதர்கள் போலவும் தொற்றாமலிருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான உச்சிகள் சுப்பிரமணிய நிகைக்க அடிக்கும். இயற்கை மிகவும் சிரமப்பட்டு மலைக் குன்றுகளையே சிறப்புகளாக கிணிகளிடத்தையோல் இருக்கிறது இங்காட்சி.

இவையெல்லாம் பன்னத்தாக்குகளைப் போன்ற இந்தப் பிரமாண்ட மலைக் காட்சியின் மத்தியில் உலகத்திலேயே மிகவும் புராதனமான பெயர்ந்த கொய்க்கியையும், மடங்களையும் காணலாம். இங்கே உள்ள பெயர்ந்தாலையும் ஒக்கைப் பார்த்தபோது என் மெய் கிணிக் பரவலம் அடைந்தேன்.

காங்கோ மலைகளிலேயே மிகவும் கம்பிரமான், 'கிணிகளின்', 'சென் செங்காள்' என்ற இரண்டு கிராமங்கள்

மீதும் ஏறி. 'கிணிகாள்-ஜி' என்ற கொய்க்கியில் அந்தறைய இரணைக் கழித்தேன். இந்தக் கொய்க்கியில் ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் உற்பட்டது. 'காங்கோ' என்றும் கொய்க்கிக்கு அருகிலிருக்கிறது. அங்கிருந்து மதநான் காண மலைமீது ஏறினேன்.

"காங்கோ 'கொய்க்கி' மடத்திற்குப் போகலாம். இங்கிருந்து ஒரு காணிய பிரயாணம்தான்" என்று என் ஐடன் கூட வந்தவர் சொன்னார். அவர் ஐப்பார் சில கலாசாரங்களைச் சேர்ந்த கொய்க்கி மானவர். அவரும் அங்கிடங்களில் காண்க அடைவாக வாத்தினர் செய்து வந்தார்.

"அங்கிடத்தில் கிணிகாள் மென்னை" என்ற கேட்டுடன்.

"எங்கள் காங்கோமலை அது மிகப் புராதனமான பெயர்ந்த மடம். பல தூற்றுகளுக்கு முன் ஒரு இந்திய புத்த சன்னியாசியால் கட்டப்பட்டது" என்றார்.

செங்குத்தான ஏற்றமானதால் காங்கோமலை மிகவும் பிரேமம். கதிரவனின் செங்கிரணங்கள் இன்னும் கிணிக் தொடங்கியில்லை. வெள்ளிக் கிணிகளும் குளிர்; வறிய மூலமும் தலைக்கு மேல் குருடகங்கோல் கவிழ்க்கிவந்த ஊழி மரங்கள் அடர்ந்த காடுகள். அங்குள்ள சிறிய குளிர்ந்த

கொரியாவில் உள்ள ஒரு பெயர்ந்த ஆளையம்

கங்கை வளர் மலைகளின் கம்பிரமண சிகரங்கள்

தடாகத்தில் மரங்களைக் கீழ்க்கள் பட்டிந்திருந்தன. ஏற ஏற மலைபுச்சிகளின் இடைவெளிகள் தொன்றின. எங்களைச் சுற்றி மலை அருவிகளின் சத்தங்கள் கோஷ மிட்டுக் கொண்டிருந்தன. இங்காட்சிகளின் இப்பறும் அழகும் வண்ணக் கொண்டனவ.

செங்குத்தான மலைப்பாதைகளில், பழைய ஆசிரியன் ஒன்று தாம்பிர வந்தப்பத்தில் படைத்தான் தாங்கப்பட்டு வித்தது. இந்த ஆசிரமத்தில் பகற் பொழுதைக் கழித்தோம். மேலே போகப் போக, ஏறவது கிரமமாக இருந்தது. இவ்வகையிலுள்ள 'ஆதாம் உச்சி'யைப்போல் இங்கும் இரும்புச் சங்கிலி, ஏனையோர் உதவியால்தான் ஏறவேண்டி யிருந்தது.

தொடர்ந்து ஏறிச் செல்லும்போது ஆசாயத்திலுள்ள சாற்றெல்லாம் பழமாக விசி எங்களைத் தாக்கியது. மலை உச்சியில் ஒரு இடத்தை அடைந்தோம். அங்கிருந்து மிகவும் அழிவான காட்சியைக் கண்டோம். அறிமுகமான மலைபுச்சிகள், சேழையுள்ள பறவைகளைக் கொத்திக் கொண்டு போக மரத்தின் மேல் காத்திருக்கும் பெரிய கழுஞ்சுளின் தொற்றத்தடும் காட்சியளித்தன. உருண்டு அழகான உருவங்கொண்ட பாதகளைச் சென்றமயம் போகிஷ்டம் விளங்கின.

பல சிங்கங்களைக் குகைகளிலேயே, மரஞ் செடி கொடிக்கள் அடர்ந்த வனவழிகளின் வழியாக இறங்கியாகிய குளியாங்குமைய வேளையில் எங்களைச் சேரவேண்டிய இடத்தை அடைந்தோம். அந்த வேளையில் அந்த சேய்வாழி வட்டும், அதில் உள்ள தூள்களும், சிற்பங்களும், ஒரு மாலையானவை போல் காணப்பட்டன. அவ்விடத்தின் அமைதியும், இருண்ட காடுகளும், அடர்ந்த மரங்களால் மூடப்பட்டிருந்த பாதைகளும், எங்கள் மனத்தைக் கவரிக் கவர்ந்தன. அங்கே குழந்தைக்குத் தாய்க்காட்சி ஒரு பிரமிப்பைப் புகழ் பண்ணிற்று.

மத்தியில், சிறப்பு வர்ணம் நீட்டப்பட்ட எட்டுத்தாண்டுகளாக ஆன, பல கோணங்களால் மூடப்பட்டிருந்த ஒரு புறம் இரண்டு வெள்ளை வான்கள் தாங்கிய ஒரு பெரிய கதவு இருந்தது. கொரிய மொத்தில் கட்டப்பட்ட சில ஓட்டுவெள்ளைக் கட்டிடங்களும் இந்த ஏற மண்டபத்தைச் சுற்றியிருந்தன. இந்தக் கட்டிடங்களுக்கு வெகு சமீபத்திலேயே, மூன்று மால்கள் கொண்ட ஒரு கோபுரத்தின் கிண்ணமும், ஒரு கவிளக்கமும், மிக மிகப் புராதனமான ஒரு கோயிலின் அடைவாளமும் காணப்பட்டன.

கங்கைவளரும் மிகவும் பெருமையாக, சத்தம் சொல்லும், அடிமேல் அடிவைத்துச் சென்ற மண்டபத்துக்குள் துழைந்தோம். நிகரென்று வந்த எங்களைக் கண்டதும் அங்கிருந்த பிஷுக்களுக்குமேலும் மிகவும் ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. மிகவும் திகைப்புற்ற பிஷு ஒருவர் அந்த இருட்டில் மங்கலான வெளிச்சமுள்ள ஒரு அமைத்து எங்களை அழைத்துச் சென்றார். தியானத்திலும் தவத்திலும் ஆழ்ந்திருந்த பல தறவர்கள் ஒரு வய்கை அங்கே கண்டோம்.

உட்புறத்தில் மிகக்கு அமைதியிருந்த, கம்பிரமண ஒரு பெரியவர் தொன்றி என் வண்புடும் கொரிய பாதையின் ஏதோ பேசினார். என் கணம் 'கங்கை வர்' என்பதைக் கூறி, இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஒரு வாத்சீகர் என்று என்னை அங்குக்கு அறிமுகம் பார்த்து, 'ஜெஸ்' கோயிலு் கீழேயே 'போதி தர்ம' காட்டைச் சேர்ந்தவன் கான் என்று கேள்விப்பட்டதும் அந்தப் பெரியவர்

அவ்வு தமையும் அங்குடைய குறுகுறத்த கண்களும் கம்பிரமண தொற்றமும், அவர் தாடியும், பழைய காலைய சேய் சித்திரங்களைவிட சாதுக்களின் தொற்றத்தை எங்களைக் கிணங்குபுன. அடுத்த கான் அக் கோயிலைச் சுற்றிப் பார்க்க எங்களை அழைத்துச் சென்றார். எங்கள் வரவைக் கொண்டாடுவதற்காகவும், எங்களை ஆசிவழியுறதற்காகவும், பல விசேஷச் சடங்குகளும் கடைபெற்றன. அங்கே தூற்றுகளுக்கு மூலக் காலச்சி புரத்தைச் சேர்ந்த மோதி தர்மா என்ற தென்னிந்தியப் பெண்த் சன்னியாசியை அந்த மடம் க்தாபிக்கப்பட்ட தென்று அந்தப் பெரியவர் கூறினார். மோதி தர்மக்குத் பிறகு அந்த மடத்துக்கு வந்த மூதல் இந்தியை கங்கை என்றும் அந்த சகிசியை அளிப்பதும் தெரிவிப்பித்தார்.

ஆசிரியரின் அமைதியான கோடியில் உட்கார்ந்து அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது எம் பண்டைய இந்தியாவின் பெருமையகனெல்லாம் என் மனக் கண்ணும் தொன்றின. எம் இந்தியத் தாழ் கவனித்து எங்களைக் காசிக்ந்ததையும், பண்டையமும், கங்கையையும், கீழ்த்தான சாத்திரங்களையும், ஜாஜெபதொக்களையும், ஜானிகளையும், தபிராதனர்களையும், மதாந்தர்களையும், விர்க்களையும், வீரர்கள்களையும் அளித்திருக்கும் என்று கிணக்கும் போது என் உள்ளம் பெருமையால் மொகிற்று. எம் மூன்றோர்க்கு எவ்வளவு தீர்த்துடனும் நித்தந்தனும், பல இன்னங்களிற் பொருட்படுத்தாமல், எவ்வளவுத புழிமையையும், கடல்களையும் கடந்து சென்ற, காசு, கொரியா, ஜாசா, கம்போடியா, போர்னியோ போன்ற தொகங்களில் தங்கள் ஜாசு கோடியையும் அழியாத அன்பையும் கம்பிக்கையையும் க்தாபித்தவர்கள்! அவர்களின் சாதனையை என்னவென்று கூறுவது?

ஆபிரத்த மூத்தாறு வகுவுகளுக்கு மூலக் க்தாபிக்கப்பட்ட அந்தப் புராதன பெண்த் மடத்தையும், அந்த மேன்மையான குழ் கிணவையும், அதைவிட மேன்மையான அப்பெரியர்களின் சத் சங்கத்தையும் விட்டுப் பிரிய மன மில்லாமல் மிக்க வகுத்ததும் அங்கிருந்து நிரும்பினேன்.

மேன்மையான
"மேடூர் கெமிகல்ஸ்" தயாரிப்புகள்

மேடூர்
சந்தன சோப்

பரிமாணமிக்கது
பரிசுத்தமானது

சுத்தமான சலவைக்கு
உத்தமமான

காவோர்
பார் சோப்

மேடூர் கெமிகல்ஸ் &
இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ்
கார்ப்பொரேஷன் லிட்.

மேடூர் அண்ணா சேலம் கிள்கா.

புரன் விநியோக ஏஜன்டுகள் :

அலெட் இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் லிமிடெட்
120, அன்மல்க்காரத் தெரு, சென்னை - 1 & இலாகம்

Coffee
Ours for Quality

RAW
ROAST
OR
GROUND

GANESH & C
(MADRAS) LTD.
T.NAGAR

நாகரன் நாமான தீனத்தை

தீபாவளி யென்று கொண்டாடுகிறோம்!

தூல் உற்பத்தி பெருகி, விநியோக முறைகள் சீர்பட்டு, உள்நாட்டுத் தேவைகள் பூர்த்தியாகி, ஏற்றுமதி வியாபாரம் வளர்ந்து, நம் நாடு சுபிட்சத்தையும், தொழில் வளத்தையும் காணும் நாளை நாம் என்று சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுவது?

மேற்கண்ட இலட்சியத்தை அடைய தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், அரசாங்கத்தார் ஆகிய மூவரின் ஒத்துழைப்பும் இன்றியமையாதவை.

நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்ய என்றும் பின் வாங்குவதில்லை

பங்கஜா மில்ஸ் லிமிடெட்

தபால்_பெட்டி நெ. 150

::

கோயமுத்தூர்

கீள் மார்க் பீடி

40.௫௦ அனுபவ பிரசித்திபெற்றது

சீங்கடும் சீங்காரமும்

அடர்ந்த காடு. அதற்குச் சமீபத்தில் ஒரு குடிசை. 'வேக்கி' என்ற பெயருள்ள ஓர் குடியானவன் அங்கு வசித்து வந்தான். காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டி, விறகுதளாக விற்பதுதான் அவன் வேலை. அவனுக்கு வயதான தாயாரும், மதுரம் என்ற பெயருள்ள மனைவியும் இருந்தார்கள். குடிசையின் வெளியிலே எப்பொழுதும் ஓர் கரடிக் குட்டியிடம் விளை யாடிக் கொண்டே இருக்கும் சிறுவன் 'சிங்காரம்' வெள்ளையனுடைய ஒரே மகன். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு காட்டில் தனியாக அகப்பட்ட கரடிக் குட்டியை வெள்ளையன் வளர்த்து வந்தான்.

கரடிக் குட்டி அடிக்கடி இரை தேடுவதற்காகக் காட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வருவது வழக்கம். சிங்காரத்திற்கும் கரடிக் குட்டியுடன் போக வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டு. ஆனால் சிங்காரத்தின் தாயார் மதுரம், "சிங்காரம்! உனக்கு வயது ஆறு கூட நிறையவில்லை. நீ கரடியோடு காட்டுக்குப் போகாதே. காட்டிலே சிங்கம் இருக்கும். புலி இருக்கும். கொடிய மிருகங்கள் எல்லாம் இருக்கும். உன்னைப் பார்த்தால் அவைகள் தூக்கிக்கொண்டே போய்விடும். போகாதே அப்பா" என்று சிங்காரத்தைச் சமாதானப்படுத்துவான். ஆனால் சிங்காரத்திற்கு மனத்தில் பயமே தோன்றவில்லை. இளங்கன்று சிறிதும் பயமறியாது அல்லவா?

"பாட்டி, பாட்டி, எனக்குப் புலிக் கதை சொல்லு. சிங்கக் கதை சொல்லு" என்று சிங்காரம் பாட்டியைத் தொத்தரவு செய்வான். பாட்டியும் தனக்குத் தெரிந்த பழைய கதைகளை யெல்லாம் சொல்லுவான். சிங்காரம் அந்தக் கதைகளை மிகவும் ஆவலுடன் கேட்பான். இப்படிப் பல கதைகளைக் கேட்கக் கேட்க, சிங்கத்தையும் புலியையும் பார்க்க வேண்டும் என்று அவனுக்கு ஆசை அதிகரித்தது.

ஒருநாள் வெள்ளை விடியற்காலையில் விறகு வெட்டப் புறப்பட்டு விட்டான். மதுரமும் அருகாமையிலுள்ள கடைக்குச் சென்றிருந்தான். மறு நாள் திபாவளி யாதலால் பாட்டி மட்டும் அடுப்பில் ஏதோ பட்சணங்கள் செய்து கொண்டிருந்தான். சிங்காரம் இதுதான் சமயம் என்று மெதுவாக ஓடி வந்து, காட்டிற்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற கரடிக் குட்டியின் மீது ஏறி, அதன் பிடரியிலிருக் கேட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். கரடிக் குட்டியின் மீதுள்ள அடர்த்தியான மயிர் சிங்காரத்துக்கு மெத்தை போல இருந்தது. சிங்காரம் அடிக்கடி கரடிக் குட்டியின் மீது ஏறி விளையாடுவது வழக்கம் ஆனதால், அவன் தன் முதுகில் ஏறி உட்கார்ந்ததும் கரடிக் குட்டி ஒன்றும் செய்யவில்லை. மெதுவாகக் காட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

விட்டில் சிங்காரத்தின் பாட்டியோ தன் பேரனின் சப்தத்தைக் காணவில்லையே என்று சமையலறையிலிருந்து வெளியே பார்த்தான். "சிங்காரம், சிங்காரம்" என்று கூப்பிட்டான். பதில் இல்லை. இங்கும்

சுமார்

பாப்பா மலர்

அங்குமாக
எங்கும் ஓடிப்
பார்த்தான்.

"ஐயோ,
மழை இருட்

டிக் கொண்டு வருகிறதே! இந்தப் பாலி மடலின்
காணொலி" என்று கவனம் பிழைத்து கொண்டான்.
மழையும் தாற ஆரம்பித்தது. வெளியே போயிருந்த
மதுரமும் ஓடி வந்தான். "எங்கே என் சிங்காரம்?"
என்று தன் மூகத்தில் விழுந்திருந்த மழைத்துளிகளைத்
துடைத்துக்கொண்டே குடிநாயை எழுப்பினான்.

"சிங்காரத்தைத் தான் காணவில்லை, தேடுகி
றேன்" என்றுள் பாட்டி. அடுத்த நிமிஷத்தில்
வானத்தில் மின்னல் மின்னிற்று. பிரமதமாக
இடி இடித்தது. மழையும் பெருவாசியாக வந்தது.
"ஐயோ! மூழ்காதவைக் காணுமா?" என்று கேட்
டுக்கொண்டே மழையில் ஓடிவந்தான் வெள்ளை.

ஆனால், சிங்காரமோ மழைக்குப் பம்படவில்லை.
சந்தோஷமாக மழையில் லைக்த கொண்டே காடிக்
குட்டியின் மீது சவாரி செய்து கொண்டிருந்தான்.
மழை பெய்த போழுது அவன் எடுக்கப்பட்ட
அடைத்து விட்டான். மழை சிவந்தது. காடிக் குட்டி
யும் சற்று சிவந்தது. சிங்காரமும் சிறு இறங்கினான்.
உடனே காடிக் குட்டி வேகமாக ஓடித்திரும்பிச்
சென்றது. உரையாக வளங்கி வளங்கினால் முயினை
வெகமாகத் தொண்டிற்று. மழை பெய்து முயி லைக்
திருத்ததனால் அரை கோடியில் தொண்டி, அடப்பட்ட
மிறங்குகளை அவசர அவசரமாகத் தின்றது. பிறகு
பாசி படிந்த தன் மூகத்துடன் சிங்காரத்தின் பக்

கத்தில் வந்துசின்றது. சிங்காரம் அதன்
மீது ஏறிச் கொண்டான். பின்பு அது
மெதுவாகச் செல்ல ஆரம்பித்தது.

அப்பொழுது எதிரே ஓர் பெரிய
வாளை வந்து கொண்டிருந்தது. அதன்
பக்கத்தில் இரண்டு வாளைக் குட்டிகள்
இருந்தன. காடிக் குட்டியின் மீது
சென்ற ஒரு புதிய உருவம் வருவதைப்
பார்த்தவுடன் வாளை தன் குட்டி
களுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்து
விடுமோ என்று பயந்து தனது துளிக்
கையினால் குட்டிகளை அணைத்துக்
கொண்டது. அவற்றைப் பார்த்த சிங்
காரம், "வாளைக் குட்டி, வாளைக்
குட்டி" என்று கவனிக்கக் கொட்டிக்
கொண்டு காடிக் குட்டியின்மீது குதித்
தான். அப்படிக் குதித்தது சிங்கா

ரத்திற்கு இப்பமாக இருந்தா
லும், அது காடிக் குட்டிக்குத்
துன்பமாகவே இருந்தது. ஆன
தும், அதைப் பொருட் படுத்தாத
காடி, 'எங்கே, சிங்காரத்திற்கு

பாளை ஏதாவது திங்கெழுக்குமோ?" என்று
எண்ணியது போலவேறு வழியாகச் செல்ல ஆரம்
பித்தது. அப்பொழுது சிங்காரத்தின் எதிரே ஓர்
மிருகம் குறுங்கிட்டது. பல் பெரிய புன்னிகள்
அதன் உடலில் தென்பட்டன. அதன் வால் இங்கும்
அங்குமாக அசைந்தது. அது ஒரு புலிதான்!

புலி சிங்காரத்தையும் அவன் ஏறிச் சவாரி
செய்யும் காடிக் குட்டியையும் ஒருமூன்றா ஏற இறங்
கப் பார்த்தது. கோபத்தினால் தன் பற்களைக் கடித்
தது. தன்னைப் பார்த்ததான புலி சிரித்தெழுது
என்று எண்ணிச் சிங்காரம் தானும் கை கொட்டிச்
சிரித்தான். அப்பொழுது புலி காடிக் குட்டியையும்
சிங்காரத்தையும் ஒரு மூன்றா சுற்றி வந்து பாய்
வதற்காகப் பதங்கிற்று. ஆனால் காடிக் குட்டியோ
வரும் அபாயத்தை அறிந்தது. சிங்காரத்தை ஒரு
மூன்றா திரும்பிப் பார்த்தது. அது திரும்பிப் பார்த்த
தானது, "தான் வேண்டுமானால் புலியினிட மிருந்து
இப்பொழுது தப்பித்துக் கொள்ளுவேன். ஆனால்
உன் கதி என்ன?" என்று சொல்லுவதுபோல் இருந்
தது. பின்பு, எப்படியாவது சிங்காரத்தைக் காப்
பாற்ற வேண்டும் என்று காடி எண்ணியது.

உடனே அது தன் மூலு பதைத்துப் பயங்கர
மாகப் பலமூன்றா சுத்திற்று. காடிக் குட்டியின்

குரல்க் கேட்ட மூன்று பெரிய
காடிகள் எங்கிருந்தோ வேகமாக ஓடி
வந்தன. "இங்கிருந்தால் இனிமேல்
அபாயம் தான்" என்று தெரிந்து
பதங்கிய புலி ஓரே பாய்ச்சலில் அந்த
இடத்தை விட்டு ஓடிற்று. 'புலியின்
அபாயம் சீக்கிற்று' என்று அறிந்த
காடிக் குட்டி மூன்று காடிகளிடமும்
எழுங்கிற்று. அவற்றின் சபைகாரக்
காடி பிடிபட்டுக் காட்டை விட்டுப்
போன பிறகு மூன்று காடிகளும்
அதன் காண்பது இதுதான் முதல்
தடவை. சேதா காடிக் குட்டியுடன்
போவது போல மூன்று காடிகளும்
காடிக் குட்டியின் மூகத்தருகில் அவை
களின் மூகங்களை வைத்துக் கொண்
டன. பிறகு காடிக் குட்டியின் மீது

உட்காந்திருக்கும் சிங் காரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றன.

எப்படியாவது தூசுக் கிரகையாகச் சிங்காரத்தை விட்டுக்குத் திருப்பி அழைத்துப் போகவேண்டும் என்று நினைத்தது போலக் கரடிக் குட்டி. வீடு கோக் கித் திருப்பியது. அப்போழுது சூரிய அஸ்தமனமும் ஆயிற்று.

வானத்தில் சந்திரன் உதயமானான். சமீபத்தில் உள்ள வீடுகளிலிருந்து வெளிச்சம் தெரீயவே சிங்காரத்தின் வீடும் சமீபத்தில் வந்து விட்டது என்று தெரிந்தது.

விட்டுக்குச் சமீபத்தில் வரும் சமயத்தில் எதையோ பார்த்துப் பயத்தது போல் பறவைகளெல்லாம் பலத்த சப்தத்துடன் இங்கும் அங்குமாகப் பறந்து சென்றன. பதுங்கி யிருந்த மூயல்களெல்லாம் ஒடி ஒளிந்து கொண்டன. மான்கள் குட்டிகளுடன் தப்பி ஓடுவது போல காதுகால் பரப்பலில் ஓடின. குரங்குகள் 'ஜே ஜே' என்று கத்தின. அருகாமையில் வெடிகளை யும் வானங்களையும் கொழுத்திக் கொண்டிருந்த சில குடியாவலவ் சிறுவர்கள், "ஒடி வாரங்கன், ஒடி வாரங்கன்" என்று அவர்கள் கையிலிருந்த வானங் களையும் வெடிகளையும் சிதற எறிந்து விட்டு ஓட்டம் ஓட்டமாகப் பக்கத்தில் இருக்கும் அவர்களின் விட்டிருந்த குழாய்களாகச். வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த கரடிக் குட்டியும் தடால் என்று நின்றது. அந்த அதிர்ச்சியினால் சிங்காரம் கீழே விழுந்து எழுந்து நின்றான்.

அப்போழுது ஒரு பெரிய சிங்கம் ஓடிவந்தது. அது ஓடிவந்ததைப் பார்த்தால் அதை யாரோ தூரத் திக் கொண்டு வருவது போலத் தோன்றியது. சிங்கம் சிங்காரத்தைப் பார்த்ததும் கத்தித்துக்கொண்டே வாயைத் திறந்த வண்ணமாகச் சிங்காரத்தினிடம்

செருங்க ஆரம்பித்தது. அடுத்த நேரத்தில் சிங்காரம் பீறித்து விடுவான் என்று அறிந்த கரடிக் குட்டி சிங்காரத்தின் அருகில் போய் நின்றது. ஆனால் இவை களுக் கெல்லாம் சிங்காரம் பயப்படவில்லை.

அவனுக்கு எல்லாம் வேடிக்கையாகவே காணப்பட்டன. அவன்

கீழே குனிந்தான். கந்தனை எடுத்து காய்களைத் தூர்த்தவது போலச் சிங்கத்தையும் அடித்து ஓட்டி விடலாம் என்று எண்ணினான். அவன் கையில் வெள்ளைக்கல்போல ஒன்று அகப்பட்டது. அந்தக் கல்லைத் தன் மூழ் பலத்துடன் சிங்கத்தின்மீது விட்டுத் தாள் சிங்காரம். ஆனால் அந்தக் கல் திறத் திருந்த சிங்கத்தின் வாயில் புருந்து ஓர் பெரிய சத்தத்தை உண்டாக்கியது.

சிங்காரம் எடுத்து எறித்தது வெள்ளைக்கல் அல்ல. குடியாவலவ் சிறுவர்கள் விட்டுவிட்டுப் போன ஓர் வெங்காய வெடிதான்! தனது வாயிற்குள் வெடித்த அந்த வெங்காய வெடியினால் துன்பப்பட்டு கீழே விழுந்து புரண்டு புரண்டு கலித்தது சிங்கம். அடுத்த நேரத்தில் சிங்கம் எழுந்து நின்று புதருக்குள் ஓடிற்று. சிறு பையன் சிங்காரம் கையில் அகப்பட் டோமே என்று அவமானத்தினால் ஓடிற்றே, அல்லது சினதப் பயல் சிங்காரத்தின் எதிரில் இறக்கக் கூடாது, மறையாக இறக்கலாம் என்று நினைத்து ஓடிற்றே? யார் கண்டார்கள்? அல்லது ஒரு சமயம் வெங்காய வெடி வாய்க்கு குவியாக இருக் கிறது என்று தன் இனத்தாரிடம் சொல்வது ஒடி யிருக்கலாம். அல்லது, தன்னைப் பின்பற்றி ஒடி வரும் கூட்டத்தினிடம் அகப்பட்டு, "பிரவணி அன்று இறக்க வேண்டாம் என்று எண்ணி ஓடிற்றே,

★ ★ ★ 'காலில் சங்கை கொஞ்ச, கைவளை குறுங்க' குழந்தைகள் எத்தனையோ பேர் இக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் நடனக் கலை பயின்று பெற்றிருக்காயும் மத்திருக்காயும் மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளீர். அவர்களுள் பெரி சாத்தி என்றும் குழந்தை இவ்வே ஒரு நடனக் காட்சியில் தோன்றுகிறார்.

பெரி சாத்தி கும்பகோணம் ஸ்ரீ கே. என். ராஜ கோபால ஸ்வயங்காரின் பெண்கி. பிரபல எழுத்தாளரும், கொழும்பு "விசேசனி" நிபுண எழுட்டருமான ஸ்ரீ கே. வி. எஸ். வான் எம். ஏ., அவர்களின் செல்வப் புதல்வி.

குழந்தை சாத்தியின் நடன அரங்கேற்றம் சில நாள்க்கு முன் கும்பகோணத்தில் சனிக் மகா சபையின் முன்னால் தடைபெற்றது. பெற்றோர் களின் கண்மணியாக விளங்கும் குழந்தை சாத்தி நடனக் கலையில் தலைதெத்து விளங்கு மாறு பிரசித்திக்கொழும்.

★ ★ ★

தெரியவில்லை. ஆனால் சிங்கம் அங்கிருந்து ஓடிப் போனது மார்திரம் சிச்சயம்.

? அநாயம் !

சிங்கம் ஓடிப் போகும் சமயத்தில் தீவட்டி வெளிச் சத்துடன் கையில் கத்தி, கோடாரி, சட்டி முதலியவைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓர் கூட்டம் அங்கு வந்தது. கூட்டத்தில் ஒருவன், "கம்மைப் பார்த்துவிட்டு அதோ ஒடுகிறதா காம் துரத்தி வந்த சிங்கம்" என்றான். அப்பொழுது தீவட்டி வெளிச் சத்தில் அங்கே நிற்குகொண்டிருந்த சிங்காரத்தை ஒருவன் பார்த்தான். "வெள்ளை, வெள்ளை! இதோ இருக்கிறான் உன் மகன்" என்றான் ஒருவன். "ஆமாம், ஆமாம்!" என்று ஒடிவந்தான் வெள்ளை. "கயிது, கயிது!" என்று கத்தினான் சிங்காரம். சிங்காரத்தை எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டான் வெள்ளை. "என் கண்ணை சிங்காரம்! உன்னை எங்கெல்லாமடா தேடுவது?" என்று சிங்காரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டுக்கு ஓடினான். அந்த இருட்டில், பரவம், கரடிக் குட்டியை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. மெதுவாக அதுவும் விடு நோக்கி நடந்தது.

சிங்காரத்தைப் பார்த்த மதுரமும், பாட்டியும் 'தீபாவளி எல்ல தீபாவளியாக ஆக்கடா!' என்று அவனைவாரி அனைத்துக் கொண்டார்கள். கரடிக் குட்டி எங்கே என்று ஒடொடியும் வந்து பார்த்தான் சிங்காரம். கரடிக் குட்டி ஒன்றுமே நடக்காததுபோல, தன் முன் கால் களை நாகினால் கக்கிக் கொண்டு சாவதானமாக உட்கார்ந்திருந்தது.

வெள்ளை அடிக்கடி, "காங்கள் போய்த் துரத்தா விட்டால் சிங்காரத்தைக் கட்டாயம் சிங்கம் கொன்றிருக்கும்" என்று நினைத்துக்கொள்வான். ஆனால் [சிங்காரத்தைக் காப்பாற்றியது கரடிக் குட்டி என்றும், சிங்கத்தைத் துரத்தியது சிங்காரம் என்றும் யாருக்குத் தெரியும்?

-பாடி-

கீதம்பம்

மாய்ச்சிக்கு அம்மம், இம்மம் அந்த
கடி அரப்பாது. இந்த ஒரு குழாய்.....
மாயம் போன அருகில் மாநில
கொடுக்கிறீர்கள்! வினாவை கேள்
கை எதற்கிடக்கிறது. அத்தியோகம்!
கொடுக்கப்பட வேண்டுமா?

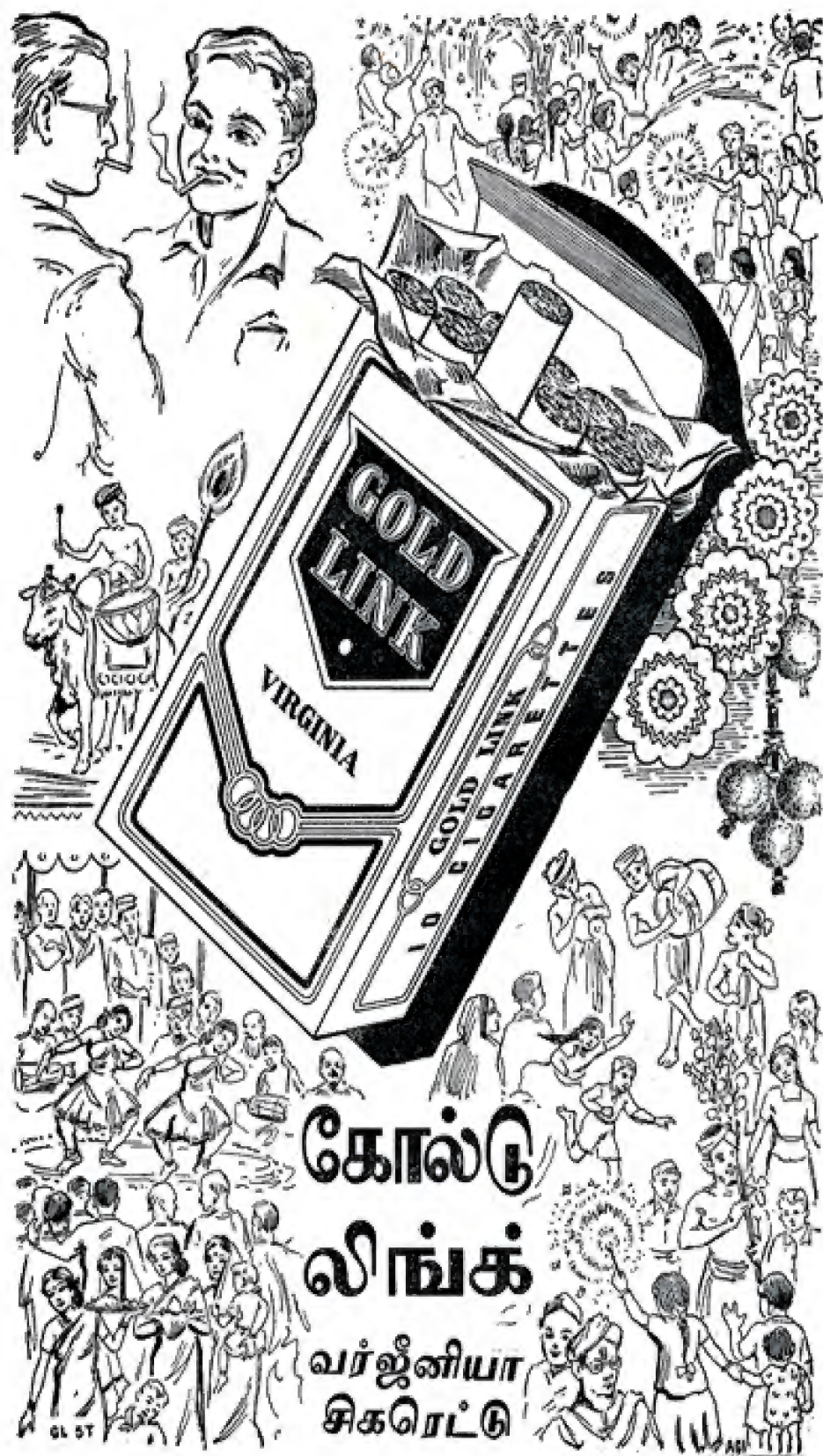
மீண்டும் அந்த அந்த மனது
மனமில்லாத எல்லாம் ஆவன
எனக்கு, பாத்திரம்?
கனம் அம்மம் அப்படி. என்ன
தந்திரம் குதிரைமேல் எல்லாம்
மனம் என்னுக்கு தெரியுமா?

தெருப்பாடகம் அம்மம் நடுவில் திரைப்படம்
பூமிக் கண்டேறும்.....!"

பெரியம் அம்மம். நீ கோமியோட
அரங்கேற்றிட்டு. கீழ் படுத்து
கொண்டிருப்பவர்கட உம், கன்னி
பட்டமில்லையே?

ஸ்டார் ஆம் இந்தியா பென்ஸில்கள்

அகில இந்தியா

ஆவலுடன் உபயோகிக்கும்

லட்சிய பென்சில்

ஸ்டார் ஆம் இந்தியா★

இந்தியாவின்
பெருமை

3. ஸ்டிரிங்கர் தெரு, மதறஸ்

குகம் வேலா

பெ.காரன்

பெ.சூரன்

பதிலு-அவருக்கு அதுபயம் போதாது. இவர் வயதாவதால் சஸ்பென்சியோடு ஓரோ ஓரோதம் செய்து கொண்டு விட்டார். அதை அறிந்த இந்த வயதில் அவர் கோட்டைக்கு வேலியை சென்றிருந்த தருணத்தில் மெதல் பிடித்து

கொண்டுவே! அவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுக்க வேண்டாவா!

நா:—நாயாயுதம் இந்த பகையாளர் போல ஒரு மயிஸ்ச்சுதானா! அவன் உங்களுக்கு எப்படி உதவிக்கு வருவான்!

அது:—அவர் சிவசபை வரலாற்றை நான் கம்பிடுகிறேன்.

நா:—இந்த மயிஸ்ச்சின் பெயரால் மனிதர்களெல்லாம் சினைத்துக் கொண்டுக்கு விழும். எவது தொத்திதற்குப் புத்த அயர்க்கை எத்தனாவோ அட்டுமியம் செய் திருப்பதைக் கண்ட பிறகு உங்களுக்கு இது தெரியுமா?

அது:—அவர்கள் எவ்வளவும் அப்படிச் சொடியவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நா:—அந்த நாட்டினங்களைச் சிலை மென்றுக் குடுத்துக் கொடுப்பானா!

அது:—நாயாயுதம் அரசுக்குக் சினைக்க என்னும் முடிபாது.

நா:—பயிர்க்கை மனதானே அவன்!

அது:—நாயாயுதம் சுத்த மிசர்.

நா:—சுத்த மிரைவு இருந்தாலும் அவன் உங்களுக்கு எப்படி உதவிக்கு வருவான்!

அது:—எங்களுக்கு உதவியைக் கட்டியும் பட்டிக்குகிறார். அவர் கொடுத்த வர்க்கை கார்பாத்திரங்கள் என்று கம்பிடுகிறேன்.

நா:—(கொண்டுவோடு) கருணாவதி, நீ கொடுக்காத எதைக்கு மனங்கொடுக்கிறாய்! அவன் என்ன வர்க்கை கொடுத்திருக்கிறான்!

அது:—அவர் என்மீடமிருந்து வந்த கைத்துத் எடுத்துக் கொண்டுக்குகிறார்.

(கருணாவதி மெதுவாக எழுந்து தீவிரப்படுகிறாள்.)

நா:—(சட்டென்று வேதம்படிக்க) அவனா! அவனுக்கு எப்பொழுது இந்தப் பரிசைக் கொடுத்தாய்!

அது:—என் கணைப் மரணப் படுக்கை விடுத்தபிறகு நாயாயுதம் அவரைப் பரிசுக்கொடுத்தான்!

நா:—அவன் முத்திரையினை மிதிக்க ராஜாசனம் மறுத்து விட்டானா!

அது:—ஆமாம், என் கணைப் பரிசுக் கைத்துத் விட்டார். ஆனால் நாயாயுதம் தமது தந்தை பரிசு செய்த வகு சினைவை வெறுத்து என் கணைமீடும் எட்டிக் கொண்டுவை வந்தார் என்பதை நான் அறிவிக்கிறேன்.

நா:—கருணாவதி, இந்த மயிஸ்ச்சுக்குக் கண்ணத்தினை பெருமையால் பற்றி என்ன தெரியப்போகிறது!

அது:—எனக்குண்டெனவே அவர் வர்க்கை கார்பாத்திரங்களை உபரித்து குண முடபயிராகத்தான் தெரிவித்தான்.

நா:—அவன் சிவசபை உதவிக்கு வரப்போவதில்லை. அப்படி வருவதால் பரிசுக்கு கொடுத்தும் கைமீடில் பகை நோடு போக்கு கொண்டு நித்திரைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் முயலுவான்.

அது:—(மெதுவாக) சினைக் கார்பரிசு பெறுவதை வேதப்பரிசு பெருகிறார்கள்.

நா:—(சட்டென்று கோபத்தோடு எழுந்து தீவிர) இவ்வளவு தூரம் நீ பெருமையோடு நாயாயுதம் கண்ணத்திடுகிறாய். அட்டுமியம் வருவதால் இது

தாறு என் உயிருக்குவனவா அவனுடைய உதவியை நான் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவன் இந்தச் சொட்டைக்குள் அடிக்கவாய் உட்பாது.

[சுத்தநோய் வரலாறு போலிசை. பிறகு தீவிரமாகக் கருணாவதி போகிறார்.]

அது:—அம்மா, புத்திரன் இழந்த நோக்கத்தால் உங்கள் மனம் புறப்பட முகுகிறது. அதை மாற்ற முடியாததைத் தெரிந்து கொண்டு. இனி உங்கள் இயல்பு போல் செயல்படுங்கள். உங்கள் உட்கிரைவை சினைவிடாத நான் நித்திரை இருக்கிறேன்.

நா:—குழந்தை உதவிக்கை தரவில்லை வேண்டியதற்கு எப்பாடு செய்கிறாய்! அவன் அனுப்பியிரு. நீ அனுப்புகிறாயோவென்பதில். உன் மனம் போகாத அந்த பிறகு உக்கிரவெளியை அனுப்ப எதைக்குச் செய்வாய்.

அது:—உக்கிரை மிட்டுவிட்டுப் போகவும் நான் விரும்புகிறேன்.

நா:—என் கண்ணக் கண்ணினைப் போல் மூலக்குச் செய்கிறாயா. என் உயிருக்கு வரலாறு பரிசை உன்னை துறையாய் கார்பரிசை. பிறகு உட்கிரைவு உட்கிரைவு.

[அவன் மட்டுக்கு அகற்றுக் கொடுக்கிறார். கருணாவதி கோபம் கொண்டு நித்திரை.]

காட்சி 2

சுந்தர் அன் மீடமினை கருணாவதி யின் அறை. இரவு மணிக்குக் கருணாவதி யும் கருணாடைய அந்த நாகத் தொழிலாள்களும் சகலமாக அமர்ந்த பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அது:—காசத்திரைவிட உயர்வாக அந்த தாக்கு போன சொட்டைக் கை சினைக்குப்பொருளாகவந்தது மிதித்த போதும் அவர் மூகத்தினை எவ்வளவு கம்பாத்திருக்கிற பரிசு தான்!

நா:—அவருடைய மிராசைத்தாகக் கண்டு தான் சென்ற இரண்டு நாட்களாகப் பரிசைக் கண்ட உயர்வாக துறையாகவந்தது மிதித்த போதும் அவர் மூகத்தினை எவ்வளவு கம்பாத்திருக்கிற பரிசு தான்!

அது:—நாணியை வந்த சொகத்தினைப் பரிசுத் தவிர எதைக்குச் நித்திரை எவ்வளவு தெரிவித்து வருகிறது.

நா:—இரவு மீடமினைப் பரிசுத் தவிர எவ்வளவு தெரிவித்து வருகிறது.

கண்ணினை! கண்ணினைப் போலத் தொன்றிரைவாம்.

அது:—கண்ணினை அருள் கைக்கு இரையினம் இரையினம் போகிறது.

நா:—கருணாவதி தெய்வம், இனி சினைத் தானே இது சொட்டைக்கு நான்! உக்கிரை உத்திரை எவ்வளவு எதிர்பார்த்திருக்கிறாய்.

அது:—ஆமாம், எந்ததால் சொட்டை உயர்வாகவாக வேண்டும். காசத்தினை குழந்தை உதவியைப் புத்திரைமீடமினைப் போலச் செய்திருப்பானா! [அவன் குரலினை உயர்வாகத் தொன்றிடுகிறார்.]

நா:—அவனைப் புத்திரினைக் கண்டிட வேண்டியதில்லை.

அது:—உக்கிரை ஒரு நாட்கொண்டு போன சினைத்தினை. ஒரு நாட்கொண்டு வருவதற்கு ஒரு நாட்கொண்டும் என்னுடைய கண்ணத்தினைக் கொடுத்தபிறகு, அப்பொழுது அவர் என்ன சொன்னார்!

நா:—உக்கிரை ஒரு நாட்கொண்டு உயர்வாகவாக வேண்டும். காசத்தினை குழந்தை உதவியைப் புத்திரைமீடமினைப் போலச் செய்திருப்பானா! [அவன் குரலினை உயர்வாகத் தொன்றிடுகிறார்.]

அது:—கண்ணத்தினை எடுத்துக் கொண்டு உயர்வாகவாக வேண்டும். காசத்தினை குழந்தை உதவியைப் புத்திரைமீடமினைப் போலச் செய்திருப்பானா! [அவன் குரலினை உயர்வாகத் தொன்றிடுகிறார்.]

சோழன்:—அப்போது என் உயிர் போக வில்லை. என்ருதான் வந்துவிடுமேன்.

சோழன்:—செந்தவரை கட்டித்தென் னாம் எனக்குத் தெரிந்தது. கடைசியாக ி கோண்டு வரும் சேதிபெய்தா!

சோழன்:—ஒன்றும் சொல்லக் கூடியதா யில்லை. என்மையி் தெரியாதேன். கமது குணியர் படை மட்டும் அப்போது இருந் திருந்தார்கள்.....!

[சோழன் ஆனந்தத்தில் சும்னெழுள்.]

சோழன்:—அது இருக்கட்டும், சோழன் பதி, எனக்கு ராஜ்யம் போனதுபற்றி வருத்தமே இல்லை.

சோழன்:—உங்கன் ராஜ்யத்தைப் பாது காக்கத் திறமையிலாத நான் என்ன சோழன்பதி! என்னை இப்பொழுதே சிறி சோழன் சொதுமிருக்கன்.

சோழன்:—சோழன்பதி! உன் மெல் தவறெழுந்தும் இல்லை. உன்மையில் ி புத்த கைத்திரியேயே உயிர் விட்டிருப்பாய், உன் உடம்பிலுள்ள காயங்களை அந்த ருத் காட்டி உறுதிபெற.

சோழன்:—அந்தக் காயங்களைவிடுத்து அநியமாக ரத்தம் பெறுகி ஒடியதால் என்

உடம்பு தளர்ந்து விட்டது. அப்படியே ருக்கையாய் விழுந்து விட்டேன். என்னை அப்போது சாகவிடாமல் சில மீதங்கள் தூக்கிக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

சோழன்:—என்ன காரியம்செய்தார்கள். உன்னுடைய சோனா எனக்கு இன்னும் வேண்டுமல்லவா!

சோழன்:—இக்கே கட்டத் தீபரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை!

சோழன்:—அதுதான் எனக்கு வருத்த மாக இருக்கிறது. பகலான கமது மீதக் கன் மீரட்டியடித்து விட்டார்கள். இப் போழுது கிச்சுமந்தத் தான் கித்தாருக்குப் பழையபடி ராஜ்யமாக இருக்கிறது.

சோழன்:—யிழை இப்போதென் வருத்தம்! இதற்காகத்தானே உங்கன் ராஜ்யத்தை யும் உதறித் தள்ளிவிட்டு வந்தீர்கள்!

சோழன்:—என் ஒரு காலத்து மூலம் தானே வந்திருக்கிறவன்மே. வந்து சேரு வதற்குள் கிச்சுமம் மிழ்விவிட்டதால் சான் கருணாபதியார் நிப்பாங்கித்து விட்டான்.

சோழன்:—ராமன்மைய கிச்சுன் பங்கி க வில்லையா!

சோழன்:—(விசைத்தொடு) அவன்ம பங்கி க வேண்டுமென்ற ஆசையிலி

எனக்கு. கிச்சுனத்தைப் பெற்ற நான் என்னுடைய வர்க்கைக் காப்பாற்றினேன் என்ற அவனுக்குக் காண்பிக்க முடிய வில்லை. என்ருதான் வந்துவிடுமேன்.

சோழன்:—ராமன்மைய மூலமே உங்க ளுக்குக் கூடும் அனுப்பிவிடுக்கவேண்டும்.

சோழன்:—(தட்டித்து கோண்டே) அதுதான் எனக்கு கிச்சுனத்தில். என் இவ்வளவு செருக்கடி வரும்வரை என் உத வினய கடைசியில் எப்பது மயிலாக இருந் திருது. சொடுக்க வர்க்கைக் காப்பாற்ற வேன் என்ற கம்பிக்கை கடைசி வரையில் உண்டாகவில்லை போலிருக்கிறது.

சோழன்:—இதற்காகவா கிச்சுன் ராஜ் யத்தை இழந்தீர்கள்!

சோழன்:—(உறுதியோடு) அது போனது போனது. இந்த உடம்பியே உயிரும், இந்தக் கைமியே வானும் இருந் திருவனாய்க் இந்த ராஜ்யம் கிச்சுந்தான் வரும். ஆனால் என் சோனாதி கருணா பதியார் உயிரை மீட்ட முடியுமா! அன்னுடைய ஆன்மாவாவது நான் கன் கணப் பரிசுக்குத் திரேசாகச் சொல்லிவிட்டு வந்து அறிந்து கொண்டால் எனக்குச் சந்தோஷமா மருக்கும்.

(தீ வி)

பலே மாப்பிள்ளை!

<p>"மேலும்: சிவந்தி மார்பிலிருந்து அந்த ஆதி வாய். இந்த வருஷம் நியமனக்கு கிச்சு இங்கு...</p>	<p>வெள்ளையன். இந்தக் காலத்தில் கிச்சு மியானம் அங்குக்கு வந்திருக்கிறார். நியமனி வேஷம்...</p>	<p>வானவருக்கு மனமில்லை. சோழனுக்கிருக்கிறார். என்ருதான் வந்து வந்திருக்கிற காலத்தில் செட்டி...</p>
<p>தான் செட்டியின் சோழனுக்கு...</p>	<p>விட்டுக்கூட சிவந்தி வந்தாள்...</p>	<p>மார்பிலிருந்து சிவந்தி வந்தாள் வந்தவருக்குத் தான் இவ்வளவு வேண்டியிருக்கிறது!</p>

தீபாவளிக்குத்
திருப்தி யளிப்பது!

- ★ கண்ணைக்கவரும் கல்கள்
- ★ அழகான பார்டர்கள்
- ★ நவீன டிஸைன்கள்
- ★ உத்தரவாதமான சாக்கு
- ★ குறைந்த விலை
- ★ நெறந்த ரகம்

ஆகிய சகல அம்சங்களுடன் கூடிய

வேஷ்டிகள்
புடவைகள்

இன்றே விஜயம் செய்து தங்களுக்குத்
தேவையானதை பொறுக்கி எடுத்துச்
செல்லக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

நல்லி

சின்னசாமி செட்டி

கோல் ரோய்ல்டி; என். சி. நாயனன்வாமி

பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்

தியாகராயநகர் : மதராஸ் - 17

போன்: 88115

தலை: "NALLICO"

இ. ம. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்

புத்தக வியாபாரம்

"பூ கோபால் மறால்" :: மதுரை

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி

2000 பக்கங்கள் கொண்டிருக்கின்ற அம்சமான உயர்ந்த தரத்தில் தொகுக்கப்பட்டது. இவ்வகாரத்தில் அநேகமாக எல்லாத் தமிழ் வார்த்தைகளும் அடங்கியுள்ளன. மலர் மதிப்பாக்கியாய் தனித்தனியாக வரவிடுகின்ற ரூ. 2.00. சாமிநாத ஸ்தலவர்கள் முன்னுரைடன் கூடியது விலை ரூ. 20-0-0

எக்ஸெல்ஸியர் ஜூனியர் ஸ்கூல் டிக்ஷனரி
இங்கிலிஷ் - இங்கிலிஷ் - தமிழ். 736 பக்கங்கள்
அடங்கியது புதிதான பதிப்பு. எழைக்கல் பானவர்களுக்குப்
பெரிதும் பயன்படக் கூடியது விலை ரூ. 4-8-0

எக்ஸெல்ஸியர் சீனியர் ஸ்கூல் டிக்ஷனரி
இங்கிலிஷ் - இங்கிலிஷ் - தமிழ் - பெரிய பதிப்பு
விலை ரூ. 7-8-0

ஆத்ம தீர்வுகோல்

வேதாந்த இரகசியம்
வேதாந்தக் கோட்டு விவரணையும் தீர்ப்பும்
(520 பக்கங்கள் உள்ளது) விலை ரூ. 3-0-0

புத்தியுரிமைத் தலை

ஸ்தலவர்கள் கற்றுக் கொடுத்த பாடம் முதலிய பல அறிவு
விஷயங்கள் அடங்கியது விலை ரூ. 1-0-0

விரித்தி - தமிழ் ஆசான்

தமிழ் தெரிந்தவர்கள் உபாத்தியாயசீலாவால் விரித்தி
பாஷையைப் போலும், படிக்கவும், மூன்று மாதத்
நிற்கும் கற்றுக் கொள்ளலாம் விலை ரூ. 2-8-0
(320 பக்கங்கள் உள்ளது)

ஆங்கில போதினி அல்லது ஆங்கில ஆசான்

தமிழ் தெரிந்தவர்கள் உபாத்தியாயசீலாவால் இங்கிலிஷ்
பாஷையைப் போலும், படிக்கவும் மூன்று மாதத்
நிற்கும் கற்றுக் கொள்ளலாம் விலை ரூ. 4-0-0
(520 பக்கங்கள் உள்ளது)

வியாச பாரத வசனம்

வியாச எழுதிய மஹா பாரதத்தை உரையும் குறைந்த
விலையில் வரவிடுகின்ற படிக்கும் பொருட்டு வரவினை அ.
சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும்
எழுதப்பெற்றது விலை ரூ. 3-0-0
(720 பக்கங்கள் உள்ளது)

எங்கள் சென்னை பிரிஞ்சு:

289, எஸ்பிஎன்.எட். :: மதராஸ்-1

குயில் பாட்டு

மகாகவி
பாரதியார்

பளபளப்பான கூந்தலழகினால்

அவளுக்குச் சிறந்த தோற்றம் - அவனுக்குமப்படியே

உங்கள் கேசம் அழகாயிருக்கிறதா? அது அடர்த்தியாக வளர்ந்து அழகாக வளரிக்கொள்ள வருகிறதா? ஒவ்வொரு காலும் கோட்டி டானிக் ஹேர் ஆயிலு உங்கள் சிரஸில் நன்றாகத் தேய்த்து உங்கள் கேசத்திற்குப் போஷாக்கு அளியுங்கள். அதன்மூலம் உங்கள் கேசம் இயற்கை அழகுடன் ஜோலிக்கச் செய்யுங்கள். ஜாஸ்யின், ரோஸ், பொக்கே அல்லது கார்டனிபா என்ற பல்வேறு பரிமளங்களில் உங்களுக்கு எது பிடித்தமானதோ அதில் கோட்டி டானிக் ஹேர்ஆயிலு வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

ஆடவரின் தலை மயிரானாலும் சரி அல்லது ஸ்திரீகளின் கட்டுக்கடங் காத கருட்டைகளானாலும் சரி எதையும் கட்டுப்படுத்தி அழகாக வளர்க்கொள்ள கோட்டி பிரில்லியன்டைன் - கெட்டியாகவும், திரவமாகவும் கிடைக்கும்...தலைமயிர் உலர்ந்து போகாமல் நீடித்த பரிமளத்துடன் வளரிக் கொள்ள உதவும்.

Goddie's

கோட்டி.

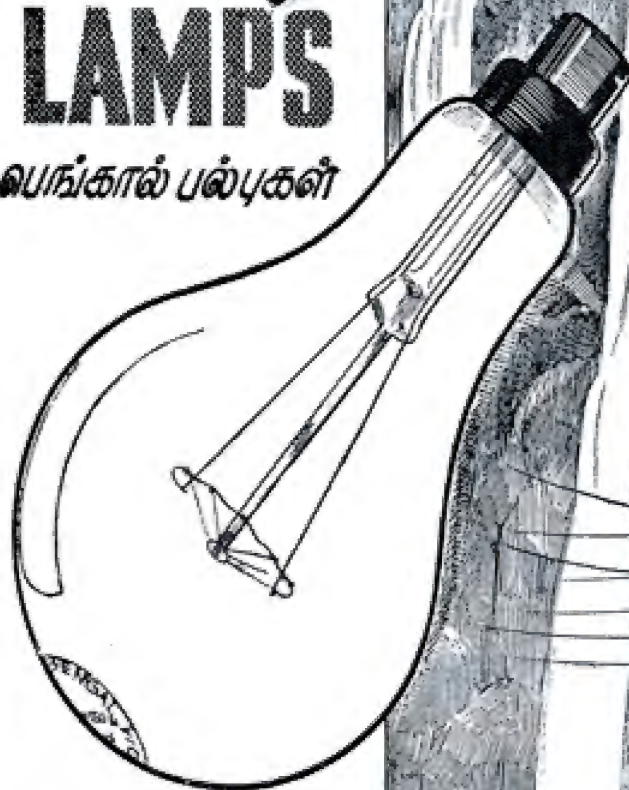
உங்கள் கேசம் பரிமளத்துடன் பளபளப்பாக இருக்கச் செய்யும்

நம் தேசத்தின் முதல் தீபம்

Bengal

LAMPS

பெங்கால் பல்புகள்

எங்கும் கிடைக்கும்

கெளரிநிலா:

ஜி. ஏ. ஆச்சார்யா

“பெங்கால் லைட்” : பெங்கால்-3

FAS. 550

இந்த உறுதியும், குயிலின் தரிசு குரங்குக்குத் தன் பெண்ணைத் தருவதாக அளித்த வாக்குமூலம் பற்றி நான் சந்திரி விடுகின்றேன். எங்கிருந்தோ காட்டில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தாள் சேர இளவரசன், சின்னக் குயிலைப் பிடித்தும், எய்யல் கையாடும்,

‘வேடிக் தவசியே, கிந்தை அருளுடைய
ஆடவனாக் கோனீர் அகம்பயனை இன்றியென்றோ’
என்று பேசினான். சின்னக் குயிலையும்,
‘மணவனைக் கண்டதும் மரமோம் கொண்டுவிட்டால்,
‘‘மாரிப் பெருந்தையோம் வந்த மகிழ்ச்சியே
நான் தவித்தால்.’

பொய்க்கிந்த இன்ப வெள்ளத்தில் பாங்கு மாடிகளும் குரங்குகளும் மறந்தன.

ஆனால் அவர்கள் மறக்கவில்லை. சின்னக் குயிலைப் தேடிப் பெய்ந்து காட்டுக்குள்ளே குரங்கு வந்தால், அவன் வந்ததைக் கேள்விப்பட்டே,

‘தோடுமேனிக் தேருமேனிக் கண்ணாடென
மாடனும் அங்கு வந்தால், இவர்கள் வந்தது இளவரசனுக்கும் கண்ணிக் குயிலிக்கும் தெரியாது. அவர்கள்,

‘தேவகன் அங்கு விழிய தீர்க்கக்கூட,
ஆகிக்கொண்டிருக்க அந்த கைத்தலையே
மேயி அங்கு முடி இருக்க விழித்து
ஆங்கு வந்தால் கண்டவையால் ஆகியே தீயென்ற
ஒங்கும் பொருள்க் உத்திரும் விழித்து.’

பேசுதல் மூலமே இரு வர்க்கும் பாங்கின, நிரம்பிய வெள்ளத் தன் ஒரு வானால் குரங்குகளும் மாடிகளும் வேட்டி விழ்த்தினான். பிறகு தானும் கிழை எங்கேதான், எங்குமே,

‘இன்னும் புகை உங்கு, மாடிக், இன்பமூன்று
தீங்குடனே வந்துவன் இனி தேருப் தீயென்றே’
என்று சொல்லிவிட்டு மாய்ந்தான்.

சின்னக்குயிலி மறு பிறப்பின் வேடம் மறைக்க மறுபடியும் பிறந்தான். மாடனும் குரங்குகளும் பெய்க்கை மாரித் திரிந்து வந்தார்கள். குயிலைப் பிடித்தும், அவனைத் தன் குயிலி யால் குயிலை மாரித், அதைக் குயிலே சென்ற இடமெல்லாம் விடாமல் சந்திரி விட்டார்கள். சேர அரச குமாரனே தோண்டி காட்டில் உள்ள பட்டினம் ஒன்றின் மானிடனாகத் தோன்றிக் கவிஞனாக வளங்கி வந்தான்.

‘குயிலி வடிவம் உடைய உயிர் ஒருவன் பேசுதல் மகன் கண்பாள். மறுபடியும் காதல் கொள்ளுவான். மாடனும் குரங்குகளும் செல்லும் மோகத்தால் மறிமறந்து உயிர்க்கு எரிதே

விட்பாள். பிறகு கடப்பதை கிழை அறிந்து கொள்ளவாம் என்று தன்மீடில் உலர்த்து முயலும் பொய்க்கிடத்தாகக் குயிலி தன் கைதைய முடிக்கிறது. பிறகு,

‘காதல் அருள்புரிவி; காதல்கூட வந்தியே
காதல் அருளித் தமையையார் கொடுத்திவி’
என்று உயிர்க்கு கையிற் விடுகிறது.

கவிஞன் மனம் உருகிவிடுகிறது. குயிலி மூத்தமிடுகிறது. உடனே கொணல் மறைத்து விட்டும், கவிஞன்மூலமே ‘அதன் கடைசிக் கவிதை’ ‘பெண்ணெருத்தி’ கிழிந்தன.

‘கவிதைக் கவி பிறித
கந்திரியே பன், உத்தேனும் இவற்றின் மரமென
சந்திரி அத்தேனே இவ்வுருவத் தாங்கியது
காதல் வெய்தியே காவலுக்குக் கட்டிவிடும்
மறு அவனைப் பெய் கருத்தால் பிரான்’

என்று மன்னமுடைய இருக்கிறது அவருடைய அருகு. அவனைத் தழுவி மோகப் பெரு மயக்கம்,

‘தீயன் மயக்கித் தீயெனத் தீயுத்திரியே
பக்கத்து இருந்த மனப்பாசையுடன் கொணவோம்
ஒக்க மறைத்திடும் ஒனோ! மனக்காதல்’

கவிதை விழிந்தன.

கிழிந்திருந்த பாங்கின அகவையால் கையு எப்பது கவிதைக்குத் தெரிந்தே. பக்கத்தினே திணை வளங்கியவின் கண்ணிலான பன்னாட்டையடி, மறுமேனிக், பத்திரிகைக் கட்டம், மறுமேனிக்—இவை விடக்கின்றன. கோன்—குயிலி—காதல்—கோணல் கைத் தாங்கியும் பெரும் கற்பனை எப்பது தெரிவாங்கிறது. ‘கற்பனையே மறுமேனிக் இத்தகு.

‘வெந்தியைக் கிழித்துப் பெருகுதாய்க்’

இடமிருக்கிறது, இருந்தால் உலர்ப்புக்கள் “என்றெனக் கவிதை.

பேசுதல் இருக்கட்டும். விட்டு விடுதலையாக் கிழிந்தே வெந்தியைத் திருடி எப்பது, அதை இங்கே கவிதையற்ற வெய்திய சிறை கிழிக்கும் கவிதையே கவிதை விடுகிறது. மானப்பெருந்திற் அருடிக் தன்னை மறந்து கிழி கவிதைப் பாரதி, இவ்வுருவத்தின் மறுமேனிக், வரம்புகளையும் கட்டித் தைவெந்தியைத் தன் கிழியை கையாடிக் கொண்டு சென்றார். அங்கே குயிலிப் பிடித்தே, மாரித் தன் குயிலிப் பிடிக்கக் காதல் கொண்டுள்ளது: பன் தன்மயக்கின் கிழித்தியான கிழிப் பிடிக்கக் கையாடிக் கொண்டுள்ளது. குயிலின் பாட்டில் உள்ள இவ்வுருவத்தின் வெந்தியைப் பெருகுத் தென்படுகிறது. காதலும் பெருமையும், அருளும் அகண்டகாரும் பெருமேனிக். இந்த கையாடிக் பாரதி செந்திரியைத் தைவெந்தியை ‘குயிலி’ என்று கற்பனை; அதன் கவிதை வெய்திய ‘குயிலி’ என்று அப்படியான கவிதை.

பொருத்தமில்லாத என். காதல்

- ★ காய்க்கைத்தின் மானேனும் உய்க்கைப் மானிட வேண்டியா?
- ★ விட்டும் மனை உய்க்கைத் திருக்க வேண்டியா?
- ★ கிழித்த தோற்றத்துடன் தீயகன் தீயு வேண்டியா?

கவிதைப் பெருமையாக் கொண்டு சேர எய்க் கட்டித்தும் குயிலி உய்க்கை, கைக கைகக் கையிற் கிழித்த தோற்றம் கிழித்த கைக உய்க்கை மறுமேனிக் தன் மனம் கையிற் செல்லும் “கை கைக கை கைக கை” குயிலி மறுமேனிக் கையிற் செல்லுகள்.

தலை கொண்டு நோர் புரளிக் சலுன்
“கிழித்த-மான்”, 195, கையாக் கைகத்திற் சென்ற

பிரகாசம்: 6, கையாக் தன் மானிட - அருத்தகை - கைக

பரதன்

காங் குழுவைத் துவங்கியதை என்
பேரில் குணம். பேர்த அன்பே என்
அண்ணன் (இரண்டு வயதில் குழுவை
வெள்ளை குட்டியிடட்டும். பேர்த காங்

பெருமூலத்திற் சந்தையுள்ள ஓன் பிறிதது. இவ்வகா என்னுட் தெரிவாத உண்மை மிகச் சண்டுபெய்த வேண்ட வந்தது; இதுவகையில் என் கண்டறிவாத அது பங்குகள் விட்டன! இதுவகா என் படி சாத புத்தகங்களைக் கையாற்றித் குடிப் தென். இதுவகா என் சந்திக்காத சிபு ஸ்கூலித் தெடுவென். அருங்கச் சொன் றும் குழந்தை வளர்க்கும் அப்பாஸ்கில் ஸ்டாபிட்டுன். என் மட்டும் ஸ்டாபிட்டுன் என்னும் என் சந்திப்பின் சண்டைக்கு வறுவாள். ஆகும் குழந்தை வளர்ப்பு வித்தை, குழந்தைமயப் பெற்ற தார்க்கு இப்பந்தகவாக வரும். ஆன்மனது தப் பறுகிறே இது ஒரு கவிதை, விசித்திர வித்ததாள்; சில மயங்குகள் சித்திர வகையுள்ள! அந்த என் என் அது பவத்தின் கண்டு பிடித்து விட்டோன்.

சந்திர உதயவகையிற் சில காட்சன் லுத்திய, அவைத் தார்க்குள்ள தாமை லுத்தித் தப்பிப்புகள் என்னுட் ஏற்பட்ட வேதிக் சொல்லுக்கடையாதது. "தப்பிப் பன் என்ன சொல் வேண்டும்!" என்ற விஷயவகையிற் பற்பல சகல புத்தகங்களை யும் என்மீதக்கையிற் தப்பிப்புகளையும் துறாவி ஆரம்பிச் சொல்கிறேன்.

"தப்பிப்புகள் ஆகப் போகிறேன் நினம் இன்னுட் வறட்டு சொட்டியும் பக வேன் சொயும் எப்பிட வேண்டும்!" என்றிற் ஒரு ஆசிரிய சிபுரை, அவ் சொன் வதை அப்படியே விழைகிறேன்.

"குழந்தை பிறப்பிற்கு முன், தாமை வித் தப்பிப்புக்குத்தான் லுத்தியில் உய்யுண்ட உண்டாகும்; ஆகையின் லுத்தி குழிச்சிக்குத் தோர் அகையின் சொம் தொட்டியில் குழிச்சி நீதித் தன் சிறாக கின்று கண்" என்றிற் மற் றொருவர். அவ் சொன்னபடியே தொட்டி யில் தப்பிப் பிட்டு கின்று பார்த்திடுகேன்.

வாரத்தின் லுத்தி என் உபயாசம் இருக்கச் சொன்னுட் மற்றொருவர்; இது தென், வாரத்தின் விதவிதவகையுட் ஆறு என் உட்க வேண்டும் என்றிற் இன் றொருவர்; ஈட்டிடுகேன். ஐ இரவின் எருத்தி லுத்தி என் வகையுட் என்றிற் வெடுவெறுவர்; ஐடுவென். தாவிரேயா ஸ்டாபிட்டுன் கற்றுச் சொண்டாள் வரும் காலத்திக்கு உதவும் என்றிற் அதுபயன் தர்; பாகுவினை; ஆடுவினை; பாரஸ்ட் டியம் உட, அரைப்பி லுத்தியவாள் வகையின் கற்றுச் சொண்டோன்.

இவ்வகையே சொன்னுட் உற்பாஸ்கில் ஒருவராவது "ஓவா இருந்தான் கண்" என்று ஏடு சொன்னவர்க்கிடு.

சந்திர இந்த உலகத்தின் தொன்று வந்துள்ள பாயமன் சொம் லுத்தியே அவ னைப் பெற்றவர்க்கிட என்னுக்குத்தான் அவன்னை அறிவாக இருக்கேன். "ஆறு வித்துகூடிய! பென்று வித்துகூடிய! குக்கு லுத்தி இருக்கூயா! லுத்தி இருக் குயா! அடியுயா! கிடுக்கூயா! சிபுபா வித்துகூயா! உற்பாசக இருக்கூயா! அப்ப னைச் சொண்டுகூயா! தாமைச் சொன் டுகூயா!....." இப்படி வேண்டி உண்டாகும் குழப்பங்களை; சென்று திக் கெடுகேன் அடித்துச் சொன்னும்; பன் எருத்தி! தாமை எருத்தி; தாமை வராத; (தன்) தாமை வரும்.....இப்படி ஒரு லுத்தியுள்ளதே ஏற்பட்டு வர்ப்பு வது தப்பிப்புகள் என்றி!

சந்திர அவதாரமாய் அந்தறியிற்றுக் கிட்டிச் சிறு அயர்க்கையின்தான் சந்திரம பிடிக்காத என்னுக் அவன் 'விவிய' என்று கத்துப் சொம் போக, விட்டிய உண் வர்க்கி அவனைக் கொண்டாடித் தும்மலாய் மடித்து கெடுக்கிறேன். என் என்மொன்று இப்படித்தான் பிறிடுவோம்! அத்தகை என் இவ்வகையே அமர்ந்துமன்!

சந்திரோதயம் ஆனது குழல் என் மனைமீதின் மணப்பாக்கிடு ஒரு திவாராக மார்பிட்டது. என்மீதப் பற்றிப் பவ விதப்புகள் கிடுக்கிற்று கிடுக்கி உண்டிப் பட்டுக் கன்னித் உருவகத் அவனுக்கு இப் போது திடமொன்று என்மீதக் கண்டக் கன்னித் பார்த்துக்கூட அவகாஸ்கிடு. அவன் கணம் பூராய் சந்திரமீதமீதமீதம் தான். என் விட்டிய வேண்டி ஒரு புறவுகள். அன்றும் சொர்க்கினாலுக்கும் தார்க்கினாலுக்கும் கடை தெடிப் போவ தின் என் பாரி சொம் கிடுக்கது. மருத்துக் கடை வாகுகள் மறியிற் கிட்டிக்குப் பாக்கி யில் கிடைத்தது. மொன்று விடிந்தான் வேடி டாக்கிப் போட்டி; அந்தவித்தான் குழந்தை, டாக்கித் தகிசனம்...இப்படியாக சொன்னுட் வேண்டிப் மொழிதொது வன் னொருவக வளர்க்கிறான் 'சந்திரக் கன்னிடு'. அவனுக்கு வளர்க்கிறான்; என் குத் தெரிவிடுவோம்!

குழந்தை வளர்க்கும் வித்ததையின் என்னுட் அவா க்குகள் உண்டாயிற்று— என் கிறும்பாயிடு! "ஐயவிரா! பார்த்திடுகேன்! பார்ப்பாவதின் விரிப் பாரிடு கிறேன்; அத்திடு தொவது சொம்புகள் சொன்" என்று தாடகாவன் கூடுவா விடுவான். "என் என்ன சொம்புமீடு! விரிப் வேட்டி, ஏறி" என்று சொன்னித் சொன்னிடுவான், அதைச் சொன்னித் கதையி மீதின். உடமொ குழந்தை—பரி பாயவ புத்தகங்கன், சஞ்சிகைகள் கண்ண வந்தறியிற் விழித்து விழித்து புகுத்திடுவான். என்னக் குழந்தை கிணங்கினும் ஓர் அழிவ உண்மையைக் கண்டுபிடித்து ஏதாவதித் சொன் வித்துத்தான்— "இவன் குழந்தைகள் வாரித் விரிப் போடுமன்" என்று பிறகுதான் அப்பிராய் தெடுக்கெனமன்!

ஒரு சிபுரை, "இத்திப் பழக்கம் தன் லுத்தித் தன்மொன்றுவாக வித்துக்கிடுவான் குழல்; ஆகையாக அத்திடு ஆசிரியனைத் தன் பாய்மொன்று சந்திரத்திடுகிறிடு கண்டு பிடித்துப் பரிசாரம் தெடுப்பின் டு" என்றிற், மற்றொரு சஞ்சிகைமீதில் ஒரு டாக்கி, "குழந்தைக்கு கைமீதில் குழந்தைமீது ஏற்படுமன் குழன்" என்றிற். அதுபயன் வளர்க்கிடு சொன்னிடு ஒருவர்,

"குழந்தை வாரித் விரிப் போட்டாள் அது கண் அண்டாயினம்; கண்ட விரிப் போடுகிறதா, ஆக்காட்டி அவன், மொழி விவா என்று கன்னித்து வாரிக்கன். கண்ட விரகை இருந்தான் குழந்தை பித்தனத்தின் கதையாகக் குழன்; ஆன் காட்டி விரவாயிற்றுதல் அரசாளும் தன்மம் இருக்கும்; மொழி விவாக இருந்தான் பெரிப் கித்திதையுள்ள" என்று ஆனந்திராய்க் குறிப்பிட்டிருத் தார். கண்மயன், இந்த விரகை என் வாரித் தெரிவித்தித் தன் கண்டுமீதிர்போ, என் கைமீதிர்போ, தாவார் கைமீதிர்போதான் வாரிக்குச் சொன்னுப்போவான்!

ஒரு சஞ்சிகைமீதில், "குழந்தை வாரித் விரிப் போட்டாள் அத்திடுப் பன் கண்டு கிறேன் அத்திடு; கித்திப்பாக தொவது கண்டுமொன், அத்திடு சந்திர அத்திடு காக்கிண்ட விரிவித் தடையுள்ள" என்று போட்டிருத்தது. மற்றொரு புத்தகத் திரிவா, "குழந்தைப் பருவத்தில் வாரித் விரிப் போட்ட குழந்தைகளுக்குக் கிடு கித்தி காண்ட வாரித் போல் வார்ப் உரு வாரிடு, பன்மென்மொன் சொன்னுமன்" என்று பாரிடுவதித், 'வின்கெண்டென், கெண்டென், வின்கெண்டென்' என்று அத்திடு. என் பாக எதையாவது விரிவித் தடவிவிட்டாள் குழந்தை அத்தித் தப்பிப்புக்கிடுகிடு கிட்டு விடுமன் என்று கண்டுபிடித்தது. காப்பாக எதையத் தடவியது என்று சொன்னுமொன்று கண்டுகிடு என் மனைப் வேடுவென்னென் உடம்பிக்குக் கிடுவது என்று அத்தித் தட விப் பார்த்தான். சந்திர இவ்வகையிற் பாயன்! பார் மயன் அவன்! அத்திடு பெர் சொன்னெனக்கூட அவன் காரிக்கு ஆரம் பித்து விட்டான். அதுமறதில் பாரிக்குட வேடுவென்னென் வாரிடு இருந்தான் தான் அதைத் குடிப்பான்!

சந்திரமீதில் இவ்வப்பிராயம் என்மொ ஒரு குழந்தை சிபுரைகூ அடித்துவிட்டது.

ஒரு மயமன், சந்திரமீதில் லுத்தியது வாரித் அவனுக்கு ஐயம் கண்டது. அப்பொழுது விட்டிக்கு ஒரு திவாரை— கிடுக்கை போலியார் கித்திடுகிறார்.

"இத்தித் துரத்தித் ஒருவன் சொத்தித் இரக்கிவிட்டான். குழந்தைமயக் குழித்த துமன் கிணத்தித் தொட்டியில் அவா மன் அழிக்கிவையுள்ள. அப்பொன் உருகனுக் குக் கைமீடு வேண்டிப்பிடுகிடு" என்றி.

அவ் சொன்ன கைமீடு வாரிடுவன் என்னுட் உண்மையிடுமீடு பட்டது. என் மனைமீடுவா, "ஐயம் வந்தகுழந்தைமயக் குழித்த கிடு அழித்துவா, அதைக் சொன் சொன்னு போன்னுடு" என்று

☞ பாப்பாக்களுக்கு மட்டும்

**ராயல் என்பீல்ட்,
எக்ஸெல்ஸியர்,
ஏரியல் & பாந்தர்**

125 முதல் 1000 C. C.

- ★ கலபமான தவணைகளில் செலுத்த வசதியுண்டு.
- ★ ஸ்பேர் பாகங்கள் எப்போதும் கிடைக்கும்.
- ★ விற்பனைக்குப் பிறகு சர்வீஸ் வசதிகள் உண்டு.

தி மதருஸ் மோட்டார்ஸ் லிட்.

மோட்டார் ஸைக்கிள் ஸ்பெஷலிஸ்ட்கள்

4-9, பிராட்வே

::

ம த ர ஸ் - 1

உள்ளத்தை வசீகரிக்கும்
ரம்யமான வாசனை!..

நீபா
... ஹோர் ஆயில்....

பூரண திருந்தியும் மனசாந்தியும்..
அளித்து உங்களை மகிழ்விக்கும்

கங்கா ஓர்க்ஸ்

அடையார்... சென்னை-20

எமது கம்பெனியின் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும்
நண்பர்களுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த

தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள் !

M. C. அப்பாசாமி செட்டி & கோ.

கலர் பிரைக் தயாரிப்பதில் நிபுணர்கள்

14, ஜோன்ஸ் தெரு, மண்ணாடி, மதராஸ் - போன் : 3202

எ.எப்.ஹார்வி லிமிடெட்

மதுரை:

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

சகல தேவாலங்களும் பேரீதும் கிழவியும் சிறந்த அக்கினி
மற்றும் சகலகலில் தயாரிக்கும் பிரபல உதாபனம்.

5,00,000 ரூபாய் கதிர்கள் - தே. 80 லட்சம் ரூபாய்

மதுரை :: அர்ப்பணத்திலும் :: தூத்துக்குடி.

பாண்டியன் இன்ஹூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

ஆரம்பம்: 1933 - தலை அடம்: மதுரை

மோட்டார், கம்பல், தீ, விபத்து முதலிய சகலவித இன்சு-
ரன்ஸ் பீட்டங்களை நடத்தும் பிரக்யாதி பெற்ற ஸ்தாபனம்.

மேலத ஆக்கம்:

ரூ. 76,00,000

புனலார் பேபர் மில்ஸ் லிமிடெட்

புனலார் (திருவாரூர் மாவட்டம்)

உறுதியுள்ள, உயர்ந்த சகலவித பிரதர், இரப்பி, மாதாபி
இரப்பி, மாதாபி, பிரதர், காதி வகையினத்
தயார் செய்யும் மகத்தானதோர் உதாபனம்.

சீகற்கிரமும் சீகாதாரமும்!

இந்தியா சுதந்திர மடைத்து உலக நாடுகளுக்கு முன் சரிசீலி சமாளமாக விளங்கி வருகிறது. “எல்லாரும் இங்காட்டு மன்னர்” என்ற மகாகவி பாரதியார் வரங்கு உண்மையாகி விட்டது. காமெஸ்லோரும் இப்பொழுது மன்னர்களாகவே நிகழ்கிறோம். கமது தோத்தை ஆளும் சர்க்கார் கம்முண்டய சோந்த சர்க்கார். சர்க்கார் வேறு, காம் வேறு அல்ல. ஆகையால் காம் எல்லோரும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் கமது உரிமையை உணர்ந்து கடமையாற்ற வேண்டும். கமது சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார கபிட்சத்துக்கும் காம் சர்க்காருடன் சேர்த்து உழைக்க வேண்டும்.

ஒரு சமுதாயம் நிரந்த முறையில் சீர்பட வேண்டுமானால் அதற்குப் போக்குவரத்துச் சாதனம் மிகவும் முக்கியமானது. கமது காட்டுப் போக்கு வரத்து சாதனங்களில் தலைவானது இந்திய ரயில்வேக்கள். இந்திய ரயில்வேக்கள் தோத்தின் பொதுச் சொத்து. அதாவது கம்முண்டய சொந்த சொத்து. அவற்றின் வளர்ச்சியில் காம் ஒவ்வொருவரும் ஈடுபட்டு உழைக்க வேண்டும். ரயில்வேக்களின் நிர்வாகத்துக்கு கம்மால் ஆனவரையில் உதவி புரிய வேண்டும்.

வேளிப்புகளுக்குக் கையாள்வப்பட்ட தாஸைப் பார்க்க வேண்டுமானால் காம் ரயில் ஏறித்தான் செல்லுகிறோம். தூற்றுகளைக்காண கைங்களுக்கு அப்பால் உள்ள மாமனார் வீட்டுக்கு மனைவியுடன் தலை திராவளி கொண்டாட ரயிலில் ஏறித்தான் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். இன்னும் சுதந்திரப் பிரசித்திபெற்ற இடங்கள், புண்ணிய ஷேத்திரங்கள் முதலியவைகளைப் பார்க்கும் கலிக்க ரயிலின் மூலமாகத்தான் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். கோடிக்கணக்கான மக்களின் கவையுடைய ரயில்வேக்களுடன் இணைந்திருக்கிறது. கமது சர்க்காரின் வருமானத்தில் முக்கிய அங்கம் வகிப்பது ரயில்வேக்களின் வருமானம்தான்.

இப்படிச் சர்க்காருக்கும் சமுதாயத்துக்கும் மிக முக்கியமாக விளங்கும் இந்திய ரயில்வேக்கள் கபிட்சமாக இருப்பது கம்முண்டய செயலில்தான் இருக்கிறது. அதற்கு காம் செய்ய வேண்டியது என்ன தெரியுமா? காக கொடுத்து யுக்கட வாங்கிக் கொண்டு பிரயாணம் செய்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் சில காரியங்களிலும் காம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போகிறோம். ரயில் வரும் கேரம் வரைபில் ஸ்டேஷனில் காத்திருக்கிறோம். ஸ்டேஷனும், ஸ்டேஷன் சுற்றுப்புறமும் சுத்தமாக இருப்பது கமது மனத்துக்குத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கிறது. அந்தச் சுத்த

மிகவும். கங்குப் பிறகு கம்முண்டய சேகாதாரர்களின் ஒருவர்தான் அங்கு வந்து தங்கப் போகிறார் என்ற நினைப்பு கங்குத் தோன்றாதே இல்லை. அதனும் சில தவறுதல்களையும் செய்து விடுகிறோம். அதாவது கண்ட இடங்களில் எச்சில் துப்புவது, கல்ல வர்ணம் பூசி விடுக்கும் அழகான கவரில் அண்ணாம்புத் தட்டவது, பீடி, சிகரெட்டுகளைப் பிடித்து, நனைத்த இடத்தில் எறிவது, வரையுப்பழுத் தோலை வறியில் போடுவது, பொது ஜனங்கள் உட்காரும் இடங்களில் குழந்தைகளை மலவலம் சுழிக்க விடுவது, — இது போன்ற காகநிகழ்ந்த காரியங்களைச் செய்கிறோம்.

இந்த மாதிரியான காரியங்களை வெல்லாம் செய்யாமல் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களைப் பொதுஜனங்கள் வந்து சந்தோஷமாகத் தங்கும் ஒரு புனிதமான இடமாகக் கருதி காம் சுத்தத் தோன்ற வேண்டும்.

ரயில் வந்துவிடுகிறது. ரயிலில் ஏறப்போகிறோம். ஒருவரை ஒருவர் முண்டி யடித்துக்கொண்டு ஏறி கம்மம் காமே சிரமப் படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். அப்படிச் செய்யாமல் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஏற வேண்டும். அதனும் இறங்குவார்களுக்கும் ஏறபவர்களுக்கும் சேகாரியம். ரயில் வண்டியில் ஏறியவுடன் அங்கு காம் சுத்தத் தோன்றுவதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை! எட்டுப்பேர் உட்கார வேண்டிய இடத்தில் மூன்றுபேர் கொணல் மாளவாக உட்கார்த்து கொண்டு இட வெருக்கடியை உண்டாக்கி விடுகிறோம். மேலே சாமான்கள் வைக்கும் இடத்தில் ஏறிப் படுத்து விடுவதால், சாமான்களை வறியில் வைக்கும்படி ஏற்படுகிறது. இதனும் ரயிலிலிருந்து இறங்குவார்களுக்கும் ஏறபவர்களுக்கும் அதிகமான சிரமத்தைக் கொடுத்து விடுகிறோம். கண்டகதச் சாப் பிட்டுவிட்டு வண்டிக்குள்ளேயே காக அலம்பி விடுகிறோம். வரையுப்பழு, மாம்பழு, சுடலைக் கொட்டை, சாத்தக்குடி, ஆரஞ்சு முதலியவைகளின் தோலையும் வண்டிக்குள்ளேயே போட்டு விடுகிறோம். ரயில் வண்டியில் இருக்கும் தண்ணீரை அவசியத்தை உணராமல் அகத வினாக்கி விடுகிறோம். அப்பப்பா! இன்னும் எல்லவையு தாம் ரயில் வண்டியை அகத்தப் படுத்தவாயோ அதைமெல்லாம் செய்து விடுகிறோம்.

மேற்படி காரியங்களை எல்லாம் காம் செய்யாமல் இருப்பதுடன் பிறகுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களையும் செய்ய விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்வது ஒரு நிரந்தரமான சேவை யாவதுடன் கமது சொந்த ரயில்வேக்களுக்குச் செய்யும் ஒப்பந்த தோண்டுமானும். ஆகையால் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களையும் காம் பிரயாணம் செய்யும் ரயில் வண்டிகளையும் சுத்தமாகவும் காதாரமாகவும் வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு ரயில்வே நிர்வாகத்துக்குடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற ரயில்வே நிர்வாகிகள் எதிர்பார்க்கின்றனர். அவர்களுடைய கம்பிக்கையைக் காப்பாற்றாமாக!

மாண குழுவிலுமையக் கொடல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது கமது கடமை யாகும். காம் சிறிது கேரம்தான தங்கி விட்டுப் போகிறோம் என்ற நினைத்து மிகவும் அகாசனிகமாக சுத்தது விடு

வீடு வேண்டும் என்றும், வீட்டில்
என்த தலையையும் வைட்டார்.

"எத்தனைபேர் போய் இப்போதி
வந்து விட்டீர்? என்னை வேட்டு வாய்க்க
கொண்டு போனார்கள்? மதுரையோ
என்த திரும்பி வந்ததுமில்! நீங்கள் அப்
படித்தான் போய்ப் போனீர்கள்! என்
தைத்திருந்து விளையுங்கள்!" என்று
விட்டுக்கொண்டார்.

"எத்தனை காலமாக இருக்கிற
வீடு என்னை இருக்கிறது?" என்று
விடாத்தொழுவர் கேட்டார்.

"நான் கனக்கு வேண்டிய குடிவரது.
நான் வரமுடிந்தது வேண்டுகிறது."

"என்ன வாடகை வேட்டுக்காக?"

"இந்த வாடகை வீட்டுக்கு, இப்போது
இருக்கும் வீடு கிராமத்தில், நூற்று
ரூபாய் வாடகை வரும். எனக்கு இந்தப்
பட்டணத்தில் ஆறு வீடு இருக்கிறது.
இருந்தால், இருந்தாகையிருந்து, நூற்று
வரையில் வாடகை வரக்கூடுமேன். இந்த
வீட்டை நீர் கிராமம் எடுத்துக் கொள்
வதா? வீடுதான் என்பது ரூபாய்க்குக்
கொடுக்கிறேன்."

"ஓ, இப்போதே ஒரு மாத வாடகை
அடவாய் தருகிறீர்கள். வாங்கிக் கொள்
கிறீர்கள்!" என்று சாவி.

"அது எப்படி குடிவரம்! வீட்டுக் கண்டி
யோடு அறிவார் உத்தரவு போட்டால்
அவ்வளவு நான் வாடகை அடவாய்
வாங்கிக் கொள்ளலாம்!"

"ஓ; வீட்டை எடுத்துக் கொடுக்கும்
கொடுக்க உடன்குச் சம்பந்தம் என்று எழு
திக்க கொடுக்க. மற்றதெல்லாம் பார்த்துக்
கொள்வீரேன்."

"அப்படியே போக மாறக் கூடாது.
என்வரையும்கூட ஒரு நாள், இரண்டு
நாள் அந்த வீட்டில் இருந்து போகிறது
விடுக்கள். அப்படியே என் பேசிக் புனர்
பொருள் வேண்டுக."

"வீட்டில் போய் பாருகிறேன் என்று
விடிவந்ததும் பற்றித்தானே சொல்கிறீர்?"

"ஆமாம், வாங்கி இருக்கிறவர்களுக்கு
வெறு என்ன வேலை! இப்படி ஏதாவது
எதைக் கூட்டி விடுகிறீர்கள். அதுதான் பய
வருவாய் எனக்கு வாடகை கட்டும்.
நீங்கள் வீட்டை எடுத்துக் கொள்வதா
புகிறீர்கள்....."

"இருந்தால் என்விற போய்க் கிடை
வாது. என்வரைய இப்படிச் சொல்கிறீர். போய்
களுக்கு ஆகக், எனக்கு ஆகக்! ஒரு நாள்
பார்த்துவிடுகிறேன்."

சாவிவர வாங்கிக் கொண்டு அஞ்சா
கொஞ்சான விடாத்தொழுவர் பதறிப்பட்
ட்டார். அன்று இரவே விடிவந்ததைக்
கிறிப் பார்த்து குடிவரக்கூட விடுவது
என்று நினைத்தார். திரும்பிவிட்டவையி
ல் அவருடைய வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்
டில் டெலிபோன் இருந்தது. அந்த வீட்
டுக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு, "தயவுசெய்து
என் வீட்டில் கொலி விடுங்கள். நான்
இராத்திரம் நுக்கிய காசியாக ஒரு கிடை
கிதர் வீட்டில் தங்க வேண்டுகிறேன்"
என்று தெரிவிப்படுத்தினார்.

3

வினா காலகத் திறக்கப்பட்டத
புட்டைத் திறந்துகொண்டு விடாத்தொ
ழுவர் அந்தப் போய் வரலும் வீட்டுக்குத்
புகுந்தார். அது மிகுந்த விளக்கு

போடப்பட்ட வீடு. சில அறைகளில்
பல்புகள் கழிதல் பட்டிருந்தன. என்
தும், சில அறைகளில் பல்புகள் இருந்தன.
விக்கிதல் போட்டுப் பார்த்ததில் விளக்
குகள் எரிந்தன. இது நுக்கியக் காட்டி
தும் அந்த எதிர்ப்புதான் விடாத்தொ
ழுவருக்கு அளித்தது.

வரத் தனவன் எடுத்த தாழ்ப்பாள்
போட்டுவிட்டுக் கொண்டுக் கைய தாழ்ப்
பாள் போட்டிருப்பதையும் பார்த்துக்
கொண்டு வந்தார். மறு மனக் கீழ்
எறிப் பார்த்தார். அங்கே அவர் பார்த்த
ஒரு விடிவம் கிறித் விக்கிதலாகத்தான்
எழுந்தது. என்னெல்லாம் கிறித் இருந்தது
போல் போல் மரத்தில் அவ்வளவு குடிவர
பாக இல்லை. எப்போதிக் பெருக்கிச் சத்தம்
செய்யப்பட்டதாகத் தோன்றியது. அது
மட்டுமல்ல; மனதர் உடையவரையிரு
அதிருகிறதும் காணப்பட்டன. மனதர்
குடிவர உடையவரையிரு என்பதில் எக்
தேவையில்லை. போய்க்குத்துக் காணும் கிடை
வாது. இருந்தாலும் அவ்வளவு கால
தான் தனவன் போகிறார்!

மேலும் விடாத்தொழுவர் கந்திப்
பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது தனவன்
புடன்குக்கு அடிப்புகுந்ததில் போய்ப்புது
வரத் திறக்கிய கைய ஒன்று இருப்ப
தைக் கண்டார். அந்தக் கூட்டித்தந்த
தான் இவ்வளவு; அதுவது இருந்த தனவன்
போகிற கழித்திவிட்டிருந்தார்கள். இது

"அவருக்கு மிகுந்த காலகத்"

வும் கொஞ்சம் விக்கிதலாகத்தான்
தீவது. கிறிதல் என்னென்னவும் ஏற்பட்
ட்டன. என்வரையும்கூட இன்று ஒரு
இராத்திரம் இருந்த வீட்டில் என் கிறித்
திறக்கிப் பார்த்து விட வேண்டியது
தான் என்று நினைத்தார்.

மிகுந்த தீவக்கம் கொள்ளும்
அவ்வளவு வீட்டுக் குளிக் கூடவரைய
ஒரு அறைக்கு வந்துகொண்டார். என்வ
போய்ப்பாக, அங்கே ஒரு புகுந்தலாகக்
கட்டித் திறந்தது. அந்த மனதலாக
விக்கிதல்படுத்தார். மறுபடியும் கொ
தொன்றிலை, அவ்வளவு காலகத்
தனவன் கொண்டு வந்துபுகுந்தார்.

இராத்திரம் நுடிவதும் தாழ்வாறுதல்
கொண்டு திட என்வரைய் கொண்டுக்க
புகுந்தார். என்வரைய் நுடிவதற்குத் தூடம்
கொடுக்கவில்லை. பார்த்து விடு ஒன்றில்
கொஞ்சம் எத்தம் போட்டு மனதர் அடித்
தது. பத்தினி, பத்தினிக்கு மனதர், பத்
தினிக்கு மனதர் அடித் தனவன் தாக்கம்
கிட்ட என்வரைய். பத்தினிக்கு மனதர்
அடித்த பத்தினி கிறித் என்வரைய் கிறித்
போலிருந்தது. தாக்கக் கூடாது என்று
கட்டியும் எழுதிக்கொண்டார்.

ஒருத்தி உடன்குத் கிறித் கொடுத்துக்
கொண்டார். விடாத்தொழுவருக்குக் கொஞ்
சம் தாக்கி வரப் போட்டார். என்னென்ன
அவ்வளவு கொண்டு அந்த வீட்டுக்குக்
என்பவரைய் "ஜக்க" "ஜக்க" என்று எத்தம்
கொட்டது. அந்தச் சத்தம் கிட்டக்கூட
கொடுக்கி வரவதாதத் தோன்றியது. உர
வர அந்தச் சத்தம் கிறிதல் கிறித்
அந்த அறைக்கு கொண்டு வந்தது.

விடாத்தொழுவர் போய்ப்புகுந்தார். அது
தும் அவருடைய யாப்பும்கூட கொஞ்சம்
பட்ட, பட்ட என்று அடித்தக் கொண்டது.
மேற்புது "ஜக்க" சத்தம் கொட்டக்கூடப்
பார்க்கவில்லை. அது அந்த அவ்வளவரையி
ல்கு கிட்டக்கூடாது என்று விட்டததான்
கொஞ்சம் என்வரைய் போலிருந்தது.

ஒரு கிறித்தாகக் கொணரும் அவ்வளவு
கத்தலாக யாரோ இருப்பில் கிறித்திலுக்
தட்டுவதற்குப் போய் கொண்டார்.

"பா! அது!" என்று விடாத்தொழுவர்.

"ஓ பா!" என்று ஒருவரையவரையார்.

"என் இந்த வீட்டை வரவரையுக்கு
வாங்கிக் கொண்டு குடிவரப் போகிறீர்கள்.
ஓ பா!" என்று சாவி.

"உனக்கு நுடிவதும் என் குடிவரத்தலாக.
உனக்கு இவ்வளவு இடமில்லை. போய்விடு!"

"வீட்டு வாடகை அறிவாதிட்டம் நீ
அதுமறி பெற்றுக்கொண்டாயா?"

"இல்லை."

"அப்படியானால் இரண்டு பேரும்
விண்ணப்பம் போடுவோம். பருத்துக்
கிடைக்கிறோம், அந்த இருக்கையாம்."

"அதெல்லாம் குடிவரது. உடனே
குடிவரப்பாடுகிறீர்!"

"மறுபடியும் அந்த "ஜக்க" சத்தம்
கொட்டது."

"ஓ பா! என்வரைய் போகக் கொல்
வந்திரு!"

"தனவன் திறந்த பா! பத்தினி
கொணவார்!"

"தனவன் திறக்கவிட்டார்!"

"தனவன் உடைத்துக்கொண்டு உன்னை
வந்து உன்னை விழுக்கவிடுவார்."

"ஓடுகோ! அப்படியா! யார் வரவர
விழுக்கவிடுகிறீர்கள் என்று பார்த்தலாம்."

"தங்க உடம்பென்று உட்புகில் எழுத்து உடனாத்தா!"

இவ்வீதம் சொல்லிவிட்டு கிடாத்தனா ரன் எழுத்து மிண்ணா வினக்கைப் போட்டார். தனவைத் திறந்து பார்த்தார். அவர் எதிர்பார்த்தது போலவே அங்கே ஒரு பெயர் கின்று கொண்டிருந்தது!

ராய் மிழைப்பதில் வந்ததுடைய உடலின் எழும்புகூடு வைத்திருப்பதைப் பார்த்திருந்தார்.

அதையறிவி இத்தப் பெயர் இருந்தது. ஆனால் பெரிதும்; காலையும் தைவையும் எழுத்தையும் அடித்தது. அப்படி ஆட்டியபோது எழும்புப் பூட்டுகள் 'தூக்க' 'தூக்க' என்று சத்தமிட்டன.

"போய்விடு! போய்விடு!" என்று அத்தப் பெயர் காலிதும் தனமில் உதைத்தக் கொண்டு அறியார்.

கிடாத்தனா ரன் தம் செஞ்சை ஒரு கைவினால் அழுத்திக் கொண்டு சொன்னது:— "இதோ பார்! உன்னுடைய பிரட்டலுக்கெல்லாம் என் பார்த்துவிட மாட்டேன். இந்த விடு பெய்யது; தாராளமாக விடுகிறது. என்னுடைய குடும்பம் பெரிதானால் என்னாலும், இந்நிலையில் என் குடும்பத்திலும் குடிவருக்க வாய்; நீயும் இருக்கலாம். நீ இருப்பதில் எனக்கு ஆபீஸெய்திடுமே. ஆனால் ஒரு கிழிந்தான். இராத்நிதி கால்கள் தாங்கு கைவில நீ 'தூக்க' 'தூக்க' என்று சத்த மிட்டுக் கொண்டு ஈட்டாட்டகூடாது. ஈட்டாட்டகூடாது மிடுக்தான் கிணறு. அப்படி ஈட்டாட்டகூடாது சத்தம் போடாதபடி ஈட்டாட்டகூடாது. தெரிவித்தால் உன்னுடைய எழும்புப் பூட்டுகளைக் இப்போது வைத்துப் பற்றி இன்னாதுபடியும் இப்படிச் சத்தம் போட்டோடு. சொடுகல் மோயில் ஆயில் வளங்கித் தருகிறதே. அதைப் போட்டுக்கொண்டு ஈட்டாட்டகூடாது இல்லவையு சத்தம் போடாது!"

"அதெல்லாம் நியாயமா. உன்னை என் சொல் போட்டுக் கொன்னுப்படி சொல்ல நீயா? என் ஈட்டாட்டகூடாது 'தூக்க' 'தூக்க' என்று சத்தம் போட்டாத்தான் எல்லாரும் பயப்படுவார்கள்."

"நீ சொல்வது தவறு. இத்தகையவர்கள் இத்தக் காலத்தில் யாரும் பயப்பட மாட்டார்கள். என் குழந்தைகள் போல் ஈட்டாட்டகூடாது. உன்னைப் பார்த்துவிட்டால், மிழைப்பதிலிருந்து நீ தப்பிவிட விட்டதே உன்னுடைய, உன்னை எழும்பு எழும்பு யாகக் கழற்றி எடுத்து விடுவார்கள்!"

இத்தக் போட்டபடியான அத்தப் பெயர் 'தப்பிப்பம்' என்று ஒரு சத்தம் போட்டு விட்டு ஓடியது. மச்சப்படியில் பாதத்தில்

போய் கின்று நிற்கும்படி பார்த்து, "இது! இது! என் அண்ணாது யாச் சொல் கிறதே" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடியது.

புரி கிடாத்தனா ரன் கின்று இடத்தில் வேயை கிணறு. மற்றொரு பெயர் இரண்டு கைவாலும் தங்கு வேயை ஒரு பெயர் போட்டபடியைத் தாக்கப் பிடித்ததுக்கொண்டு வந்தது. இதையும் எழும்புகூட்டுப் பெயர் தான். ஆனால் வளத்தையிலும் ஆன ஒரு கிட்ட அங்குமேக் கழற்றிவிடுக்து கால்களைப் போட்டுக்கொண்டு வந்தது.

ராய்க்கின் அருகில் வந்ததும் "போட்டோ! போட்டோ!" என்று.

ராய், "போய்! நீ விளைய பார்ப்பது தண்டிதோ!" என்று கேட்டார்.

"உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று பெயர்.

"நீ பார்த்து நின்றான் பட்டத்தது எழுந்ததால் பார்த்தேன். அந்நிலை ஒரு பெயர் 'போட்டோ! போட்டோ!" என்று அரு வரைய உளறுகிறதே, அதைப் பார்த்துத்தானே நீயும் உளறுவது?"

அதைக் கேட்ட அத்தப் பெயர் நிட கொண்டு போட்டபடியைப் போட்ட போட்டது. போட்ட அத்தக் கால்கள் வேயைப் பிடித்தது! வரி போட்டபடியை 'வி' என்று கால்கள் போட்டுக்கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தது.

மேலு. கிடாத்தனா ரன் இன் கிணறு பாதத் தாங்கலாம் என்று எண்ணிக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு உட்கார் போனார். யாள் என்ன! சற்று நேரத்தில் கொல்லும் மறுபடியும் 'தூக்க' சத்தம் கேட்டது. குழந்தையிட அநியாயம் கேட்டது. தனவைத் திறந்து பார்த்தால், உடம்பில் இருப்புக் கைவாலும், தலையில் இருப்புக் தோலையும் தரித்த ஒரு பாலும் புகுவிட்டுப் பெயர் கிணறு. அது அவர்க் திருத்த கால்களிலுள்ளதே அந்த சத்தம் என்று ராய் அறிந்த பதவாட்டார்.

"புரி! புரி!" என்று பெயர் சத்தித்தது.

"இதோ பார்! விண் கூ + ல் போட்டோ! நீ ஈட்டிவிட்டு ஈட்டிவிட்ட வரும் தப்பிப்பம்—போய்தானே!"

"ஆமாம்!...புரி! புரி!"

"நீ கைவினால் ஆகாத உபயோகமற்ற பெயர் வைத்து வளையாட்டில் தெரியும். அதனால்தானே உனக்குத் துரோகம்மொத்த மனவினையும் சோதனையும் உன்னால்

"உன்னுடைய பிரட்டலுக் கொள்ளாதல் பயத்து விட மாட்டேன்."

புறவாக்க நியாயமில்லை! உன் கைகள் எவ்விடம் அவன் வாழ்வையும் கொடுத்தால்! நீ! முட்டாடோ! கொண்டுபோய்! போ! நீ கேட்ட கேட்டுக்குக் கால்கள் வேயைக்கொண்டு இங்கே கிணறுபோ, மிடுகி மிழைப்பதற்கு அனுப்பி விடுவான்!"

ஈட்டாட்டகூடாது தப்பிப்பம்—பெயர் அக் கிணறு ஒரே ஒட்டாவை ஓடியது.

சுற்று நேரத்தக்கெல்லாம் வந்த இரண்டு பெயல் பார்த்து, கிடாத்தனா ரன், "நீயா? நீயா?" என்று.

"என் நோயில் பெயர்!"

"எதற்காக வந்தாய்!"

"நீ என்னைப்பற்றி இன்று யாரும் வண்டியில் அலுத்து கிறதும் அல்லவா! என் உன்னையம் கிறுக்கியே வந்தேன். உன்னுடைய கால்கள் பரிக்காலம் சொல்ல தரிக்காவே வந்தேன்!"

"பாம்பு! இத்தக் கால்கள் உயிரை விட்டால் உன்னுடைய விதி இன்ன தென்று உன் நோயிலுத்தித்தெரிந்தால்!"

"தெரியாது! என்ன! போய்ப்புத் தெரிந்திருந்தது."

இரண்டாய்த்நிதி "ஐயு பெரிக்கை கொட்டார்!" என்று ஒரு கையி ழுழக்கம் கேட்டது.

முழக்கம் வந்த நிலையைப் பார்த்தால் பாரதியார் வந்து கொண்டிருந்தார். அதே அப்பாள் எட்டைக் கழற்றி அதே வித்தத்தனும்; அதே மிணை; தலையில் அதையறிவி குஞ்சம் விட்ட தலையாக்க.

"பயம்பெறும் பெரித்தன அடித்தோம்!" என்று பாரதியார் முழங்கினார்.

அவ்வளவுதான்; நோயில்பெயர் ஒட்டம் பிடித்தது. அதைத் தாத்திக் கொண்டு பாரதியார் விளாத்த ஓடியார்.

மறுபடியும் இரண்டு அளவாய்ப் பெயர் வந்தது. அது வானைத் திறந்தால் தனக் கட்டிவிட்டது. மிடுகிவிட்டு ஈட்ட கத்தப் பெயர் அது என்று கிடாத்தனா ரன் உடைய தெரிந்து கொண்டார்.

"ஓய்! ஓய்! விளாத்தால் ஈட்ட கத்தில் பெயர் அது கழற்றித்தெரியும். உன்னைவிடப் பிரவாதமாக என்னுடைய வாயிலிருந்து அனல்க் கிணறுவான், தெரியுமா!" என்று ராய்.

அத்தப் பெயர் ஒட்டம் எடுத்துத்தது.

ஈட்டாட்டகூடாது, கிடாத்தனா ரன் உட்கார் நின்று மிணறுபடியைப் பார்த்துப்பிண்கிணறு பெயல் கொடுத்தபடியில் வந்து அவனாக் குழந்து கொண்டன. "பரி! பரி!" என்று அவன் உச்சித்தன.

கிடாத்தனா ரன் இத்த நிலையை எப்படியும் வளையப்பது என்று ஒரு கிணறுப் போனான் செந்தார். அதற்குள் அப் பெயல், "பரி! பரி! பரி! உன்னை விடுகிவிடப் போகிறேன்!" என்று ஏனோ அடிப்பித்தன.

"ஓ பெய்! உன்னை! உன்னுடைய பெயர் என்னக்குத் தெரியாது என்று கிணறு கிறீர்கள்! பற்றாத்திறுக்க கிணறு நேர்த்துப் போனதால் பெயர் சொல்லி வளைய வாழ்ந்து பரிக்கிறீர்கள்! கால்களை மந்திரிக்கலுக்கு அபிவித்தி உண்டாக்ருவ தரிக்காவே புரி யு. பிரவாதத்துடைய 'மெட்டாட்டகூடாது' பத்திரிக்கையெழுதும் நேரத்து இத்தச் சிலையோசனை பெய் நிற்குந்தீர்கள். உன்னையிடில் நீங்கள் பற்றி தெரிவித்தோ, பரிவிடுவோ என்னில்லை. உயது குடித்திருப்பேயை சொத்தீர்கள்.

சரஸ்

அது உங்கள் தலம் விதி; யார் என்ன சொல்ல முடியும்! உடனே எல்லோரும் ஒடிப்போய் விடுங்கள்! இவ்வாறிட்டான் எல்லோருடைய உணவு மீதிச் சமை முன்னிலையக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு வர வேல்!" என்று சரஸ்.

"உணவு மீதிக்குள்ளேயே உங்கள் எல்லா என்ன சொல்லார்!"

"எனதுமேலே பால்பாசம் என்னும் சத்தம் இருக்கிறது. முய்க்கு அது மிக நல்ல உரம். உங்கள் எல்லாருடைய பெயரால் அக்கு தூறுப் இவ்விதத்தில் கொடுத்த உடைத்துத் தலத்திற்குப் போட்டு உழர் செய்து விடுவார்!"

இதைக் கேட்டதும் அந்தப் பஞ்சாப் பெயர்கள் ஒரு ஒட்டம் பிடித்தன. அப்போது எழுந்த பெரும் 'தூக்க' ஒசையின் குயில்களாக கூட விழித்தெழுந்திருப்பார்கள். ஸ்ரீ விடாத்தலுரம் விழித்துக் கொண்டதில் விடப்பு இவ்விலகலார்! தாம் தூக்கவாழ்க்கைத் தீர்மானத்திற்குத் தம் பெயர்போல தூக்கிப் போய் விட்டதையும், அத்தனை பேரம் உடைத்து உணவு எப்படியும் உணர்ந்து கொண்டார். எழுந்த உடனாகத்தான் உணர்ந்த துடைத் துக்கங்கள்.

"பெயர்மீதும், கியூரிஸி! எல்லாம் பிரமை! கணவு!" என்று அன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது மறுபடியும் ஒரே சத்தம் கேட்டது. 'தூக்க' 'தூக்க' என்றும், 'சல' 'சல' என்றும், 'சலி' 'சலி' என்றும் ஒசைகள் எழுந்தன.

இது என்ன கூத்து! விடாத்தலுரம் எல்லாம் விழித்துக் கொண்டார். அதைக் கதவையத் திறந்தார். அந்த விட்டின் மடியில் ஒரே ஒரு குழை அமைவித்திருந்த அந்தச் சத்தங்கள் வந்தன. அடியெல் அடிவையத் தென்ன வென்ற கூத்து மங்கியது. ஏற்றுச் சத்தம் வந்த அமைத்து அருகே சென்ற பார்த்தார். ஸ்தம்பம் கதவு ஒன்றே ஒன்று மட்டும் திறந்திருந்தது. அதன் வழியாக விட்டப் பார்த்தார். உடனே ஐந்தாறு ஆயிரம்கூட உடனாகத்தான் வையத்துச் சிட்டு ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெள்ளைப் பணத்தைய அங்கு மீண்டும் கூத்திய சத்தத்தைய அன் கேட்ட சத்தம். பெயை கூறிய விடாத்தலுரம் கதவை உடைக்கவே ஒசையும் அதுதான் போனது!

விடாத்தலுரம் அடியெல் அடிவையத் கூத்து சென்று திறந்திருந்த வாய்ப்படி வழியாக வெளிப்பெற்றார். தேனும், பெட்டைப் போன்ற விடாத்தலுரத் தேயுப் போனார். கதவை இடித்தார். ஒரு போலீஸ் செவன் வண்டித் துடைத்துக் கொண்டே வந்து கதவையத் திறந்தார்.

"அக்கே! ஒரு விட்டின் குதாட்டம் உடைப்பெய்திறது. உடனே வந்தால் குதாத்தலுரம் உடைக்கப்படும் பிடிக்க வாம்!" என்று சொன்னார் சரஸ்.

"உயிருக்கு எப்படித் தெரியும்!" என்று போலீஸ்காரர் கேட்டார்.

"வாடகைக்கு அந்த விட்டைப் பெரி விருக்கிறேன். அந்த விட்டின் இரத்தத்திற் படுத்துக் கொண்டிருக்கேன்..."

"உங்க விட்டில்!"

விதவையும் விட்டு எப்படியும் விடாத்தலுரம் சொன்னதும், "ஹியோ!" என்று கூச்சல் போட்டு விட்டுப் போலீஸ்காரர் கதவைச் சாத்திக்கொண்டார்.

தன்மையப்பேர் என்று கிணற்று அவர் பங்கு போய் விட்டார் என்பது சரஸுக்குத் தெரிந்து போயிற்று. அதிலிருந்து ஒரு வந்த உதவையாகிறது.

திரும்பவும் அந்த விட்டுக்குப் போனார். திறக்க கதவு வழியாகப் பிரவேசித்தார்.

"ஒய்யம்!" என்று ஒரு கூச்சல் போட்டார். "இய்யம்!" என்று இரண்டு சத்தம் போட்டார்.

சட்டையடி அமைவித்திருந்த குழம்பு மான குரல்கள் வந்தன.

மறுபடியும் சரஸ் 'தெரி!' என்றும் "ஹியோ!" என்றும் சத்திற்று. கதவைப் போட்டுப் போட்ட சத்தத்தைய பெயரால் இருந்து போட்டார்.

மடியப் படியில் இருந்து குறை தட தடவென்று ஏறி இறங்கினார்.

விட்டை அதைக் கதவு திறந்து, சிட்டு ஆடிக்கொண்ட வெள்ளை வரத் தெரையுள்ளது.

யில் படியில் பத்து அடிக்கு மேலே விடாத்தலுரம் கிடைக்கொண்டார். தன் இடையடி உறுப்புக் கெட்டுப்போய் விட்டது தன் குதில் கால கால போட்டு மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அமைவித்திருந்த வந்தவர்களின் குழை அந்த உதவையுடைய பார்த்தார். "அந்தா!" என்று பீத கிணற்று குழைக் கொண்டுவரும். மந்தவர்களும் பார்த்தார்கள். அங்கு கதவு தன்! ஒரு ஒட்டை ஒரு விட்டைக் கள். அவரத்தின் கொஞ்சம் குழப்பங்கூட இறந்து விட்டுப் போனார்கள்.

4

100 வரக் காலமில் விடாத்தலுரம் அந்த விட்டுச் சொத்தலுரமில் சென்ற விட்டைக் கட்டாயம் தாம் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் கொள் விட்டுப் போனார்.

விட்டுக் கண்டபோல் அநீதர் கீழ் ஒடித்து வந்தவர்களுக்கு வந்ததற்குத் தெரிந்தது. அவரைப் போய் பார்த்தார். எல்லா வையுமில் சொன்னார்.

அநீதர் அவரைப் பார்த்தார். "விடு கொய்யப்பெய்யார்! கொய்யையாரா!" என்று கேட்டார்.

"ஆய், பெயில் விடுதான். - விட்டை வரவிடாதே."

"கியூயா, அந்த விட்டுக்கு என்ன வாடகை கொடுத்தீர்கள்."

"யாது! இது தூறு குழாய் கெட்டு ஒடிக்கொண்டு வரவிட்டது."

"விட்டுக்காரர் கொட்டியார் என்ன வாடகை கொடுத்தீர்!"

"தொன்னுது குழாய்க்குத் தலவ தாம் கொடுத்தீர்."

"ஒருபெயர் இன்னும் கொஞ்சம் குழைக் கும் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்!"

"அதவும் சாத்தியம்தான்!"

"சரி, சரி போகலாம். நீர் விரைத்து உத்தரவு போடப்படும்தான்."

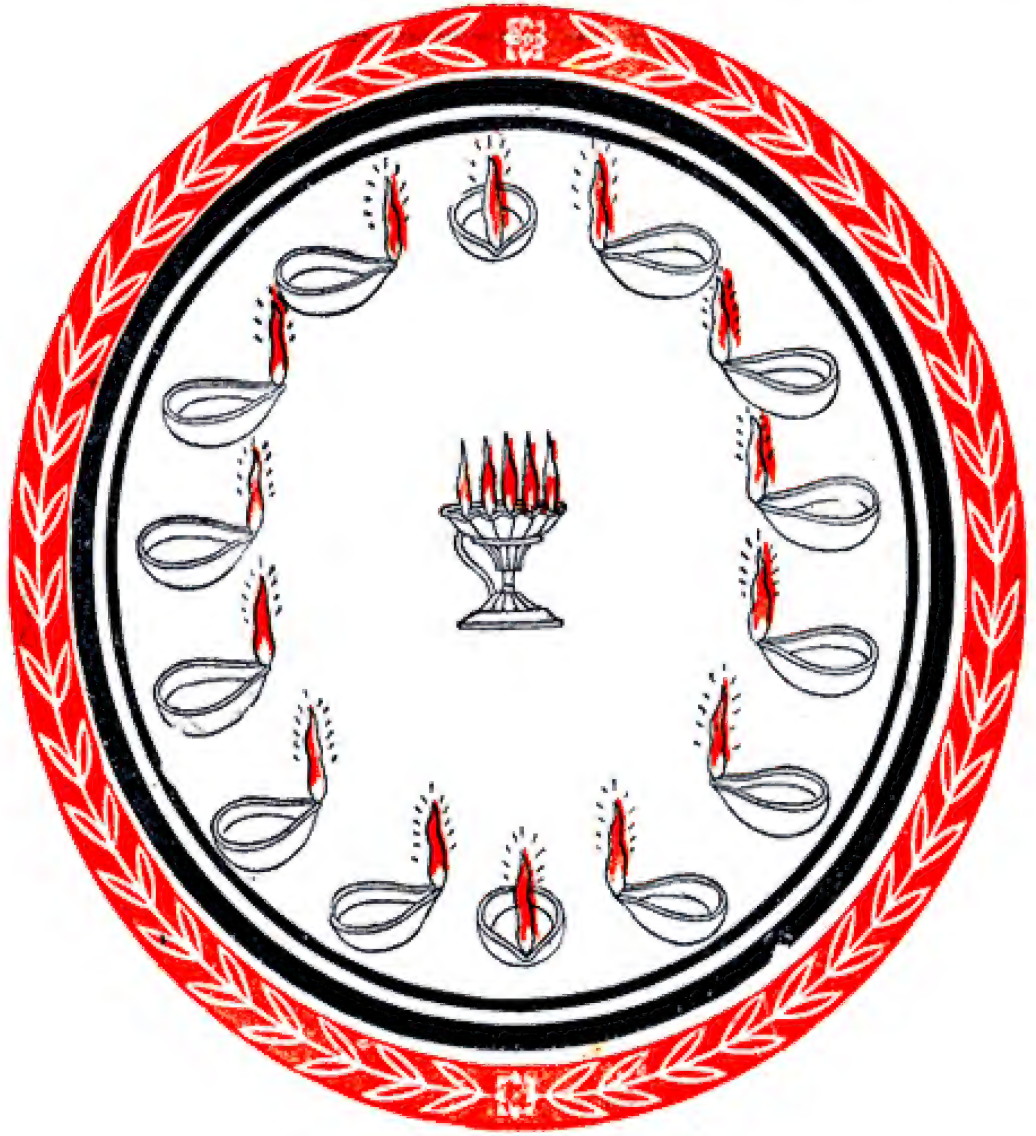
விட்டுக்காரர் பெட்டையாரைப் போய்க் கொண்டுவரக் கண்டு போனார். வழியில் மெதுபடி விட்டைக் கண்டும் அடித்துச் சத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் பார்த்து விடப்போனார்.

கொட்டையாரைப் போய் பார்த்தபோது தான் கிழைகள் தெரிந்தது.

விட்டு வடகை உத்தரவாகத் தன்! போனார் தலவது மெதுபடி விட்டை அதனுடைய குழாய் வடகைக்குத் தரவே எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்!

அந்த விட்டுக்குக் குடி வந்தவர்கள் பெயர்ப் போருத்தம் ஸ்ரீ விடாத்தலுரம் மீது திரும்பி அளித்தது. அநீதர் இன்னொரு உதவையும் அடைத் தார். மீண்டும் போய்க்கொண்டிருக்கிற தன்மையப் போல் பெயில் குழிப்போன் என்று தெரிவந்தது. சரஸாக் காட்டி தும் எழுதினது குழை குழைக்கை அநீதம்! சொத்தம் ஒரு டவுன்!

"புது விட்டை அம் வந்தார் குடிம குடித்தலுரம் என்னு விடுக்கி கொள். குழிப்படுத்த பெயுமில் பெருக்கி கொள் விட்டும்!" என்று சரஸ் யாத்திருந்து ஆங்கிவித்தார். ததாத்து!

இப்புனிகத் திருநாளில்
வாழ்க்கை மென்மேலும் இனிமையுற மார்ட்டன்
மிட்டாய்களைத் தயாரிப்போர் தங்களு
மனமார்ந்த ஆசைகளையும் நல்வாழ்த்துக்களையும்
உங்களுக்கு அளிக்கின்றனர்.

MORTON

C. & E. MORTON (INDIA) LTD.

எங்கள் மனமார்ந்த
தீபாவளி
வாழ்த்துகள்!

‘அனில்’ தீபவளிகள்
மறைகாலத்திற்கு உத்தியோகமுள்ள
தாகவும், உறுதியாகவும், நேர்த்தி
யாகவும் குடிகளில் அரியதாகவும்
வெண்மையாகவும் இருக்கின்றன.

V. V. Mahajan

நேஷனல் மேச் லாக்ஸ், சீவகாசீ

ப்ரதீபாவின்
சொப்பன சுந்தர்
 தமிழ் & தெலுங்கு...

அஞ்சலிதேவி... வி.வரலக்ஷ்மி...
 நாகேஸ்வரராவ...சீவராவ...ருக்கமாலை...

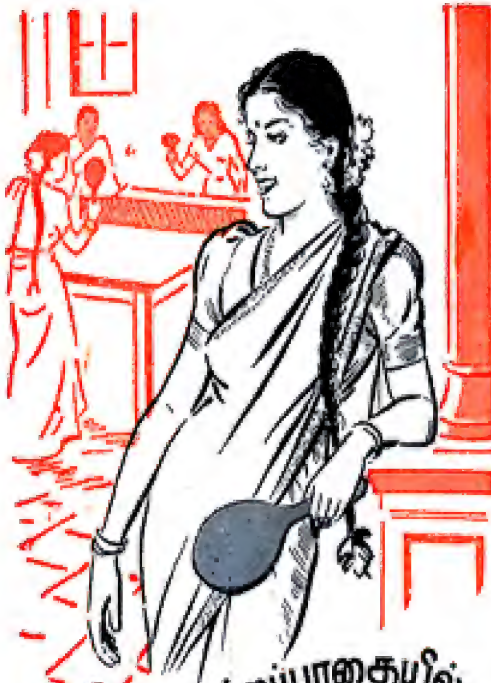
எ...கஷ்ன, தயாரிப்பு...ஜி.பலராமய்யா

Studio
 VAUHINI

விநியோகத்திகள்:

தமிழ்நாடு, மைசூர் : தில்லம் பிச்சன் சர்க்கூட், பேங்களுர்-2 ஆந்திரா, ஸீட்டி, கைதூம்: பூர்ண பிச்சன், பெஜவாடா வட, தென்னாற்காடு: சிப்பன் பிச்சன், வேலூர்	கோலராத்தூர், சீலாபா : ராஜா பிச்சன் சர்க்கூட் ஸீட்டி, போக்ளாச்சி பம்பாய் : பூர்ண பிச்சன், கட்டக் எம். எம். என். : ஸா பிரதீஸ் ஸீட்டி, சிங்கப்பூர்
---	--

முன்னேற்றப்பாதையில்..

தற்கால மங்கை வேறும்
சபையல் அறைவையாக இருப்ப
தில்லை. நாகரிகமாக இருக்க
விரும்புகிறாள்.....

அவள் கடைகளுக்குப் போகும்
போது முதல்தரமான டி. எஸ்.
ஆர். கூத்தல் தைலங்கள்
போன்ற சிறந்த பொருள்களையே
தேர்ந்தெடுக்கிறாள்.

டி.எஸ்.ஆர்.

கோசுல் ஹேர் ஆயில்
அரைக்கிரைவிகை தைலம்
சந்தனத் தைலம்

FAS-499

டி.எஸ்.ஆர். & கோ. சும்பகோணம்.

ஜெய் ஸ்வஸ்தி!

எமது அன்பர்களுக்கும்

ஆதரவாளர்களுக்கும்

எங்கள்து மனமார்ந்த

தீபாவளி நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஸ்வஸ்திக் புகையிலை தொழிற்சாலை

வேதாணியம்

மதராஸ் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்:

ஆனந்தா பங்குனி தொழிற்சாலை

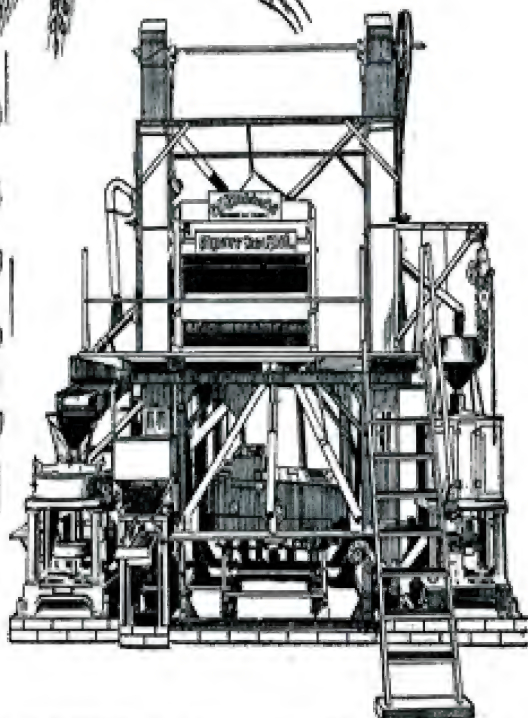
ராயப்பேட்டை

::

மதராஸ்

கலயமாகவும்
சிக்கனமாகவும்
அரிசி குத்த வழி

குறுகிய காலத்திற்குள் குறைந்த
மனித பணத்தைக் கொண்டு பெருவாரி
யான உற்பத்தி செய்யுது உண்மை
யான சேய்ப்பு முறைகளில் ஒன்றாகும்.
இத்துறையில் நமக்கு நமக்கு
உபயோகப்படுவது தாண்டேக் அரிசி
யத்திரம். சுத்தம் செய்தல், தேய்
த்க்குதல், புடைத்தல், வகைவார்பா
கப் பிரித்தல், திட்டிதல் முதலிய அரிசி
குத்துவதில் சுகை விதமான வேலைகள்
முழுவதையும் இந்த யத்திரம் தானாக
கொண்டிட்டு விடுகிறது. அத்தந்த
பூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பல்வேறு அளவு
களில் இந்த யத்திரங்கள் சேத்
யேகமாக நிலையாக்கப்பட்டுள்ளது.

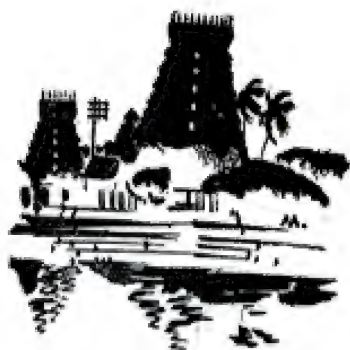
ஆராய்ச்சித்துறையில் செலவு அதிக
கூடியிருந்தாலும்கூட குறுகிய காலத்
தில் அதிக உற்பத்தி செய்யும் தன்
மையிலும், இந்த யத்திரம் ஒவ்வொரு
அரிசித் தொழிற்சாலைக்கும் அவசியத்
தேவையாகும்.

தாண்டேக்
ஸரஸ் மில்ஸ்
(தமதுர் வகை)

ஜி.ஜி. தாண்டேக்
மெஷின் ஓர்க்ஸ் லிமிடெட்

யாக்பி அண்டு சூன்ஸ்
பிவாண்டி
தானுஜில்லா
(இந்தியா)

உங்களது இல்லத்திற்கு
மிகவும்
சோபை யூட்டுபவை
ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்களே!

- ★ உறுதியே அதன் இயல்பு
- ★ கண்ணடியின் பளபளப்பு
- ★ நகங்காது, உடையாது
- ★ கரும்புளிக்காது
- ★ யாவரும் விரும்புவது
- ★ சுத்தம் செய்வது சுலபம்

★

விடுகளுக்கும் விடுக்களுக்கும்
ஹாஸ்டல்களுக்கும்
ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் மிகவும்
இன்றியமையாத விதவிதமான
பாத்திரங்கள் ஏராளமாக
ஸ்டாக் செய்துள்ளோம்

★

கபாலி கோவிலுக்குச் சென்று
ஆனந்த தரிசனம் செய்து விட்டு
அப்படியே ஒருமுறை விஜயம்
செய்து உங்களுக்கு வேண்டிய
யதைப் பொறுக்கி யெடுத்துக்
கொள்ளுங்கள்!

★

மங்களம் ஸ்டோர்ஸ்
லடக்கு லாடீஜி, லயிஸ்பூர், மதராஸ்.

எங்களது மனமார்த்த
தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்!

சிவா லாட்ஜ்

131, புரசைவாக்கம், ஹைரோடு, மதராஸ்-7

★

கசியும் சூரியும் மிஞ்சுத்
சிறுநீரடிகள், குவிந்த பானங்கள்
ஆரோக்யமான சாப்பாடு

இவைகளுக்குச் சிறந்த இடம்
புரசையின் மத்தியில் கங்காதீஸ்வரன்
கோயில் சமீபத்தில் உள்ளது

★

புரோபைட்டர்: வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி

*When at Madras
or at Coimbatore*

STAY AT

**WOODLANDS
HOTEL**

(THE GARDEN HOTEL OF THE SOUTH)

MADRAS

WESTCOTT ROAD :: ROYAPETTAH

PHONE NO. 86461

COIMBATORE

COLLEGE ROAD :: PHONE NO. 111

குதாகல தீபாவளிக்கு!

எமது அபிமானம் கொண்ட விபவாரி
ககுக்கும் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும் மற்றும்
அனைவருக்கும் எமது மனமார்த்த

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

•

தீபாவளி மற்றும் சகல
பண்டிகைகளுக்கும் இன்றியமையாத
வெண்ணை மற்றும் சுத்த
மான நெய்க்கு சென்ற 25
வருடங்களாக சென்னை மாநகரில்
ஒவ்வொரு இல்லத்திலும்
தம்பிக்கையுடன் திருப்தியாக
வும் வாங்கிச் செல்லும் இடம்

•

B. வெங்கடேஸ்வர ராவ்

அண்டு கம்பனி

(ஸ்தாபிதம்: 1928)

வெண்ணை, நெய் விபவாரிகள், ஏஜன்டுகள்

136, புரசைவாக்கம் ஹைரோடு

புரசைவாக்கம் :: மதராஸ்-7

பேர்: 4002 [தகதி: BUTTER

•

மதராஸ் பிராட்க்கள்:

1/7F, தெற்கு மாட வீதி, மயிலாப்படி

57, பேரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி

வெலியூ பிராட்க்கள்:

மாயவரம், ஊத்துக்குறி,

தேனாதி, குடிவாடா, மருசிப்பட்டணம்

எங்களது நேய் ஒரு ஸ்பெஷல் ரகம்!

ARMSTRONG

THE BETTER BICYCLE

ஆம்ஸ்டிராங் சிறந்த பைஸைக்கிள்

சிறந்த பைஸைக்கிளாகிய ஆம்ஸ்டிராங் ஒன்று உங்களிடம் இருந்தால் போதும்; வேலை நிமித்தமாகவோ வேடிக்கையாகவோ எவ்வித தொந்தரவும் இன்றி நீங்கள் ராஜபாட்டை போல சவாரி செய்யலாம். ஒரு ஆம்ஸ்டிராங் வாங்குங்கள். ஸைக்கிள் தொழிலில் பிரசித்திபெற்ற தயாரிப்பாளர்களின் சிறந்த தயாரிப்பு உங்களுக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறது என்கிற பெருமை உங்களுக்கு விரைவில் ஏற்படும். அதன்

பெயரே குறிப்பிடுவதுபோல், வலிவாகவும், இந்தியாவின் கரடுமுரடான ரஸ்தாக்களில் ஈடித்து நின்ற வழுவுக்கணக்கில் எம்பிக்கையனிக்கத் தக்கவாறு உழைப்பதாகவும் அது விளங்குகிறது. ஆம்ஸ்டிராங் — மிகவும் பிரபல

மான பைஸைக்கிள் — ரஸ்தாவில் அதை எம்புங்கள். அதற்குக் கொடுக்கும் விலை அதற்குத்தகுந்தது.

விநியோகஸ்தர்கள் :

ராயல் ஸைக்கிள் அண்டு மோட்டார் கம்பெனி
13/14, மீனாட்சி, தபால் பெட்டி நெ. 219, சென்னை-1.

எங்கும் புகழ் பெற்ற

ஸ்தாபிதம்: 1904

K. T. R.

தந்தி: "KETIOR"

பன்னிர் - சந்தனாதித் தைலம்
அரைக்கிரை விதைத் தைலம்
கிருஷ்ண அகர் பத்தி
நெ. 1 திக் அம்பர் பத்தி

கமகம பத்தி - ராஜா பல்பொடி
ஒயிட் ரோஸ் ஹேர் ஆயில்
ஜெகன்மோஹன பத்தி
பாரதி ஜவ்வாஜி பத்தி

அநேக கண்காட்சிகளில் தங்க மெடல்களும், பற்சாஹிப் பத்திரங்களும், பரிசு பெற்றுள்ளது. எல்லோராலும் விரும்பப்படுவது. இந்தியா, பர்மா, சிங்கோன் பினாங்கு, சிங்கப்பூர், தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய இடங்களில் கிடைக்கும்

K. T. R. PERFUMERY INDUSTRIES
VIJAYAPURAM :: SOUTH INDIA

இந்த தீபாவளி புனித தினத்தில்

சகல பட முதலாளிகளுக்கும், தியேட்டர்கார்களுக்கும்
நண்பர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எங்கனது

மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

தங்கள் ஆதரவை என்றும் நாதும்

நியூடோன் ஸ்டூடியோஸ் லிமிடெட்
கீழ்ப்பாக்கம் (போன்: 3633) மதராஸ்

★
RM. ராமனாதன் செட்டியார், மாணெஜிம் டைரக்டர் ஜிதன் பானர்ஜி, டெக்னிகல் டைரக்டர்
தினஷா கே. தென்றானி, சென்னை இன்ஜினீயர் E. நாசர், ஆர்ட் டைரக்டர்

நறுமணமுள்ளது
 குளிர்ச்சியையும்
 புத்துணர்ச்சியையும்
 அளிக்கவல்லது

கெம்பின்
ஒ-த
கொலான்

கெம்பின் வீட்டுநீவாரணிகள் மிகச் சிறந்தவை

கெம்பி அண்ட் கம்பெனி லிட்
 மாணுபாகசரித் தெய்வீகம்
 பம்பாய் - டெல்லி - மதுராஸ் - கல்கத்தா

தீபாவளி
வாழ்த்துகள்

Co-optex

4PB

மதுராஸ் கைத்தறி நெசவாளர் மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

பிரெஸிடென்ட்
வெஜிடபிள்
ஹேர்-ஆயில்
ஸ்டோ

நவீன நயக்கத்திற்கு
ஒரு சரியான அழகு
பாதை

RATHOD TRADING CO.
SOWCARPET . . . MADRAS.I.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகப்
பிரக்யாதிபெற்ற

பி. வி. ராஜன் & கம்பெனி
பட்டணம் பொடி. &
R. S. சுசந்த முக்குத் துள்
வியாபாரிகள்

தங்கள் து மனமார்ந்த
தீபாவளி வாழ்த்துக்களை
எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்
கொள்கிறார்கள்

கே. ஆர். முனித்தினம் நாயுடு
கே. நாராயண ஐயர்
பார்ட்னர்கள்

பி.வி.ராஜன் & கோ
அரக்கோணம்..மதராஸ்.

TEXMACO LOOMS

தறி க ள்

We are glad to announce that we are now in a position to supply Drop box looms, Dobbies, Twill and Drill motions, parts for conversion of any type of looms to Drop box looms and spares for any type of loom.

Write to

TEXTILE MACHINERY CORPORATION, LIMITED

POST BOX No. 64

::

COIMBATORE

BLACKWOODS INDIA LIMITED

CALCUTTA

Telephones: City 2842, 2843, 2844 . Post Box No. 120 . Telegrams: "BLACKWOODS"

IT'S NEW
IT'S DE LUXE
IT'S THE "RHYTHM TOUCH"
UNDERWOOD

UNDERWOOD...TYPEWRITER LEADER OF THE WORLD

Divisional Offices:

BOMBAY

Podar Chambers, Parsi Bazar St., Fort

Telephone: 23233

Telegrams: BLACKWOODS

MADRAS

2/29, Mount Road

86852

BLACKWOODS

NEW DELHI

Connaught Place

7496

BLACKWOODS

LUCKNOW

46, Hazratganj

280

BLACKWOODS

*For Moderate Rates
and Prompt Service*

VISIT

J. F. LETOILLE

DISPENSING CHEMISTS & DRUGGISTS

180, MOUNT ROAD :: MADRAS

TELEGRAMS: "LETS" :: [TELEPHONE: 86865

----- SOLE STOCKISTS FOR -----

ELLIS & MARTYN, BOMBAY

(Steriline, Mammytone, etc., etc.)

•
PROPRIETOR:

A. VARADAPPA CHETTY

**GANNON, DUNKERLEY & CO.
(MADRAS) LTD.**

CIVIL, SANITARY & CONSTRUCTIONAL ENGINEERS

Specialists in Design and Construction
of R. C. C. Structures, Bridges, Build-
ings, Water Supply and Drainage
Schemes, Sanitary Installations, etc.

REGISTERED OFFICE:

★ 14, BOAG ROAD, MADRAS-17 ★

TELEPHONE: 88316

::

TELEGRAMS: "VITOPUS"

For Best Quality

- ★ Pictures
- ★ Window glasses
- ★ Plywood for furniture
- ★ Special picture frames
- ★ Vitrolite (for table top)
- ★ Mirrors framed and frameless
- ★ Coloured, white figured glass for ventilators

○

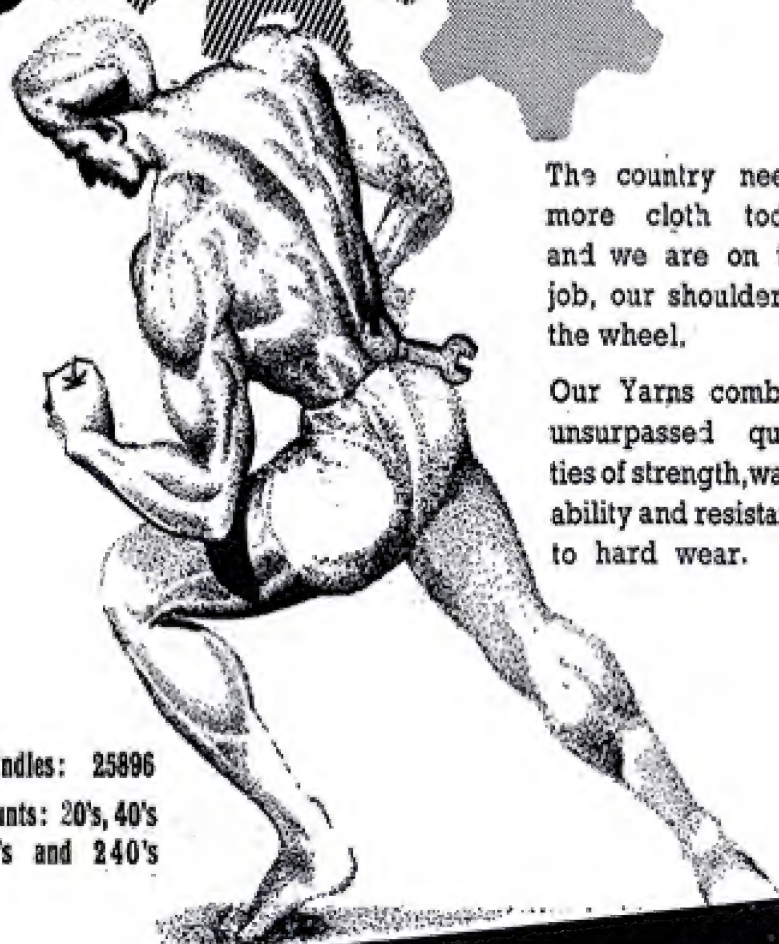
PLEASE CONTACT:

R.ETHIRAJIAH & SONS

103.DEVARAJA MUDALI STREET... P.T.MADRAS.3.

Phone: 2549 Grams: "IMAGE"

Our Shoulder to the Wheel!

The country needs more cloth today and we are on the job, our shoulder to the wheel.

Our Yarns combine unsurpassed qualities of strength, washability and resistance to hard wear.

Spindles: 25896

Counts: 20's, 40's

60's and 240's

RAJALAKSHMI MILLS

Limited

ESTD: 1932

SINGANAILLUR..... COIMBATORE.

MANAGING AGENTS: **B. RANGASWAMY NAIDU & SONS**

கூடிய சீக்கிரம் வருகிறது!!!

தமிழ் நாடு
லாக் கீஸாரின்
பாக்கியசக்கரம்

அல்லது

அதிர்ஷ்டதீபம் (தேவந்த)

டைரக்டர் :—
S.SOUNDARARAJAN

ஸ்டுடியோ
நியூ டோன்

ரிஸோ பாம்

தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி,
ஜலதோஷம், மார்புச்சளி, தசை
நோய், பல்வலி முதலியவை
களுக்குச் சிறந்த ஓளவுதம்

தயாரிப்பவர்கள் :

ஸதர்ன் ரிஸர்ச் லாபர்ட்டி

பூரண விநியோக உரிமையாளர்

SP. M. மெடிகல் மார்ட்

15, கீழ்ச் சித்திரை வீதி :: மதுரை

SONAL-சோனல்

முகப்பரு, ஜெனம் கட்டி, வெட்டுக் காயம்,
சொர் கிறங்கு, பித்த வெடிப்பு, தீப்பட்ட புண்,
சேத்துப் புண், தேமல், கரப்பான் முதலிய
சகூம ரோகங்களுக்கு மிகச் சிறந்த நிவரணி

●
GRIPE - DIL - WATER

கிரைப் - டில் - வாட்டர்

குழந்தைகளை ஆரோக்கியத்திற்குச் சிறந்தது

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்

பாரத் டிரக் ஹவுஸ்

மதுரை

தி இந்தியா லெதர் கார்பொரேஷன் லிமிடெட்

84-85, செம்புதாஸ் தெரு, சென்னை - 1

பதவிட்ட தோல்கள், உயிரிட்டு உலர்த்த தோல்கள் முதலியன ஏற்றும்த செய்பவர்களில் முதன்மையானவர்கள்

★

தோல் பதனீடுபவர்களுக்கு அவர்கள் தயார் செய்யும் சாக்குகளை
அதிகப்படியான விலைக்கு, இங்கொந்து மற்ற ஜோப்பிய
நாடுகள், அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களில் விற்றுக் கொடுக்க
எல்லாவித வசதிகளுடனும் கூடிய ஒரு இந்திய ஸ்தாபனம்.

★

Telegram: "TANDBRIGHT"

POST BOX: 1516

Telephone: 55069

THE INDIA LEATHER CORPORATION LTD.

84-85, SEMBUDOSS STREET, MADRAS - 1

The Premier Exporters of TANNED SKINS, HIDES AND DRY SALTED GOAT SKINS

விலைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

சந்திரன் மார்க்கு

உயர்தரத்தின் சின்னம்

உத்தரவாதமானதும்

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும்

தேவையானதுமான பலவித

ஸ்டெயின்லெஸ்

ஸ்டீல் பாத்திரங்கள்

தயாரிப்பவர்கள்

மிதிலா மெட்டாலிக் இண்டஸ்ட்ரிஸ்

கும்பகோணம்

தொடர்பு: 39, பெரிய தெரு

பாக்டரி: ஆயிரகுளம் ரோடு

தென்னிந்திய மில் முதலாளிகள் சங்கம்

கோயமுத்தூர்

★

தென்னிந்தியாவில் சகல நேசவு ஆலைகளின்
மீரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஸ்தாபனம்

அபரிமிதமான உற்பத்தியே சுதந்திர இந்தியாவின்
கபிட்சத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது!

★

தேசத்தின் பல பாகங்களிலும் கஷ்ட நிலைமையின் காரணத்தால் அநேக ஆலைகள் மூடப்
படவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளபோதிலும் தென்னிந்தியாவின் தேசவு உற்பத்தி
ஸ்தாபனங்கள், கஷ்ட நிலை நெருக்கடியைச் சமாளித்து, ஆலைகளை மூடாவன்னம் துணி,
நூல் இவைகளைத் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்துகொண்டே, தேசத்தின் நலனைப் பாதுகாத்து
வருவது மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் போற்றத் தக்கது.

கண் மார்க்

புகையிலை
பொட்டலம் சிறந்தது

தயாரிப்பவர்கள்:-
மெஸ்டர் புகையிலை கம்பெனி,
தபால் பெட்டி நிர. 3.
புதுக்கோட்டை, S.I.R.

SOLE PROPRIETOR - M.N.A.ABDUL RAHIMAN.

குறைந்த சலவில்
அதிக அளவுவை

நீடித்த உழைப்பிற்கு
“சுப்பையா” பம்புகள்

உற்பத்தியாளர்:
மெஸ்டர். சுப்பையா பவுண்டரி
பாப்பனுக்கன்பாளையம் - கோயமுத்தூர்

அடர்த்திக்குகள் : R. M. H. கார்ப்பொரேஷன், திருச்சி

ஏஜன்டுகள் : மெஸ்டர். R. நாராயன் & கம்பெனி
20, கிச்சி ரோடும் தெரு
மதராஸ் - 1

171, பாண்டி ரோடு
விழுப்புரம்

டவுன் ஹாசி ரோடு
மதுரை

CHITRAKALA

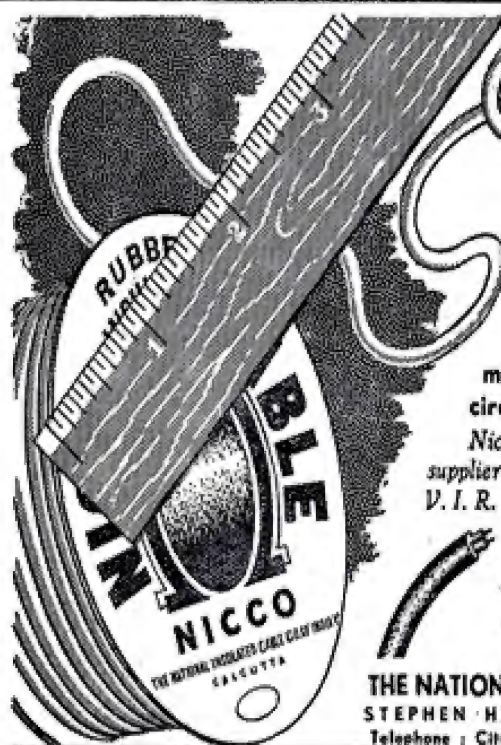

ஒய்ன்டல் மெட்டல்
இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.

77, பெனபஜர் தெரு, கங்கத்தா-12

தென்னிந்தியாவுக்கு அன்டீசிப்மெண்டர்கள் :

மெய்ம். வி. வி. ராமலிங்கம் & சன்ஸ், 2/422, தங்கராஜ தெரு, மதராஸ்-1

every inch a QUALITY PRODUCT

The improved method of Nicco insulation gives all its cables and wires a robustness that will stand any punishment of the rigorous tropical conditions. This super protection is built into every inch of them which makes them free from all dangers of short circuit and power break-down.

Nicco is on Govt. of India Rate Contract and is supplier to Central and State Govts. All NICCO V. I. R. cables are tested, sealed and certified by the Govt.

NICCO

CABLES & WIRES

THE NATIONAL INSULATED CABLE CO. OF INDIA LTD.
STEPHEN HOUSE, DALHOUSIE SQUARE, CALCUTTA
Telephone : City 5102 (4 Lines) Telegram : Megohm Branch: Delhi

Agents for Madras and surrounding Districts:

P. NATESAN & CO., LTD., 10, Mount Road, Madras

வினாவில் வெளி வருகிறது!

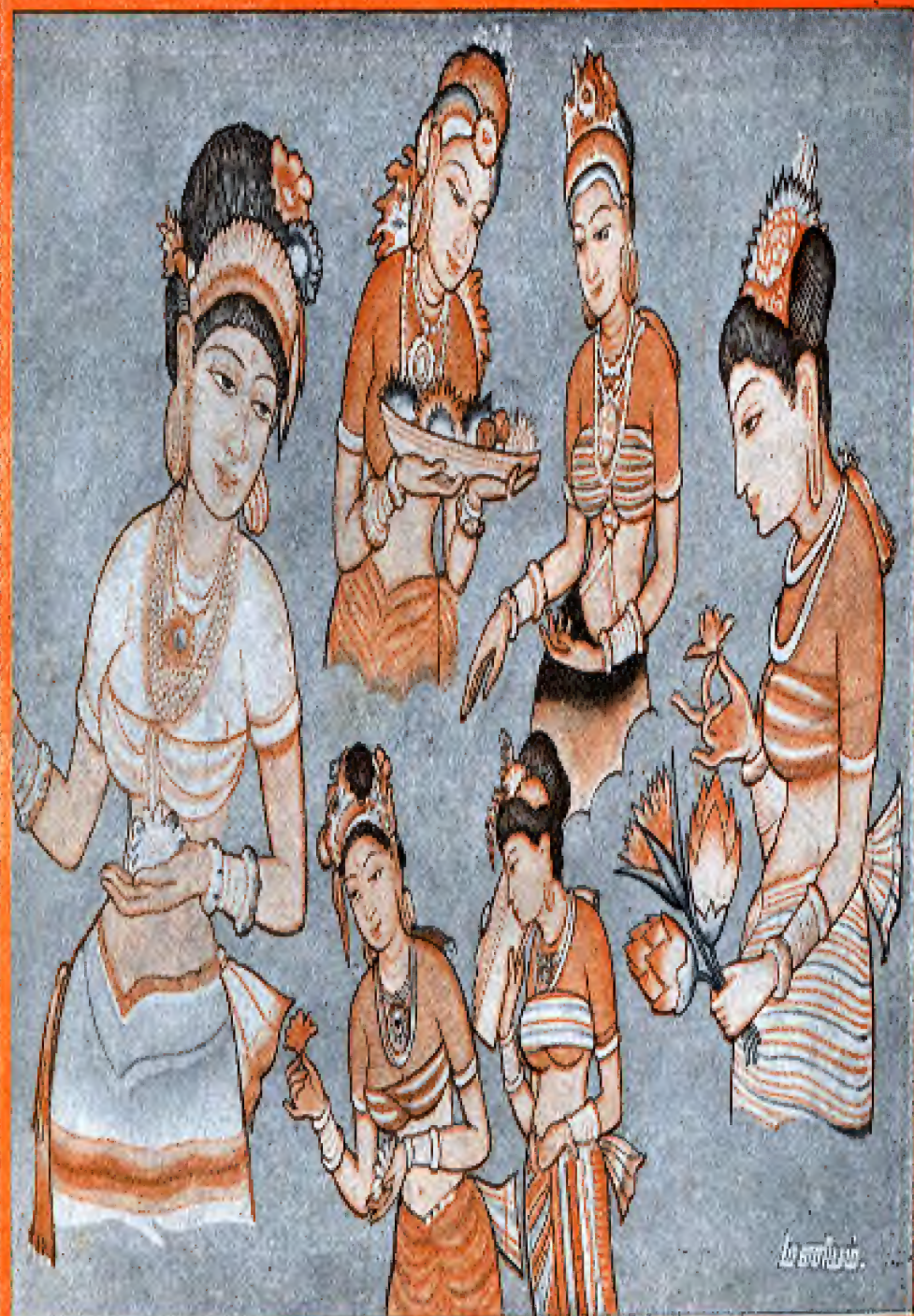

டைரக்ஷன்
சுந்தர் ராவ் நட்கர்னி

சுதர்சன்
தமிழ்

ராயல்டாக்கி டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ்
மதுரை. செஜவாடா. செங்களுர்.

murli

മുറുപ്പിന്റെ പാത എന്ന കഥയുടെ പശ്ചാത്താപത്തിൽ അന്നത്തെ പാതയുടെ പാതയെ
 നോക്കി നോക്കുമ്പോൾ നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പാതയുടെ പാതയെ നോക്കി നോക്കി
 നോക്കി നോക്കി—മുറുപ്പിന്റെ പാതയുടെ പാതയെ നോക്കി നോക്കി നോക്കി നോക്കി.

இதை மகாபாரத அரங்கம் என்ற ஆடம்பர வரலாறு விட்டுவிட்டு, சோழநாட்டிலிருந்து வந்த பத்தினி கங்குலி பூவணி என்ற பெண்மணிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். "இந்த பெண்மணி மார்பில் 'அம்' என்ற குறையைப் போட்டுப் பரந்திருக்கிறாள். — அனுநாதர் அவர்கள் இந்த பெண்மணிக்கு உரையாகப் பாடித் திருக்கிறார்.

வீரன் கை வெல்!

வீரன் கை வெல்! தாதகனை விவரித்த ஒருத்த கவிஞர் பெருமான் திருவள்ளுவர் ஒரு சமயம் ஒரு மகா வீரனைக் காணச் சென்றிருந்தார்.

வீரன் வீட்டுத் திண்ணையில் ஒரு முதுமகன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனைப் பார்த்து, "வீரன் இங்கிருக்கிறானா?" என்ற கேட்டார். உடனே அந்த முதுமகன் கைகொட்டிச் சிரித்தான். காரணம் அறிவாத கவிஞர், "என் சிரிக்கிறீர்கள்?" என்றார்.

"அவனை இங்கே வந்த காண்பவனா காண் இன்றே கண்டேன்" என்றான் முதுமகன் மீண்டும் சிரித்தபடி. கவிஞருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"அவர் எங்கே? அழைத்தான் சொல்லுங்களேன்" என்றார்.

"அப்பொழுது வேல் தனதாயும் வழியெல்லாம் அவன் கீழ்ப்பான். அங்கே சென்றும் காணலாம்" என்ற கம்பியாய்ச் சொன்னான் முதுமகன்.

"ஆகா! அப்படியா? தாக்கன் பார்?" என்ற துவலுடன் கேட்டார் புலவர்.

"அந்தப் புலி என் வலிந்திருந்தான் கிடந்தது" என்ற பெருமதித்தோரோ கூறினான் முதுமகன். உடனே புலவர் போர்க்களம் காட்சி சொன்னார். வீரன் புரியும் தீரச் செயல் வீரக் கண்ணாடிக் காணும் ஆர்வம் பரமடங்காய் மூண்டெழுந்தது.

தனி ஒருவனும் கின்ற மத்தாஜங்கனையும், மாத வீரர்களுடனும் எதிர்த்தும் அவன் ஞாந்தைக் கண்டவர் பீயித்தப் போய் கின்றார். பாணகன் முதமுதலில் பீயித்தகொண்ட ஒழும் விசேஷத்தைக் கண்டதும், "ஆகா! இவன் அங்கிலோ வீரன்! புலியை மட்டுமே தானாக, குஞ்சுவின்களும் புறம்பேடுதலே!" என்ற மயிற்சரி கொண்டார். துஞ்சு இதைவிடப் போதிரயம் ஒன்றும் கிழிந்தது. அதனை வீரனின் ஆற்றலுக்கு உணரக் களாய் விளங்கிவது.

காண் கைவெல் கொண்டு தாக்கும் வேகத்தில் ஒருவ மத்தாஜங்கன் பன். காண்டு போனவை பன். மண்டி எதிர்த்தவைகளும் சில உண்டு. அவ்வாறு எதிர்த்த ஒரு கவித்தின்மீது கைவெல் விடுவான் வீரன். வீரன் வீசுகின் பவத்தால் அக் வேல் அக் கவித்தின் உடலுள் புகுந்த பார்த்த ஆற்றி விட்டது; கவிதம் இறந்தது.

தேனைத் தட்டிக் கொண்டபடி, "இனி இந்த புத்த பூமியில் எனக்கு வேலையெ கெடமாது?" என்ற கம்பியை கடை போட்டுக் கொண்டு மூன் போக்கி வரவானான் வீரன். அப்பொழுது அவன் மூன்றே ஒரு கவித வீரகாஞ்சினையுடன் எதிர்த்த வந்தது.

வீரன் துவலுடன் தம் கையை போக்கினான். வேலுக் காணவில்லை. 'என்ன செய்வது' என்ற ஒரு கணவேள்தான் யோசித்திருப்பான். அதற்குள் அவன் பார்வை மார்பிலே பாய்ந்தது. பனைகளும் மார்பிலே குத்தப்பட்டிருந்த வேலுக் கிதிதம் உசாயம் உடனே பறித்த ஒருத்தான். பற்கள் மீண்ட அட்டலாஸையாய்ச் சிரித்தான். அடிக்கின்ற கோலுக்கு அஞ்சாமல் மண்டியெழும் பாம்புபோல் சிறிது. அவனைக் கொல்ல வந்த அக் வேலு வேல் அந்தப் பனை மார்பிலேயே பாயத் தடாவிவிட்டது.....

கண்ணை இமைக்காமல் பார்த்தபடியே கின்றகொண்டிருந்த கவிஞருக்கு வீர உத்தராகம் கையீறி விட்டது. உணர்ச்சியின் எங்குங்கேயுட்கில் கின்றகொண்டு,

"கைவெல் கவித்தெழுது போட்டு வந்தாவல்
போய்வேல் பழியா தரும்."

என்ற மணிவான குதிரை வெளிவிட்டு வீர திவகத்தைத் தழுவித் கொண்டார்.

மீட்டிவிட்டுத் தருவிவ வேலுக் கையில் எந்தி, கிடைத்த தோல் கிழம்புபோல் குஞ்சுரத்தை போக்கிக் கொக்கரிக்கும் வீரனையும், வீரப் போர்க்களத்தையும் கவிஞர் வேலில் கண்டதே போல், காணும் இந்த ஒயிவத்தில் கண்டு விடுகிறான் அல்லவா?

கைவெல்

தீபாவளிமலர்

1950

மலர்ப் படுக்கை

“பூக்கள் பட்ட(து)அப்
பூவையும் பட்டனள்!”

வேடனது அம்பு தைத்த மான் போல் மலர்ப் படுக்கையில் கருண்டு
கிடக்கும் இந்த கங்கை யார்? பாலுங் கசந்து, படுக்கையும் கொந்து, மலரோடு
மலராக வாடிக்கிடக்கும்படி அவளுக்கு அப்படி என்ன தாய்தான் ஏற்பட்டு
விட்டது! பக்கத்தில் பாம்பியரையும் காணவில்லையே! தனிமையும் தானுமாய்
-அவள் ஏன் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்?

ரகுராமனைக் கன்னி மாடத்தில் இருந்தபடி முதன் முதலாகப் பார்த்தாள்
சிதைவின் மண்கள். அன்னால் ராகவள்ளிப் பார்வை ஒரு கூர்வேலாய்த் தன்னைத்
தாக்குமென்று அவளுக்கு முதலில் தெரியாது. போதாக்குறைக்கு மன்மத
பாணமும் சேர்ந்து விட்டது! எல்லாவற்றையும் தூக்கி யடித்தாறிப்போல்
கிலாவின் நீண்ட கதிர்களும் நீக்கமின்றித் தாக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

எல்லா உட்கிட நென்றதரியத்தின் தேவனைப் பின்பற்றியபடி தன் சிந்தை
யும், சிந்தையும், எழிலும் செல்ல, ஒலியப் பாசைபோல் மலர் மஞ்சத்தில் செல்
வற்றுக் கிடப்பவளை அப்போது அவளுடைய இனத்தில் பிறந்த தாமரை மலர்கள்
பார்த்தன! நானடியும் கொக்கிறாள். அவளைப் போலவே அம் மலர்களும்
வாடிக்கிருந்திருப்பதன் காரணம் அவளுக்குப் புரியவில்லை. பெண்ணுள்ளம்
-அவ்வளவு! மலரின் வாட்டத்திற்குக் காரணம் அறிய விரும்பினாள்.

ஒரு தாமரைவழித் தன் தாமரைக் கரத்தில் எடுத்துத் தன் பவழவாய்
அருகே கொண்டுபோய், “மலரே! நான்தான் வீரதா தாபத்தால் உள்ளமும்
முகமும் வாடியிருக்கிறேன். உனக்கென்ன வந்தது!” என்று கேட்டாள்.

மலர் அவளை மிகவும் கருணையோடு பார்த்தது.

“மலரே! இதில் என்ன ஆச்சரியம்! நான் சிதழும் படுக்கின்ற அவஸ்தை
யைத்தான் இன்றைக்கு நீ படுக்கியாய்! இது எனக்குப் புதிதில்லை. காலையில்
வருவான் ஏன் ஆசை நாயகன் கதிரவன். முகம் மலர்ந்து ஆனந்தம் அடைவேன்.
ஆனால் அது நீக்கி குழிற் போலத்தான். மாலை வந்துவிடும் உடனே. என்
மாறனும் மறைந்து விடுவான்! அப்பறம் இந்தக் கதிதான்!” என்றது.

“ஏன் இன்னுயிரித் தோழி நீ ஒருத்திகான்!” என்று தன் கன்றி
சிதைந்த பாடிப்பத்தை உதிர்த்தாள் சிதை.

கீவிக் சக்கரவர்த்தி உப்பர் கைதேர்ந்த கிலாஞர். இந்தக் சந்தர்ப்பத்தைத்
தம் ராஜ வர்ணங்களால் குழைத்து இளிய பாடலாக்கி விடுகிறார்.

“நீக்க மின்றி நிமிர்ந்த நிலாக்கதிர்
தாக்க வெந்து தளர்ந்து சரிந்தனள்
சேக்கை யாகி மலர்ந்தசெந் தாமரைப்
பூக்கள் பட்ட(து)அப் பூவையும் பட்டனள்!”

ஒலியர் கறு தேசாய் அவர்களின் சித்திரம் இது. உணர்ச்சி பரவமும்,
அந்த பாவத்துக்கேற்ற சூழ்நிலையும் தாக்கி, காவிய லோகத்திலிருந்து கலா
மண்டலத்துக்கே தள்ளிக்கொண்டு போய் விடுகிறது சித்திரம்.

ஆனந்த நடனம்

61-62 பார்த்தாலும் அற்புதங்கள் தான்.

பிரானினைப் பார்க்கிறோம்; தாய்த்தந்தையும் ஒன்று இருந்தது.—குட்டியும் தாயும், குஞ்சும் தாயும், குழந்தையும் தாயும் என்று கொடாது கோடி வருஷமாக வளர்த்து வந்திருக்கிறது.

பிரமன் உற்பத்தி பண்ணுகிறான், விஷ்ணு வளர்க்கிறான், பார்வதி தேவி அன்பு சொல்கிறாள்.—குழந்தை விரைவாக உள்வாசமாக விளையாடுகிறான். இனி:

சந்திரன் என்ற ஒன்று உண்டாகி, எட்டாத உண்மையான மக்களுக்கு விளக்கி விடுகிறது: விவரமாகக் கருணைதான் அது.

ஆனால் ஒன்று. இந்தனை வேறப்பட்ட அற்புதங்களும் ஒரே தத்துவத்தின் தொழில் தான். அந்த ஒரு தத்துவத்தான் எங்கும் கிடைத்தது, ஆனந்த மயமாய் கின்று தொழில் செய்கிறது.

அப்படி யிருக்கிறது கடாது ஒன்றிலின் அற்புத தத்துவம்.

அந்த ஆனந்தத் தொழிலை உணரம் என்ருக்கள்.

இந்த உணர்வு சொருபத்தோடு உணர்ச்சி ஒட்டி ஒட்டி, மக்களது உணர்வு இறைவனது இறையினவாத சத்தியமான தத்துவத்தோடு ஒன்றியிட முடிகிறது.

"என்" என்றது ஆணவத்திற்குள் ஊடுருவி எட்டிப் பார்க்கும் போது இறைவன் வெளிப்படுகிறான்.—ஒரே பிரகாசமாய் வெளிப் படுகிறான்.—இருட்டி யிழம்புக்குள் கோடி ரூபியப் பிரகாசம் தோன்றிவது போலத்தான்.

செத்தாக் கலையின் மர்மம் கை வந்த குயிரி ஸ்ரீமதியின் அற்புதமான கடாதுத் படம் இந்தனை உண்மையானமும் மெக்கு எடுத்த விளக்குகிறது. சரி.

இந்த உணர்வுத்தகைய அரங்கின் சூழம், உயரம், அகலம் எப்படி?

அடி ஒன்று, பாதமம்

ஏழிற்கும் அப்புறம்

மட்ட(து); இப் பால்

முடி ஒன்று (து) அங் அண்டங்கள்

எல்லாம் கடந்தது;

முற்றும்வென் னீர்ப்

பொடி ஒன்று தோன்றட்டும்

நிக்கின் புறத்தன்:—

பூங்கரும் பின்

செடி ஒன்று நிக்கின்ற

றம்பைத் தான்தன்

நிருதட மே.

—பட்டினத்தார்

[அடி ஒன்று பாதமம் ஏழிற்கும் அப்புறம் மட்டது: ஒரு பாதமானது பாதாளங்கள் ஏழிற்கும் மேலாய் கிற்றிறது; இப்பால் முடி ஒன்று அங் அண்டங்கள் எல்லாம் கடந்தது: இப்படி மேலாகப் பாற்போயானால் மேலான அண்டங்கள் ஏழிற்கும் அப்பால் உள்ளது முடிவாகிய அது; பொடி ஒன்று தோள் எட்டும்: நிரு கீது தோய்க்க தோள்கள் எட்டும்; நிக்கின் புறத்தன்: எட்டுத் திசைகளாகும் அப்பால் உள்ளன; பூங்கரும்பின் செடி ஒன்று நிக்கின்: அழகிய வளமான கரும்பானது களைபாய் மேண்டாத இடம் எல்லாம் முளைத்திருக்கும் செதும்பர்த்து; செதும்பர்த்தான் தன் நிரு கடமே: கிற்றம்பை ஒத்திடுகின் நிரு உணமானது.]

சுருதி

தீபாவளிமலர்

1950

மாலை மாற்றம்

வெண்த காலை. மந்த மாருதம் மனோரமியமாய் வீசுகிறது. எங்கும் ஒரே உத்ஸாகம். செடி, கொடிகள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. தருக்கன் மலரைச் சொரிகின்றன. நறுமணம் நெஞ்சை அன்னுகிறது.

தேமகூட பர்வதத்திலேயே பெயர் பெற்ற 'சைத்ர ரதம்' என்ற வனம் அது. கந்தம் கமழும் சந்தன விருஷங்களையும், தழைத் தட்டித் ததா மண்டபங்களையும் கண்டு களித்து விட்டு, 'அச்சோத சரஸ்' என்ற பொய்கையில் நீராட வந்தான் அழகின் கொழுந்தாடைய கந்தர்வ கன்னி மஹாச்வேதை.

அங்கே திடீரென்று ஒரு புதிய நறுமணம் கமழவே திரும்பிப் பார்த்து ஸ்தம்பித்து நின்றான் அவன். லக்ஷ்மீ புத்திரனும் பிரம்மசாரியு மான புண்டரீகந்தான் அப்போது அங்கு வந்து கொண்டிருந்தான். அவனது கரத்தில் மின்னிய மலரைக் கண்டதும், மஹாச்வேதை ககர் தத்தின் காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டான். அதுமட்டுமல்ல; அவன் மனத்திலே அப்பொழுது முற்றிலும் புதியதோர் இன்பகரமான உணர்ச்சி மணம் கமழவும் கண்டான்.

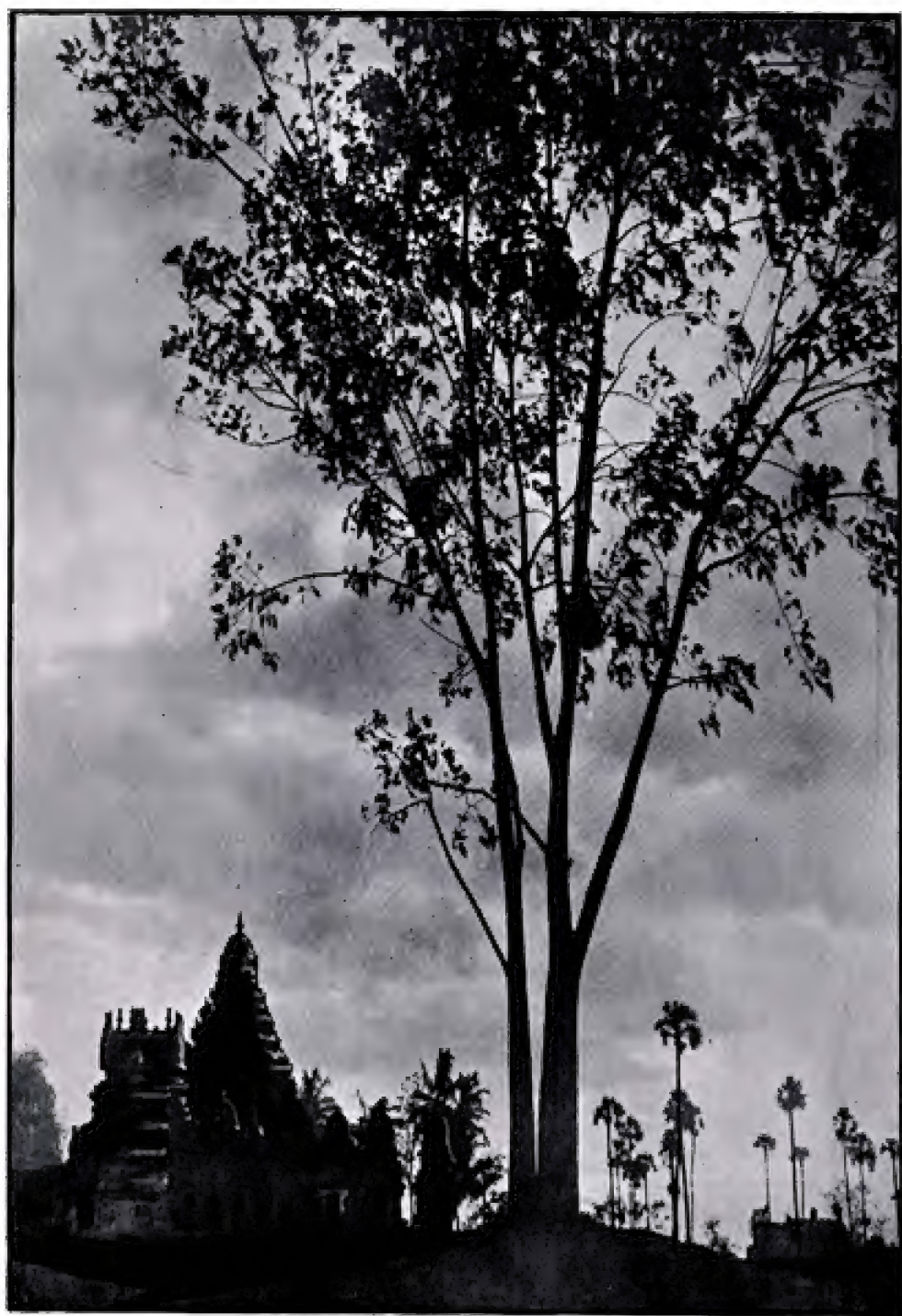
இளந் தபஸ்வியின் ஸௌந்தரியம் கந்தர்வ கன்னியை வசிகரித் தது. அவன் அருகே சென்று நின்றான். பெருமூச் செறிந்தான். அவளுடைய பொன் முகத்தில் வியர்வை முத்துக்கள் அரும்பின.

இளந் தபஸ்வியும் அவளைக் கண்டபோது தன் நிலையை மறத் தான். நியம நெறிகளைத் துறந்தான். அவளுடைய பார்வையில் மிதந்த அழுதத் துளிகளைப் பார்த்தவன், வேறு பக்கம் திரும்பவில்லை, அப் படியே நின்றபோது, அதற்கு அறிகுறியாக அவனுடைய கையிலிருந்த ஜெபமாலை நழுவிச் சீழே விழுந்தது. மஹாச்வேதை மெல்லக் குனிந் தெடுத்தான். அழகுத் தேனுண்ட மயக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் முனிபுங்கவன் அதைக் கவனிக்கவில்லை, அவன் அந்த ஜெபபடத்தைத் தன் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டான். அதையும் அவன் அறியவில்லை. அவன் தன் கண்டத்திலிருந்து முத்து மாலை ஒன்றை எடுத்தான். அவன் அதைப் பார்த்ததாகவே தெரிய வில்லை, கடைசியில் அந்த முத்து மாலையை அவன் கையில் கொடுத்தான். அவன் தன் ஜெபமாலை என்றே கருதி அதை வாங்கிக் கொண்டான்!

தோழியின் வருகையால் இருவரும் உடனே பிரிய நேர்ந்துவிட்டது. ஆனாலும், அந்தக் கந்தர்வ கன்னி மஹாச்வேதை தன் கந்தர்வ மணத்திற்கு அறிகுறியாக 'மாலை மாற்றி'க் கொண்டு விட்டான்!

வடமொழியில் மகாகவி பட்டபாணனின் மகா காவியமாகத் திகழும் 'காதம்பரி'யில் வரும் ஒரு சம்பவம் இது. காதம்பரியில் உபகதா நாயக நாயகிகளாய் இருந்து புனிதப் பிரேமையால் இணைந்து, விதி யால் பிரிந்து வருந்தும் சோக பாத்திரங்களே இவர்கள்! இந்தப் புனித ஆத்மாக்களின் முதல் சந்திப்பில் நிகழும் அந்த ரஸமான காட்சியையே நமது சித்திரக்காரர் வண்ண ஒவியமாக வரைந்திருக்கிறார்.

பொட்டோ: பஸ்ஸம்

பச்சவர்களின் சிற்ப சகாயம் விளங்கும் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில்

ரூஜோபசாரம்

பழக் தமிழ்காட்டு அரசர்களுக்குள்ளே மிகப் புகழ் பெற்ற மன்னர் மன்னன், — மாமல்லபுரத்து அழியாச் சிற்பங்களிலே தன் பெயரை அழியாமல் நிலைநாட்டி வைத்த மாமல்லரின் தந்தை, — பல்லவ நாட்டின் சக்கரவர்த்தி மகேந்திர வர்மர் தம்முடைய சாம் ராஜ்யத்தின் தலைநகரான காஞ்சியின் பிரதான ஆஸ்தான மண்டபத்தில் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி புலிகேசிக்குப் பிரிவுபசாரம் நடத்துவதற்காகச் சபை கூட்டி யிருக்கிறார்.

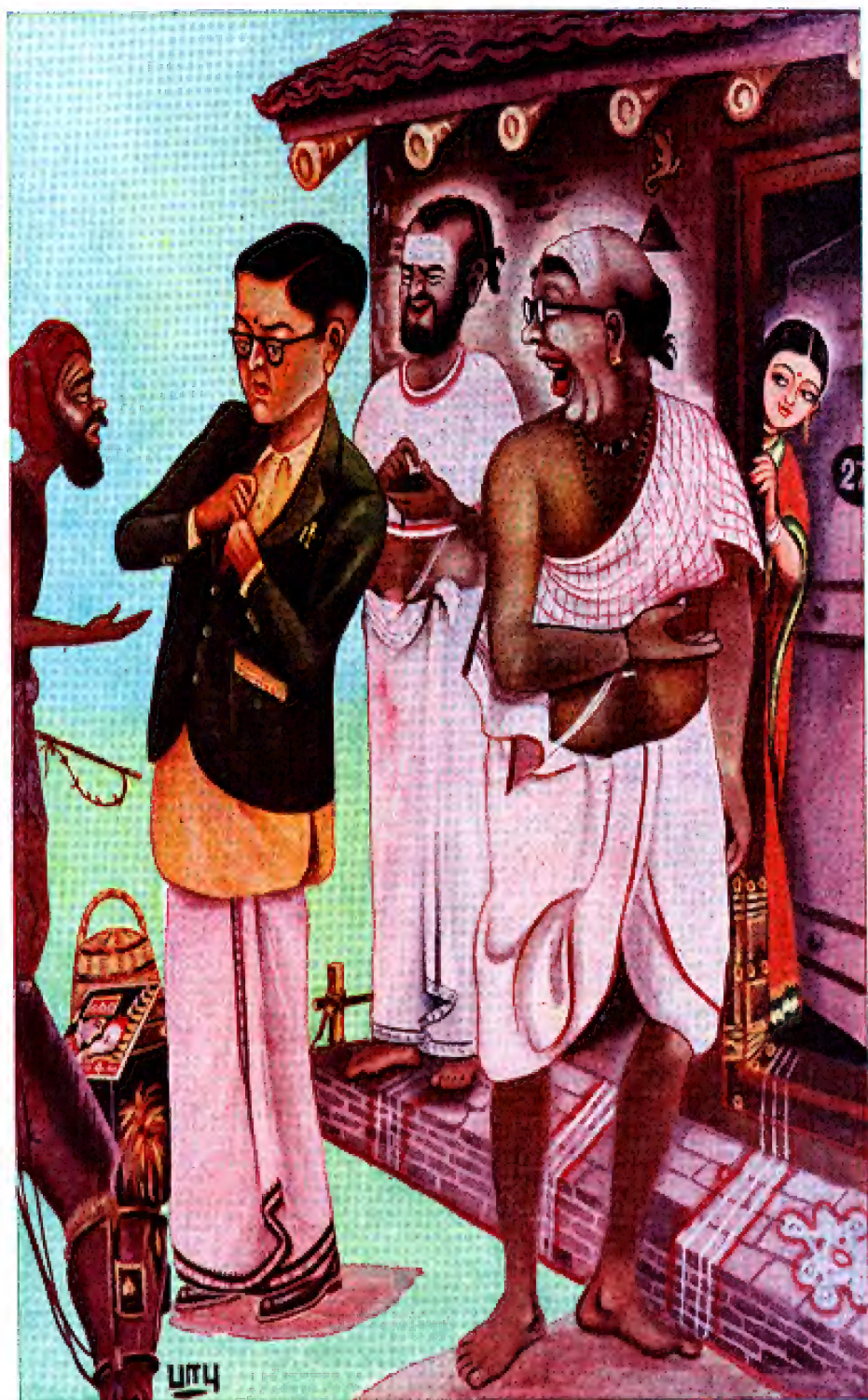
அந்த மகா சபையில் மகேந்திர சக்கரவர்த்திக்கு அருகில் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி அமர்ந்திருக்கிறார். பல்லவ ராஜ்ய மந்திரிகள், தளபதிகள், மண்டலத் தலைவர்கள், நகரத் தலைவர்கள் முதலானோர் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இன்னும் சைவ வைஷ்ணவ குருமார்கள், வட மொழி, தமிழ் மொழிப் புலவர்கள், சந்தே வித்வான்கள், சிற்பிகள், சித்திரக்காரர்கள் முதலியோரும் வீற்றிருக்கின்றனர்.

ஆயனச் சிற்பியின் அருமைக் குமாரி, பரத நாட்டியக் கலைக் கடலின் கரைகண்ட சுருமாரி, மாமல்லரின் உள்ளங் கவர்ந்த செல்வி சிவகாமி நடனமாடுகிறாள்.

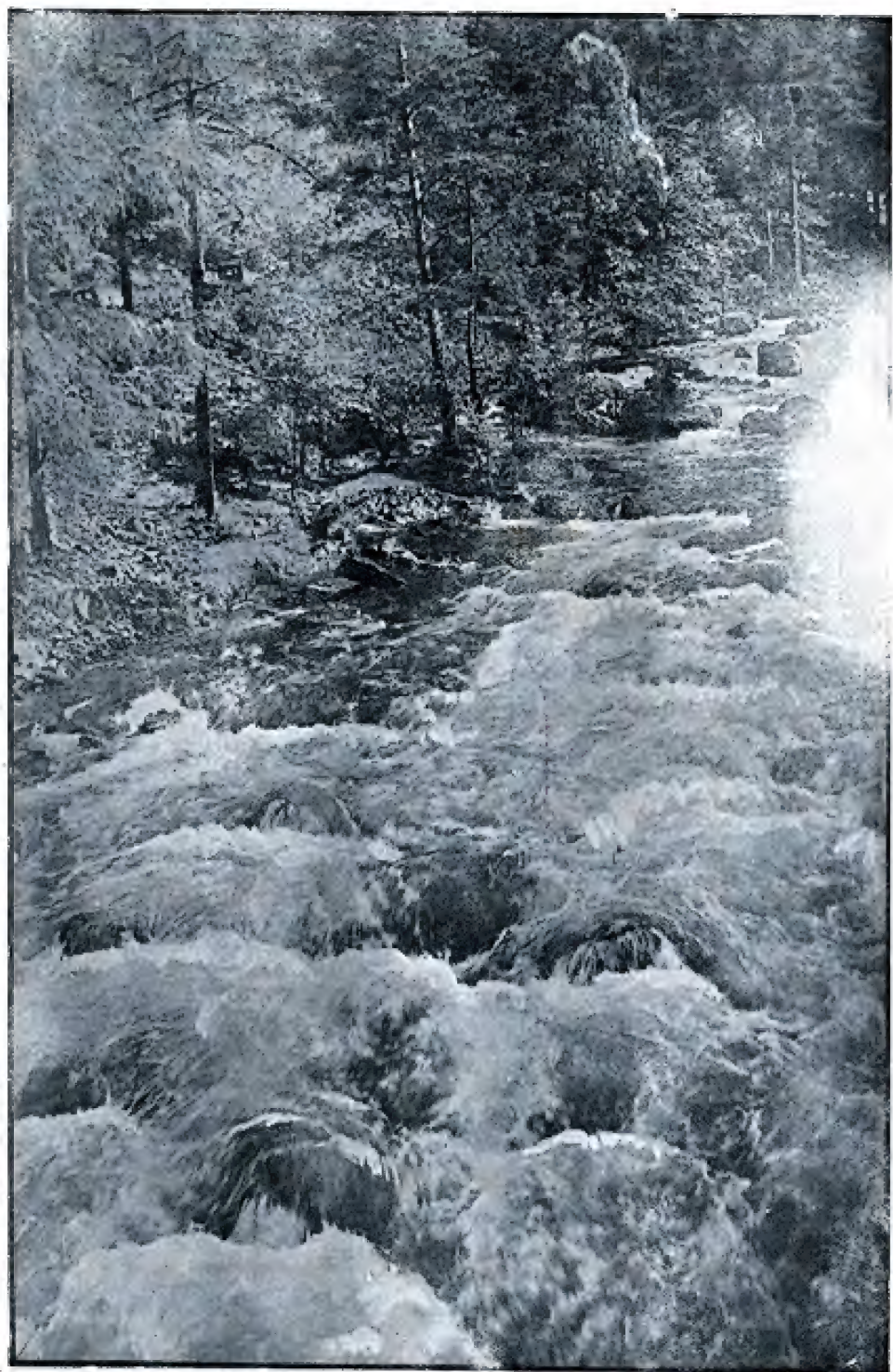
காஞ்சியின் செல்வ வளத்தைக் கண்டு முன்னமே புகைந்து கொண்டிருந்த புலிகேசியின் உள்ளத்தில் சிவகாமியின் கலைத்திறன் பொருமைக் கனலை மூட்டுகிறது. இதிலிருந்து பல்லவ — சளுக்கப் பகைமை மூண்டு வளர்ந்து 'வாதாபி தகனம்' முதலிய பல சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கின்றன.

காஞ்சி அரண்மனை மண்டபத்தில், இரு பெரும் சக்கரவர்த்தி களின் முன்விலையில், சிவகாமி நடனமாடும் காட்சியை நமது சித்திரக் கலைஞர் கற்பனைக் கண்ணால் கண்டு இங்கே சித்திரித்திருக்கிறார்.

சில்லறைத் தகராறு!

மாமனா! :—அடியே! மார்பின்ன சில்லறைத் தகராறு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்;
சீக்கிரம் உள்வேளிருந்து சில்லறை எடுத்துக் கொண்டு வா!

Courtesy BRITISH INFORMATION SERVICES

இப்போது நோத்தில் ஓர் இனிய இயற்கைக் காட்சி

தமிழ் விபரணி மார்ச் 1950

வண்ணத் திலகம்

அன்று ராதை யழகைக் கையால் வெகு சேரம் காத்திருந்தாள். கடைவீரில் வந்தாள் ராதா மனுஷன். அவனைப் பார்த்தவுடன் அவனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாய் வந்தது. பார்வையை ஒரு மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு மறுபுறம் திரும்பித் தன் கடைவீரக் காட்டினான்.

ஆனால் இதை மூல்கட்டியே எதிர்பார்த்திருந்த கண்ணன், அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளுடன் தான் அங்கு வந்திருந்தான். இவ்வ கையைக் கவிசன் அவனுடன் வந்திருந்தன. சத்தமும், சங்கமும், அத்தர், தைலம், மை, சோம்பளும், மயிலிறும், சேலு சாக்கு எல்லாம் வந்திருந்தன.

அவற்றை பெல்லாம் கடைக் கண்ணன் பார்த்து விட்ட ராதைக்கு உள்ளுக்குள் ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. அதை வெளிக்காட்டிக் கொண்டவோ இவ்வுடனும் இல்லை.

வண்ண மகளிர் வரப்பாடவே --- பன்

மாயங்கன் சூழ்த்திருவான் !

அல்லவா கண்ணன்! யழகையைப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்துக் கூறினான்; "நீயே சேசம், யழகை! எனக்கு எவ்வளவு வேலைகள்! எவ்வளவற்றையும் ஒருவிதமாய் முடித்துவிட்டுத் தானே வரவேண்டும்!" என்றான்.

ராதை கொஞ்சம் திரும்பினாள். "ஆகா! மில்லெட்டில்லவா இது!" என்றாள்.

அவள் தலைவாக் குளித்து கொண்டாள். "அப்பப்பா! என்ன காரணம்!" என்றாள்.

அவள் மெல்ல எகர்த்தாள். "அடடா! அன்னமும் தேர்த்துவிடுமே!" என்றாள்.

அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. "மூல்கைச் சிரிப்பு என்பது இதுதான்" என்றாள்.

இனிமேலும் அவளால் பேசாமல் இருக்க முடியுமா!

கவிசைக் கொடுத்தாள்; "மிக்க குடி" என்றாள்.

சத்தமும் பூசினாள்; "மிஷும் குளுமும்" என்றாள்.

அத்தர் தெளித்தாள்; "அதி வாலிசை" என்றாள்.

"திலகம் இட்டடுமா! கவிசைப் போயிருக்கிறதே" என்றாள்.

உடனே ராதை உட்கார்க்கு கொண்டாள். சங்கமும் கவிசைச் சேலுசாக்குக் குழம்பை மயிலிறமில் தொய்த்து வண்ணப் பொட்டிட மூல்கைத் தான் கண்ணன். அவன் காத்துக் கொண்டிருந்ததத் தன் இரண்டு தாமரைக் கைகளிலும் ஏக்தி, ஆடாமல் அகாடாமல் நெற்றியைக் காட்டினாள். அப்பொழுது சத்தமைய ஐக்க மாயம் அங்கே நிலவுகிறது! கண்ணனின் மாய விளா விழுகிறாங்கே திலகமிட்டார்போல் அல்லவா இருக்கிறது இக்காட்சி!

கவிசைப் பாரதியார் இவற்றை வெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு, கண்ணனின் மாய விளா எட்டுகளுக்கு ஒரு அட்டவணைமையாக தத்துவிடுகிறார், பாருக்கன்.

"கவிசைக் கொண்டு தரும் — கண்ணன்

கற்கண்டு போலினிதாய்

மலிசேய் சத்தமும் — பின்னும்

பலவகை அத்தர்களும்

குளியும் வான் முகத்தான் — கண்ணன்

குளவி நெற்றியே

இவ்வ பொட்டிடவே — கண்ணன்

இயன்ற சங்கமும்

கொண்டை முடிப்பதற்கே — மணம்

கூடு தவிஎன்களும்

வண்டு விழியினுக்கே — கண்ணன்

மைமும் கொண்டுதரும்."

கவிசைக் கறுதோராய் மணியமைய ஒரு கட்டளும், மாய விளாசலுள்ள பரத்திர நிர்மான மும் செய்து ஒரு குருக்கார மண்டலத்தையே எம் கண்ணன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

கல்கி

தீபாவளிமலர்

1950

காதல் விழவில்லை !

பையன்:—மாமி! உங்கள் பேர்தைக் கொஞ்சம் மெதுவாகப் பேசுகங்களேன்!
மட்டாக வெடிச் சத்தம் காதினாலே விழவில்லை!

பொழுது புலர்ந்தது...

நாரையார் விஜயம்

௩௩

குளிக்கப்
போகலாம்!

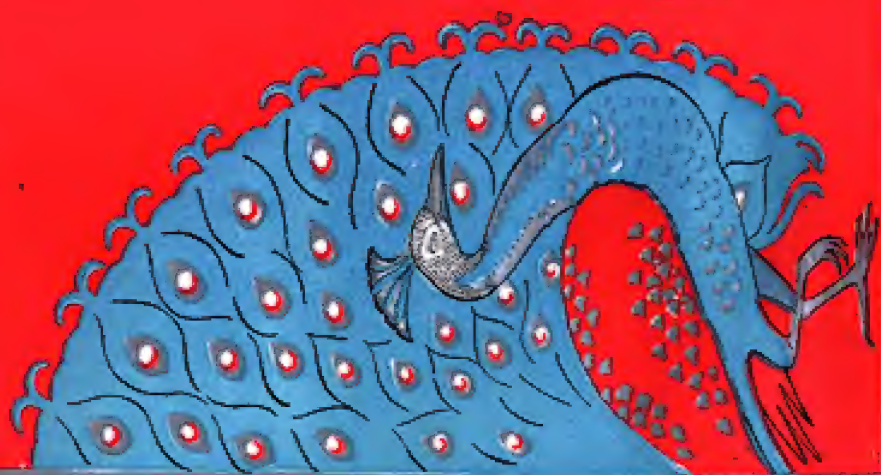
அல்லா! என்ன ஜில்லிப்பு!

மூக்கை விட்டுப்
பார்க்கலாம்!

ஆனந்த நடனம்
ஆடினார்!

புகிற்று அவன்ஸ் விருந்து!

போட்டோ: ஏ. எம். உ. சேன்

நான்முசுன் தேவி

“ஆடிச் சுளிக்கும் மயிலே உன்பாதம்
அடைக்கவமே!”

உலகத்தின் படைப்புக் கடவுள், தம் சிருஷ்டிகளுக்குக்கெல்லாம் சிவமரக ஒரு நிமிச வடிவத்தை உண்டுபண்ண முயல்கிறார். தம்முடைய கற்பனைக் கவலைவாய் பூரி மாணரிகத் திரையிலே அந்த மயங்கதாமர வடிவத்தை நடமாடச் செய்தார். பின்பு அதற்கு ஒரு விதூல வடிவத்தையும் அளித்துத் தம் காவிரண்டு கண்களாலும் கோக்கினார்.

“தேவி! நீ வா! எங்கிருந்து, எப்படி வந்தாய்! உன்னைப் படைத்த நானே என்னை இழந்து உன் வாமாசி விட்டேனே!” என்றார்.

தேவி புலனகை பூத்தவளாய், “தேவா! என் லெளகீகத்தில் முழுகிப் பின் பேசாமலே இருந்தவீடப் போகிறீர்கள்! எனக்குத் தாய்கள் விதிக்கும் கட்டளை என்ன!” என்று கேட்டாள்.

“தேவி! அழகுக்கும், அறிவுக்கும் நீயே நாயகி. கவிக்கும் கல்விக்கும் காரணம் நீயே. நீ இல்லாத அழகில்லை; கவியில்லை! இயற்கையிலும், செயற்கை யிலும் கோயில் கொண்டு இந்த உலகை நீ உயிர்க்கியென்கும்! அதற்காகவே உன்னைப் படைத்தேன்!” என்றார் பிரம்மதேவர்.

“தேவா! இது ஆடியான் பாக்கம்!” என்று கூறி ஆனந்த பாஷ்பத்தைச் சொரித்து, பூலோகத்தை நோக்கி வந்தான் கணாதேவி.

முதன் முதலில் கவி அன்னையின் கண்களில், வானை நோக்கி வாழ்கின்ற நிலத்திலே பயிசை வளர்த்து உயிரைக் காக்கும் உழைப்பாளிகளின் மேழிக் கரங்கள் தென்பட்டன. பின்பு, செஞ்சொற் கவிவாணர்கள் இவ்வினையோடு பாடுவது புலனுயிற்று. அதன் பின்பு, கவிஞரளம் மகிப்போல் ஒளிரும் அறி வானினரின் நெஞ்சத் துடிப்புத் தென்பட்டது.

உடனே, “நாம் நடமாடத் தகுந்த இடங்கள் இவைகளே” என்று அறித்து கொண்ட கலையன்னை அவ்வாறே அங்குக்கோயில் கொண்டு வண்ண மயில் போல் கலையடம் புரியத் தொடங்கி விட்டாள். அன்று முதல் உலகம் பாட்டும், பண்ணுமாய், கலையும் கல்விபுமாய்த் தவிர்க்கலாயிற்று.

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணி பூண்டு வெள்ளைக் கமலத்தின் மேல் அடியார்கள் மனத்தில் வீற்றிருத்து, வீணையும் கைவரையாக் குரலும் இசையும் இளைசு, அன்னை முதன் முதல் எழுப்பிய தேத்தின் காதம் உலகம் முழுவதும் தாண்டி அண்ட கடாகங்கள் எல்லாம் பரவி ஓங்காரம் இட்டது. அந்த இனிம வினாகாசனம் இன்றும் கேட்கிறது, இனி என்றும் கேட்கும்! அவனுடைய பாதங்களை அஞ்சலி செய்வோம். மலர் தூவி வணங்குவோம்! இருள் அகலும்; ஒளி படரும்.

“நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிச் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும் செழுங்குருகின்
ஒடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்துதடம்
ஆடிச் சுளிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கவமே.”

—கவிமணி தேவிக விநாயகம் பிள்ளை

புதியதோர் புன்னகை

“ஆதித் தாய்தந்தை நீவிர் உமக்கே
ஆயிரம் தரம் அஞ்சலி செய்யவேன்.”

கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்புதான் உஷையின் கடனம் முடிந்தது. அருணவின் ரத சாரத்ய ஒலி கீழ்த்திசையில் ‘ஜல், ஜல்’ என்று கேட்கத் தொடங்கியது.

அதுவரை மீசி தேவியின் ஏக சக்ராதிபத்யத்தின் கீழிருந்து மேனி முழுவதும் சில்லென்று குளிர்ந்திருந்த பூமிதேவி, தன் பிரேம புருஷன் சூரிய தேவன் எழுந்தருளும் நேரம் நெருங்கி விட்டது என்பதை அறிந்ததும் புதியதொரு சோபையைப் பெற்றாள். பனித் துளிகள் முத்து முத்தாய் வியர்த்துக் கொட்டி யிருந்த உடலின்மீது கதிரவனது கிரண ஸ்பரிசத்தை ஆவலுடன் எதிர் நோக்கினாள்.

“ஆதவா! நனை வாழ்த்திட வந்தேன்,
அணிகொள் வாண்முகம் காட்டுதி சற்றே!”

என்று அன்னை யின் பிரஜைகள், கதிரவன் வரவைத் துரிதப்படுத்தும் விமர்சனத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

நிமிர்வென்று அடிவானத்திலிருந்து ஒரு புதிய ஜோதி மேலேறிப் பரவியது. புட்கள் அந்த ஜோதி யின்பத்தை நுகர்ந்து இனிய தேங்களை எழுப்பின. நீலக் கடலும் தன் ஒவ்வொரு கீர்த்துவியும் விழியாக ஆதவன் வடிவை உட்கொண்டு, அகையோசையாம் கருதியைப் பாடிப் புகழ்வதில் முனைந்தது.

உடனே அன்னை பூமியின் முகத்தில் மலர்ச்சி அரும்பியது. ஆதவன் தன் காயகியை முதன் முதல் சந்திக்கும் வேகத்துடன் அவளை நெருங்கித் தன் கிரணக் கரங்களை நீட்டினான்; கண் பிறழ்வு இல்லாமல் நோக்கினான், பூமிதேவியும் மண்டிய காதலுடன், சூரிய தேவனைக் கண்டு புதியதோர் புன்னகை பூத்தாள்! உலகம் எங்கும் மலர்ச்சி கிறைந்தது; ஒளி படர்ந்தது.

கவிஞர் பாரதியார் இக் காட்சியைச் சிறுங்கார ரஸத்துடன் கலந்து அடபுதமாய்ச் சித்திரிக்கிறார்:—

“காதல் கொண்டனை போலும் மண் மீதே
கண்பிறழ் வின்றி நோக்குகின் றுயே!
மாதர்ப் பூமியும் நின்மகிசைக் காதல்
மண்டி னுள்இ ல் உயம் ஒன் லிங்கை;
சோதி கண்டு முகத்தில் இவட்டே
தோன்று கின்ற புதுநகை என்னே!
ஆதித் தாய்தந்தை நீவிர் உமக்கே
ஆயிரம் தரம் அஞ்சலி செய்யவேன்.”

மாலை சூடும் கோதை

"சூடிக்கொடுத்த கடர்க் கொடியே! தொல்பாவை
பாடி அருளவல்ல பல் வளையாய்!"

பெண்ணின் இயல்பாகிய கம்பீரமும், தன்னடக்கமும் தெய்விகம்
பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்றன இந்தத் திருவுருவத்தில். அன்னவயற் புதவை
ஆண்டான், பக்திக் காதல் தன் முகத்திலே சடரொளி வீசப் பெண்
மணிகளின் திலகமாகத் திகழ்கிறாள்.

"மானிடவர்க் கென்று பேச்சுப் படிச்
வாழுகில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே!"

என்ற கம்பீரமாகப் பேசிச் சாதித்தும் விட்ட வீரர்களைதான் இப்
பூங்கோதைவாள்; எம்பெருமான் கண்ணனை ஆடிப் பாடி அடைத்த
மகிழும் பாக்கியத்தையும் பெற்றுவிட்ட காய்ச்சியார்.

பெரியாழ்வாரின் குலவினக்காய்த் தோன்றினான் கோதை. கண்ணன்
மீது பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே தெய்விகப் பிரேமை கொண்டான்.
ஆழ்வார் எம்பிரானுக் கென்று குடலையில் தொடுத்த வைத்திருந்த மலர்
மாலையைத் தான் அணித்த பார்த்துப் பரீட்சை செய்த, 'அது கண்ணன்
மேனியை கண்குக் அலங்கரிக்கக் கூடியதா?' என்ற ஆராய்ந்த, பின்பு
பழையபடியே குடலையில் வைத்து விடுவான். ஒரு கான் இதைப் பார்த்த
விட்ட ஆழ்வார் பதறி, அன்று பார்த்தாமனுக்கு மாலையே குட்டாமல்,
'அபசாரம் இது!' என்று இருத்த விட்டார்.

அப்பொழுததான் ஆண்டாளின் மகிமையை ஆழ்வார் உணரும்படி
யான சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. 'கோதை சூடிக்கொடுக்கும் மலர் மாலையே
எமக்கு வேண்டும்' என்று கண்ணனே கனவில் வந்த ஆழ்வாருக்கு ஓர்
ஆக்ஷேபை விதித்த விட்டார் என்றால், கோதையின் தெய்விகப் பிரேமை
சாமானியமான வர்ணனைக்குள் அடங்குமா? அப் பிரேமையில் கனிந்த
திருப்பாவைப் பாடல்கள் வேதத்தின் விந்தாக ஒளிர்வன அல்லவா?

ஆண்டான் மலர் போன்ற தன் கைகளிலே மலர்மாலையை வந்திக்
கண்ணனையே மனத்தில் கொண்டு, சித்தஞ் சோகத்தில் பாவசமாய்
ஐக்கியப்பட்டு சித்கும் இத்தோற்றத்தில் எத்தகைய பாவம் பரிணயிக்கிறது!

ஒவியரின் கைவண்ணம் கலை வண்ணமாகி, ஆண்டாளின் மனோ
பாவத்தைத் தத்ருபமாய்ச் சித்திரித்திருக்கிறது.

திருக்கல்யாண பவனி

சீராசாங்கன் அனைத்துக்கும் மூலகாரணப் பொருளான இறைவன் என்று தம்மை அலங்காரம் செய்து கொண்டார்.

ரொத்த மூர்த்தியாய்த் திருபுரத்தை ஸம்ஹரித்த ஆதிதேவன் அன்ற தம் முகத்தில் ஒரு சிங்காரப் புன்னகையை வரவழைத்தக் கொண்டார்.

மாறனைக் கொன்ற ஐதேத்திரியர் அன்று மாறன் கைக் கனைக்குக் கட்டுப்பட்டு மாது உமையாளைத் தேடிப் புறப்பட்டு விட்டார்!

புலித்தோலாடை பீதாம்பரமாக மாறியது. காகாபரணத்தோடு பொன்னுபரணமும் கூடியது. விபூதி களப கஸ்தூரியுடன் கலந்தது. கண்டத்தில் கண்டுகையும், காதில் குழையும், முடியில் பிறை படித்த கிரீடமும் ஒளி வீசின. சங்கபுஷ்பம் கரத்திலே சுடர்விட்டது.

இப்படி மகேசன் மாப்பின்னைக் கோலம் கொண்டு கைலையக்கிரியிலிருந்து புறப்பட்டதும் தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். வானவீதியின் வண்ண விதானம் மேலே கவித்திருக்க, முகிலை ஊடுருவித் கொண்டு விருஷபாருடராய்ப் பவனி வரும் இறைவன் கோலத்தைக் கண்டதும் ஈரோழு உலகங்களும் இணையில்லாத ஆனந்தத்தில் மூழ்கித் திளைத்தன.

அன்னை உமாதேவி ஒரு கன்னியாகி மதுராபுரியின் மானிகை உப்பரிகையில் ஒவ்வொரு விகாடியும் யுகமாகச் செல்லத் தம் வரவை எதிரோக்கியிருக்கிறாள் என்பது சுந்தரமாதனுக்குத் தெரியாதா? அதனுத்தான் அந்த ரிஷபம் மேக மண்டலங்களுக்கிடையில் அங்ஙனவு வேகமாய்ச் செல்லுகிறது. தொடர்ந்து செல்லும் கின்னா கத்தர்வ தேவ ஸ்திரீ புருஷர்கள் தம் முகங்களில் மந்தஹாஸம் தவறு ஆடிப் பாடித் கொண்டு செல்கிறார்கள்.

மாலையும் கையுமாய் ஒரு தேவ கன்னிகை செல்கிறாள். கமல மலரைக் கையில் ஏத்திப் பின் தொடர்கிறாள் ஒரு கந்தருவ வனிகை. பாமன் குடும் மலர்மலை பாண்டியகுமாரி பீனாட்சியின் திருமார்பை அலக்கரிக்கப் போகிறது. அதற்கு இன்னும் அதிக கோரம் இல்லை என்று சங்கமும் முழங்குகிறது.

தேவர்கள் தேவன் வந்தான், தென்னவர் கோமான் வந்தான், மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான், முக்கண் எம் பெருமான்வந்தான்!"

என்று முழங்கும் சங்ககாதம் கேட்டுப் பாண்டிய குமாரி மனம் மகிழ்த்த பூரித்திருப்பான் என்பதில் சந்தேகம் என்ன?

ஒலியர் தந்திரபமாக இறைவனையும், அவருடைய தோற்றப் பொலிவையும் பரிணமிக்கச் செய்து, அந்தப் பவனி மார்க்கத்தில் கட்டையும் மாப்பின்னை வீட்டாராகச் செல்லும்படி செய்து விடுகிறார்!

FIVE PRODUCTS OF WESTMINSTER LABORATORIES LTD

CHALCOT RD., REGENTS PARK, LONDON N. W. 1.

SOLE DISTRIBUTING AGENTS FOR SOUTH INDIA

ORIENTAL MERCANTILE AGENCY

99, ARMENIAN STREET, MADRAS

The advertisement features a central illustration of a woman with dark hair, a bindi, and traditional jewelry, wearing an orange and white sari. Surrounding her are four Raja products: a box of Raja Snow in the top right, a bottle of Raja Hair Oil in the middle right, a jar of Raja Hair Cream in the middle left, and a box of Raja Toilet Soap in the bottom left. The background is a gradient of blue and green.

RAJA
Cosmetics
Perfumery
Soaps

RAJA
(REGD. T.M.)
Kasturi Soap
MANYAM & CO.
BANGALORE

RAJA
Snow
Known throughout the world for its purity and softness, it is a perfect skin beauty cream and hair oil.

RAJA
HAIR OIL
The Best Hair Oil for Men and Women

RAJA
Hair Cream
MANYAM & CO.

FAS

MANYAM & CO., BANGALORE, MADRAS, MADURA, BOMBAY.